

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΕΙΟ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

ΣΧΟΛΗ ΚΑΛΩΝ ΤΕΧΝΩΝ

ΤΜΗΜΑ ΜΟΥΣΙΚΩΝ ΣΠΟΥΔΩΝ

*Το Αρχείο Μουσικών Εκπομπών του Ελληνικού Τμήματος της Φωνής της
Αμερικής, στην Βιβλιοθήκη του Τμήματος Μουσικών Σπουδών ΑΠΘ.
Ψηφιοποίηση, Ανάλυση και Αξιοποίηση Δεδομένων.*

Διπλωματική Εργασία

Σταύρος Φιλιπποπολίτης

A.E.M. 1821

Επιβλέπων Καθηγητής : Μπαζμαδέλης Αριστείδης

Θεσσαλονίκη
Ιανουάριος 2023

ARISTOTLE UNIVERSITY of THESSALONIKI

FACULTY OF FINE ARTS

DEPARTMENT OF MUSIC STUDIES

*The Archive of Musical Broadcasts of the Greek Department of the Voice
of America, at the Library of the School of Music Studies, AUTH
Digitization, Analysis and Utilisation of Data.*

Diploma Thesis

Stavros Filippopolitis

1821

Supervising Professor : Bazmadelis Aristeidis

Thessaloniki
January 2023

Περιεχόμενα

Abstract	4
Λέξεις Κλειδιά	4
Περίληψη	4
Λέξεις Κλειδιά	4
1. Εισαγωγή	5
2. Ιστορικό Πλαίσιο – Αμερική 1940 και μεταγενέστερα	7
2.1 «Φωνή της Αμερικής»	7
2.2 “The Concert Hall”	9
2.3 Jazz Diplomacy.....	10
3. Βιογραφικά στοιχεία Lyn Farmer και συμβολή του στον σχεδιασμό και υλοποίηση μουσικών προγραμμάτων στην Φωνή της Αμερικής	13
3.1 Συνέντευξη με τον Lyn Farmer	14
4. Αρχείο Μαγνητικών ταινιών	22
4.1 Μεθοδολογία Ψηφιοποίησης - Απομαγνητοφώνησης	23
4.2 Απομαγνητοφώνηση Αρχείου Μαγνητικών Ταινιών	25
5. Dublin Core – Ανάλυση Πεδίων Πινάκων	119
5.1 Πίνακες Μεταδεδομένων Dublin Core	120
6. Συμπεράσματα.....	185
7. Βιβλιογραφία	187

Abstract

The research that took place in the framework of this thesis, details and examines the material of a rich archive of broadcasts from the “Concert Hall, USA”, a musical show on the historical international media broadcasting service “Voice of America”. The archive is one of magnetic tapes broadcasted in the 90s and presents a unique experience to comprehend and draw conclusions regarding the musical reality of that era, the nature of American culture and how it was projected globally. Valuable context about the show and the network in general, is given via an interview with the host, producer and creator of the “Concert Hall”, Lyn Farmer.

Λέξεις Κλειδιά

Greek Service, Voice of America, Concert Hall, Jazz Diplomacy, Interview, Cold War, Music, Americana, Magnetic Tape Archive, Lyn Farmer

Περίληψη

Η έρευνα που ολοκληρώθηκε στα πλαίσια αυτής της εργασίας, αποτυπώνει και εξετάζει το υλικό ενός πλούσιου αρχείου του “Concert Hall, USA”, μίας εκπομπής του ιστορικού, διεθνούς δικτύου μέσω «Voice of America». Πρόκειται για ένα αρχείο μαγνητικών ταινιών με μουσικές εκπομπές που μεταδόθηκαν χρονικά την δεκαετία του ‘90 και παρουσιάζει μία ιδιαίτερη ευκαιρία να καταλάβουμε και να εξάγουμε συμπεράσματα για την μουσική πραγματικότητα της εποχής, την φύση της αμερικανικής κουλτούρας και το πως αυτή προβαλλόταν στην υφήλιο. Πολύτιμο πλαίσιο γύρω από την εκπομπή και το δίκτυο γενικότερα, δίνεται από τον παρουσιαστή, παραγωγό και δημιουργό του “Concert Hall”, Lyn Farmer μέσω συνέντευξης που πραγματοποιήθηκε.

Λέξεις Κλειδιά

Ελληνική Υπηρεσία, Φωνή της Αμερικής, Αίθουσα Συναυλιών, Τζαζ Διπλωματία, Συνέντευξη, Ψυχρός Πόλεμος, Μουσική, Αμερικάνα, Αρχείο Μαγνητικών Ταινιών, Λυν Φάρμερ

1. Εισαγωγή

Το αρχείο μαγνητικών ταινιών του ελληνικού τμήματος της «Φωνής της Αμερικής» (Voice of America), που αποτέλεσε το κύριο αντικείμενο μελέτης της παρούσας έρευνας εξασφαλίστηκε από τον Αριστείδη Μπαζμαδέλη, εκ μέρους του Τμήματος Μουσικών Σπουδών, από το Γενικό Προξενείο των ΗΠΑ, ακολουθώντας τη διάλυση της υπηρεσία της φωνής της Αμερικής στην Καβάλα¹. Μετά από χρόνια αποφασίστηκε η αξιοποίηση αυτής της αρχειακής συλλογής στα πλαίσια της διπλωματικής εργασίας του γράφοντος. Η αρχειακή συλλογή απαρτίζεται από 65 45λεπτες εκπομπές του “Concert Hall, USA”, όπως ήταν η επίσημη ονομασία της εκπομπής, οι οποίες μεταδόθηκαν στην Ελλάδα, μέσω του σταθμού της Καβάλας.

Το “Concert Hall” ήταν μουσική εκπομπή που ανήκε στο πρόγραμμα του σταθμού και μάλιστα ήταν από τα πιο σημαντικά, στο κομμάτι της μουσικής. Κυρίως είχε προηχογραφημένες εκτελέσεις έργων οι οποίες ενώνονταν με σχολιασμούς, πληροφορίες κ.α. από τον παρουσιαστή ώστε οι ηχογραφήσεις να νοηματοδοτούνται και να συγκροτούνται σε ολοκληρωμένες εκπομπές. Έπειτα αυτές οι εκπομπές αντιγράφονταν σε μεγάλες ποσότητες και προωθούνταν στους αντίστοιχους σταθμούς της κάθε χώρας. Η «Φωνή» δημιουργούσε περιεχόμενο που απευθυνόταν σε πολύ διαφορετικά κοινά με διαφορές γεωγραφικών αποστάσεων, πολιτισμών και γλωσσών, γεγονός που επηρέαζε το τι περιεχόμενο θα τους απευθυνθεί ώστε να προσεγγιστούν πιο αποτελεσματικά.

Στο νεφελώδες τοπίο που υπάρχει γύρω από την ιστορική και πολιτική πραγματικότητα του δικτύου που ανήκε η εκπομπή, αλλά και της χώρας που αντιπροσώπευε θα τοποθετηθεί και ο παρουσιαστής, παραγωγός και δημιουργός του “Concert Hall” Lyn Farmer, ο οποίος διετελούσε και διευθυντής των προγραμμάτων με αγγλόφωνο χαρακτήρα για το δίκτυο.

Γενικότερα υπάρχει όπως είναι φυσικό, αδιαμφισβήτητα μια πολιτική διάσταση σε όλο το έργο της «Φωνής της Αμερικής» η οποία έχει αποτελέσει προϊόν αντιπαραθέσεων για το αν είναι μια, όσο δυνατόν, αντικειμενική πηγή γεγονότων ή μία κυνική πηγή προπαγάνδας και ήπιας ισχύος. Σίγουρα όμως και πιο σημαντικά για το πλαίσιο της παρούσης έρευνας, το δίκτυο ήταν ένας τρόπος να γνωρίσει ο κόσμος τις Ηνωμένες Πολιτείες και τις ζωές των πολιτών τους, μιας και τις πρώτες δεκαετίες λειτουργίας του σταθμού η Αμερική δεν ήταν στο προσκήνιο, στον βαθμό που είναι σήμερα και οι πολίτες του υπόλοιπου κόσμου είχαν πλήρη άγνοια της ζωής των Αμερικανών.

Έτσι φτάνουμε στις εκπομπές του “Concert Hall”, των οποίων η ερευνητική αξία προσδίδεται αφενός ως μία δίοδος αποκάλυψης ενός κομματιού της μουσικής πραγματικότητας των Ηνωμένων Πολιτειών και πως αυτή επικοινωνούνταν στην χώρα μας και αφετέρου ως ένα αρχείο που περιέχει μοναδικό, νέο υλικό από άσημους μουσικούς, ιδιαίτερες ηχογραφήσεις έργων, συνεντεύξεις και άλλες λεπτομερείς πληροφορίες για πληθώρα μουσικών θεμάτων και προσωπικοτήτων.

¹ VOA News, “Έκλεισε η Ελληνική Υπηρεσία της Φωνής της Αμερικής.”

Για την επεξεργασία και αξιοποίηση του υλικού εφαρμόστηκαν μία σειρά από βέλτιστες πρακτικές σε ότι αφορά την αρχειονομική, την τεχνική, αλλά και την μουσικολογική του επεξεργασία. Το σύνολο του υλικού ψηφιοποιήθηκε και μετά από την λεπτομερή ακρόασή του τεκμηριώθηκε και περιγράφηκε ανά εκπομπή. Συμπεριλήφθηκε ένας πλήρης κατάλογος με αναλυτική περιγραφή της κάθε εκπομπής, καθώς και οι πίνακες μεταδεδομένων για το ψηφιοποιημένο υλικό ανά εκπομπή. Αναλύθηκαν και υλοποιήθηκαν μία σειρά από ενέργειες όπως οι ψηφιοποίηση, απομαγνητοφώνηση, επεξεργασία, καταλογογράφηση και ανάλυση του, με σκοπό την διατήρησή του στο χρόνο και, κατόπιν της αξιολόγησης του περιεχομένου, την εξαγωγή συμπερασμάτων.

2. Ιστορικό Πλαίσιο – Αμερική 1940 και μεταγενέστερα

Η «Φωνή της Αμερικής» χρονολογείται από το 1942² κάνοντάς την το παλαιότερο και μεγαλύτερο δίκτυο ΜΜΕ και χρήσιμο θα ήταν να αποσαφηνιστεί η πραγματικότητα στην οποία δημιουργήθηκε η «Φωνή». Ιδρύθηκε σύντομα μετά την επίθεση στο Pearl Harbor καθώς οι Ηνωμένες Πολιτείες είχαν ανάγκη ένα τέτοιο δίκτυο ώστε να έχουν μία διεθνή ύπαρξη, μία “φωνή” με την οποία το κοινό θα πληροφορείται και θα γνωρίζει την Αμερική. Ο κόσμος βεβαίως εκείνης τη δεκαετίας δεν ομοιάζει με τον δικό μας διασυνδεδεμένο κόσμο όπου η πρόσβαση σε κάθε λογής πληροφορία είναι άφθονη αλλά και στιγμιαία. Ο γενικός πληθυσμός των άλλων χωρών είχε άγνοια του πως ήταν η ζωή στις Ηνωμένες Πολιτείες αλλά και ποια ήταν η πραγματική στάση των Αμερικανών απέναντι στον υπόλοιπο κόσμο. Η Αμερική επίσης δεν θεωρούνταν πολιτισμικά αξιόλογη, σε σχέση με την Ευρώπη που ήταν το κέντρο των τεχνών και του κύρους που αυτές επέφεραν, ενώ οι Αμερικανοί ένωσαν πολιτισμικά κατώτεροι των Ευρωπαίων ομολογών τους.

Αυτά τα γεγονότα ο Β΄ παγκόσμιος πόλεμος ανέτρεψε ριζικά. Παρά τις θυσίες Αμερικανών στρατιωτών ο «Νέος κόσμος» αυτός-καθαυτός έμεινε αλώβητος, χωρίς μάχες στα εδάφη του, δίνοντας την ευκαιρία στις χώρες της Αμερικής να γνωρίσουν μεγάλη ευημερία. Με τις Ηνωμένες Πολιτείες να υιοθετούν την ευθύνη της ασφάλειας και οικονομικής ευμάρειας του κόσμου ξεκίνησε και η σημαντική επιρροή τους στα παγκόσμια πολιτισμικά ζητήματα και στις τέχνες. Οι προβληματισμοί των Αμερικανών σε σχέση με εθνική ταυτότητα, εθνική συνείδηση και εθνικά γνωρίσματα γενικότερα, τα οποία γνωρίσματα ενισχύονται και με τις τέχνες, δεν ξεκινούν βεβαίως από την δεκαετία του 40 αλλά πολύ νωρίτερα, ήδη από την δεκαετία το 20³, πλέον όμως αναδύονται στην επιφάνεια. Οι εισροές μεταναστών και προσφύγων από την Ευρώπη έφεραν στην Αμερική ανθρώπους εκλεπτυσμένους με υψηλή μόρφωση και ταλέντο. Μουσικολόγοι, συνθέτες, εκτελεστές κ.α. όλοι επαναπροσαρμόστηκαν σε αμερικανικές ορχήστρες, μουσικές σκηνές, πανεπιστήμια κτλπ.

Φτάνοντας στην δεκαετία του 1980 -1990, στην οποία ανήκει και το αρχείο της παρούσης εργασίας, η Αμερική απολαμβάνει μία ηγεμονία πλέον στην παγκόσμια μουσική σκηνή, κυρίως στο κομμάτι της Pop κουλτούρας. Η μουσική για μαζική κατανάλωση αντιδρά και ανταποκρίνεται σε κοινωνικές ανάγκες. Η «σοβαρή» μουσική όμως ηθελημένα απέχει από αυτές τις ραγδαίες αλλαγές. Οι Ηνωμένες Πολιτείες να μεν κέρδισαν τον ρόλο τους ως μείζονα δύναμη της παγκόσμιας pop κουλτούρας αλλά κατέκτησαν και την θέση τους ως πηγή «σοβαρής μουσικής» που τίποτα δεν έχει να ζηλέψει από την Ευρωπαϊκή σκηνή.

2.1 «Φωνή της Αμερικής»

Η “Φωνή της Αμερικής” είναι ένα δίκτυο διεθνών μεταδόσεων, κρατικά χορηγούμενο από τις Ηνωμένες Πολιτείες της Αμερικής⁴. Με βάση την Ουάσινγκτον το πρόγραμμα του σταθμού αγγίζει

² Uttaro, “The Voices of America in International Radio Propaganda,” 117.

³ Morgan, *Modern Times from World War I to the Present*, 309–11.

⁴ “About VOA,” *insidevoa.com*, n.d.,

<https://web.archive.org/web/20110519225339/http://www.insidevoa.com/about/>.

όλη την υφήλιο, είναι διαθέσιμο σε δεκάδες γλώσσες και μεταδίδεται με όλα τα σύγχρονα μέσα (διαδίκτυο, ραδιόφωνο και τηλεόραση) ⁵. Το 1951 μέσω της «Φωνής της Αμερικής» και άλλων δευτερευόντων σταθμών (Radio Free Europe, RFE/ Radio Liberty, RL) οι Ηνωμένες Πολιτείες μετέδιδαν περισσότερο από 2000 ώρες προγράμματος κάθε εβδομάδα σε 49 γλώσσες με πομπούς σε 15 χώρες⁶ κάνοντας τες μείζονα δύναμη στον τομέα των διεθνών μεταδόσεων. Στις χώρες αυτές, με σημαντικό «στρατηγικό» ρόλο στην εδραίωση αυτού του δικτύου συγκαταλέγονταν και η Ελλάδα, με τον σταθμό μετάδοσης στην Καβάλα⁷. Η «Φωνή της Αμερικής» μέσα στην τόσο μεγάλη ιστορία της γνώρισε αυξομειώσεις σε χρηματοδότηση, αλλαγές στα ενδιαφέροντα των ακροατών, ανταγωνισμό λόγω νέων τεχνολογιών κ.α. αλλά πάντοτε παρέμενε μία παγκόσμια δύναμη με δεκάδες (και εκατοντάδες πολλά διαστήματα) εκατομμύρια ακροατές⁸.

Ποιος είναι ο σκοπός του “Voice of America” όμως; Ήδη με τις πρώτες λέξεις που ήχησαν στην πρώτη μετάδοση της «Φωνής» στην τότε Γερμανία του Άξονα ο εκφωνητής έδωσε μία υπόσχεση: «Καθημερινά, αυτήν την ώρα, θα σας μιλάμε για την Αμερική και για τον πόλεμο. Τα νέα μπορεί να είναι καλά ή κακά. Θα σας λέμε όμως την αλήθεια»⁹. Σχεδόν 40 χρόνια αργότερα δημοσιογράφος των “New York Times” από την Δαμασκό λέει πως «Είναι μία ειλικρινής υπηρεσία, που αναφέρει τις εθνικές μας αποτυχίες όσο και τις αρετές μας, το οποίο προβληματίζει αυτούς που θέλουν να παράγουν μόνο προπαγάνδα. Αλλά να ακούγεται εδώ, τόσο μακριά από την πατρίδα την κάνει να φαίνεται άξια των χρημάτων της και ακόμα σε κάνει να νιώθεις περήφανος»¹⁰, αν και σε πλήρη αντιδιαστολή με τα λόγια αυτά έρχεται το γεγονός ότι, κυρίως για λόγους ανταγωνισμού με ιδιωτικές εταιρίες και επηρεασμού της κοινής γνώμης από κυβερνήσεις η «Φωνή» δεν μεταδιδόταν στις Ηνωμένες Πολιτείες και πολλοί αμερικανοί είχαν άγνοια της ύπαρξης της¹¹.

Το περιεχόμενο του προγράμματος ήταν πρωτίστως ειδησεογραφικού χαρακτήρα αλλά και προώθησης, μέσω των τεχνών, της αμερικανικής κουλτούρας. Προφανώς η δημιουργία τόσο περιεχομένου για τόσες διαφορετικές περιοχές του κόσμου είναι ένα μεγάλο εγχείρημα και κάτι που μεταβαλλόταν ανάλογα με τις ανάγκες της εκάστοτε εποχής. Συγκεκριμένα ο McCombs αναφέρει το 1951 ότι συνολικά το πρόγραμμα χωριζόταν σε 31% ειδήσεις, 56% σχόλια και ρεπορτάζ και 13% μουσική. Αυτά τα νούμερα δεν ήταν σταθερά σε όλες τις χώρες μετάδοσης. Στην Σοβιετική Ένωση, για παράδειγμα, δεν θα ήταν δυνατόν να παιχτεί μία εκπομπή όπως το “Concert Hall” που εξυμνούσε μέσω της τέχνης της μουσικής τα δυτικά ιδεώδη και πολιτισμό, θα χαρακτηριζόταν «ιμπεριαλιστική, καπιταλιστική» προπαγάνδα¹² αλλά ούτε και μουσική γενικότερα. Οι μεταδόσεις ειδήσεων γίνονταν συνήθως στην γλώσσα της χώρας που απευθύνονταν, ενώ η μουσική ήταν πασιφανώς «ξένη» σε σχέση με το τι συναντούσε κάποιος πολίτης άλλης χώρας στους τοπικούς σταθμούς. Από αυτό το γεγονός και μόνο μπορεί κανείς να συμπεράνει, βάσει του προγράμματος της «Φωνής της Αμερικής» πόσο δεκτική σε δυτικές επιρροές ήταν μία χώρα. Πέραν από κομμουνιστικές χώρες που ήταν

⁵ <https://www.usa.gov/agencies/voice-of-america>

⁶ Elliott, “Too Many Voices of America.”

⁷ McCombs, “MUSIC FROM VOICE OF AMERICA”

⁸ Ungar, “Pitch Imperfect: The Trouble at The Voice of America.”

⁹ Ungar, “Pitch Imperfect: The Trouble at The Voice of America.”, p.3

¹⁰ Heil, *Voice of America : A History*, p.4

¹¹ Heil, *Voice of America : A History*, p.3

¹² McCombs, “Music from ‘Voice of America.’”, p.2

εχθρικές στην «Φωνή» και κάναν προσπάθειες να μπλοκάρουν το σήμα της, ανάγκες και αιτήματα των εκάστοτε χωρών-ακροατών υπήρχαν πάντοτε.

Εικόνα 2.1. Πρώτη μετάδοση της «Φωνής της Αμερικής» στην Γερμανία του Β' Παγκοσμίου Πολέμου¹³

2.2 “The Concert Hall”

Το “Concert Hall” ήταν μέρος του μουσικού μέρους του προγράμματος της «Φωνής της Αμερικής». Εκφωνητής της εκπομπής, για την περίοδο που καλύπτει το αρχείο, ήταν ο Lyn Farmer, ο οποίος διετέλεσε και διευθυντής πολιτισμικών υποθέσεων για όλο το δίκτυο, μαρτυρώντας και την βαρύτητα του “Concert Hall”. Συμπτωματικά υπήρχε και άλλη μία εκπομπή ονομαζόμενη με τον πολύ κοντινό τίτλο “Concert Hall, USA” στο δίκτυο με αναφορά σε αυτήν από το 1951¹⁴. Δεν είχε την ολοκληρωμένη δομή εκπομπής και συμπεραίνεται ότι το πιθανότερο επρόκειτο για συλλογή κομματιών που υπάλληλοι του Voice of America συγκέντρωναν από διάφορες παραστάσεις, κυρίως ορχηστρών κλασσικής μουσικής. Η ονομασία ήταν συμπτωματική και η εκπομπή δεν σχετίζεται με το “Concert Hall” με το οποίο απασχολείται η παρούσα εργασία.

Όπως ο Lyn Farmer αναφέρει στην συνέντευξη του¹⁵, η εκπομπή ξεκίνησε με σκοπό να αναδείξει την προσφορά της Αμερικής στην μουσική με διεθνώς αναγνωρισμένες ορχήστρες και ταλαντούχους εκτελεστές και συνθέτες. Ο Farmer ήθελε να ενσωματώσει όσο ήταν δυνατόν και συνεντεύξεις στο πρόγραμμα. Η πρώτη εκπομπή έγινε προσεγγίζοντας τον Aaron Copland ο οποίος ξεπλάγην όταν έμαθε το δίκτυο δεν είχε εκπομπή κλασσικής μουσικής οπότε και συμφώνησε να συνδράμει στον σκοπό.

Το “Concert Hall” αποτελούνταν από προηχογραφημένες εκπομπές περίπου 45 λεπτών. Εξερευνούσε διάφορα μουσικά θέματα και πτυχές της μουσικής, αλλά υπήρχε ένας χαρακτήρας και κάποια μουσικά ρεύματα στο οποία μπορεί να συνοψιστεί και κατηγοριοποιηθεί γενικά το

¹³ <https://landmarkevents.org/assets/email/2022/02-24-history-highlight/inline-first.jpg>

¹⁴ McCombs, “Music from ‘Voice of America,’

¹⁵ Κεφάλαιο 3.1 “Συνέντευξη με τον Lyn Farmer”

περιεχόμενό του. Αυτά συνοπτικά και κυριότερα είναι: Κλασσική Μουσική, Νεοκλασσική και Jazz. Σίγουρα η jazz κατέχει βασικό ρόλο, με αφιερώματα σε jazz μουσικούς, jazz έργα αλλά και γενικότερα jazz μουσικές προσεγγίσεις. Η Jazz θεωρείτο κατεξοχήν αμερικανικό στοιχείο, τουλάχιστον αρχικά, οπότε το “Concert Hall” και οι μουσικές εκπομπές γενικότερα την είχαν πάντα στο προσκήνιο.. Αντίστοιχη αντιμετώπιση και θέση στην αμερικανική πραγματικότητα με αυτήν της jazz είχε η νεοκλασσική μουσική καθώς, όπως και η jazz, είναι εξαιρετικά σημαντικές για την αμερικανική κουλτούρα, όσον αφορά την χρήση τους ως υλικό διεθνών μεταδόσεων. Θέση στο “Concert Hall” είχαν μεγάλοι συνθέτες με σημαντική παρουσία όπως ο Aaron Copland αλλά και νεότεροι με εξειδικευμένο έργο όπως ο Bob James¹⁶ και πολλοί άλλοι. Στις εκπομπές προβάλλονταν κυρίως «αμερικανοί» μουσικοί, με την έννοια ότι ήταν ενεργοί καλλιτεχνικά στις Ηνωμένες Πολιτείες και όχι ότι είχαν απαραίτητα καταγωγή από εκεί. Επιπλέον, ακόμα και η προβολή καλλιτεχνών μη προσφιλών, ιδεολογικά, προς τις ΗΠΑ ήταν μία δήλωση στο κοινό του δικτύου που μετέφερε τα ζωντανά ιδεώδη της αξιοκρατίας, της συμπερίληψης και της δημοκρατίας¹⁷ χωρίς φόβο λογοκρισίας. Η απουσία προπαγάνδας ήταν, με τον τρόπο της, «προπαγάνδα».

Έτσι η συζήτηση για πολιτική και διεθνή διπλωματία, που λαμβάνει χώρα γύρω από το δίκτυο της «Φωνής της Αμερικής», δεν σταματάει στην μουσική αλλά αντιθέτως, η καλλιτεχνική έκφραση γίνεται πολιτική και διπλωματική πράξη. Ένα εγχειρίδιο που κυκλοφορούσε στον σταθμό προειδοποιούσε: «δεν είμαστε εδώ για να ψυχαγωγήσουμε και να πληροφορήσουμε μόνο...Οι Ηνωμένες πολιτείες είναι σε έναν αγώνα για το πνεύμα της ανθρωπότητας»¹⁸.

Όπως προαναφέρθηκε, οι διάφορες χώρες είχαν ιδιαίτερες προτιμήσεις τις οποίες οι υπεύθυνοι προγράμματος εξυπηρετούσαν και έδιναν σε μία χώρα, για παράδειγμα, τζαζ μουσική ενώ σε κάποια άλλη κλασσική, σε όλες όμως τις περιπτώσεις η «παρέλαση» του μουσικού περιεχομένου ηγείτο από «αμερικανική» μουσική και συνθέτες. Ο McCombs αναφέρει, υπογραμμίζοντας τον τρόπο που η μουσική ενισχύει το αμερικανικό αφήγημα: «Πρέπει να προμηθεύουμε τις εκάστοτε περιοχές με την μουσική που θέλουν ώστε τους πείσουμε να χρησιμοποιήσουν τον ειδησιογραφικό σχολιασμό που εμείς θέλουμε. Παρ’όλα αυτά πρέπει να εξασφαλίζουμε πρωτίστως την καλή μουσική πλευρά της Αμερικής».

2.3 Jazz Diplomacy

Η έκφραση “Jazz Diplomacy” συμπυκνώνει την μουσική και τις διεθνείς σχέσεις και είναι μία έκφραση που αναφέρεται στην χρήση της Jazz μουσικής από την «Φωνή» από την δεκαετία του 60’ και μετά¹⁹. Συναντάται πολλάκις^{20 21}, διαβάζοντας για την «Φωνή» και την Jazz διπλωματία που εξασκούσε, μία ρήση του Willis Conover, ότι η Jazz είναι ένας παραλληλισμός με το πολίτευμα και τους νόμους των Ηνωμένων Πολιτειών. «Οι συμμετέχοντες συμφωνούν από πριν σε κάποιες συνθήκες και όταν φτάσουν σε συμφωνία μέσα σε αυτούς τους περιορισμούς είναι ελεύθεροι να δράσουν όπως θέλουν. Έτσι και στην jazz οι μουσικοί συμφωνούν σε τονικότητα, αρμονικές αλλαγές,

¹⁶ Stuart Isacoff, James Bob (Oxford Music Online: 2013), 1

¹⁷ McCombs, “Music from ‘Voice of America,’” p.4.

¹⁸ Ungar, “Pitch Imperfect: The Trouble at The Voice of America.”

¹⁹ Davenport, *Jazz Diplomacy: Promoting America in the Cold War Era*.

²⁰ Heil, *Voice of America : A History*, p.288

²¹ Dillard, “All That Jazz: CIA, Voice of America, and Jazz Diplomacy in the Early Cold War Years, 1955-1965.”

ρυθμό και διάρκεια του κομματιού, αλλά μέσα σε αυτά τα περιθώρια είναι ελεύθεροι να παίξουν ότι θέλουν και όταν άνθρωποι άλλων χωρών ακούν αυτήν την ποιότητα στην μουσική τους εγείρεται μία ανάγκη να αποκτήσουν την ίδια ελευθερία και στις δικές τους ζωές».

Εικόνα 2.2 Ο Willis Conover παίρνει συνέντευξη από τον Louis Armstrong²²

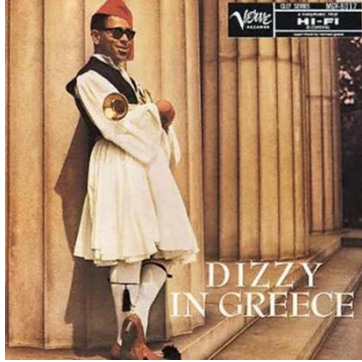
Οι μουσικοί μπορούν να λειτουργήσουν ως ιδεολογικοί πρέσβεις μεταφέροντας αξίες στο κοινό μέσω της μουσικής τους με γλώσσα και ρητορική πολύ διαφορετική από αντίστοιχα όργανα πειθούς. Ο συγγραφέας Jaap Kooijman αναφέρεται στο φαινόμενο εκτενώς, θέτωντας ως παράδειγμα το τραγούδι “We are the World”, όπου πολλοί Αμερικανοί αστέρες συναντιούνται για να εκπέμψουν στον πλανήτη ένα μήνυμα οικουμενικότητας, ελευθερίας και δημοκρατίας, με τις Η.Π.Α. ως παγκόσμιο ηγεμόνα και πρωταθλητή αυτών των ιδεών²³. Ο ίδιος ο Copland είχε διατελέσει “cultural ambassador” για το “State Department” από την δεκαετία του 1940 και ήταν της άποψης ότι η μουσική πρέπει να είναι μέρος του τρόπου που η Αμερική μοιράζεται την κουλτούρα της με τον κόσμο²⁴.

Οι μουσικές εκπομπές του σταθμού έθεσαν τις βάσεις για την ανάδειξη τέτοιων φιγούρων που λειτούργησαν ως πρέσβεις πολιτισμικών θεμάτων και στους οποίους συγκαταλέγονται και φιγούρες όπως Duke Ellington, Louis Armstrong και Dizzy Gillespie οι οποίοι διέδιδαν τους «ήχους της ελευθερίας» σε ακροατές του ανατολικού μπλοκ αλλά και του υπολοίπου κόσμου. Οι πρέσβεις αυτοί έκαναν παγκόσμιες περιοδείες, στις οποίες συμπεριλαμβάνονταν και η Ελλάδα.

²² https://gdb.voanews.com/BB82E153-0AD7-47B2-9B5B-ACBF678F9F46_w1023_s.jpg

²³ Kooijman, “1. We Are the World. America’s Dominance in Global Pop Culture.”

²⁴ Κεφάλαιο 3.1 “Συνέντευξη με τον Lyn Farmer”

Εικόνα 2.3 Εξώφυλλο δίσκου του Dizzy Gillespie, έπειτα από περιοδεία στην Αθήνα²⁵

Η παραπάνω εικόνα στέκεται ως παράδειγμα για την πολιτική υπόσταση που μπορεί να έχει η μουσική πράξη αλλά και η δύναμή της να καταστείλει πολιτικούς διχασμούς. Σε μία από τις περιοδείες στα πλαίσια του Jazz Diplomacy, το 1955 απεσταλμένος από το “State Department” στην Ελλάδα ήταν ο Dizzy Gillespie, με σκοπό να μεταφέρει την αμερικανική κουλτούρα στην περιοχή, προς αποτροπή του ρίσκου επιρροής από τον κομμουνισμό. Όταν όμως έφτασε στην Αθήνα το κλίμα ήταν τεταμένο με κύρια πηγή αντιπαράθεσης την «μοίρα» της Κύπρου με μέρος του πληθυσμού να υποστηρίζει την βρετανική κυριαρχία στην Κύπρο και άλλους να επιθυμούν την ένωση με την Ελλάδα. Η συναυλία του καλλιτέχνη, έγινε στόχος για διαδηλώσεις και αφορμή για επιθέσεις σε αμερικανικά κτήρια ώρες πριν βγει στην σκηνή. Παρά τον κίνδυνο ο Gillespie συνέχισε με την συναυλία και γρήγορα το κοινό έδειξε μεταστροφή και τα απειλητικά συνθήματα έδωσαν την θέση τους σε ζητωκραυγές. Οι, μέχρι προ ολίγου, διαδηλωτές ενθάρυναν τον μουσικό να εισέλθει στο πλήθος και μαζί σε κλίμα πανηγυρισμού τον μετέφεραν μέσα από την Αθήνα²⁶.

Οι περιοδείες υπό την χρηματοδότηση του State Department είναι γεμάτες με τέτοιες ιστορίες που καταφανερώνουν την δύναμη του φαινομένου²⁷ και μαρτυρούν την δύναμη του “Jazz Diplomacy”. Ο Willis Conover και οι “Jazz Ambassadors” με την αγάπη τους για την μουσική που υπηρετούσαν κατάφεραν να έχουν ένα αντίκτυπο σε παγκόσμιο επίπεδο μέσω των εκτελεστικών τεχνών δημιουργώντας μία πιο θετική εικόνα για τις Ηνωμένες Πολιτείες²⁸.

²⁵ <https://doinghistoryinpublic.files.wordpress.com/2023/12/image.png>

²⁶ Campbell, “Dizzy Gillespie Stops a Riot.”

²⁷ Von Eschen, “Satchmo Blows up the World: Jazz Ambassadors Play the Cold War.”

²⁸ Davenport, *Jazz Diplomacy: Promoting America in the Cold War Era*, 158.

3. Βιογραφικά στοιχεία Lyn Farmer και συμβολή του στον σχεδιασμό και υλοποίηση μουσικών προγραμμάτων στην Φωνή της Αμερικής

Δεδομένου του ότι οι πληροφορίες σχετικά με την εκπομπή, αλλά και με την «Φωνή της Αμερικής», ειδικά εκείνη την περίοδο, ήταν ελάχιστες, έγινε μία προσπάθεια ταυτοποίησης του παρουσιαστή μέσω κάποιων κειμένων γύρω από την μουσική που είχε συγγράψει για τον σταθμό²⁹. Έπειτα από προσέγγιση του διαδικτυακά κανονίστηκε μία συνέντευξη από την οποία αντλήθηκε πολύτιμο υλικό γύρω από την εκπομπή.

Ο Lyn Farmer, ως ένας σημαντικός διευθυντής προγράμματος στο δίκτυο του Voice of America, με εμπειρία στο δίκτυο 15 ετών και ως εμπνευστής και υλοποιητής του “Concert Hall” ήταν ο πλέον κατάλληλος για να δώσει ένα πλαίσιο στο αρχείο αλλά και στην παρούσα έρευνα γενικότερα. Είχε πολυποίκιλα ενδιαφέροντα, ως ένθερμος ταξιδιώτης, φωτογράφος, μουσικόφιλος και γευσιγνώστης, μεταξύ άλλων, η καριέρα του όμως ξεκίνησε στην αμερικανική υπηρεσία πληροφοριών, τμήμα του “U.S. Foreign Service” που είναι ο κλάδος των διπλωματών και πρεσβειών, ειδικευόμενος σε πολιτισμικές υποθέσεις. Η σχέση του με το ραδιόφωνο δεν περιοριζόταν στην «Φωνή της Αμερικής» καθώς έχει συνεργαστεί και με εθνικά ραδιόφωνα στις Ηνωμένες Πολιτείες, δημιουργώντας εκπομπές μουσικού ενδιαφέροντος σχετικά με jazz και κλασική μουσική. Ακόμα έχει δημιουργήσει πληθώρα ηχητικών οδηγιών και περιηγήσεων για εξέχοντα αμερικανικά μουσεία στα οποία περιλαμβάνονται το “National Gallery of Art”, το “Philadelphia Museum of Art” και το “Smithsonian Institution”. Τέλος έχει διδάξει στο πανεπιστήμιο του Miami και στο “Florida International University” και ήταν διευθυντής προγράμματος της φιλαρμονικής ορχήστρας της Φλόριντα και της “Symphony of the Americas”³⁰.

Η ακόλουθη συνέντευξη έγινε γραπτώς μέσω e-mail. Για επιπλέον αποσαφηνίσεις και ερωτήσεις ακολούθησαν δύο βιντεοκλήσεις, διαδικτυακά μέσω της πλατφόρμας συνεδριάσεων “Zoom”, των οποίων το τελικό προϊόν παραδίδεται μαζί με την τελική εργασία.

²⁹ “Farmer and Voice of America, “Horowitz Returns to Concert Stage (VOA Radio Script).”

³⁰ *About Lyn Farmer*. (n.d.). LynFarmer.com. <https://www.lynfarmers.com/about>

3.1 ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ ΜΕ ΤΟΝ LYN FARMER

- As you told me in our e-mail communication you worked at the VOA from 1973 to 1988. Were you involved in other endeavours at the VOA, aside from the “Concert Hall”?

Lyn: Yes, I worked in many different departments of the English Division at various times but most of my work was with the department responsible for producing non-news content – features on American life, cultural programs, documentaries and music programs (including but not limited to The Concert Hall). While working in this department I also narrated or edited many other programs including news programs. I started there as a writer and producer and was promoted to head of the office. The structure of VOA’s English Division at the time had some of us (see below) working all aspects of radio programming and there was a good deal of sharing people and expertise between offices – it was an exciting time for the culturally curious!

- How did you end up working at the VOA?

Lyn: I attended the University of Minnesota and eventually ended up majoring in International Communications. My faculty advisor was a wonderful professor named Donald Brown who himself had been a cultural officer in the Foreign Service working for USIA (U. S. Information Agency, the parent agency of Voice of America). I had built shortwave radios as a kid and so was already familiar with international broadcasting and Voice of America, but with Don’s encouragement I applied to a new Internship program VOA started in 1971. The program was created by the then-deputy head of the English Division and I interviewed with him when he visited the University of Minnesota campus on a recruiting trip for the new program. His aim was to select four people per year for intensive training in all aspects of VOA’s work so the idea was to train for one year, spending 10 weeks in the features branch writing feature programs, 10 weeks in the news branch writing news copy and reporting as a correspondent, 10 weeks in the production and announcing office, 10 weeks working in the “Special English” branch (a limited vocabulary English features and news service read at a slower pace for people wanting to learn English or in areas where reception was not very good and the slower presentation made the content clearer) and then a couple of weeks at the New York bureau and the remaining time in a variety of short assignments. The hope was that at the conclusion of the year, the four interns would have shown a skill for one particular type of work and have a preference for where they would be assigned, but would also bring with them the diverse background of having worked in every facet of the operation. At the end of my year, I liked doing everything and asked if I could continue rotating for another year, after which I agreed to work with the Features branch. My internship began in August, 1972 and I finally had my features assignment at the end of 1974 though I continued to contribute to other branches as needed.

- You have a very diverse and rich resume, what was your early educational background?

Lyn: My family moved around a lot when I was very young but settled in a suburb of St. Paul, Minnesota when I was 12. I attended middle school and high school there, then attended University

of Minnesota intending to major in Aeronautical Engineering. After a year of technical school it was clear this wasn't where my heart was so I switch majors to International Relations and then International Communications. As soon as I got to University I worked part time at the campus student-run radio station and then worked part time at the public radio station housed at the University. At the same time I "discovered" classical music and jazz, neither of which I had listened to earlier. I started taking music courses and this led to my becoming the classical music critic on the University's newspaper, The Minnesota Daily (the paper had a circulation of 50,000) and in my junior year I took a full-time job as music director at a commercial classical music station in Minneapolis. With the change in majors I needed five years to complete University rather than the usual four, so I graduated in June, 1972, by which time I had already applied to Voice of America where I interviewed in June and was accepted in August.

- The archive was provided by Maria Makri (cultural affairs) and Jim Elixon Brown, (pianist and Director) of USIS office in Thessaloniki, after Lanni McHolm, who was at the International Visitors Office at USIA , Washington (cultural affairs), made a connection between him and my supervising Professor. Were you acquainted with the people that staffed posts like these, In Greece or elsewhere?

Lyn: Yes, I was in communication with a number of posts overseas and visited several of them. I was always based in Washington but went to field posts or met with our cultural officers when they came back to the U.S. for briefings. I had a particularly good relationship with the embassy in Athens where a former VOA editor I knew became the cultural attache. In 1976 I accompanied the National Symphony Orchestra to a music festival in Athens to celebrate Gina Bachauer, who unfortunately passed away while we were there.

- Was there consideration into what material was going to end up in what country? Was that something that you would take into account as you produced the show?

Lyn: The Concert Hall was not destination specific. It was produced to give a good idea of musical life in the U.S. and then broadcast five or six times on a Sunday so it hit target areas in the evening local time. VOA's English programming was on a morning and evening cycle that began with Asia and added one time zone per hour (and deleted one) crossing the globe.

- On that point, was political and diplomatic consideration given to the final product of the show?

Lyn: There were opinion programs (always clearly labeled as such) but during my time at VOA there was no political "guidance" on any of our English-language news or feature content. That said, the individual language services would likely have more consultation about program content for their area but VOA's position was, "the news is the news." I think more ideology began to creep into program considerations in the late 1980s in the Reagan administration. That was the time I left the organization so I can't speak to the aftermath.

- Information about the “Concert Hall” is sadly very hard to find and only mentioned in passing. Can you tell us more about the show from your point of view?

Lyn: I was still in the internship when I approached the head of English programming about doing a classical music program. My idea was to emphasize America’s contribution to the genre with world class orchestras and talented performers and composers. I wanted to incorporate interviews as often as possible. The boss told me to do a pilot program and we’d talk about it. I wanted to make an impression so I got Aaron Copland’s home phone number and called him. I explained that VOA had no classical music program and that surprised him – he’d been a cultural ambassador for the State Department in the 1940s and had a strong conviction that music should be part of the way America shared its culture with the world. We agreed to meet in New York a week later, I did the interview with him and divided it between two programs and those pilot programs convinced the organization there was a place for a music program.

I took many trips around the country meeting with performers and composers for interviews that I used to explain the music on the program. I was fortunate to meet nearly every important soloist, the music directors of orchestras across the country and quite a few composers to help tell the story of both the American interpretation of classical music from other countries and our own contributions to the musical genre. I was particularly intrigued by composers and performers who brought diverse cultural influences together since I saw this as a great strength of America’s relative youth in the concert music scene.

Many of the scripts and interviews I created for The Concert Hall were used by other language services as well so it had wide distribution through our program services. It was a rewarding program to work on right up until I left VOA in 1988.

- Do you have more technical details about the show, such as start and end date?

Lyn: I’ve already touched on this in other answers but to the best of my recollection, The Concert Hall began in early 1974. I think my interview with Aaron Copland was February, 1974 and the pilots were completed in April so the show must have gone on the air that summer. Over the next few years I traveled widely for a variety of feature programs (I also produced documentary programs and had a special interest in American wine and food culture so I did interviews with many people in those areas) and conducted many interviews for the year-long celebration of the American Bicentennial in 1976 that included many programs on both well-known and forgotten American composers. By the 1980s as I moved more into management, I had less time to travel and the program didn’t have quite as much diversity because I wasn’t doing as many interviews, but the show continued until 1988. I am sorry but I don’t know what happened to the program after I left Voice of America.

- Were the shows themes the same during the years that it was airing?

Lyn: Yes, the program was pretty much whatever I wanted to feature so the thrust was the same in the sense it was guided by a single individual’s idea of what it should be. I certainly discussed program ideas with colleagues and public relations agents for many performers who would suggest

topics they thought a client artist would be appropriate for. I was still the decision maker though on what I aired, but I was always happy to get ideas from outside the organization. Access to musicians often helped determine some episodes and I worked closely with several of the classical music record labels as well.

- Surely a broadcasting service at the level of the “Voice of America” left few things to chance. How many people were needed and how much preparation, for a show such as the “Concert Hall” to be made?

Lyn: I was the only writer, interviewer, producer and host for the program, but I worked closely with a technical team of engineers and a studio director to assure the technical quality of the final program. For the best fidelity, I usually produced the program four weeks in advance of air time, it was duplicated in house and tapes of the programs were sent to several relay stations around the world. We had a relay station in Rhodes for example that gave us better signal quality in the Aegean and Mediterranean areas. We also had relays in Asia and for South America – I don’t remember all the locations but there were several.

- How much of the final show was influenced by you personally? Were there interventions and screening from the station?

Lyn: The only intervention I had was from some of the technical folks who complained the soft passages of some of the music I choose were too faint to be adequately conveyed by shortwave. I hadn’t considered that but it was a realistic concern that influenced some of the pieces I played or chose not to play.

- An article at the Music Journal called Music from the Voice of America stated that different countries could ask directly from the VOA for different kinds of music. Were there any such requests that influenced the show? Any “back and forth”?
I believe that article would have referred to music recordings for which VOA was a source – VOA and USIA accessed many concerts and other programs by ensembles around the country and distributed these under special agreements. This was different from what VOA broadcast.

Lyn: In general, I wasn’t involved in those discussions of specific posts (embassies) receiving requests for copies of certain pieces of music. There was a separate channel within State Department or USIA that could provide recordings to other countries but those were often concerts that didn’t involve the programs for which I was responsible, so I can’t add much detail to that. The main issue I dealt with was a Congressional prohibition of VOA distributing anything within the United States. This was designed when VOA was founded after World War II and recognized a sensitivity to a government broadcasting operation becoming an instrument of domestic propaganda. The program for me was I had a lot of difficulty giving a copy of a finished program to the American artist who helped me put it together. If I interviewed Leonard Bernstein at Tanglewood, the Boston Symphony’s summer home (which I visited frequently), I couldn’t give him a copy of our interview. It was problematic issue many times.

- The pool of musical subjects that the show covered was vast. How much time and preparation was needed on your behalf to cover them so effortlessly?

Lyn: I'm not sure how effortless it was! It's hard to explain but a radio service has a huge need for material to broadcast. On programs like "The Breakfast Show," which for more than 20 years was our principal English language morning program, there was a mix of music and interviews and other feature content. We had a dozen writer/producers in the Features Branch, there were other writers and producers in the newsroom and there were all the stories produced by the language services which could often be translated and used by other language. Part of my responsibility was not only to produce The Concert Hall but to also put together shorter features based on the interviews I used in the program, and then other non-musical features. I would say only about 25% of my time was devoted to The Concert Hall initially and even less as time went on and I was responsible for other programs as well. But always the interviews done for The Concert Hall could be used on many programs.

- How did come to the decision to leave VoA? You felt that your work there was completed? Did you keep any affiliation with the USIA in general?

Lyn: It was a combination of things , some political and some personal. Mainly after 15 years I was ready for a change. I am mainly a writer and as my management responsibilities increased I had less time for writing. I know I'm a better writer than I am a manager! In 1988 I had an opportunity to move to Miami, Florida. It was an opportunity for me to pursue some other paths and it felt like the right time for a move. I was able to write more – I shortly became restaurant critic for The Miami Herald newspaper and wrote for several magazines – and became program director of a Classical and Jazz radio station before moving into other fields.I stayed in touch with some colleagues but had no formal relationship with USIA or VOA after I left.

- Were these tapes in general returned to USA? Did you happen to know of the processes taking place?

Lyn: We of course kept an archive of all our programs including The Concert Hall. Computers and word processors only came to VOA in the mid-1980s (most of my programs were written on manual and then electric typewriters!) so there wasn't much of a digital archive of the program. As storage space became tighter (something around 600 programs were produced) I eventually had to clear some space in the storage area so some programs that were music only and did not involve interviews were retained in script form but the tapes were recycled.

- What I appreciated listening to you as an announcer was that you managed to make even the most obscure artists feel unique, exciting and full of history. Can you tell me more about your approach?

Lyn: If I try to be objective (very difficult of course) I think what I brought to my programs at VOA and later on American public radio, commercial radio and public television, was a sense of joy and passion as well as a sense of discovery. I loved talking with musicians and learning about their work.

I am not a musical performer – I have a very keen ear and very good memory for music but no ability to perform it at all, so it was a pleasure to talk with people who did have that ability. I have always wanted to be a conduit for the listener, to imagine what the listener might be wondering and help answer those imagined questions. In general I found musicians very cooperative at trying to express what they intrinsically knew. Some of them told me they'd never thought of a question before and welcomed the chance to think about it themselves.

As for history, I think nothing takes place outside of its time – everything reflects some contemporary attitude. I taught a music appreciation course at University of Miami for several years about the intersections between art and music. I'd share slides (then, today it's a PowerPoint!) of architecture and painting from, say, the Renaissance and then play music that reflected that same sensibility. It's very interesting to show some painting from the early Romantic era that showed artists getting in touch with nature, and then play Beethoven's Pastoral Symphony for example – the Romantic era was very much about nature and our place in it, and music reflects that. I kept finding examples, so the discovery never stopped!

- Already in the small number of shows in this archive you interview legends of music such as Yehudi Menuhin, Frederick Fennell and Aaron Copland. Surely there are moments and anecdotes that stay with you after that. Can you share some?

Lyn: Those three artists were fascinating but then nearly everyone I spoke with was surprising in some way. We see these people on stage or hear them on a recording and then you hear them in conversation and realize, "this is a regular person" and often you find some link you have in common. Connecting the listener to the performer was a great joy for me. I talked about favorite diners (like tavernas) with Fennell – he loved finding interesting places when he traveled. Menuhin was very kind to the then quite young me – he seemed to understand I was struggling a bit to lose a sense of hero worship so he helped feed me some questions. He suggested we talk about feet. Feet? Yes, he said, music comes from the feet – in his mind, often standing when he was playing as a soloist, how you placed your feet made a huge difference in how you projected your sound. I really enjoyed that discovery.

Copland was a special case – my first interview with a composer. I was 24 and pretty ignorant and he was wonderful. He'd taken the train down from his home in Peekskill, New York to meet me in Manhattan and we ended up talking before the recording about the impact scenery has on a composer. He was passionate about expressing his love of nature and the countryside and what I think he might have considered "the American spirit." Since I had just recently graduated college, he happily talked about his student days and especially about his time at the American Academy in Paris where he studied with Nadia Boulanger, a teacher who had an enormous impact on the generation of American composers who came to define American music – Copland, Virgil Thomas (who Copland introduced me to) and then later composers like Ned Rorem. I ended up doing a whole series of programs about Boulanger's influence on American music and it all stemmed from that conversation with Copland.

- Reading about the VOA in scientific literature a lot of the dialogue is consumed with cold war era politics. Was that something prevalent at your time at the VOA? In what ways you felt it was affecting you?

Lyn: Because my position was a Foreign Service posting and not the US Civil Service that includes most government employees, I had to go through a special interview process. I fully expected East vs West would be a topic but it only came up peripherally and most of the interview that touched on that subject had to do with how we tried to keep it out of our programming – our news and feature programming in the 1970s and early 1980s was actually less political (in the sense of taking a political position and reporting from that perspective) than most of what I heard on domestic media. As I noted earlier I think there was more political impact in the language services that were staffed in part by nationals from the target country. In the English Division, I never had a political directive the entire time I was at VOA until the late 1980s. By then there were more political appointees at VOA and that may have led to a shift in emphasis but that is when I left so I have little direct knowledge of how that unfolded.

- Again on the subject of politics, there is the term “Jazz Diplomacy” which implies that Jazz was used as a diplomatic tool and as a product of American culture that was instrumental in shaping public opinion about America abroad, especially in Communist Bloc Countries in the early cold war era. I have come to the conclusion, in my research, that the “Concert Hall” was part of this “Jazz Diplomacy”. Aside from its interest in Jazz it had interest in other genres and music works that functioned in the same way. Is that assessment fair and if yes, can you tell us more about that?

Lyn: This is a fascinating question. I was good friends with Willis Conover, the great producer and host of VOA’s prime jazz program. Willis, a generation older than me, knew everyone in the jazz world and had been broadcasting jazz programs since the late 1950s. These were incredibly popular behind the Iron Curtain especially where jazz was seen as American propaganda, presumably because people liked it and could only get it from the U.S. Willis’ program had zero political content – he just played music and talked about musicians – but he traveled on occasion to host jazz programs at American embassies abroad. I remember him coming back from a trip to Poland in the 1970s with stories of how he was mobbed by fans of Jazz USA, his incredibly popular program. The embassies’ cultural departments loved having him come but it was a very subtle influence – he never talked politics, he was all about people to people and how music was a universal language. Because so many East European governments prohibited jazz, his very existence was a political statement, but there was no politic in his dialogue, just great music. In its beginnings jazz was a unique American artform (and one that I traced as well on The Concert Hall in showing the roots of a form like Ragtime in black American culture – Ragtime and jazz shared their early roots) and so broadcasting jazz was broadcasting Americana.

Aaron Copland felt something very similar and that was a message he took on several trips to Latin America where he was a very active cultural ambassador. His “propaganda” was just music and a fascination with the music of the countries he visited, but I suppose it could be seen as being very

similar to your idea of Jazz Diplomacy. The Concert Hall was not created to be a political vehicle in terms of a given issue or position. It was a way of showing another facet of American life, sharing our interest in other cultures and how much other cultures formed a large part of the fabric of American life. We are not a monochrome blanket, we are a quilt made up of many different influences, some of which remain very true to their origins and others that reflect an “American spin” on something we inherited from elsewhere. This I think is one of the greatest impacts music can have – it speaks directly to each individual.

4. Αρχείο Μαγνητικών ταινιών

Οι πρώτες πληροφορίες που αναγράφονται για την κάθε εκπομπή προκύπτουν από την φυσική συσκευασία που τις συνόδευε στην οποία υπήρχε ετικέτα «Voice of America» όπου αναγράφονταν βασικές πληροφορίες. Αυτές περιλάμβαναν :

- Την ημερομηνία μετάδοσης
- Τον τίτλο της εκπομπής (Concert Hall)
- Την κατηγορία English/Music
- Τον αριθμό της εκπομπής ως #
- Το θέμα
- Για ποιον προορίζονταν
- Σύνοψη των περιεχομένων
- Τον αριθμό 7,5³¹

Δεν έχουν όλες οι μαγνητικές ταινίες όλα τα δεδομένα που απαριθμήθηκαν. Κάποιες είχαν μόνο μερικά, άλλες όλα, άλλες κανένα. Οι πληροφορίες, ως επί το πλείστον, φαίνεται να γράφτηκαν με γραφομηχανή. Πεδία όπως τίτλος, θέμα, περιγραφές ήταν πολύ συνοπτικά γραμμένα και ειδικά σε κάποιες περιπτώσεις που ήταν χειρόγραφα, με προχειρότητα.

Εικόνα 4. Φωτογραφία μέρους του αρχείου στην βιβλιοθήκη του Τμήματος Μουσικών Σπουδών (ΑΠΘ)

³¹ Ο αριθμός 7,5 το πιθανότερο, αναφέρεται στις ίντσες ανά δευτερόλεπτο, που ήταν η ταχύτητα των συγκεκριμένων ταινιών.

4.1 Μεθοδολογία Ψηφιοποίησης - Απομαγνητοφώνησης

Το συνολικό αρχείο ηχογραφημένων εκπομπών απαρτιζόταν από εξήντα πέντε (65) αξιοποιήσιμες μαγνητικές ταινίες, εκπομπές κυρίως του “Concert Hall”, αλλά και μερικές που απλά περιλάμβαναν συλλογές τραγουδιών, οι οποίες συλλογές το πιθανότερο περιλαμβάνονταν στο πρόγραμμα του σταθμού, καθώς γίνεται λόγος για τέτοιου τύπου μεταδόσεις, αποκλειστικά μουσικές και από τον Lyn Farmer στην συνέντευξη του. Εναλλακτικά μπορεί απλά να είχαν κρατηθεί από το δίκτυο για αρχειακούς λόγους. Αυτές οι ταινίες ήταν μεν στο πρόγραμμα του Voice of America, αλλά δεν ήταν μέρος του Concert Hall, παρά την όποια ανάμειξη τους.

Καταλήγοντας στην εκπόνηση της εν λόγω εργασίας και παραλαμβάνοντας το αρχείο, ύψιστη προτεραιότητα υπήρξε η όσο το δυνατόν πιο πιστή ηχητική αποτύπωση των ταινιών σε ψηφιακή μορφή. Σε όλα τα στάδια απαιτείται εξοπλισμός υψηλών προδιαγραφών. Χρησιμοποιώντας υψίστης τεχνολογίας μηχανήματα προσδίδονται σε όλη την «αλυσίδα» απομαγνητοφώνησης λεπτομερείς βελτιώσεις και διατήρηση της αρχικής ποιότητας, πράγματα τα οποία επιδρούν σε μικρό βαθμό όμως λειτουργούν αθροιστικά εξασφαλίζοντας εν τέλει το καλύτερο δυνατό τελικό ηχητικό προϊόν.

Έτσι αμέσως μετά την προσκόμισή των ταινιών από το Τμήμα Μουσικών Σπουδών του Αριστοτελείου Πανεπιστημίου, αυτές συγκεντρώθηκαν και δώθηκαν στο nVelope Recording Studio όπου σε συνεργασία με τον ιδιοκτήτη του και ηχολήπτη Κωνσταντίνο Πραβίτα, ολοκληρώθηκε σε διάστημα ενός περίπου μήνα η ψηφιοποίηση. Το studio επιλέχθηκε επειδή είχε τον κατάλληλο εξοπλισμό για την διαδικασία αλλά και την τεχνογνωσία και εξοικείωση του κ.Πραβίτα με την ψηφιοποίηση μαγνητικών ταινιών αλλά και γενικότερα με την σωστή αντιμετώπιση ιδιαίτερων αναλογικών μέσων αναπαραγωγής.

Πριν ακόμα η ξεκινήσει η αναπαραγωγή της εκάστοτε μαγνητικής ταινίας από το «μπομπινόφωνο» έπρεπε αυτή να εξεταστεί για φθορές και έπειτα να καθαριστεί διεξοδικά. Λόγω ηλικίας των ταινιών και λόγω συνθηκών αποθήκευσης υπήρχε μεγάλη ανάγκη για τον προσεκτικό χειρισμό τους. Οι μαγνητικές ταινίες έχουν μία επίστρωση μαγνητικών σωματιδίων τα οποία, αλληλεπιδρώντας με τις μαγνητικές κεφαλές των συσκευών αναπαραγωγής, μεταφράζονται σε ηχητική πληροφορία. Κύριος παράγοντας που επιφέρει φθορά είναι η υγρασία, η οποία αντιδρά με τα υλικά που χρησιμοποιούνται για την κατασκευή των ταινιών και τείνει να προκαλεί προσκόλληση μεταξύ των στρώσεων ταινίας και απέκκριση οργανικών προϊόντων και κατάλοιπων³². Για τον καθαρισμό χρησιμοποιήθηκαν απλές μπατονέτες και λευκό οινόπνευμα. Μετά από κάθε ταινία καθαρίζονταν και οι κεφαλές του μπομπινόφωνου αφού η τριβή με την εσωτερική πλευρά των ταινιών μάζευε επιπλέον κατάλοιπο το οποίο είναι ζημιογόνο.

Για τις ανάγκες, αρχικά, της όσο το δυνατόν καλύτερης ψηφιοποίησης απαιτείται πρωτίστως η ανάλογη συσκευή αναπαραγωγής ώστε να αποδωθεί στον υψηλότερο βαθμό η ακουστική πληροφορία που περιέχει η κάθε μαγνητική ταινία. Για το σημαντικότερο αυτό κομμάτι χρησιμοποιήθηκε ένα «μπομπινόφωνο» Revox Type A77 με σειριακό αριθμό (No G133541) το οποίο πληρούσε τις προϋποθέσεις αυτού του τύπου ταινιών (7,5 ips) αλλά και τις προϋποθέσεις ποιότητας αναπαραγωγής.

Από εκεί και έπειτα χρησιμοποιήθηκε όσο απλούστερη διαδρομή σήματος ώστε να μην υπάρχουν περιττές απώλειες κατά την διαδικασία. Έτσι το μπομπινόφωνο συνδέθηκε απευθείας σε

³² Cuddihy, “Storage, Preservation, and Recovery of Magnetic Recording Tape.”

στην κονσόλα του στούντιο (Allen & Heath GSR42m) μέσω balanced καλωδίων ώστε το τελικό προϊόν να έχει πλήρη στερεοφωνική πληροφορία . Η συγκεκριμένη κονσόλα εξασφάλισε ένα ακόμα σημαντικό μέρος της διαδικασίας, που είναι το σήμα να περάσει από αντίστοιχα υψηλής ποιότητας converters με σκοπό να γίνει η μεταφορά σε ψηφιακή μορφή με τον καλύτερο δυνατό τρόπο. Το σήμα τέλος κατέληγε σε υπολογιστή όπου με το πρόγραμμα ηχογράφησης “Cubase” γινόταν η ηχογράφηση και τέλος η αποθήκευση σε ψηφιακή μορφή.

Ιδανικά μία τέτοια διαδικασία «μοντερνοποίησης» υλικού όπως αυτό του αρχείου για το καλύτερο δυνατό ηχητικό αποτέλεσμα θα απαιτούσε και την αποκατάσταση και βελτίωση της ηχητικής πληροφορίας μέσω λογισμικού. Αυτό όμως θα ήταν μη αναστρέψιμο καθώς τα προγράμματα και οι επιπτώσεις τους δεν θα μπορούσαν να τροποποιηθούν από κάποιον που δυνητικά θα ασχοληθεί στο μέλλον με τα ηχογραφήματα. Ως εξ αυτού αποφασίστηκε να μην πραγματοποιηθεί κάποια τέτοια ενέργεια και το υλικό να μείνει σε αυτό το μη βέλτιστο αλλά μέγιστα πιστό και πλούσιο σε πληροφορία στάδιο. Αυτό πρακτικά σημαίνει ότι η τωρινή ηχητική συλλογή έχει κάποια προβλήματα στερεοφωνίας , ήχους όπως pops, crackles, διάφορους ανεπιθύμητους θορύβους και άλλα “artifacts”. Επίσης οι μαγνητικές ταινίες είχαν πληροφορία με πολύ χαμηλότερη ηχητική στάθμη απ’ότι καταναλώνει ο μέσος ακροατής σήμερα οπότε και τα ηχογραφήματα σε αυτήν τους την μορφή μπορεί να είναι δύσκολο κάποιος να τα ακούσει χωρίς επαρκή ενίσχυση. Τα παραπάνω είναι μεν λόγος ελαφρούς, συνήθως, ενόχλησης στον ακροατή αλλά στην μεγάλη πλειοψηφία τους δεν είναι καταστροφικά για την τελική ηχογράφηση.

Τέλος, αναφορικά με το περιεχόμενο των ταινιών, αυτό καταγράφηκε ακουστικά και έπειτα διασταυρώθηκε στον καλύτερο δυνατό βαθμό μέσω διαδικτύου. Κάποιες πληροφορίες και ονόματα είναι αμφίβολα λόγω της ιδιαίτερης προφοράς ορισμένων εμφανιζομένων στην εκπομπή ή λόγω απουσίας άλλης πληροφορίας για αυτά ώστε να γίνει κάποια επαλήθευση. Έτσι όποιες τέτοιες πληροφορίες δεν ήταν δυνατόν να διασταυρωθούν με σιγουριά έχουν τοποθετηθεί ανάμεσα σε αστερίσκους (*).

Το τελικό ψηφιοποιημένο ηχητικό αρχείο παραδίδεται μαζί με την εργασία.

4.2 Απομαγνητοφώνηση Αρχείου Μαγνητικών Ταινιών

Voice of America -The Concert Hall #16 : Martin Mengold works

Περιγραφή : Ο Martin Mengold είναι το αντικείμενο αυτής της εκπομπής. Βασικό θέμα που θα εστιάσει ο παρουσιαστής, ξεχωρίζοντας από την εκτενή και ποικίλη πορεία του συνθέτη, είναι η όπερα του “Huckleberry Finn”, έπειτα από την πρόσφατη πρεμιέρα της.

Χρονολογία - Μετάδοση : Sunday, 09/29/1985

Συντελεστές : Lyn Farmer (Παρουσιαστής, Παραγωγός), Liz Roberts (Παραγωγός), Larry West (Διευθυντής προγράμματος)

Πληροφορίες συνθετών : Martin Mengold

Περιεχόμενο με ενδείξεις χρόνου :

1. **00:09** Θέμα του Concert Hall και χαιρετισμός. Στην εκπομπή θα γνωρίσουμε τον Martin Mengold συνθέτη και καθηγητή μουσικής στο πανεπιστήμιο του Maryland, με καταγωγή από την μικρή αλιευτική κοινότητα του Clinton, Iowa. Τον προηγούμενο μήνα για πρώτη φορά μια όπερα του Mengold, παρουσιάστηκε με την πρόγουσα παραγωγή και εκτελέσεις, αποτελώντας μια πολύ όμορφη στιγμή για αυτόν. Πρόκειται για μια μουσική απόδοση του κλασσικού έργου του Mark Twain, Huckleberry Finn. Την χρονιά αυτή ήταν η 150η επέτειος από την γέννηση του Mark Twain, οπότε ήταν ιδανική στιγμή για την παρουσίαση του έργου. Ο Mengold από νεαρή ηλικία έδειξε σημάδια του ταλέντου του και της αγάπης του για την μουσική, και φτάνοντας στα εφηβικά του χρόνια μπορούσε πλέον να παίξει 9 όργανα. Πέρα από την επιδεξιότητά του όμως ενδιαφέρον παρουσιάζει η ποικιλία των ταλέντων του έκδηλα, για παράδειγμα, από την ενασχόλησή του με country musical στο λύκειο, έπειτα ως εκτελεστής σε rock συγκρότημα ονόματι “star sprangled banana”. Ακόμα έχει συνθέσει μουσική για τηλεοπτικές διαφημίσεις και μαθαίνοντας ότι θα πραγματοποιηθεί η συγκεκριμένη εκπομπή έγραψε ένα κομμάτι ειδικά για το Concert Hall. Όλα αυτά ενώ παράλληλα διδάσκει στο πανεπιστήμιο του Maryland, βοηθώντας άλλους μαθητές.
2. **02:13** Η συνέντευξη με τον Mangold ξεκινά συζητώντας τα παιδικά του χρόνια και την αρχική του ενασχόληση με την μουσική. Ο συνθέτης ξεκινά μιλώντας για την πρώτη του επαφή με το πιάνο, έπειτα με το σαξόφωνο, συνεχίζοντας με το cello κ.α. Σύντομα κατάλαβε και μέσα από τις εμπειρίες του με συγκροτήματα ότι προτιμά τον αυτοσχεδιασμό και την σύνθεση αντί της εντατικής εξάσκησης που θα απαιτούσε η εμβάθυνση σε κάποιο όργανο. Ο νεαρός Mangold είχε γραφεί σε όλους τους μουσικούς οργανισμούς της πόλης και έτσι κατέληξε να γνωρίζει τόσο μεγάλο αριθμό οργάνων. Τα εγχειρήματα του συνθέτη περιλαμβάνουν ακόμα το πρώτο musical ονόματι “guys and *guilles*” το οποίο έγραψε στην ηλικία των 16 ετών αλλά και ένα ντουέτο κιθαρών. Το παρατσούκλι του νεαρού Mengold ήταν “sippy” γιατί περνούσε πολλές ώρες στο ποτάμι, όπου μέσω της παρέας που έκανε εκεί απέκτησε επαφή με έναν τοπικό

ραδιοφωνικό παραγωγό ο οποίος τον συμπεριέλαβε σε κάποια εκπομπή του, κάτι πολύ συναρπαστικό για αυτόν. Την συζήτηση, ο παρουσιαστής, επαναφέρει στην σονάτα που έγραψε ο συνθέτης για την εκπομπή, από την οποία θα ακούσουμε το αργό μέρος.

3. **05:40** *Tabak*. Η εκτέλεση έχει γίνει από τον ίδιο τον συνθέτη στο τσέλο, συνοδευόμενο από τον πιανίστα *Cliff Harding*.
4. **08:35** Ο παρουσιαστής ρωτά τον Mangold για την όπερα του, “Huckleberry Finn”. Η έμπνευση του ήρθε όταν πήρε κάποια βιβλία του Mark Twain από έναν φίλο του που μετακόμιζε και ένωσε μια μεγάλη έλξη προς την συγκεκριμένη ιστορία, έχοντας περάσει αρκετό χρόνο σε περιβάλλον σαν αυτό του βιβλίου, λ.χ. στο ποτάμι, μεγαλώνοντας. Ακόμα ενδιαφέρον βρήκε ότι το βιβλίο έχει αυτοβιογραφικό χαρακτήρα και ξεχωριστό το κάνει η ίδια η προοπτική του Huckleberry Finn και οι σχολιασμοί του στα γεγονότα. Ο συνθέτης έκανε κάποιες μικρές αλλαγές ώστε να μπορέσουν οι ιδιαιτερότητες της ιστορίας να εξυπηρετήσουν την μορφή της όπερας. Οι κριτικοί μουσικής, όπως συμπληρώνει ο παρουσιαστής, συμφώνησαν ότι η όπερα είχε συνεπάρει τους ακροατές από την πρώτη στιγμή.
5. **11:55** Opening of “Huckleberry Finn” Opera
6. **19:42** Ο Mengold στην συνέντευξη μοιράζεται τον προβληματισμό του για κάποια μέρη των οπερών, όπως είναι οι Άριες, στα οποία διακόπτεται η πλοκή. Για να το αποφύγει στην όπερα του μίκρυνε τα αντίστοιχα μέρη. Τα τελικά μέρη περιορίστηκαν σε διάρκεια 3 λεπτών, με επιρροή από την μουσική Rock n Roll που άκουγε νεαρός ο συνθέτης. Ακόμα μοιράζεται πως έγραψε την επόμενη σκηνή που θα ακουστεί, το Canoe Ensemble, όπως το ονομάζει.
7. **22:48** *Canoe Ensemble* . Ο Richard *Traxhaul* τραγουδά το μέρος του *Chuck* και ο Richard Evans του Jim.
8. **34:04** Στο μέρος της συνέντευξης που ακολουθεί το μουσικό απόσπασμα ο Mengold εξηγεί πως εισήγαγε ένα καινούργιο, διστάμενο στοιχείο στην πλοκή της όπερας, με τον Jim να αποκτά μια καχύποπτη οπτική για τον Finn. Ο συνθέτης δίνει κάποιες ακόμα, λίγες, πληροφορίες για λεπτομέρειες στην πλοκή της όπερας. Καταλήγει στον χαρακτήρα του Jim και την σχέση του με την κόρη του. Ακολουθεί η αντίστοιχη άρια, στην οποία οι κριτικοί εγκωμίασαν την εκτέλεση του Richard Evans.
9. **36:59** Poor Little Elisabeth
10. **39:57** Take me down to the river. Τραγουδά ο *Richard Traxhaul* και οι *Mary Gresock*, *Debrah Madsen*, *Reginald Evans*, *Stanley Dunn*, *Bill Brubeck* και *J.R. Hahns*. Η ηχογραφημένη πρεμιέρα της όπερας από την οποία αντλήθηκαν τα ηχητικά αποσπάσματα έλαβε χώρα στο Castle Center for the Performing Arts όπως αναφέρει ο παρουσιαστής με το τέλος του κομματιού. Ακολουθεί σύντομος αποχαιρετισμός και αναφορά των συντελεστών.
11. **43:34** Flute Concerto in G Minor, Op. 10, No. 2, RV439 - Vivaldi

Voice of America - The Concert Hall #259 : Oakland Symphony Simons

Περιγραφή : Η εκπομπή αφιερώνεται στον Calvin E. Simmons και στις διακρίσεις του. Υπήρξε ένας από τους σπουδαιότερους αφροαμερικανούς διευθυντές ορχήστρας και η εκπομπή εστιάζει στην ορχήστρα που αυτός διηύθυνε, την Oakland California Symphony. Ο μουσικός είχε καταφέρει να βελτιώσει σε μεγάλο βαθμό την ορχήστρα με την προσωπική του πινελιά και να την καταστήσει αναγνωρίσιμη στο χώρο της μουσικής, παρά το γεγονός ότι ήταν μια ορχήστρα μεσαίας Αμερικάνικης πόλης.

Χρονολογία - Μετάδοση : Sunday, 09/19/1982.

Συντελεστές : Lyn Farmer (Παρουσιαστής, Παραγωγός)

Πληροφορίες συνθετών :

Περιεχόμενο με ενδείξεις χρόνου :

1. **00:04** Concert Hall Theme και χαιρετισμός από τον παρουσιαστή. Μιλάει συντόμως για τον θάνατο του Calvin E. Simmons και για τα επιτεύγματά του.
2. **01:21** Janáček - 'Sinfonietta' final movement, από την Oakland California Symphony.
3. **05:44** Αναφορά του τίτλου του έργου από τον παρουσιαστή. Διηγείται τα πρώτα βήματα του Simmons με την Oakland California Orchestra, μια ικανή αλλά χωρίς καταξίωση ορχήστρα μέχρι να βρεθεί στην καθοδήγηση του. Ο Simmons κατόρθωσε σε μία τριετία να εξασφαλίσει μια οικονομική βάση, τοπική υποστήριξη αλλά και εθνικές μεταδόσεις για την ορχήστρα, φτάνοντας την σε πολύ υψηλότερο επίπεδο. Τα έργα της σημερινής εκπομπής είναι παρμένα από μια τέτοια μετάδοση.
4. **06:39** Beethovens' 7th Symphony in A Major, από την Oakland California Symphony.
5. **43:12** Επανάληψη του ονόματος του έργου και της ορχήστρας που το εκτελεί. Ο παρουσιαστής κάνει γνωστό πως η εκπομπή της επόμενης εβδομάδας θα έχει πάλι ως θέμα τον Calvin E. Simmons.
6. **43:36** Άγνωστο

Voice of America -The Concert Hall #361 : Stravinsky Petrushka Piano Suite

Περιγραφή : Η συγκεκριμένη αποτελεί συνέχεια της εκπομπής της προηγούμενης εβδομάδας στην οποία ο πιανίστας Misha Dichter έπαιξε πιο “ελαφριά” κλασσικά κομμάτια, όπως αναφέρει ο παρουσιαστής.

Χρονολογία - Μετάδοση : 11/28/1984

Συντελεστές : Lyn Farmer (Παρουσιαστής, Παραγωγός), Donna DeSanctis (Παραγωγός), Larry West (Director-Διευθυντής Προγράμματος)

Πληροφορίες συνθετών : -

Περιεχόμενο με ενδείξεις χρόνου :

1. **00:05** Μουσικό θέμα του Concert Hall και εισαγωγή στην σημερινή εκπομπή, η οποία αποτελεί αφιέρωμα στον πιανίστα Misha Dichter. Θα παίξει κλασσικά κομμάτια τα οποία έχουν ως κοινό γνώρισμα ότι συνήθως δεν παίζονται με τον τρόπο που σκόπευαν οι δημιουργοί τους.
2. **00:53** Stravinsky – Petrushka (The Shrovetide Fair). Αρχικά ο παρουσιαστής παίζει ένα απόσπασμα του έργου λέγοντας ότι έτσι συνηθίζεται να ακούγεται το συγκεκριμένο έργο και έπειτα από συζήτηση και με τον ίδιο τον πιανίστα ακούγεται μια διαφορετική εκτέλεση όπου το πιάνο έχει πρωταγωνιστικό χαρακτήρα, όπως πιστεύει, για τους λόγους που μόλις εξέθεσε, ο Dichter ότι αποσκοπούσε αρχικά ο Stravinsky.
3. **10:21** Αφού αναφέρει τον τίτλο του προηγούμενου έργου ο παρουσιαστής περνά στο επόμενο έργο
4. **10:50** Pictures at an Exhibition - Modest Mussorgsky. Όπως και στο προηγούμενο απόσπασμα, αφού ακουστεί η πρώτη εκδοχή σύντομα ο παρουσιαστής σχολιάζει ότι δεν ήταν αυτή η αρχική πρόθεση του συνθέτη, αλλά αποτελεί μεταγενέστερη ενορχήστρωση από τον Ravel. Παρεμβάλεται και πάλι συνέντευξη του Misha Dichter ο οποίος μιλά για την δημοτικότητα αυτής της εκδοχής έναντι του πρωτότυπου. Ο πιανίστας θεωρεί ότι η εκδοχή του Ravel παραλείπει την μη αυστηρά δεξιοτεχνική προσέγγιση του Mussorgsky. Ακολουθεί η εκδοχή του Dichter, παράλληλη με το αρχικό πνεύμα του Mussorgsky.
5. **42:59** Αποφώνηση από τον παρουσιαστή και απαρίθμηση των συντελεστών.
6. **43:18** Three Movements from “Petruschka”: Dance Russe.

Voice of America -The Concert Hall #362 : Stravinsky Stoltzman Mozart Tokyo

Περιγραφή : Η εκπομπή σχετίζεται μέσω της μουσικής του Stravinsky με τις 2 προηγούμενες. Αυτήν την φορά όμως πρωταγωνιστές και εκτελεστές της μουσικής του συνθέτη είναι ο Richard Stoltzman και το Tokyo String Quartet.

Χρονολογία - Μετάδοση : 11/28/1984

Συντελεστές : Lyn Farmer (Παρουσιαστής, Παραγωγός), Donna DeSanctis (Παραγωγός), Larry West (Director-Διευθυντής Προγράμματος)

Πληροφορίες συνθετών : -

Περιεχόμενο με ενδείξεις χρόνου :

1. **00:06** Μουσικό θέμα του “Concert Hall”. Ο παρουσιαστής ξεκινά με αναφορά στο θέμα της προηγούμενης εβδομάδας και την σύνδεσή του με το σημερινό, δια της μουσικής του Stravinsky. Εισάγει σύντομα το πρώτο έργο με κάποιες ιστορικές πληροφορίες για και επισημαίνει μια ασυνήθιστη πτυχή του, τις συνεχείς αλλαγές του μέτρου.
2. **01:21** Three Pieces for Clarinet – Stravinsky. Το έργο παίζει ο αμερικανός κλαρινετίστας Richard Stoltzman.
3. **06:32** Ο παρουσιαστής σχολιάζει ότι το κλαρινέτο είναι από τις νεότερες προσθήκες στην ορχήστρα, και κάποια άλλα γενικά ιστορικά στοιχεία. Αναλύει την πορεία της ευρείας υιοθέτησης του οργάνου η οποία ξεκινά με την εισαγωγή του οργάνου, από τον Mozart, σε ένα κουαρτέτο του. Το κοινό της Βιέννης δεν έμεινε εντυπωσιασμένο από το άκουσμα, παρά το γεγονός ότι πλέον το κουαρτέτο θεωρείται ένα από τα σπουδαιότερα έργα μουσικής δωματίου του Mozart. Κάνει μια γενική περιγραφή των μερών του έργου και το επαινεί, καταλήγοντας ότι για να το βιώσει κανείς δεόντως μόνο το άκουσμα αρκεί, οπότε και ξεκινά το έργο.
4. **08:23** Clarinet Quintet in A Major, K. 581. Η εκτέλεση είναι από το “Mostly Mozart Festival”, που έλαβε χώρα το προηγούμενο καλοκαίρι. Παίζει ο Richard Stoltzman και το Tokyo String Quartet.
5. **40:13** Ο παρουσιαστής με την λήξη του έργου μιλά για τον Stoltzman. Ο κλαρινετίστας, εκείνο τον καιρό, είχε συναυλίες με πάνω από 60 ορχήστρες και ήταν ο πρώτος κλαρινετίστας που έδωσε ρεσιτάλ στο Carnegie Hall. Ήταν στενά συνδεδεμένος με το “Mostly Mozart Festival”, ένα από τα πιο σεβαστά μουσικά δρώμενα των Ηνωμένων Πολιτειών. Το “Mostly Mozart” διοργανωνόταν για 18η χρονιά και ήταν το μόνο φεστιβάλ τότε, μας πληροφορεί ο παρουσιαστής, που διεξάγονταν σε αστικό περιβάλλον, σε κανονική αίθουσα συναυλιών και όχι υπαίθρια ή σε κάποια σκηνή. Ακόμα εξιστορεί τις απαρχές του φεστιβάλ το 1966 που σκοπό είχε να κρατάει την μουσική δραστηριότητα ζωντανή στην Νέα Υόρκη τους καλοκαιρινούς μήνες που πολύς κόσμος απουσίαζε. Μιλά, ακόμα, για την πορεία του φεστιβάλ και την σταδιακή διεύρυνση του ρεπερτορίου και σε άλλους συνθέτες. Καλλιτέχνες που έχουν συνδεθεί με το φεστιβάλ είναι λ.χ. οι: Jean-Pierre Rampal, Alicia de Larrocha, Emanuel Ax, Tokyo String Quartet και βεβαίως ο αποψινός καλλιτέχνης Richard Stoltzman. Φέτος το φεστιβάλ “ταξίδεψε” από την έδρα του στην Νέα Υόρκη και το Lincoln Center στην

Ουάσινγκτον και με αφορμή στην επόμενη εκπομπή θα ακουστούν από το Washington Kennedy Center τα “Serenade for Strings - Dag Wirén” και “Symphony No. 39 – Mozart” παιγμένα από την “Mostly Mozart Festival Orchestra” την οποία θα διευθύνει ο Eduardo Mata.

6. **42:44** Άγνωστο έργο.

Voice of America -The Concert Hall #364 : Opera Beverly Sills

Περιγραφή : Αυτήν την εβδομάδα η New York City Opera, μία μεγάλη αμερικανική εταιρεία όπερας γιορτάζει την 40η της επέτειο.

Χρονολογία - Μετάδοση : 11/28/1984

Συντελεστές : Lyn Farmer (Παρουσιαστής, Παραγωγός), Donna de Sanctis (Παραγωγός), Larry West (Programme Director).

Πληροφορίες συνθετών : -

Περιεχόμενο με ενδείξεις χρόνου :

1. **00:04** Μουσικό θέμα του Concert Hall και εισαγωγή στην σημερινή εκπομπή. Κύριος σκοπός της New York City Opera ήταν να παρέχει ποιοτική ψυχαγωγία σε προσβάσιμες τιμές το οποίο κατάφερε να επιτύχει απορρίπτοντας το “star system”, όπου οι παραγωγοί των θεατρικών παραστάσεων, των ταινιών ή των τηλεοπτικών σειρών, χρησιμοποιούν γνωστούς και δημοφιλείς ηθοποιούς ή άλλους καλλιτέχνες για να προωθήσουν το έργο τους και να ελκύσουν το κοινό. Μπορεί να προσφέρουν μεγάλη προσέλευση για το κοινό, αλλά συνήθως λαμβάνουν υψηλότερες αμοιβές σε σύγκριση με τους μη αστέρες. Η New York City Opera εστίασε σε νέους, άγνωστους αλλά ταλαντούχους τραγουδιστές και τραγουδίστριες, όπως αυτήν που ακούγεται στην συνέχεια, η οποία έκανε το ντεμπούτο της εκεί το 1985.
2. **00:57** "Depuis le jour", από την όπερα "Louise" του Gustave Charpentier.
3. **06:58** Παρουσιάζεται η τραγουδίστρια, Beverly Sills, η οποία τραγουδούσε το προηγούμενο κομμάτι. Εξιστορείται η πορεία της Sills, η οποία κατόρθωσε μεγάλη επιτυχία και μέσω της συσχέτισής της με την New York City Opera κατέληξε ως μία από τις πιο υψηλά πληρωμένες αλλά και διάσημες τραγουδίστριες της όπερας. Με το τέλος της ενασχόλησής της με την ερμηνεία μετά από 25 χρόνια ανέλαβε την θέση της καλλιτεχνικής διευθύντριας στην εταιρία. Κάποιος άλλος που χρωστάει μεγάλο μέρος της επιτυχίας του στην New York City Opera είναι ο βαρίτονος Sherrill Milnes, ο οποίος έκανε το ντεμπούτο του το 1964 με την εταιρία και στην πορεία κατόρθωσε διεθνούς αναγνώρισης. Ένας από τους πιο γνωστούς του ρόλους είναι ο γελωτοποιός “Rigoletto” στην ομώνυμη όπερα του Giuseppe Verdi, από την οποία είναι και το επόμενο μουσικό απόσπασμα.
4. **08:11** Rigoletto: Scena Ed Aria. “Povero Rigoletto!” “La Ra, La Ra”
5. **10:46** Rigoletto: Corigiani, Vil Razza Dannata. Ebben Piango”
6. **15:14** Σχολιασμός του παρουσιαστή. Αρχικά υπενθυμίζει ότι στα κομμάτια που ακούστηκαν τραγουδούσε ο Sherrill Milnes. Στην συνέχεια μιλάει για τις πρωτοποριακές κινήσεις που έκανε η New York City Opera ώστε να κάνει την όπερα, μια εξωτική και ιδιόρρυθμη τέχνη, πιο προσιτή στο κοινό. Ακόμα υπογραμμίζει την μοναδική πρωτοβουλία της εταιρίας να παρουσιάζει και πιο άγνωστες όπερες ξαναφέροντας στο προσκήνιο έργα από Monteverdi, Boito, Massenet αλλά και μοντέρνους συνθέτες όπως Philipp Glass. Η εταιρεία το 1966 διοργάνωσε την πρώτη επαγγελματική παραγωγή όπερας του Handel που είδε η Νέα Υόρκη τα σύγχρονα χρόνια, καταφέροντας με διάφορες πρωτοπορίες να ξεπεράσει την “στατικότητα” που μπορεί να έχουν οι όπερες του Handel για ένα σύγχρονο κοινό, μιας και

συνήθως πραγματεύονται εσωτερικό δράμα που είναι δύσκολο να αποτυπωθεί αποτελεσματικά σε μία σκηνή.

7. **17:41** *Giulio Cesare in Egitto*, HWV 17, Act II - Georg Friedrich Händel.
8. **23:56** Η προηγούμενη εκτέλεση ανήκει στην παραγωγή της New York City Opera που έγινε το 1966. Δίνονται τα ονόματα των τραγουδιστών Beverly Sills και Norman Treigle και του μαέστρου Julius Rudel που επί χρόνια διηύθυνε την New York City Opera Orchestra. Ο παρουσιαστής συνεχίζει λέγοντας πως μόνο η New York City Opera έκανε πρεμιέρες με καινούργιες, σύγχρονες όπερες, σε αντίθεση με άλλες μεγάλες εταιρείες όπως η διεθνώς αναγνωρισμένη Metropolitan Orchestra. Στα 40 χρόνια ιστορίας της New York City Opera είχε κάνει 30 πρωτότυπες πρεμιέρες σύγχρονων Αμερικανικών οπερών όπως *Trouble in Tahiti*-Leonard Bernstein, *Wuthering Heights*-Carlisle Floyd, *Miss Julie*-Ned Rorem Η όπερα που ακολουθεί είναι μια τέτοια όπερα, το *The Crucible* του Robert Ward, βραβευμένο με Pulitzer. Η πλοκή καταπιάνεται με τα κυνήγια μαγισσών που έλαβαν χώρα στις πρώτες αμερικάνικες αποικίες τον 17ο αιώνα. Τονίζονται οι διαφορές του ντουέτου που ακολουθεί με το ντουέτο που ακούστηκε από ην όπερα του Handel.
9. **25:45** *The Crucible*, Act III – Robert Ward
10. **31:23** Παρά την πρωτοπορία της New York City Opera, η εταιρεία δεν θα μπορούσε να παραμελήσει και πιο εδραιωμένα έργα τα οποία δεν λείπουν από το τρέχον ρεπερτόριό της όπως “*Carmen*”, “*Madama Butterfly*” αλλά και το απόσπασμα που ακολουθεί από την όπερα “*Lucia di Lammermoor*” του Gaetano Donizetti με τους Sherrill Milnes και Luciano Pavarotti στους πρώτους ρόλους.
11. **32:06** *Lucia di Lammermoor*, Act II - Gaetano Donizetti
12. **36:00** Ο παρουσιαστής καταλήγει ότι οποιοδήποτε πρόγραμμα σχετικά με την όπερα θα ήταν ελλιπές χωρίς κάποια αναφορά στον Giacomo Puccini.
13. **36:27** *Tosca*. Τραγουδά ο Placido Domingo.
14. **42:34** Αναφέρεται ότι ο Placido Domingo επίσης ξεκίνησε την καριέρα του με την New York City Opera και ο παρουσιαστής καληνυχτεί προαναγγέλλοντας το θέμα της επόμενης εκπομπής, το οποίο θα είναι συνέχεια του σημερινού αφιερώματος στην New York City Opera.
15. **43:13** *Carmen Suite No1: Allegro giocoso, “The Toreadors”*

Voice of America - The Concert Hall #365 : NYC Orchestra 40th Anniversary

Περιγραφή : Η New York City Opera, μία μεγάλη αμερικανική εταιρεία όπερας γιορτάζει την 40η της επέτειο και η παρούσα εκπομπή αποτελεί αφιέρωμα σε αυτήν. Συνέχεια του αφιερώματος της εκπομπής #364

Χρονολογία - Μετάδοση : 11/28/1984

Συντελεστές : Lyn Farmer (Παρουσιαστής, Παραγωγός), Donna DeSanctis (Producer), Larry West (Director).

Πληροφορίες συνθετών : -

Περιεχόμενο με ενδείξεις χρόνου :

1. **00:02** Μουσικό θέμα του Concert Hall και εισαγωγή για το σημερινό πρόγραμμα. Επονομάζοντας το μουσικό πρόγραμμα της εκπομπής ο παρουσιαστής εστιάζει στην όπερα “Ο Κουρέας της Σεβίλλης” του Τζοακίνο Ροσσίνι δίνοντας λίγα ιστορικά στοιχεία και μιλώντας περιληπτικά για την πλοκή και το κλασικό ερωτικό τρίγωνο που περιλαμβάνουν οι περισσότερες όπερες.
2. **01:13** Il Barbiere di Siviglia: Una voce poco fa τραγουδά η Beverly Sills.
3. **06:56** Ο παρουσιαστής μιλάει για τον “Κουρέα της Σεβίλλης” τονίζοντας στο γεγονός ότι είναι από τις τελευταίες κωμικές όπερες καθώς τον επόμενο αιώνα (19ο) κυριαρχούσαν οι τραγικές όπερες. Μία από αυτές είναι ο “Rigoletto” του Verdi όπου και δίνεται πάλι μια περίληψη της πλοκής από τον παρουσιαστή. Και οι δύο όπερες αποτελούν μέρος του προγράμματος της NYC Opera.
4. **08:05** Rigoletto, Act III: Bella figlia dell’amore
5. **13:52** Δίνονται τα ονόματα των τραγουδιστών (Beverly Sills, Mignon Dunn και Alfredo Kraus) και υπενθυμίζεται ο τίτλος του έργου. Αναφέροντας την δημοτικότητα του συγκεκριμένου έργου αντιπαραθέτει ο παρουσιαστής την συμπερίληψη και λιγότερο δημοφιλών οπερών στο πρόγραμμα της NYC Opera. Τέτοια όπερα είναι και το The Rake’s Progress, του Igor Stravinsky. Συζητάται ο ιδιαίτερος τρόπος που γράφτηκε το λιμπρέτο της, βασισμένο σε οξυγραφίες που αναπαριστούσαν την ζωή του 18ου αιώνα και η γενική ομοιότητα που έχει η όπερα με άλλους του 18ου αιώνα και όχι του 19ου οπότε και γράφτηκε. Ακόμα δίνεται μια περιλήψη της πλοκής και των θεμάτων της όπερας (η απληστία και ένας ευρύτερος παραλληλισμός με τον μύθο του Faust).
6. **15:55** The Rake’s Progress, Act I Scene 1: Recitative
7. **19:05** Ο παρουσιαστής επιγραμματικά μιλάει για το έργο, ότι πρόκειται για το πιο μοντέρνο στο πρόγραμμα της NYC Opera, και τους συντελεστές Alexander Young και John Reardon. Επισημαίνει ότι ανήκει στις “ρεαλιστικές” όπερες μιας και καταπιάνεται με τις ζωές καθημερινών ανθρώπων και όχι ιδιαίτερων και εξωτικών φιγούρων όπως συνηθίζοταν. Στην συνέχεια αντιπαραθέτει τις 2 όπερες ορόσημα που επίσης περιλαμβάνει το πρόγραμμα της NYC Opera, αναγνωρίσιμες ακόμα και από περιστασιακούς ακροατές όπερας, την “Cavalleria Rusticana” και την “Pagliacci”. Ακόμα δίνει μια γεύση της πλοκής του “Cavalleria

Rusticana” με την καταστροφή των αξιών της υπαίθρου, της οικογένειας και του σπιτιού, από τους βασικούς χαρακτήρες.

8. **20:51** Cavalleria Rusticana: Gli aranci olezzano
9. **25:56** Μετά από αναφορά των συντελεστών ο παρουσιαστής σημειώνει οι δύο προαναφερθείσες όπερες συνηθίζεται να παίζονται η μία μετά την άλλη, όπως είναι και σε αυτήν την περίπτωση.
10. **26:43** I Pagliacci: Act I: Recitar! Mente preso; Vesti la giubba. Τραγουδά ο Placido Domingo.
11. **30:45** Σύντομη παρουσίαση μιας καινούργιας πειραματικής εκδοχής της “Carmen” υπό την διεύθυνση του Frank Corsaro. Η Carmen του bizet είναι μια τσιγγάνα που αγαπά την ελευθερία της ενώ στην καινούργια αυτήν εκδοχή είναι μέρος της Ισπανικής επανάστασης και ο Don Jose στρατιώτης στον στρατό του Franco. Παρά το γεγονός ότι η ιστορία έχει μετακινηθεί χρονικά έναν αιώνα, η μουσική είναι πιστή στο πρωτότυπο. Ο παρουσιαστής περιγράφει την σκηνή που θα ακολουθήσει στο μουσικό απόσπασμα, στην οποία η Carmen μαθαίνει τον επικείμενο θάνατο της στα ταρώ. Δίνονται ακόμα τα ονόματα των τριών τραγουδιστριών που συμμετέχουν στην σκηνή.
12. **31:43** Carmen, WD 31, Act III: Melons! Coupons! (Card Scene)
13. **39:33** Το αφιέρωμα θα κλείσει με μία πιο εύθυμη όπερα του Puccini, “La Rondine”. Ο παρουσιαστής μιλάει για την επιτυχία της, φέρνοντας μάλιστα ένα παράδειγμα όπου στην πρώτη παράσταση το κοινό την σταμάτησε και ζήτησε να επαναληφθεί ένα μέρος της δεύτερης πράξης, αυτό που ακολουθεί.
14. **40:19** La Rondine: Bevo Al Tuo Fresco Sorriso
15. **42:58** Αναφορά των συντελεστών του κομματιού που ακούστηκε και των συντελεστών της εκπομπής. Ανακοίνωση του θέματος της επόμενης εβδομάδας και αποχαιρετισμός.
16. **43:30 ?Άγνωστο?**

Voice of America -The Concert Hall #369

Περιγραφή : Η εκπομπή αποτελεί το δεύτερο και τελευταίο μέρος από μία μικρή σειρά εξερευνήσεων γύρω από την μουσική δωματίου με πρωταγωνιστές τους “Boston Symphony Chamber Players”.

Χρονολογία - Μετάδοση : -

Συντελεστές : Lyn Farmer (Παρουσιαστής, Παραγωγός), Donna de Sanctis (Παραγωγός), *Mimi Levits* (Διευθυντής Προγράμματος)

Πληροφορίες συνθετών : -

Περιεχόμενο με ενδείξεις χρόνου :

1. **00:08** Concert Hall Theme και εισήγηση. Στην προηγούμενη εκπομπή η το πρόγραμμα περιλάμβανε μουσική δωματίου αντλώντας από 500 χρόνια ρεπερτορίου. Τα μέλη των “Boston Symphony Chamber Players” γιόρταζαν την 20^η τους επέτειο χάρισαν εκτελέσεις με πληθώρα ενορχηστρωτικών συνδυασμών. Στην σημερινή εξερεύνηση της μουσικής δωματίου θα εστιάσουμε σε έναν αιώνα (τον 19^ο), μία φόρμα (το κουιντέτο εγχόρδων) και έναν συνθέτη (τον Johannes Brahms).
2. **01:06** Brahms: Quintet for Two Violins, Two Violas and Cello, Op.88
3. **10:53** Ο παρουσιαστής μιλά για τους “Boston Symphony Chamber Players”, ως ένα από τα πιο αξιόλογα σύνολα των Ηνωμένων Πολιτειών. Έχουν την ιδιαιτερότητα ότι όλα τα μέλη είναι πρώτοι μουσικοί σε άλλες μείζονες συμφωνικές ορχήστρες, η οποία αποτυπώνεται στην ποικιλία και το εύρος του ρεπερτορίου τους. Αυτήν την εβδομάδα στο “Concert Hall” παρουσιάζεται το string section του συνόλου με μέλη τους Joseph Silverstein και Max Hobart (Βιολιά), Burton Fine και Patricia McCarty (Βιόλες) και Jules Eskin (Τσέλο). Οι παραπάνω μουσικοί ακούστηκαν στο πρώτο απόσπασμα και είναι αυτοί που θα εκτελέσουν και το επόμενο (Brahms - Opus 111), σχολιάζει ο παρουσιαστής. Η σύνθεση του επόμενου έργου έγινε το 1890 και δημοσιεύτηκε την επόμενη χρονιά, με σκοπό να είναι το τελευταίο έργο του συνθέτη. «Έχω δουλέψει αρκετά» έγραψε ο Brahms, «ας αναλάβει η νέα γενιά συνθετών», όμως γρήγορα αποδείχτηκε ότι ήταν πολύ νωρίς για να το πει. Γνωρίζοντας τον κλαρινετίστα Richard Mühlfeld, ανακάλυψε νέες διόδους για την δημιουργικότητά του. Ακολουθεί το έργο που ο Brahms θεωρούσε το «κύκνιο άσμα του», το κουιντέτο εγχόρδων σε Σολ μείζονα.
4. **12:48** Brahms: Quintet for Two Violins, Two Violas and Cello, Op.111
5. **42:48** Αναφορά των συντελεστών της συγκεκριμένης εκπομπής και του θέματος της επόμενης εκπομπής, η οποία θα παρουσιαστεί από τον Roland Nadeau, μέρος των εκπομπών του «A note to You” και θα έχει ως καλεσμένο ένα από τα μέλη του σημερινού συνόλου, την Doriot Anthony Dwyer, κύρια φλαουτίστρια της Boston Symphony.
6. **43:40** Brahms: Quintet for Two Violins, Two Violas and Cello, Op.88

Voice of America -The Concert Hall #377 : Bob James Jane Philippe

Περιγραφή : Η καταγραφή είναι ίδια με την #481, με μόνη διαφορά ότι οι ενδείξεις χρόνου έχουν απόκλιση περίπου 10 δευτερολέπτων.

Περιεχόμενο με ενδείξεις χρόνου :

00:01 Μουσικό θέμα του Concert Hall και εισαγωγή³³...

³³ βλ. Καταγραφή #481

Voice of America -The Concert Hall #379 : Pastorale by Beethoven (Chamber Orchestra)

Περιγραφή : Στην εκπομπή ακούμε την 6η Συμφωνία του Μπετόβεν, σε Φα μείζονα. Δίνονται λίγες πληροφορίες για την ιδιαιτερότητα της συγκεκριμένης εκτέλεσης, κυρίως το ότι έχει πιο γρήγορο tempo, κάτι που καθίσταται δυνατό λόγω του ότι είναι παιγμένη από μικρότερο σύνολο. Επίσης αναφέρεται η “Delos”, μια εταιρεία ηχογράφησης που εστιάζει κυρίως σε κλασική μουσική, μάλιστα στην επόμενη εκπομπή ανακοινώνεται ότι θα παραστεί και η Amelia S. Haygood, η ιδρύτρια της.

Χρονολογία - Μετάδοση : -

Συντελεστές : Lyn Farmer (Παρουσιαστής, Παραγωγός)

Πληροφορίες συνθετών : -

Περιεχόμενο με ενδείξεις χρόνου :

1. **00:10** Concert Hall Theme και παρουσίαση του σημερινού θέματος της εκπομπής.
2. **01:48** 6η Συμφωνία του Μπετόβεν, σε Φα μείζονα, Pastorale.
3. **43:22** Μερικές πληροφορίες από τον παρουσιαστή σχετικά με την μόλις ακουσθείσα συμφωνία.
4. **44:03** Serenade in E Major, Op.22, B. 52: III. Scherzo: Vivace

Voice of America -The Concert Hall #383

Περιγραφή : Η εκπομπή αποτελεί μέρος σειράς αμερικανικών εκπομπών, άλλης παραγωγής, που μεταδίδονται στο Concert Hall. Η σειρά λέγεται “A Note to you”, μια παραγωγή του Northeastern University της Βοστώνης, Μασαχουσέτης. Παρουσιαστής είναι ο Roland Nadeau και καλεσμένος ο Marc Crow, καθηγητής στο Πανεπιστήμιο της Βοστώνης και τσεμπαλίστας. Η συζήτηση μεταξύ τους είναι σε πραγματικό χρόνο και όχι σχόλια πάνω σε προηχογραφημένες συζητήσεις όπως συμβαίνει πολλές φορές στις μέχρι τώρα εκπομπές του Concert Hall.

Χρονολογία - Μετάδοση :

Συντελεστές : Lyn Farmer (Παρουσιαστής, Παραγωγός), Roland Nadeau (Host)

Πληροφορίες συνθετών : -

Περιεχόμενο με ενδείξεις χρόνου :

1. 00:07 Μουσικό θέμα του Concert Hall και εισαγωγή. Ο παρουσιαστής δείχνει με τα λεγόμενα του ότι η συγκεκριμένη εκπομπή αποτελεί συνέχεια προηγούμενων εκπομπών με ίδια θεματολογία, δηλαδή τις εκπομπές “A Note to You”.
2. 00:40 Ξεκινάει να παρουσιάζει ο Roland Nadeau, περνώντας στο “A Note to You”. Αρχικά καλωσορίζει τον καλεσμένο, καθηγητή Mark Crow, από το πανεπιστήμιο της Βοστώνης, ο οποίος είναι και τσεμπαλίστας το οποίο τσέμπαλο στην συνέχεια γίνεται και το βασικό θέμα της συζήτησης. Ο Roland εστιάζει στις διάφορες ονομασίες που δίνονταν στο τσέμπαλο, αλλά και στα πρώτα βήματα του Μπετόβεν ο οποίος στα νεανικά του χρόνια ήταν τσεμπαλίστας, πράγμα που μαρτυράται και από το γεγονός ότι μέχρι και την Piano Sonata No. 8 (Pathetique), έγραφε παρτιτούρες και για τσέμπαλο εκτός του πιάνου. Συνεχίζοντας, ο καλεσμένος αναλύει τις διαφορές μεταξύ των διαφορετικών τύπων τσέμπαλων αλλά και τις πρακτικές τους εφαρμογές. Αναφέρεται τι είναι το Basso Continuo, μιας και ήταν πολύ διαδεδομένο στο τσέμπαλο, και υπογραμμίζεται ότι προσφέρει διαφορετικότητα σε κάθε εκτέλεση, αφού δεν πρόκειται περί “συγκεκριμένης” μουσικής γραφής. Ο παρουσιαστής, με αφορμή μια ηχογράφιση που πρόσφατα έκανε ο Mark, από το “Φθινόπωρο” του Vivaldi στρέφει την συζήτηση γύρω από την θέση του τσέμπαλου στο έργο και τον διττό ρόλο εκτελεστή-μαέστρου που οι τσεμπαλίστες αναλάμβαναν τον 18ο αιώνα. Προχωρά στον συνθέτη Scarlatti, ρωτώντας τον καλεσμένο ποια η επίδραση του στην μουσική του τσέμπαλου, με αυτόν να απαντά χιουμοριστικά για την δυσκολία των κομματιών του Μπαρόκ συνθέτη. Ο Mark έχει κατά την διάρκεια της συνέντευξης μπροστά του ένα τσέμπαλο, στο οποίο δίνει και πρακτικά παραδείγματα όταν χρειάζεται π.χ. τον ρωτά ο Roland για τα ιδιώματα του Scarlatti και αυτός παίζει ένα αντίστοιχο μουσικό απόσπασμα. Έπειτα ο παρουσιαστής ζητά από τον καλεσμένο να κάνει μια πρακτική επίδειξη των ρετζίστρων που διαθέτει το τσέμπαλο αλλά και των διάφορων μηχανισμών, πριν ανακοινώσει τα δύο μουσικά αποσπάσματα που θα ακολουθήσουν.
3. 07:48 Domenico Scarlatti – Kirkpatrick 501, Kirkpatrick 502
4. 17:09 Με το τέλος των κομματιών ο παρουσιαστής ρωτά για το τσέμπαλο που χρησιμοποίησε ο εκτελεστής το οποίο, όπως αναφέρει, είναι μια πραγματική “αντίκα” του 1789 και όχι

κάποια αντιγραφή. Το όργανο έχει μεγάλη ομοιότητα με αυτό που θα χρησιμοποιούσε και ο Scarlatti. Τα προηγούμενα έργα ήταν αποσπάσματα δίσκου του Mark Crow, ενώ αυτά που ακολουθούν είναι παιγμένα ζωντανά στο Studio, πάλι από τον Mark.

5. 18:12 Sonata by Carl Philipp Emanuel Bach και Partita in D Minor – J.S.Bach
6. 23:19 Με το τέλος των αποσπασμάτων ο Mark περνά σε ένα άλλο όργανο, το κλαβίχορδο, όργανο με ομοιότητες με το τσέμπαλο, αλλά και διαφορές. Ο παρουσιαστής ρωτά για αυτές και ο Mark δίνει πρακτικά παραδείγματα, ξεκινώντας από το μεγαλύτερο εύρος δυναμικών που διαθέτει το κλαβίχορδο σε σχέση με το τσέμπαλο, αλλά και το “bebung” μια κατασκευή που επιτρέπει στον παίχτη κλαβίχορδου να παίξει μια νότα με vibrato.
7. 25:46 Ακολουθεί το ίδιο Gavotte που προακούστηκε, αυτήν την φορά παιγμένο από το κλαβίχορδο. Επίσης ο εκτελεστής συνεχίζει στο Bourrée.
8. 31:55 Η συζήτηση συνεχίζεται με αναφορά στην αγάπη που είχε ο C.P.E. Bach για το κλαβίχορδο, ο οποίος συνήθιζε μετά από τις συναυλίες του για τον Φρεντερίκο τον Μέγα, να ξεκουράζεται παίζοντας κλαβίχορδο μέχρι τις πρωινές ώρες. Έπειτα παρουσιάζεται ακόμα ένα όργανο, το forteriano και ξαναεκτελείται το προηγούμενο κομμάτι, αρχικά από τον Roland στο πιάνο και έπειτα από τον Mark στο forteriano.
9. 37:58 Ο παρουσιαστής υπογραμμίζει ότι στην δικιά του εκτέλεση, στο σύγχρονο πιάνο υπήρχε διαφορά στο τονικό ύψος με τον Mark να συμπληρώνει ότι τα 4 διαφορετικά όργανα που ακούστηκαν μέχρι στιγμής είχαν όλα άλλη συχνότητα για το Λα, κάτι που είναι αντιπροσωπευτικό της Μπαρόκ εποχής, εφόσον τότε δεν υπήρχε τυποποιημένο σύστημα κουρδίσματος.
10. 39:44 Mozart – Sonata in A Major, Sonata in C Major
11. 43:25 Τελειώνοντας το απόσπασμα η εκπομπή συνεχίζει με τον παρουσιαστή του Concert Hall να υπενθυμίζει τον τίτλο του έργου, τον εκτελεστή και την σειρά εκπομπών “A Note to You” της οποίας μέρος ήταν η σημερινή εκπομπή. Έπειτα καληνυχτεί, αφού πει ότι την ερχόμενη εβδομάδα η εκπομπή αφιερώνεται στον τενόρο Todd Duncan.
12. 44:00 Porgy and Bess, Act I: Introduction – Jazzbo Brown Blues

Voice of America -The Concert Hall #384 : Todd Duncan

Περιγραφή : Στα πλαίσια του black history month η εκπομπή αφιερώνεται σε έναν έγχρωμο καλλιτέχνη, τον Todd Duncan, πρωτοπόρο σε πολλούς τομείς του τραγουδιού.

Χρονολογία - Μετάδοση : -

Συντελεστές : Lyn Farmer (Παρουσιαστής, Παραγωγός), Larry West (Director), Robin Rupley (Profile of Todd Duncan)

Πληροφορίες συνθετών : -

Περιεχόμενο με ενδείξεις χρόνου :

1. 00:00 Μουσικό Θέμα του Concert Hall, παρουσιάζεται το σημερινό θέμα και κατευθείαν ως αναφορά δίνεται ένα μουσικό απόσπασμα του Todd Duncan να τραγουδάει. Ο παρουσιαστής υπογραμμίζει το ταλέντο του Duncan, την επιμονή του και υποστηρίζει ότι ο τραγουδιστής αντιμετώπισε δυσκολίες λόγω του χρώματος του, μιας και εκείνο τον καιρό δεν υπήρχαν έγχρωμοι τραγουδιστές αυτού που οριζόταν ως “σοβαρή” μουσική. Δίνει κάποιες εγκυκλοπαιδικές πληροφορίες σχετικά με την ζωή του τραγουδιστή, την νεαρή του ηλικία, το περιβάλλον του και τα πρώτα του βήματα, από την πρώτη του μεγάλη επιτυχία στην “Cavalleria Rusticana” μέχρι την συνεργασία του με τον Gershwin την οποία ο ίδιος ο τραγουδιστής αφηγείται, με λεπτομέρεια και χιούμορ. Από την αφήγηση ξεχωρίζει η σχεδόν αφελής στάση του Todd Duncan προς τον Gershwin, μην γνωρίζοντας την καταξίωση του αλλά και τις δυνατότητες του, σε βαθμό που ήταν διστακτικός να αναλάβει τον ρόλο που του πρότεινε ο Gershwin, ρόλο για τον οποίο είχε δοκιμάσει πάνω από εκατό τραγουδιστές. Ακόμα ξεχωριστή στιγμή στην αφήγηση είναι η στιγμή που ο Duncan ακούει πρώτη φορά το summertime του Gershwin και λέει ότι είναι ότι πιο ωραίο έχει ακούσει.
2. 10:05 I Got Plenty O’ nuttin’ - George Gershwin
3. 12:46 Ο παρουσιαστής μιλά για τις πρόβες της όπερας Porgy and Bess, συντόμως μιλάει και ο Gershwin λέγοντας ποιο είναι το κομμάτι που ακολουθεί.
4. 13:20 Bess , You Are My Woman Now – George Gershwin
5. 18:04 Ο παρουσιαστής περιληπτικά περιγράφει την πλοκή ου “Porgy and Bess”.
6. 18:40 I Loves You, Porgy (From “Porgy And Bess”)
7. 22:01 Αναφορά στο τέλος της πλοκής του έργου που η Bess αφήνει τον Porgy, απ’ όπου είναι και το επόμενο μουσικό απόσπασμα.
8. 22:15 Porgy’s Lament and Finale (From “Porgy And Bess”)
9. 24:11 Άλλη μία αναφορά στην πλοκή που σχετίζεται το επόμενο απόσπασμα.
10. 24:23 I’m On My Way (Porgy’s Lament and Finale)
11. 25:42 Ο παρουσιαστής μιλά για την επιτυχία της folk όπερας “Porgy and Bess” αλλά και για τα μελανά σημεία της πορεία τους Duncan με την όπερα, όπως την παράσταση της όπερας στο Washington Segregated National Theater στο οποίο δεν επιτρέπονταν έγχρωμοι, πράγμα που για την παράσταση άλλαξε, με πολύ προσπάθεια του ίδιου του τραγουδιστή και προσώπων που συμμερίζονταν τον σκοπό του. Περιλαμβάνεται ένα κομμάτι συνέντευξης του Duncan όπου δίνει λεπτομέρειες σχετικά με το συμβάν και την στάση του σε αυτό, χωρίς κανέναν συμβιβασμό να απαιτεί την ίση αντιμετώπιση όλων των ακροατών.

12. 28:36 Τον λόγο παίρνει ο παρουσιαστής αναφέροντας ότι ο Todd Duncan τραγούδησε πάνω από 1800 φορές το συγκεκριμένο έργο, πράγμα που τον κούρασε και καλλιτεχνικά. Περιλαμβάνεται μέρος συνέντευξης του Todd Duncan που μιλάει πιο αναλυτικά για αυτό το γεγονός, αποφασίζοντας να ασχοληθεί πάλι με μουσική που πρωτοαγάπησε όπως Schuman, Schubert, Brahms και αυτό και έκανε για 25 χρόνια. Ο εκφωνητής εξηγεί ότι το καλοκαίρι εκείνο, του 1938 βρήκε τον Todd Duncan στην Αγγλία να συμμετέχει στο musical “The sun never sets”. Το έργο που ακολουθεί ανήκει στο musical αυτό.
13. 29:47 River God – Cole Porter
14. 32:51 Όπως αναφέρει ο παρουσιαστής, η προγραμματισμένη περιοδεία της παράστασης στην Σκανδιναβία ακυρώθηκε λόγω του Β’ Παγκοσμίου πολέμου. Ο Todd Duncan επέστρεψε στην Washington και ξεκίνησε να διδάσκει στο “Howard University”. Ο παρουσιαστής υπογραμμίζει την επιτυχία του Duncan σε έναν τομέα που κανένας άλλος έγχρωμος δεν είχε επιτύχει, δίνοντας πάνω από 2000 παραστάσεις από το 1940 μέχρι το 1965 σε διάφορους χώρους, στον κινηματογράφο ακόμα και στον Λευκό Οίκο.
15. 33:52 Εκτέλεση του “Ode to Joy” από τον Todd Duncan με την New York Philharmonic.
16. 35:44 Αφού δώσει λεπτομέρειες για την εκτέλεση που μόλις ακούστηκε ο παρουσιαστής σχολιάζει ότι ο Duncan πήρε μέρος στην όπερα I.Pagliacci ως ο πρώτος έγχρωμος που ανέλαβε ρόλο λευκού σε παραγωγή με λευκούς ηθοποιούς. Παρόλη την οπερατική του επιτυχία όμως, ο τραγουδιστής θεωρεί ότι περισσότερη ευχαρίστηση πήρε από την συμμετοχή του στο musical “Lost in the Stars” ως ο Αιδεσιμότατος Stephen Kumalo. Το musical βασίστηκε στο “Cry the Beloved Country” ένα μυθιστόρημα με θέμα φυλετικές διαμάχες στην Νότια Αφρική. Πριν ακούσουμε το τραγούδι τίτλων του “Lost in the Stars” ο παρουσιαστής αφηγείται περιληπτικά την πλοκή της όπερας αλλά και το πλαίσιο του συγκεκριμένου κομματιού, που πρόκειται για τον πόνο που εκφράζει ένας πατέρας που χάνει τον γιό του.
17. 37:18 Lost In the Stars
18. 40:18 Ως Αιδεσιμότατος Stephen Kumalo ο Duncan κέρδισε βραβεία τόσο από τους συναδέλφους του ηθοποιούς, όσο και από κριτικούς. Αποδεχόμενος τα βραβεία μίλησε για το “Lost in the Stars” και τα προβλήματα με τα οποία ασχολείται (ρατσισμός, φτώχεια, αδικία).
19. 40:43 Cry, The Beloved Country
20. 41:42 Ο παρουσιαστής μιλά για την αποχώρηση του Todd Duncan από την σκηνή το 1965, μετά από την τελευταία του εμφάνιση στην ορκωμοσία του Lyndon Johnson, προέδρου της Αμερικής χωρίς αυτό να σημαίνει το τέλος της καριέρας του αφού παρέμεινε ως ενεργό μέλος διάφορων πολιτιστικών οργανώσεων και τέλεσε πρώτος πρόεδρος της “Washington Performing Arts Society”. Έχει κερδίσει βραβεία και τιμηθεί από προέδρους, και, όπως πληροφορεί ο παρουσιαστής, πλέον διδάσκει κάποιους εκλεκτούς μαθητές όπερας από το στούντιο στο σπίτι του αλλά και στο φημισμένο “Kurtis Institute”. Όταν τον ρωτούν αν του λείπει το τραγούδι, ξαφνιάζεται. Ακολουθεί απόσπασμα από συνέντευξή του. “Είμαι Ευλογημένος, τραγουδάω κάθε μέρα” καταλήγει.
21. 42:30 River God – Cole Porter
22. 43:34 Ο παρουσιαστής αναφέρει τους συντελεστές. Το προφίλ του Todd Duncan για την εκπομπή γράφτηκε από τον Robin Rupley και η σκηνοθεσία ήταν από τον Larry West.
23. 43:48 American Festival Overture – Leonard Bernstein & Los Angeles Philharmonic.

Voice of America -The Concert Hall #385 : Paul Sweetman

Περιγραφή : Ο τίτλος της μπομπίνας πρέπει να είναι γραμμένος λάθος και η εκπομπή να αφορά τον πιανίστα Paul Sweetnam. Η εκπομπή λαμβάνει χώρα στο πλαίσιο του black history month και εκτός από τον Sweetnam γίνεται αναφορά και στον Ulysses Kay, βραβευμένο συνθέτη, σε μία περίοδο που δεν υπήρχαν έγχρωμοι συνθέτες στο προσκήνιο

Χρονολογία - Μετάδοση : -

Συντελεστές : Lyn Farmer (Παρουσιαστής, Παραγωγός)

Πληροφορίες συνθετών : -

Περιεχόμενο με ενδείξεις χρόνου :

1. 00:04 Μουσικό θέμα του “Concert Hall”, εισαγωγή από τον παρουσιαστή ενημερώνοντας ότι το κύριο μέρος της εκπομπής θα αφορά τον πιανίστα Paul Sweetnam, παρ’όλα αυτά το πρόγραμμα ξεκινά με μια αναφορά στον Ulysses Kay, αρχικά με μία σύντομη βιογραφία και έπειτα με ένα έργο του για ορχήστρα.
2. 01:24 A Short Overture – Ulysses Kay
3. 07:55 Ο παρουσιαστής σχολιάζει ότι εκτός από έργα για ορχήστρα ο Kay έχει γράψει αρκετή μουσική για πιάνο, στην οποία είναι εμφανής η ικανότητα του να συνδυάζει πολλά μουσικά στυλ, συμπεριλαμβανομένης και της Jazz.
4. 08:28 Four Inventions for Piano – Ulysses Kay. Παιγμένο από τον Paul Sweetnam
5. 13:48 Ο παρουσιαστής υπενθυμίζει το έργο και τον εκτελεστή και συμπληρώνει ότι η συγκεκριμένη εκτέλεση είναι παρμένη από ένα ρεσιτάλ του Sweetnam στο Organization of American States, στην Washington. Στην συνέχεια περιλαμβάνεται συνομιλία του ίδιου του Sweetnam με τον παρουσιαστή, σε πραγματικό χρόνο, στην οποία συζητούν το “Four Inventions for Piano” αλλά και την φιλοσοφία του Sweetnam σχετικά με την εξάσκηση αλλά και την “προσωπικότητα”, την αυθεντική πινελιά που πρέπει να βάζει ο κάθε πιανίστας. Έπειτα συζητούν πως ξεκίνησε την ενασχόλησή του με το πιάνο, προερχόμενος από μουσική οικογένεια, με την μητέρα του να είναι ο πρώτος του δάσκαλος, μέχρι τα 8 που πήγε στην Αγγλία να σπουδάσει μουσική. Με το τέλος της συνέντευξης ο παρουσιαστής επανέρχεται στο ρεσιτάλ του Sweetnam στο O.A.S. και στο ποικίλο ρεπερτόριο που περιλάμβανε, από Schubert μέχρι Ravel. Στην συνέχεια ακούμε μέρος από τον Schubert.
6. 18:44 4 Impromptus - Op. 90, D. 899
7. 34:16 Συζητώντας με τον πιανίστα προκύπτει η ερώτηση αν παρατηρεί διαφορές με μουσικούς άλλων χωρών στις περιοδείες του, ή πιστεύει ότι τα σύγχρονα μέσα επικοινωνίας και μεταφοράς μειώνουν το φαινόμενο αυτό. Αυτός απαντά ότι πιστεύει ότι τα επόμενα χρόνια θα συμβεί το τελευταίο αλλά προς το παρόν το φαινόμενο των “σχολών” είναι αληθινό, λόγω του ότι σε κάθε χώρα υπάρχουν οι εκάστοτε εξέχοντες καλλιτέχνες που έχουν χαράξει έναν δρόμο που οι υπόλοιποι ακολουθούν. Ακόμα στην συνέντευξη ο πιανίστας ερωτάται αν μουσικοί σαν αυτόν, με καταγωγή από την Καραϊβική, την Νότια Αμερική κτλ, φέρνουν ένα μη ευρωπαϊκό στοιχείο στην μουσική σκηνή. Ο ίδιος απαντά ότι πράγματι υπάρχει ένα μοτίβο καλλιτεχνών με ενδιαφέροντα χαρακτηριστικά που προέρχονται από τις

πρώην αποικίες, το οποίο καταλογίζει σε ένα γενικό ρομαντισμό που είναι υφασμένο στην νοοτροπία τους, που η Ευρώπη πλέον δεν έχει. Ο παρουσιαστής μιλά για έναν “καινούργιο παλιό κόσμο” και ο Sweetnam εύθυμα συμφωνεί και επεκτείνει λέγοντας ότι όντως πρόκειται για μία συντηρητική επιστροφή, αλλά με νέο όραμα. Έπειτα αναφέρονται σε έναν τέτοιο συνθέτη από την Καραϊβική που περιέλαβε ο πιανίστας στο ρεσιτάλ του ο οποίος βέβαια έζησε την περισσότερη ζωή του στην Γαλλία, πράγμα που ακούγεται εμφανώς στην μουσική του όπως ο ίδιος καταλήγει.

8. 39:04 Adagio in F minor – Joseph Bologne
9. 43:10 Αναφέρεται ότι ο Sweetnam θα είναι και στην επόμενη εκπομπή με άλλο ρεπερτόριο.
10. 43:40 Concert Hall Theme (Ολόκληρο)

Voice of America -The Concert Hall #390 : Sergio

Περιγραφή : Η εκπομπή εστιάζει στον πιο επιτυχημένο εκθέτη του έργου του Bach, κρίνοντας από την δημοτικότητα του τουλάχιστον. Πρόκειται για τον ρουμάνο Sergiu Luca.

Χρονολογία - Μετάδοση : -

Συντελεστές : Lyn Farmer (Παρουσιαστής, Παραγωγός)

Πληροφορίες συνθετών : -

Περιεχόμενο με ενδείξεις χρόνου :

1. **00:05** Concert Hall Theme και μικρή συζήτηση σχετικά με την πρόσφατη άνοδο στην δημοτικότητα του μπαρόκ, τον σημαντικό εκπρόσωπό της, J. S. Bach αλλά έναν μοντέρνο εκτελεστή που διακρίνεται για την απόδοση του έργου του, τον Sergiu Luca.
2. **01:59** Sonata for solo violin No. 1 in G Minor, BWV 1001
3. **17:14** Αναφορά του τίτλου το έργου που μόλις ακούστηκε και σχολιασμός της δεξιοτεχνίας του Sergiu Luca.
4. **17:47** Προηχογραφημένη συζήτηση με τον Sergiu Luca, από την προηγούμενη εβδομάδα που βρέθηκε στην Washington για γεύμα με κάποιο άτομο από τον σταθμό, όπου συζήτησαν για τον Bach. Στο ενδιάμεσο της συζήτησης γίνονται παρεμβάσεις από τον παρουσιαστή για “υπογράμμιση” κάποιων λεπτομερειών της ηχογραφημένης συζήτησης, ή για να προσθέσει κάποιες συμπληρωματικές πληροφορίες.
5. **24:37** Partita for solo violin No. 3 in E Major, BWV 1006
6. **42:58** Ο παρουσιαστής αναφέρει το όνομα του έργου που ακούστηκε. Στην συνέχεια μιλάει σύντομα για το λοιπό έργο του Sergiu Luca, πέραν της ειδικότητας του ως εκτελεστής υλικού του Bach με Μπαρόκ βιολί. Για παράδειγμα παραπέμπει στα έργα που έχει παραγγείλει από σύγχρονους συνθέτες, στο ρεπερτόριο που εκτελεί με μοντέρνα όργανα αλλά και στο ότι είναι ενεργός συναυλιακά στα θερινά φεστιβάλ μουσικής δωματίου. Η εκπομπή τελειώνει αναγγέλοντας τον καλεσμένο της επόμενης. Πρόκειται για την “Ailene Günther Morris” η οποία εκτός από οργανίστρια είναι και ραδιοφωνική παραγωγός με ένα πρόγραμμα που ακούγεται στην αμερική σχετικά με το όργανο.
7. **43:56** Toccata and Fugue in F Major, BWV 540

Voice of America -The Concert Hall #391 : Organ Music

Περιγραφή : Στην συγκεκριμένη εκπομπή γίνεται αφιέρωμα στο εκκλησιαστικό όργανο. Σημερινή καλεσμένη είναι η Aileen Morris Gunther καθηγήτρια μουσικής, οργανίστρια, συγγραφέας και ραδιοφωνική παραγωγός, με γνώση γύρω από το εκκλησιαστικό όργανο.

Χρονολογία - Μετάδοση : Sunday, 04/07/1985

Συντελεστές : Lyn Farmer (Παρουσιαστής, Παραγωγός)

Πληροφορίες συνθετών : -

Περιεχόμενο με ενδείξεις χρόνου :

1. **00:11** Concert Hall Theme και εισαγωγή στο σημερινό θέμα, το εκκλησιαστικό όργανο. Αναφέρεται η καθηγήτρια Aileen Gunther, η οποία θα είναι οδηγός, κυρίως όσον αφορά τις διαφορές μεταξύ των διάφορων οργάνων. Δίνεται μία ιστορική πληροφορία σχετικά με την εισαγωγή του οργάνου με μηχανικό σχεδιασμό, στην Αμερική περί τα 1700, για τον οποίο τύπο οργάνου έχει γραφτεί και η περισσότερη αμερικάνικη μουσική. Συνοψίζοντας την εισαγωγή ο παρουσιαστής αναφέρει τις πληροφορίες της εκτέλεσης που ακολουθεί, λέγοντας ότι το κομμάτι γράφτηκε το 1891 όταν ο Ives ήταν ακόμα έφηβος, το όργανο ανήκει στην 1st Universalist Church του Woodstock, Vermont και ότι παίζει ο E.Power Biggs.
2. 01:34 Charles Ives – Variations on America
3. 09:18 Συνέντευξη με την Aileen Gunther, καθηγήτρια μουσικής και οργανίστρια. Η Gunther εστιάζει στις συνθετικές ιδιαιτερότητες του κομματιού και στις τεχνικές απαιτήσεις του. Έπειτα η συζήτηση στρέφεται στον Biggs και στον Virgil Fox που η οργανίστρια υποστηρίζει ότι προσέφεραν στο εκκλησιαστικό όργανο τα μέγιστα, στρέφοντας κόσμο προς αυτό και εξυψώνοντάς το με τις εκτελέσεις τους. Στέκεται λίγο περισσότερο στην ιδιαιτερότητα του Fox ο οποίος ήταν αντισυμβατικός και είχε έναν θεατρισμό στις παραστάσεις του.
4. 12:53 Fugue in G Minor “Little”, BWV 578 – Virgil Fox
5. 16:12 Fugue in G Major
6. 19:01 Το πρώτο έργο του προγράμματος, που παίχτηκε από τον Biggs ήταν παιγμένο σε tracker organ ενώ τα δύο που μόλις ακούστηκαν, από τον Virgil Fox σε ένα όργανο με electro-pneumatic design. Τα δύο αυτά συστήματα λειτουργίας ενός οργάνου παρουσιάζουν έντονες διαφορές τις οποίες ο παρουσιαστής συζητά με την Gunther προσφέροντας και ένα ιστορικό πλαίσιο για το πως υιοθετήθηκε ξανά το tracker organ το οποίο θεωρούνταν αναχρονιστικό μέχρι τον Β' Παγκόσμιο Πόλεμο, όποτε και οι στρατιώτες που βρέθηκαν στην Ευρώπη άκουσαν την ανωτερότητα του ήχου του και η Αμερική άρχισε να το εισάγει, βάζοντας όμως και στοιχεία από electro-pneumatic σχεδιασμό ώστε να δημιουργηθεί ο “αμερικάνικος ήχος”. Στην συνέχεια το ενδιαφέρον στρέφεται στον Michael Murray, βιρτουόζο του οργάνου, αλλά και συγγραφέα, καθηγητή και παρουσιαστή. Πρόσφατα ηγογράφησε 2 άλμπουμ γαλλικής μουσικής στο Methuen Memorial Music Hall, σε ένα όργανο αρχικά κατασκευασμένο στην Γερμανία το 1863 στο οποίο έγινε μια ανακατασκευή το 1945. Πρόκειται για ένα πολύ μεγάλο όργανο με εξαιρετικό ήχο.

7. 24:05 Toccata, 5th Organ Symphony – Charles-Marie Widor και Finale, 1st Organ Symphony – Louis Vierne.
8. 34:52 Υπενθύμιση των έργων που ακούστηκαν και σχολιασμός του γεγονότος ότι το κοινό του εκκλησιαστικού οργάνου ολοένα και αυξάνεται. Συνεχίζοντας την συζήτηση με την Gunther το θέμα γίνεται η δική της ραδιοφωνική εκπομπή σχετικά με το όργανο και πως φαίνεται μέσα από αυτήν και μέσω της διάδρασης με το κοινό η αυξανόμενη δημοτικότητα του οργάνου. Η καλλιτέχνης πιστεύει πως αυτή η δημοτικότητα στο ότι πλέον το εκκλησιαστικό όργανο έχει ξεφύγει από το κλασσικό του παλαιό ρεπερτόριο το οποίο όλο και αντίκρυζε μειωμένο ενδιαφέρον και οι εκτελεστές του πλέον βλέπουν τους εαυτούς τους πολλές φορές ως διασκεδαστές, πράγμα σημαντικό για την προσέλκυση του ευρέως κοινού. Αναγνωρίζει τον ανταγωνισμό που προσφέρει η γρήγορη ψυχαγωγία που υπάρχει στην καθημερινότητα του ακροατή με τηλεοράσεις, βιντεοπαιχνίδια, στερεοφωνικά με μουσική σε κάθε σπίτι, αλλά υποστηρίζει πως οι οργανίστες πλέον προσαρμόζονται και εκσυγχρονίζονται. Ακόμα συναντά ότι και οι διευθυντές ορχήστρας πολλές φορές αποφεύγουν τα εκκλησιαστικά όργανα σε συνθήκες συναυλιών από άγνοια, προτιμούν σχεδόν πάντοτε το πιάνο, ακόμα και σε χώρους που διαθέτουν ήδη εκκλησιαστικά όργανα. Το επόμενο μουσικό απόσπασμα περιλαμβάνει ένα τέτοιο όργανο, το οποίο στεγάζεται σε έναν συναυλιακό χώρο . Πρόκειται για το “Filene” που βρίσκεται στο John F. Kennedy Center for the Performing Arts. Κατασκευάστηκε από την Aeolian-Skinner Organ Company και εγκαταστάθηκε το 1971. Είναι ίσως το πιο χρησιμοποιημένο και ακουσμένο όργανο στις Η.Π.Α. Στο απόσπασμα που ακολουθεί παίζεται από την σημερινή καλεσμένη.
9. 38:05 J.P. Sweelinck: Unter der Linden grüne
10. 42:59 Επανάληψη του τι ακούστηκε, αναφορά στην Gunther και αποχαιρετισμός.
11. 43:18 ?Άγνωστο κομμάτι εκκλησιαστικού οργάνου?

Voice of America -The Concert Hall #393 : Yehudi Menuhin

Περιγραφή : Στην εκπομπή αυτής της εβδομάδας, με αφορμή τα γενέθλια του, η εκπομπή αφιερώνεται στον βιολιστή Yehudi Menuhin. Μια πρόσφατη επίσκεψη του μουσικού στην Washington στάθηκε αφορμή να βρεθεί προ του μικροφώνου της εκπομπής. Η εκπομπή εξετάζει την καριέρα του Yehudi Menuhin και περιλαμβάνει κάποιες πολύ πρώιμες ηχογραφήσεις του, από όταν ο βιολιστής ξεκινούσε τα πρώτα του μουσικά βήματα.

Χρονολογία - Μετάδοση : 04/26/1985

Συντελεστές : Lyn Farmer (Παρουσιαστής, Παραγωγός)

Πληροφορίες συνθετών : -

Περιεχόμενο με ενδείξεις χρόνου :

1. **00:01** Concert Hall Theme και παρουσίαση του σημερινού θέματος της εκπομπής.
2. **01:12** Songs My Mother Taught Me – Antonín Dvořák. Μια προσαρμογή του Louis Persinger, έναν δάσκαλο στα πρώτα στάδια της εκπαίδευσης του Yehudi Menuhin. Ηχογράφιση του 1936, στην οποία δάσκαλος και μαθητής παίζουν μαζί.
3. **03:47** Ο παρουσιαστής αναφέρει τον τίτλο του κομματιού που ακούστηκε και έπειτα ξεκινάει μια μικρή ιστορική αναδρομή στην πρώιμη ζωή του Yehudi Menuhin, ξεκινώντας από το 1916 όποτε και γεννήθηκε και λέγοντας για τον τρόπο που ήρθε μαζί με την οικογένειά του στην Αμερική.
4. **04:13** Συνέντευξη του Yehudi Menuhin στην οποία αναφέρει πως γνωρίστηκαν στην Ρωσία οι γονείς του και πως ήρθαν στην Αμερική. Το κεντρικό θέμα όμως είναι πως προέκυψε το επίθετο Menuhin αφού, όπως εξηγεί ο ίδιος, το επίθετο αυτό είναι αποτέλεσμα παρέμβαση ενός δικαστή στο πρωτότυπο επίθετό τους που έγινε όταν πήραν την υπηκοότητα. Ο βιολιστής αναφέρεται στο συμβάν με αστείότητα, και με πολύ χαλαρότητα δείχνει να μην ξέρει καν ποια είναι η τελική προφορά του επιθέτου που προέκυψε από αυτήν την παρέμβαση.
5. **05:18** Παρέμβαση, όχι σε πραγματικό χρόνο, από τον παρουσιαστή. Συνεχίζει την βιογραφία του Yehudi Menuhin μιλώντας για τις πολύ νεαρές του μουσικές επιρροές. Οι γονείς του αγαπούσαν την κλασική μουσική και τον έπαιρναν μαζί τους σε διάφορες συναυλίες από όταν ήταν 2 χρονών. Έπειτα μιλάει για την κλίση που έδειξε ο μικρός Yehudi για την μουσική, έχοντας διαλέξει το βιολί έκανε εντυπωσιακά ντεμπούτα στο Παρίσι και στην Νέα Υόρκη όταν ήταν μόλις 11 χρονών. Σημειώνει, στην πορεία, ότι το ταλέντο δεν αρκεί για να πετύχει κανείς και υπογραμμίζει την αποφασιστικότητα του βιολιστή, αναφερόμενος σε ένα συμβάν που ο ίδιος επέμενε να κάνει μια ακρόαση ώστε να τον αναλάβει ένας συγκεκριμένος δάσκαλος βιολιού, ο Enescu, ο οποίος κανονικά δεν αναλάμβανε νεαρούς μαθητές. Ο Enescu βοήθησε τον Menuhin να κάνει κάποιες ηχογραφήσεις. Στο Μουσικό απόσπασμα που ακολουθεί ο Yehudi Menuhin είναι ο σολίστας και ο George Enescu διευθύνει την συμφωνική ορχήστρα του Παρισιού.
6. **07:00** Violin Concerto No 3 in G Major, K 216 : I. Allegro – Yehudi Menuhin, George Enescu & Symphony Orchestra of Paris.

7. **15:17** Ο παρουσιαστής αναφέρθηκε ξανά στο προηγούμενο έργο και συνέχισε με μια περιγραφή της σχέσης του Yehudi Menuhin με τον συνθέτη Béla Bartók. Επιπλέον, αναφέρθηκε στην αμφιλεγόμενη φύση του ρεπερτορίου του, καθώς οι σουίτες του βασίζονταν σε παραδοσιακά τραγούδια και χορούς από την Κεντρική και Ανατολική Ευρώπη και προκάλεσαν διχασμό στους κριτικούς σχετικά με το αν αποτελούν πραγματικά "Κλασική Μουσική".
8. **16:18** 6 Romanian Folk Dances, Sz. 56. Στο πιάνο ο Marcel Gazelle.
9. **22:57** Αναφορά του τίτλου του προηγούμενου έργου. Το πρόγραμμα συνεχίζει με εναλλαγή μεταξύ σχολιασμών του παρουσιαστή και των ηχογραφήσεων της συνέντευξης του Yehudi Menuhin. Τα θέματα που συζητώνται αφορούν κυρίως την, τότε σύγχρονη, μουσική και εκπαιδευτική κατάσταση της Αμερικής σε σχέση με τις χώρες της Ευρώπης, η οποία Αμερική, αναφέρει ο βιολιστής, ότι πλέον έχει βελτιωθεί σημαντικά σε αυτούς τους τομείς και πλέον δεν υστερεί σχετικά με τις Ευρωπαϊκές χώρες. Μιλάει επίσης για την ιδιαιτερότητα που προσφέρει η ποικιλομορφία της Αμερικής, η οποία μεταφράζεται και στα μουσικά πεδία. Εν συνεχεία συζητιέται η συνεισφορά του ως δάσκαλος, πλέον, και περιγράφει τι είναι σημαντικό σε έναν νέο μουσικό, ξεχωρίζοντας την ακεραιότητα του χαρακτήρα και την ευφυΐα ως πιο σημαντικά. Αυτό το μέρος κλείνει με τον παρουσιαστή να σχολιάζει ότι ο θεματικός άξονας της εκπομπής έκανε έναν πλήρη κύκλο ξεκινώντας από τον Yehudi Menuhin ως μαθητή και κλείνοντας ως δάσκαλο. Το τελευταίο κομμάτι του σημερινού προγράμματος ενσωματώνει αυτό το γεγονός, τόσο επειδή είναι ένα κομμάτι που ήταν στο ρεπερτόριο του Yehudi Menuhin στο ντεμπούτο του στο Carnegie Hall, η ηχογράφηση είναι με τον George Enescu, τον δάσκαλό του των παιδικών χρόνων αλλά και επειδή είναι ένα κομμάτι που ακόμα βρίσκεται στο ρεπερτόριο του βιολιστή.
10. **27:11** Poeme, Op. 25 – Ernest Chausson.

Voice of America -The Concert Hall #412 : Meryland piano competition

Περιγραφή : Η εκπομπή σχετίζεται με τον ετήσιο διαγωνισμό πιάνου του Meryland, όπου πιανίστες από όλο τον κόσμο διαγωνίζονταν για το ποσό των 15.000 δολαρίων, αλλά σημαντικότερα για την αναγνώριση που προσέφερε ο διαγωνισμός και την προώθηση των συμμετεχόντων με ευκαιρίες για διεθνή καριέρα, μιας και θεωρούνταν ο μεγαλύτερος στην Αμερική.

Χρονολογία - Μετάδοση : 09/04/1985

Συντελεστές : Lyn Farmer (Παρουσιαστής, Παραγωγός),

Πληροφορίες συνθετών : -

Περιεχόμενο με ενδείξεις χρόνου :

1. **00:04** Concert Hall Theme και καλωσόρισμα από τον παρουσιαστή. Συνοπτικά παρουσιάζει τον διαγωνισμό πιάνου του Meryland και συστήνει τον σημερινό καλεσμένο, τον οργανωτή του διαγωνισμού. Λέγεται ότι η μουσική που θα ακουστεί στην συνέχεια της εκπομπής είναι παρμένη από το τελικό στάδιο του διαγωνισμού. Τονίζεται η σημασία τέτοιων διαγωνισμών στην πορεία των μουσικών που επιζητούν μια καριέρα, αναγνωρίζοντας πόσο δύσκολη μια επαγγελματική σταδιοδρομία στην μουσική. Έπειτα ο παρουσιαστής εξηγεί την μεγάλη διαδικασία που ακολουθείται για την επιλογή των αρχικών υποψηφίων και έπειτα των 3 εκτελεστών που παίρνουν μέρος στον τελικό του διαγωνισμού. Ο 20χρονος Ρώσος, Igor Kamenz είναι ένας εκ των φιναλίστ και παρ'όλο που δεν υπάρχει ηχογραφημένη συνέντευξή του λόγω του ότι δεν μιλάει αγγλικά, ακολουθεί η ηχογράφιση του έργου που εκτέλεσε.
2. 02:40 Rachmaninov: Piano Concerto No.2 in C minor, Op. 18 - 1st Movement
3. 13:41 Ακολουθεί συζήτηση με τον υπεύθυνο της διοργάνωσης, Stewart Gordon, επικεφαλής του μουσικού τμήματος του πανεπιστημίου του Maryland. Ο Gordon επισημαίνει την σημασία της ποικιλομορφίας στο πρόγραμμα του φεστιβάλ το οποίο περιλαμβάνει τόσο ρεσιτάλ και παραστάσεις, όσο και σεμινάρια και εργαστήρια, ώστε να μπορεί ένας μουσικός οποιοδήποτε επιπέδου να απολαύσει την εκδήλωση. Ακόμα δηλώνει ότι για να είναι ενδιαφέρουσα μια παράσταση πρέπει να αποτελεί κατά έναν τρόπο αιτία αντιπαράθεσης. Κατά την εκτέλεση ενός έργου στο πιάνο, εξηγεί, δεν υπάρχει μία συγκεκριμένη αισθητική που όλοι οι άνθρωποι συμφωνούν, αλλά πολλά υποκειμενικά στοιχεία και διαφορετικές οπτικές. Ο διοργανωτής πιστεύει, λοιπόν, ότι αυτές οι συζητήσεις που λαμβάνουν χώρα σχετικά με αυτές τις διαφορές είναι ζωτικές, εκτός από ψυχαγωγικές. Ο παρουσιαστής επιστρέφει στον διαγωνισμό και στο έργο που ακολουθεί. Ακούγεται ο Ιάπωνας πιανίστας Makoto Yueno, επίσης με ένα έργο του Rachmaninov.
4. 16:31 Rachmaninov: Piano Concerto No.3 - 1st Movement
5. 32:40 Ο παρουσιαστής υπενθυμίζει τον τίτλο του έργου που ακούστηκε και υποδεικνύει ότι το 3ο έργο που ακολουθεί είναι από τον νικητή του διαγωνισμού, Αμερικανό πιανίστα Jeffrey Biegel.
6. 33:10 Prokofiev: Piano Concerto No.2 in G minor, Op. 16 - 1st Movement
7. 43:20 Η εκπομπή ολοκληρώνεται με την ανακοίνωση του θέματος της επόμενης βδομάδας, μια διερεύνηση του τι είναι η πολυφωνία.

Voice of America -The Concert Hall #413

Περιγραφή : Το σημερινό θέμα είναι η πολυφωνία. Μετά από μία σύντομη εισαγωγή από τον σύνηθη παρουσιαστή του Concert Hall, Lyn Farmer, γίνεται αναμετάδοση του “A note to you” με τον Roland Nadeau ως παρουσιαστή. Το θέμα της πολυφωνίας εξερευνάται από διάφορες πτυχές και παρουσιάζονται ποικίλες συνθετικές τεχνικές με τον Nadeau να δίνει και πρακτικά παραδείγματα με το πιάνο του, ζωντανά. Το συγκεκριμένο επεισόδιο ονομάζεται “Polyphony, what’s it all about?”.

Χρονολογία - Μετάδοση : Sunday, 09/08/1985

Συντελεστές : Lyn Farmer (Παρουσιαστής, Παραγωγός), Roland Nadeau (Host)

Πληροφορίες συνθετών : -

Περιεχόμενο με ενδείξεις χρόνου :

1. **00:19** Concert Hall Theme. Ο παρουσιαστής μας καλωσορίζει στην εβδομαδιαία “εξερεύνηση της μουσικής στην Αμερική”, η οποία θα γίνει με την βοήθεια του Roland Nadeau, καθηγητή στην Μασαχουσέτη. Ο Nadeau, με την εγχώρια εκπομπή του “A note to you”, περιλαμβάνεται συχνά στο “Concert Hall”. Το σημερινό πρόγραμμα περιέχει μία τέτοια εκπομπή.
2. 01:04 Risercar Del Sesto Tuono – American Brass Quintet. Στην πορεία της ηχογράφησης παρεμβάλλονται σχολιασμοί αρχικά από τον παρουσιαστή και έπειτα από τον Roland Nadeau. Ο Nadeau παρουσιάζει την έννοια της πολυφωνίας και, διακόπτοντας το μουσικό απόσπασμα, ξεκινά να παίζει ένα απόσπασμα από την Φούγκα σε Σολ ελάσσονα του J.S.Bach.
3. 03:05 Fugue in G minor – J. S. Bach. Παίζεται από τον κ. Nadeau σε ένα πιάνο, το οποίο βρίσκεται στον χώρο. Μόλις ολοκληρώνει την πρώτη μελωδική φράση εξηγεί πως δημιουργείται πολυφωνία από τις 2 διακριτές μελωδικές γραμμές. Για να δείξει την αντίθεση με ομοφωνικές-αρμονικές μουσικές υφές παίζει την μία εκ των μελωδικών γραμμών με την συνοδεία συγχορδίων, αντί της 2ης μελωδίας. Έπειτα δίνει μερικά παραδείγματα ακόμα ομοφωνικών κομματιών ώστε να είναι καταφανή η διαφορά με πολυφωνικά έργα.
4. 06:31 Aria mit 30 Veränderungen, BWV 988 “Goldberg-Variationen” : Var. 3 (Canone all’Unisono a 1 Clav.)
5. 09:15 Ο καθηγητής λέει κάποιες γενικές πληροφορίες για το προηγούμενο κομμάτι, ότι η βασική φωνή π.χ. μπορεί να ξεκινά από διαφορετική νότα, αλλά πιο σημαντικά εξηγεί πως η συγκεκριμένη φούγκα εμπεριέχει πολλούς κανόνες. Ο επόμενος κανόνας που ακολουθεί είναι πολύ πιο “εύκολος” στην ακρόαση, πληροφορεί, και διευκρινίζει πως παρ’όλο που η αρχική ενορχήστρωση του Pachelbel ήταν για 3 βιολιά και continuo, η δημοφιλής ενορχήστρωση είναι για έγχορδα.
6. 11:04 Pachelbel – Canon in D
7. 17:32 Το πρόγραμμα συνεχίζει με τον Nadeau να σχολιάζει την δημοφιλία του Canon in D και έπειτα να στρέφει την θεματική σε μια άλλη πολυφωνική δομή, την στα λατινικά λεγόμενη “quod libet”. Πρόκειται για μια απλή ιδέα, κυριολεκτικά μεταφράζεται “όπως επιθυμείς” και η διαδικασία σύνθεσης αποτελείται από την ένωση διαφορετικών, “αυτόνομων” μελωδιών, τις οποίες ο εκάστοτε συνθέτης καλείται να συμφιλιώσει με ότι τρόπο αυτός επιθυμεί. Ο

καθηγητής δημιουργεί εκείνη την στιγμή στο πιάνο μια σύνθεση χρησιμοποιώντας το “Dixie” και το “Old Folks at Home”. Εν συνεχεία εξηγεί ότι η επόμενη σύνθεση, του Gottschalk, απαρτίζεται από το “Yankee Doodle” και το “Hail Columbia”, στα οποία βάση αποτελεί ο αμερικανικός εθνικός ύμνος με τα οποία και συνυπάρχει.

8. 20:21 Union, Op.48 (Gottschalk, Louis Moreau)
9. 27:10 Ο παρουσιαστής αναφέρεται στο προηγούμενο έργο, επαινώντας το θριαμβευτικό του τέλος και υπενθυμίζοντας ότι το όνομα της σημερινής εκπομπής είναι “Polyphony, what’s it all about?”. Έπειτα μιλά για την passacaglia, ένα ακόμα πολυφωνικό είδος το οποίο βασίζεται σε ένα συνεχώς μεταβαλλόμενο μελωδικό μπάσο και παίζει στο πιάνο ένα τέτοιο παράδειγμα από την μουσική του Bach.
10. 29:02 Excerpt from Brahms’ Variations – Passacaglia
11. 33:00 Σύντομη εισαγωγή στο επόμενο κομμάτι, ένα εξαιρετικό δείγμα πολυφωνικής μορφής.
12. 33:33 Bach: Mass in B minor - Crucifixus
13. 37:14 Αφού αναφέρεται στο προηγούμενο έργο και στους εκτελεστές, “Academy and Chorus of St Martin in the Fields”, ο Nadeau σχολιάζει το επόμενο. Το χαρακτηρίζει ως ολοκληρωμένο “πακέτο” μιας και περιλαμβάνει πληθώρα πολυφωνικών τεχνικών. Αναφέρεται σε αυτές αλλά και γενικότερα σε συνθετικά στοιχεία.
14. 38:45 The Well Tempered Clavier: 8th Fugue
15. 42:52 Με το τέλος του έργου την παρουσίαση αναλαμβάνει και πάλι ο Lynne Farmer, ο οποίος ολοκληρώνει την εκπομπή προαναγγέλοντας το περιεχόμενο της επόμενης μετάδοσης, στην οποία θα πρωταγωνιστεί ο μουσικός Frederick Fennell
16. 43:33 Suite No. 2 for Military Band in F Major, Op. 28 – Frederick Fennell & Cleveland Symphonic Winds

Voice of America -The Concert Hall #414 : Frederick Fennell

Περιγραφή : Η #414 μαζί με την #415 είναι αφιερωμένες στον Frederick Fennell. Η σημερινή αναπτύσσεται εστιάζοντας στο έργο του σχετικά με την εδραίωση των συνόλων πνευστών και χάλκινων στην μουσική σκηνή των Ηνωμένων Πολιτειών.

Χρονολογία - Μετάδοση : Sunday, 09/15/1985

Συντελεστές : Lyn Farmer (Παρουσιαστής, Παραγωγός)

Πληροφορίες συνθετών : -

Περιεχόμενο με ενδείξεις χρόνου :

1. 00:05 Μουσικό θέμα του Concert Hall. Στο συγκεκριμένο πρόγραμμα καλείται στο πόντιουμ, αλλά και στο μικρόφωνο, ένας από τους πιο γνωστούς μαέστρους των Η.Π.Α., ο Frederick Fennell. Ο παρουσιαστής μιλά για την ιδιαίτερη θέση που έχουν στις ζωές των αμερικανών οι μπάντες πνευστών και χάλκινων. Ο Fennell ήταν στενά συνδεδεμένος με την “Eastman Wind Ensemble”, ίσως η πιο διάσημη αλλά και σημαντική, μπάντα στο είδος. Κάνοντας μια εισήγηση του έργου που ακολουθεί, ο παρουσιαστής μιλά για την σύνθεση του που αρχικά έγινε για μπάντα, αλλά εν τέλει εκτελέστηκε από ορχήστρα, αφήνοντας την πρωτότυπη στην αφάνεια για 20 χρόνια, μέχρι που παρουσιάστηκε στην Washington. Έτσι στην συναυλία του στην βιβλιοθήκη του κογκρέσου ο Fennell έδωσε πρωταγωνιστικό ρόλο στο έργο.
2. 01:32 Gustav Holst - Hammersmith, Prelude and Scherzo. Σε απόδοση από το σύνολο «Fennell Symphonic Winds» με την διεύθυνση του Frederick Fennell.
3. 15:11 Ο παρουσιαστής επαινεί τις ικανότητες του Fennell υπογραμμίζοντας ότι το σύνολο που ερμήνευσε το προηγούμενο έργο είχε δημιουργηθεί από αυτόν για την συγκεκριμένη συναυλία σε μικρό χρονικό διάστημα. Ο Fennell έπαιξε μεγάλο ρόλο στην δημιουργία και αύξηση της δημοτικότητας γενικά των «Symphonic Concert Band», περίπου το 1950, ξέχωρα από τις μπάντες του στρατού και των σχολείων. Στην συνέντευξή του μιλά για την ικανοποίηση που νιώθει με τις μπάντες τέτοιου τύπου που ανθίζουν και πληθαίνουν συνεχώς και για το γεγονός ότι πλέον έχουν «απελευθερωθεί» από τον επετειακό χαρακτήρα που είχαν πριν, παίζοντας μόνο σε μεγάλες εθνικές ή στρατιωτικές εορτές χωρίς καλλιτεχνική εξέλιξη και «σοβαρή αντιμετώπιση». Σε αντιδιαστολή με πιο συμβατικές ορχήστρες τα πνευστά δεν είχαν την ίδια πληθώρα ρεπερτορίου αλλά και σε αυτό εκφράζει την χαρά του ο μαέστρος, λέγοντας πως πλέον αυξάνονται οι προσθήκες στο ρεπερτόριο.
4. 18:12 Paul Hindemith – Konzertmusik for Wind Orchestra. Διευθύνεται από τον Frederick Fennell στην βιβλιοθήκη του Κογκρέσου στην Washington.
5. 32:35 Ο παρουσιαστής προαναγγέλει την επόμενη εκπομπή και το έργο που ακολουθεί.
6. 33:18 Gustav Holst - Suite for Band in Eb major. Διευθύνεται από τον Frederick Fennell και παίζουν τα “Cleveland Symphonic Winds” που απαρτίζονται από τα πνευστά και χάλκινα της “Cleveland Orchestra”.
7. 43:41 Σύντομος αποχαιρετισμός
8. 44:01 Music for the Royal Fireworks, HWV 351: I. Overture – Frederick Fennell & Cleveland Symphonic Winds

Voice of America -The Concert Hall #415 : Athens

Περιγραφή : Στην εκπομπή είναι για ακόμη μία φορά “καλεσμένος” ο Frederick Fenell, γνωστός Αμερικάνος αρχιμουσικός ο οποίος θα διευθύνει 2 κομμάτια του Richard Strauss, με ορχήστρα που ο ίδιος έχει επιμεληθεί. Η ηχογράφηση λαμβάνει χώρα στην βιβλιοθήκη του κονγκρέσου. Τα μουσικά αποσπάσματα, όπως και οι διάλογοι με τον Frederick Fenell φαίνεται να είναι προηχογραφημένα, με τον παρουσιαστή να τα σχολιάζει εκ των υστέρων.

Χρονολογία - Μετάδοση : Sunday 09/22/1985

Συντελεστές : Lyn Farmer (Παρουσιαστής, Παραγωγός)

Πληροφορίες συνθετών : -

Περιεχόμενο με ενδείξεις χρόνου :

8. **00:12** Concert Hall Theme και παρουσίαση του σημερινού θέματος της εκπομπής
9. **01:15** Suite in Bb for Winds & Brass. Opus 4 – Richard Strauss
10. **26:15** Ο παρουσιαστής κάνει διάφορα σχόλια σχετικά με το τι έπεται.
11. **26:43** Ο Frederick Fenell αναφέρεται σε στοιχεία της εκτέλεσης και δίνει γενικές πληροφορίες για το έργο. Μιλάει για τις αλλαγές που έγιναν στην ενορχήστρωση και στην επιλογή των οργάνων, μιας και η πρωτότυπη παρτιτούρα προορίζεται για όργανα που είναι πολύ δύσκολο να εξασφαλιστούν, όπως κανόνια.
12. **28:05** Music for the Royal Fireworks

Voice of America -The Concert Hall #417 : Aaron Copland

Περιγραφή : Η συγκεκριμένη μετάδοση αφιερώνεται στον Aaron Copland, ο οποίος έχει γράψει και το μουσικό θέμα της εκπομπής. Είναι η πρώτη εκπομπή από τις εξεταζόμενες που στο κλείσιμο ξαναπαίζει το μουσικό θέμα του Concert Hall και προφανώς ως φόρος τιμής στον συνθέτη του, ολόκληρο.

Χρονολογία - Μετάδοση : Sunday *14/06/1985*

Συντελεστές : Lyn Farmer (Παρουσιαστής, Παραγωγός)

Πληροφορίες συνθετών : Aaron Copland

Περιεχόμενο με ενδείξεις χρόνου :

1. **00:05** Concert Hall Theme και παρουσίαση του σημερινού θέματος. Συζήτηση σχετικά με το γεγονός ότι μεγάλο μέρος του υλικού του Copland έχει γραφτεί κατόπιν παραγγελίας και τα μειονεκτήματα και πλεονεκτήματα που προκύπτουν από την συνθήκη αυτή.
2. **01:11** Συνέντευξη του Copland, πάλι σχετικά με το θέμα της γραφής κατά παραγγελία.
3. **02:44** Σχόλιο του παρουσιαστή ως προς το πλαίσιο του κομματιού που θα ακουστεί, πιο ειδικά για την θεματολογία της ταινίας για την οποία γράφτηκε. Πρόκειται για μια μικρή πόλη, παρόμοια με αυτήν που γεννήθηκε ο παρουσιαστής, οπότε και είναι κάτι οικείο για αυτόν.
4. **03:18** Our Town – Aaron Copland & London Symphony Orchestra
5. **14:14** Αναφορά του τίτλου του έργου που ακούστηκε και λίγα λόγια για την ταινία για την οποία γράφτηκε. Συνέχεια με ηχογραφημένη συζήτηση με τον συνθέτη. Θεματικός άξονας το πως έγραψε την μουσική αυτή ο συνθέτης, έχοντας περάσει αρκετά καλοκαίρια στο MacDowell Colony, έναν οικισμό όπου καλλιτέχνες όλων των ειδών επισκέπτονται για κάποιους μήνες και ζούνε χωρίς καμία υποχρέωση, ελεύθεροι να δημιουργήσουν. Ο οικισμός έχει την αρχιτεκτονική αισθητική που παραπέμπει και στο “Our Town” οπότε και από εκεί εμπνεύστηκε ο συνθέτης. Ο οικισμός ανήκει στην χήρα του συνθέτη Edward MacDowell. Ο MacDowell ήταν ιδιαίτερος, σχολιάζει ο παρουσιαστής, γιατί ενσωμάτωνε την παλιά Αμερική της εποχής στις συνθέσεις του, ενώ η επεξεργασία της ορχήστρας ήταν Ευρωπαϊκή, δημιουργώντας το δικό του άκουσμα, και καθιστώντας τον ζωτικό για την ανεξαρτητοποίηση της Αμερικανικής μουσικής από την ηγεμονία των Ευρωπαϊκών πρωτύπων.
6. **18:38** Edward MacDowell : Orchestral Suite No. 2 'Indian' Op. 48. Eastman-Rochester Symphony Orchestra υπό την διεύθυνση του Howard Hansen.
7. **43:35** Αναφορά σε τίτλο και συντελεστές του προακουσθέντος έργου. Ο παρουσιαστής επισημαίνει την συσχέτιση του MacDowell με την περιοχή της Νέας Αγγλίας, αφενός γιατί είναι ο θεματικός πυρήνας της μουσικής του Aaron Copland “Our Town” που συζητήθηκε νωρίτερα και αφετέρου γιατί, όπως πληροφορεί, οι επόμενες εκπομπές θα περιλαμβάνουν τους συνθέτες Charles Ives και William Schuman, οι οποίοι είναι επίσης χαρακτηριστικοί της περιοχής.
8. **44:15** Concert Hall Theme (Ολόκληρο αυτήν την φορά)

Voice of America -The Concert Hall #419 : Take the A Train

Περιγραφή : Καλεσμένος στην εκπομπή είναι ο Roland Nadeau, καθηγητής μουσικής στο Northeastern University της Βοστώνης. Ο K. Nadeau εμφανίζεται συχνά στην εκπομπή, μέσω της δημοφιλής εκπομπής του (A note to You) που αναμεταδίδεται και από το Concert Hall.

Χρονολογία - Μετάδοση : Sunday 10/20/1985

Συντελεστές : Lyn Farmer (Παρουσιαστής, Παραγωγός)

Πληροφορίες συνθετών : -

Περιεχόμενο με ενδείξεις χρόνου :

1. **00:01** Concert Hall Theme και εισήγηση στο σημερινό θέμα της εκπομπής, με καλεσμένο τον Roland Nadeau και την εκπομπή του, “A note to You”. Στην εκπομπή του Nadeau ένα από τα πρόσωπα που εμφανίζεται συχνά είναι ο πιανίστας Bob Winter, μια αυθεντία στην τζαζ.
2. **01:00** Dave McKenna – Take the A Train
3. **04:29** Η εκπομπή συνεχίζει με τον Roland Nadeau να συνομιλεί με τον Bob Winter, σχολιάζοντας το κομμάτι του αριστερού χεριού στο κομμάτι που ακούστηκε. Ο Nadeau συστήνει τον Winter και πληροφορεί πως στην πορεία της εκπομπής θα ακούσουμε περισσότερα από αυτόν, θα παρουσιάσει πρωτότυπο δικό του υλικό και θα παίξουν μαζί, αναμειγνύοντας κλασική με τζαζ. Πριν από αυτό όμως τον πρωταγωνιστικό ρόλο παίρνει το σύγχρονο κλασικό κουαρτέτο “Kronos Quartet” από το San Fransisko και το album τους “The Monk Suite”, βασισμένο στην μουσική του Thelonius Monk. Ο παρουσιαστής μιλά για την ομοιότητα του τελικού προϊόντος που προκύπτει από την ένωση της μουσικής του Thelonius Monk με την δομή του κουαρτέτου, με την μουσική του Bartok ή του Prokofiev, οπότε ως σημείο αναφοράς πρώτα θα ακούσουμε ένα κουαρτέτο του Béla Bartók.
4. **06:16** String Quartet No. 2, SZ.677 (op.17): II. Allegro molto capriccioso.
5. **06:38** Kronos Quartet – Rhythm-A-Ning
6. **09:40** Η εκπομπή αυτή έχει τίτλο “Jazz and the Classics”, όπως πληροφορεί ο Nadeau, οπότε κομμάτια όπως αυτό που μόλις ακούστηκε ενσωματώνουν αυτήν την φιλοσοφία με τον καλύτερο τρόπο. Συνεχίζοντας μιλά για τα preludes που έγραψε ο Gershwin αλλά και γενικότερα για τα preludes και τις ιδιότητές τους και παίζει κάποια δευτερόλεπτα από μερικά πρελούδια του Gershwin και εξηγεί την λειτουργία τους στην κάθε περίπτωση.
7. **12:18** 3 Preludes – Roger Shields
8. **18:20** Ο παρουσιαστής μιλά με θαυμασμό για τις εκτελέσεις των πρελουδίων του Gershwin από τον Roger Shields και έπειτα απευθύνει τον λόγο στον Bob Winter ο οποίος θα παίξει με ένα τρίο το “Autumn Leaves” στην συνέχεια. Έχουν μπροστά τους ένα πιάνο και συζητάνε λίγο αναλύοντας την μελωδία του κομματιού, με τον Nadeau να κάνει συνδέσεις με κλασικά κομμάτια.
9. **20:02** Autumn Leaves – Bob Winter Trio
10. **24:48** Ο Nadeau υπενθυμίζει τους συντελεστές και ανακοινώνει το επόμενο τραγούδι στο οποίο θα παίξει μαζί με τον Bob Winter και το trio του.
11. **25:23** Claude Bolling – Sonata for 2 Pianists

12. **31:51** Ο παρουσιαστής επαναλαμβάνει τον τίτλο του έργου και τους συντελεστές εκ των οποίων ο drummer Fred Buda μας πληροφορεί ότι εμφανίζεται στην εκπομπή “Evening at Pops”. Έπειτα προμηνύει το επόμενο μουσικό μέρος, μια τζαζ “επικάλυψη” όπως λέει χαρακτηριστικά, σε έργα των Paderewski, Chopin και Massenet.
13. **32:30** Πρόσμιξη κομματιών από τα Minuet-Paderewski, Etude-Chopin και Aragonaise-Massenet με τζαζ στοιχεία, παιγμένα από τον Bob Winter και τον Roland Nadeau.
14. **39:30** Ο Nadeau δίνει τον λόγο στον Bob Winter που ανακοινώνει τον τίτλο του τελευταίου τραγουδιού και την δομή του (10 chorus από blues τραγούδια).
15. **40:00** Oop-Pop-A-Da – Dizzy Gillespie.
16. **43:10** Με το τέλος του τραγουδιού τον ρόλο παίρνει ο Lynne Farmer επαναλαμβάνοντας τον τίτλο του τραγουδιού, ευχαριστώντας τον Roland Nadeau, λέγοντας πως θα περιλαμβάνεται στο πρόγραμμα της επόμενης εβδομάδας και καληνυχτώντας.
17. **43:32** Goodbye – Benny Goodman

Voice of America -The Concert Hall #421 : Paps Acapella group

Περιγραφή : Η εκπομπή είναι ασυνήθιστη για το Concert Hall, γεγονός που αναγνωρίζουν και οι συντελεστές, μιας και δεν σχετίζεται με το κλασικό πρόσημο που συνήθως έχουν οι μεταδόσεις. Καλεσμένοι οι The Bobs, ένα New Wave Acapella group, με κύριο γνώρισμα τους την μη φανταχτερή, αλλά άκρως ανθρώπινη και καθημερινή θεματολογία τραγουδιών. Περιλαμβάνεται συνέντευξη με ένα επί πολλά χρόνια μέλος του συγκροτήματος τον Matthew Stull, ο οποίος συνομήλησε με τον βοηθό παραγωγού Liz Roberts, όσο το συγκρότημα βρισκόταν στο Εδινβούργο.

Χρονολογία - Μετάδοση : Sunday, 11/03/1985

Συντελεστές : Lyn Farmer (Παρουσιαστής, Παραγωγός), Liz Roberts (Assistant Producer)

Πληροφορίες συνθετών : The Bobs

Περιεχόμενο με ενδείξεις χρόνου :

1. 00:05 Μουσικό Θέμα του Concert Hall και εισήγηση. Το σημερινό θέμα μας πληροφορεί ο παρουσιαστής είναι ένα σύνολο acapella μουσικής, οι “The Bobs”, ένα . Πριν ξεκινήσει το πρώτο μουσικό απόσπασμα αναφέρεται ότι η λέξη acapella από το “chapel - εκκλησία” όπου και η πρακτική εδραιώθηκε. Ακολουθεί ένα μαδριγάλι του 16ου αιώνα.
2. 01:13 Oft have I vowed - John Wilbye
3. 04:40 Ο παρουσιαστής μιλά για την ιδιαιτερότητα του συγκεκριμένου σχήματος, με την πιο σύγχρονη προσέγγιση στην acapella μουσική, έναντι της εκκλησιαστικής της προέλευσης. Ακόμα μιλά για την στάση των κριτικών απέναντι στους Bobs, με κριτικές που τους επαινούν τόσο για τις ικανότητές τους όσο και για το χιούμορ τους. Το επόμενο απόσπασμα είναι παράδειγμα του χιούμορ αυτού. Ένα κομμάτι για τις αρμοδιότητες ενός οδηγού λεωφορείου.
4. 05:54 The Bobs – Bus Plunge
5. 08:31 Το προηγούμενο κομμάτι περιλαμβάνει πληθώρα ήχων, ευφάνταστα δημιουργημένων μέσω των φωνητικών δυνατοτήτων του συγκροτήματος. Σε αυτήν την πτυχή αρχικά αναφέρεται ο παρουσιαστής και έπειτα ακολουθεί ηχογραφημένη συνέντευξη με τον matthew stull, έναν από τα επί χρόνια μέλη.
6. 08:58 Συνέντευξη με τον Stull. Μιλά, αρχικά για την New Wave acapella, την οποία το group εκπροσωπεί. Προσπαθούν, όπως αναφέρει, να δημιουργήσουν την αίσθηση ενός συγκροτήματος οργάνων με τις φωνές τους. Το ρεπερτόριο εστιάζει σε θεματικά τραγούδια και καλύπτει είδη μουσικής από Rock n Roll, Soul, Blues μέχρι μπαλάντες αλλά και polka, στην οποία acapella polka, θεωρούν ότι είναι πρωτοπόροι.
7. 09:45 Συνεχίζει ο παρουσιαστής μιλώντας για την διεθνή περιοδεία από την οποία πρόσφατα γύρισαν οι Bobs. Κάποιες από τις εμφανίσεις έγιναν στο Ηνωμένο Βασίλειο και με αφορμή αυτό απευθύνεται στον Matthew ένα ερώτημα σχετικά με το φράγμα που μπορεί να προκύπτει μεταξύ των αγγλικών στις Ηνωμένες Πολιτείες και στο Ηνωμένο Βασίλειο. Ο Stull συμφωνεί ότι υπάρχουν φράσεις της καθομιλουμένης οι οποίες δεν μεταφράζονται ακριβώς μεταξύ των δύο αγγλικών γλωσσών, ή δεν υπάρχει το ανάλογο πλαίσιο ώστε να νοηματοδοτούνται. Όταν συναντούν αυτό το πρόβλημα προσπαθούν απλά να είναι ξεκάθαροι στην ερμηνεία.

8. 11:15 Prisoner of Funk – The Bobs
9. 15:13 Art for Art’s Sake – The Bobs
10. 18:12 Ο παρουσιαστής απαριθμεί τα μέλη Janie Scott, Richard Greene, Gunnar Madsen και Matthew Stull. Ακόμα επικεντρώνεται στην θεματική του ρεπερτορίου των Bobs, η οποία αντλεί από καθημερινές καταστάσεις. Το επόμενο κομμάτι εμψυχώνει αυτό το φαινόμενο, αφού πρόκειται για έναν άνδρα που μένει σε ένα διαμέρισμα και δείχνει ενδιαφέρον για την ζωή μιας κοπέλας που μένει στο δίπλα διαμέρισμα.
11. 18:44 Through the Wall – The Bobs
12. 22:34 Εστιάζοντας στην χιουμοριστική διάθεση του σχήματος, που φανερώνεται και από τις κριτικές που λαμβάνουν, εισάγονται τα επόμενα 2 τραγούδια. Το πρώτο μια διήγηση σε πρώτο πρόσωπο, ενός εργάτη που μετακομίζει σε άλλη πόλη καταλήγοντας να μην μπορεί να προσαρμοστεί, το οποίο ο εκφωνητής δηλώνει ότι βρίσκει πολύ αντιπροσωπευτικό του “νομαδικού” τρόπου ζωής της Αμερικής, όπου μεγάλος αριθμός ανθρώπων μετεγκαθίσταται για λόγους δουλειάς και εκπαίδευσης, κυρίως. Το δεύτερο κομμάτι είναι η διήγηση μιας γυναίκας που αφήνει τον εραστή της επειδή είναι ακατάστατος.
13. 23:45 Cowboy Lips – The Bobs
14. 27:09 Trash – The Bobs
15. 30:45 Η εκπομπή συνεχίζει με την συνέντευξη του Matthew Stull. Αρχικά συζητιέται η απόφαση ενός σχετικά μικρού και αγνώστου group με τοπική απήχηση στην California, να κάνει περιοδεία στο Εδιμβούργο. Ο τραγουδιστής μιλά για την πιο “ανοιχτή” φύση της Ευρώπης σε καινούργια ακούσματα, καθώς το ότι δεν εκτελούν “Doo-Woop” μουσική όπως τα περισσότερα acapella groups κάνει την μουσική τους ιδιαίτερη. Επιπλέον σχολιάζει την εντύπωση που το έκανε το Εδιμβούργο, με τα παλιά κτήρια που βρίσκονται διάσπαρτα και συνυφασμένα στην καθημερινή ζωή. Ο παρουσιαστής στρέφει την συζήτηση σε μία στενάχωρη πραγματικότητα του φεστιβάλ του Εδιμβούργου, όπου παρ’όλο που υπήρχαν πάρα πολλοί εμφανιζόμενοι καλλιτέχνες, η προσέλευση του κόσμου ήταν μικρή. Τον λόγο παίρνει ο τραγουδιστής των Bobs με μία ρεαλιστική αλλά και αισιόδοξη οπτική στο ζήτημα, αρχικά αναγνωρίζοντας την δυσκολία για νέους καλλιτέχνες να βρουν ανταπόκριση σε κάποιο κοινό, κρατώντας όμως τις καλές κριτικές που έλαβαν από τον Τύπο, ακόμα και από το BBC. Η συνέντευξη ολοκληρώνεται με αναφορά στις πρόσφατες ηχογραφήσεις των Bobs τις οποίες θα ακούσουμε στην πορεία.
16. 34:42 The Deprogrammer - The Bobs. Το τραγούδι μιλά για ένα αμφιλεγόμενο επάγγελμα που σκοπό είχε να αποπροσλητίσει νέους αναμειγμένους σε σέκτες.
17. 39:19 Lazy Susan – The Bobs
18. 42:20 Ευχαριστία προς τους The Bobs και ανακοίνωση των θεματικών των επόμενων τεσσάρων εκπομπών, οι οποίες θα είναι αφιερωμένες στον Aaron Copland.
19. 43:04 Music for Movies: Sunday Traffic from “The City” - Aaron Copland & Philharmonia Orchestra.

Voice of America -The Concert Hall #422 : Aaron Copland Bday Series Part 1 of 4

Περιγραφή : Με αφορμή τα γενέθλια του Aaron Copland στις 14 Νοεμβρίου η εκπομπή, μαζί με τις 3 επόμενες θα αφιερωθούν στον συνθέτη.

Χρονολογία - Μετάδοση : Sunday, 11/10/1985

Συντελεστές : Lyn Farmer (Παρουσιαστής, Παραγωγός)

Πληροφορίες συνθετών : Aaron Copland

Περιεχόμενο με ενδείξεις χρόνου :

1. 00:05 Μουσικό θέμα του “Concert Hall” και χαιρετισμός. Ο παρουσιαστής μιλά για τον Copland και την μεγάλη του επίδραση στην μουσική του 20^{ου} αιώνα και στην μουσική των Η.Π.Α. Στο πρόγραμμα αυτής της εβδομάδας θα ακουστούν δύο έργα του Copland για πιάνο.
2. 01:46 Η εκπομπή ξεκινά με τον Smit να εκτελεί κάποια από τα variations στο πιάνο. Η συνέντευξη φαίνεται να λαμβάνει χώρα σε μια αίθουσα με τον Copland να μιλά για την συνθετική διαδικασία του έργου τω σε ένα κοινό ακροατών.
3. 05:17 Aaron Copland- Piano Variations (1930), εκτελεί ο πιανίστας Leo Smit.
4. 17:03 Ο συνθέτης στην συνέχεια της ομιλίας του συζητά για την σονάτα του για πιάνο αλλά και για τον δάσκαλο του στην σύνθεση, Rubin Goldmark, με τον οποίο οι δρόμοι τους χώρισαν γιατί ο Goldmark ήταν πολύ συμβατικός στην σκέψη του, παρά τις μουσικές του ικανότητες. Η σονάτα του Copland έχει κάποιες διαφορές στα μέρη τις οποίες αναφέρει επιγραμματικά και έπειτα τον λόγο παίρνει ο παρουσιαστής, διακόπτοντας την ηχογραφημένη ομιλία, και προσθέτει ότι η σονάτα αυτή παρουσιάστηκε πρώτη φορά το 1941 στο Buenos Aires, όταν ο Copland ήταν σε περιοδεία, χρηματοδοτούμενη από το αμερικάνικο Department of State, στην Νότια Αμερική.
5. 21:21 Aaron Copland – Piano Sonata. Παίζει ο Leo Smit.
6. 44:00 Αποχαιρετισμός
7. 44:15 Music for Movies: Sunday Traffic from “The City”– Aaron Copland & Philharmonia Orchestra.

Voice of America -The Concert Hall #423 : Aaron Copland Film Music Down a Country Lane

Περιγραφή : Η δεύτερη από τις τέσσερις εκπομπές, αφιερωμένες στον Aaron Copland.

Χρονολογία - Μετάδοση : Sunday, 11/17/1985

Συντελεστές : Lyn Farmer (Παρουσιαστής, Παραγωγός)

Πληροφορίες συνθετών : Aaron Copland

Περιεχόμενο με ενδείξεις χρόνου :

1. 00:05 Μουσικό θέμα του “Concert Hall” ο παρουσιαστής σχολιάζει ότι ενώ ο Copland είναι πιο γνωστός για τα μπαλέτα που έγραψε την δεκαετία του 1940, μεγάλο μέρος του κοινού, που δεν παρακολουθεί χορευτικές παραστάσεις, τον γνωρίζει από την μουσική που έχει συνθέσει για ταινίες. Το πρώτο κομμάτι, που ακολουθεί, είναι σχετικό με το πρόγραμμα της προηγούμενης εβδομάδας, συντέθηκε το 1962 ως παραγγελία από το περιοδικό “Life”.
2. 01:11 Down a Country Lane – Aaron Copland, παίζει ο Leo Smit.
3. 03:12 Γίνεται λόγος από τον παρουσιαστή για την ικανότητα του Copland στο πιάνο, αποτέλεσμα της οποίας είναι η σύνθεση των έργων του, γενικά, να γίνεται εκεί και έπειτα να ενορχηστρώνεται. Ως παράδειγμα ακολουθεί το προακουσθέν απόσπασμα σε εκτέλεση από μικρή ορχήστρα.
4. 03:52 Down a Country Lane (1962) – Aaron Copland & London Symphony Orchestra
5. 06:40 Ο παρουσιαστής μιλά για την ικανότητα του Copland να αναπαριστά μουσικά εικόνες και συναισθήματα. Έπειτα αναφέρει ότι στα 1930-1940 αρκετοί αμερικανοί συνθέτες προσεγγίστηκαν για να αναλάβουν την δημιουργία μουσικής για ταινίες. Τέτοια έργα υπερέβησαν τα φιλμ για τα οποία δημιουργήθηκαν και έμειναν στην ιστορία. Τα επόμενα αποσπάσματα ανήκουν σε αυτά.
6. 08:36 Music for Movies: Sunday Traffic from “The City” – Aaron Copland & Philharmonia Orchestra
7. 11:20 Music for Movies: Threshing Machines from “Of Mice and Men” - Aaron Copland & Philharmonia Orchestra
8. 14:23 Μιλώντας με τον Copland, ως προετοιμασία για την εκπομπή, συζητήσαν, μαζί με τον παρουσιαστή, πολλές πτυχές της καριέρας του συνθέτη, η οποία σε αυτό το σημείο καλύπτει $\frac{3}{4}$ ενός αιώνα. Μεταφέρει την αγάπη του Copland για την πρόκληση στην σύνθεση μουσική για ταινίες. Ξεκινά η ηχογραφημένη συνέντευξη του συνθέτη. Το πρώτο θέμα που θίγει είναι ο εκάστοτε συνθέτης να έχει την ικανότητα διάκρισης των ταινιών σε εμπορικές και πιο καλλιτεχνικές, ώστε διαλέγοντας ταινίες με καλλιτεχνικό πρόσημο να έχει περισσότερη ελευθερίας να δημιουργήσει κάτι αξιόλογο. Έπειτα αναφέρεται στο πως οι περισσότεροι θεατές κινηματογράφου δεν παρατηρούν συνειδητά την μουσική και πως, σαν άσκηση, η συνήθεια του να βλέπει κανείς την ίδια ταινία με την μουσική και χωρίς την μουσική θα βοηθούσε να εκτιμηθεί το τι προσφέρει το μέσο σε αυτήν την «σιωπηλή οθόνη» όπως αναφέρει. Τον λόγο παίρνει ο παρουσιαστής, μιλώντας για την μουσική που συνέθεσε ο Copland για την ταινία “The Red Pony” και προσθέτοντας κάποιες γενικές πληροφορίες.

9. 18:22 The Red Pony Film Suite For Orchestra (1948) – Aaron Copland & Philharmonia Orchestra
10. 43:29 Σύντομος αποχαιρετισμός και υπενθύμιση της συνέχισης του αφιερώματος.
11. 43:53 The Red Pony Film Suite For Orchestra (1948) – Aaron Copland & Philharmonia Orchestra

Voice of America -The Concert Hall #431 : Guitarist

Περιγραφή : Η εκπομπή είναι πανομοιότυπη με την #492, με δύο δευτερόλεπτα απόκλιση.

Χρονολογία - Μετάδοση : Sunday, 01/12/1987

Συντελεστές : Lyn Farmer (Παρουσιαστής, Παραγωγός), Liz Roberts (Producer), Larry West (Director), Ed Kirby, Tom Burba, Kevin Raymond (Audio Engineers).

Πληροφορίες συνθετών : Jeffrey Mayeriks

Περιεχόμενο με ενδείξεις χρόνου :

1. **00:10** Μουσικό Θέμα του Concert Hall και χαιρετισμός από τον παρουσιαστή...

Voice of America -The Concert Hall #433 : Aaron Copland Film Music

Περιγραφή : Πρόκειται για την ίδια εκπομπή με την #423, με 3 δευτερόλεπτα απόκλιση.

Χρονολογία - Μετάδοση : Sunday, 11/17/1985

Συντελεστές : Lyn Farmer (Παρουσιαστής, Παραγωγός),

Πληροφορίες συνθετών : Aaron Copland

Περιεχόμενο με ενδείξεις χρόνου

1. **00:08** Μουσικό Θέμα του Concert Hall και χαιρετισμός από τον παρουσιαστή...

Voice of America -The Concert Hall #434 : Rossini Honeger Diamond

Περιγραφή : Πρόκειται για την δεύτερη εκπομπή αφιερωμένη στον Gerard Schwarz, σύμφωνα με τα λεγόμενα του παρουσιαστή. Περιλαμβάνει ποικιλία μουσικών επιλογών, με συνδυαστικό κρίκο τις εκτελέσεις τους από τον Schwarz και την Los Angeles Chamber Orchestra. Ακόμα ο ίδιος ο μαέστρος δίνει συνέντευξη, η οποία χρησιμοποιείται ζωντανά αλλά είναι προηχογραφημένη.

Χρονολογία - Μετάδοση : Sunday, 02/02/1986

Συντελεστές : Lyn Farmer (Παρουσιαστής, Παραγωγός),

Πληροφορίες συνθετών : -

Περιεχόμενο με ενδείξεις χρόνου

1. 00:02 Μουσικό Θέμα του Concert Hall και εισαγωγή, στην οποία ο παρουσιαστής αναφέρει ότι το πρόγραμμα της προηγούμενης εβδομάδας (2 σερενάτες για έγχορδα) το οποίο εκτέλεσε η Los Angeles Chamber Orchestra με τον μαέστρο της Gerard Schwarz, που είναι και οι σημερινοί εμφανιζόμενοι. Έπειτα γίνεται λόγος για το επόμενο έργο, χαρακτηριστικό του οποίου είναι αφενός το αμερικάνικο στοιχείο κυρίως στην ενορχήστρωση και στην αρμονία, αφετέρου το ότι πρόκειται για ένα εύθυμο κομμάτι, πράγμα που έρχεται σε αντιδιαστολή με τα σύνθημα έργα της εποχής που γράφτηκε (διάρκεια Β' Παγκοσμίου Πολέμου). Μάλιστα ο Μητρόπουλος, που ήταν αυτός που έκανε την παραγγελία του έργου είχε ζητήσει «γράψε μου κάτι ηλιόλουστο».
2. 01:16 Rounds for String Orchestra: I. Allegro, molto vivace – Gerard Schwarz & Los Angeles Chamber Orchestra
3. 15:01 Ο παρουσιαστής αναφέρει ότι το συγκεκριμένο έργο έχει ξεχαστεί σταδιακά με τον καιρό παρά την αρχική του επιτυχία, φαινόμενο στο οποίο αναφέρεται και ο ίδιος ο Schwarz στην συνέντευξη που ακολουθεί. Συμπληρώνει όμως ότι απολαμβάνει να αναδεικνύει διάφορα «χαμένα μαργαριτάρια» όπως λέει και λυπάται που τα ρεπερτόρια ορχηστρών όλο και συρρικνώνονται. Ο παρουσιαστής επαινεί την διάθεση του Schwarz να αναλάβει τέτοιες συνθέσεις, μιας και κάθε μία απαιτεί μία μεγάλη επένδυση χρόνου και μελέτης από πλευράς του μαέστρου. Αυτός μιλά για κάποια τέτοια έργα που θεωρεί πολύ σημαντικά και αναφέρεται ξανά στο δίλημμα συμπερίληψής τους, έναντι πιο γνωστών τα οποία περιμένει και το κοινό να ακούσει, με τις τέσσερις εποχές του Vivaldi ως παράδειγμα. Ο παρουσιαστής εξιστορεί πως ο Schwarz στην διαδικασία αναζήτησης τέτοιων έργων, με συγκεκριμένο σκοπό την προσθήκη τους σε πρόγραμμα με συμφωνίες Mozart και Beethoven, ανακάλυψε ένα έργο από τον Σουηδό συνθέτη, Honegger. Έπειτα αφηγείται την συνάντηση και γνωριμία του Honegger με την *Elisabeth Sprigg Kaulitz* η οποία, όπως και σχεδόν σε όλους τους συνθέτες του 20ου αιώνα, του ζήτησε ένα κομμάτι κατά παραγγελία, το οποίο θα εκτελούσε ο Louis Spreyer της Boston Symphony. Τέλος μιλά για την παράδοση κατάληξη του έργου να παρουσιαστεί τελικά στην Ελβετία και όχι στις Η.Π.Α. για πρώτη φορά, και από άλλους σολίστες από αυτούς που αρχικά προοριζόταν.

4. 19:06 Concerto da camera: I. Allegretto amabile – Allan Vogel, David Shostac, Los Angeles Chamber Orchestra & Gerard Schwarz
5. 34:49 Στην εισαγωγή του επόμενου έργου συζητιέται η περίεργη ανακάλυψη του από τον Paolo Fabbri, η απόδοσή του στον Rossini, καθώς και ότι το έργο αποτελεί ένα από τα πρώτα όπου ο Rossini χρησιμοποιεί την χαρακτηριστική του συνθετική τεχνική στο crescendo.
6. 35:43 Grand'ouverture Obbligata a Contrabbasso – Gerard Schwarz & Los Angeles Chamber Orchestra
7. 42:56 Σύντομος αποχαιρετισμός.
8. 43:16 Symphony No.1 in D Major, Op. 25 “Classical” : I. Allegro

Voice of America -The Concert Hall #440 : Schwanter Elixer Wernick The Poison Tree

Περιγραφή : Όπως αναφέρει και ο παρουσιαστής στην εισαγωγή, η σημερινή εκπομπή μοιάζει πραγματικά με μουσική εξερεύνηση λόγω του ασυνήθιστου ρεπερτορίου για το Concert Hall. Με σύγχρονη μουσική, γιορτάζοντας 10 χρόνια από την ίδρυσή τους, το σύνολο “20th Century Consort”, θα είναι οι σημερινοί προσκεκλημένοι, με τον μουσικό διευθυντή τους, Christopher Kendall, ο οποίος θα είναι αυτός που θα τους εκπροσωπεί στις συνεντεύξεις.

Χρονολογία - Μετάδοση : Sunday 16/03/1986

Συντελεστές : Lyn Farmer (Παρουσιαστής, Παραγωγός), Liz Roberts (Producer), Larry West (Director), *Tom Verba* (Audio Engineers).

Πληροφορίες συνθετών :

Περιεχόμενο με ενδείξεις χρόνου :

1. 00:03 Μουσικό Θέμα του Concert Hall και χαιρετισμός από τον παρουσιαστή. Ανακοινώνοντας ότι η μουσική που θα ακούσουμε είναι πιο σύγχρονη καλεί τους ακροατές, χιουμοριστικά, να μην αλλάξουν σταθμό, γνωρίζοντας ότι δεν είναι δημοφιλής σε σχέση με πιο κλασσικό ρεπερτόριο. Αποψινοί καλεσμένοι είναι το σύνολο “20th Century Consort” που φέτος γιορτάζουν την 10^η επέτειό από την ίδρυσή τους. Το σύνολο αποτελείται από βιρτουόζους μουσικούς και το ρεπερτόριό τους από μουσική στην οποία έχουν αφιερώσει μεγάλη ποσότητα χρόνου, πολύ μεγαλύτερη σε σχέση με μία ορχήστρα για παράδειγμα, που θα παίξει ένα έργο 1-2 φορές. Ο παρουσιαστής μιλά για την δυνατότητα που δίνει το σύγχρονο ρεπερτόριο για καινούργιες προσεγγίσεις και ανακάλυψη και έπειτα αναφέρει ότι το πρόγραμμα θα περιλαμβάνει έργα από τρεις αγαπημένους συνθέτες των μελών του συνόλου, βραβευμένους με βραβεία πούλιτζερ. Το πρώτο έργο γράφτηκε το 1976 και είναι από τον Joseph Schwantner, για τον οποίο μιλά σύντομα ο παρουσιαστής.
2. 03:25 Elixir – Christopher Kendall & 20th Century Consort
3. 14:30 Συνέντευξη του Christopher Kendall. Ξεκινά μιλώντας για τον συνθέτη Joseph Schwantner, ξεχωρίζοντας τον γενικότερα για την αισθητική του και την φαντασία του. Ο παρουσιαστής σχολιάζει την δύσκολη διαδικασία για το κοινό να αποδεχτεί νέες μορφές τέχνης και το φαινόμενο σύνολα όπως οι “20th Century Consort” να χαίρουν κάποιας αναγνώρισης κυρίως από άλλους επαγγελματίες του χώρου και όχι από ευρύ κοινό. Ο Kendall απαντά ότι προσπάθησαν να το αντιμετωπίσουν αυτό το πρόβλημα, αναγνωρίζοντας ότι δεν είναι εύκολο και τονίζει ότι με τον Tony Ames, που ξεκίνησαν μαζί το σύνολο, προσπάθησαν να ισορροπήσουν στο ρεπερτόριό τους έργα που είναι πιο «καλλιτεχνικά» και καινοτόμα με έργα που έχουν χαρακτηριστικά που τα κάνουν πιο «εύπεπτα» για το ευρύ κοινό. Θέτεται το ερώτημα αν στα σύγχρονα έργα μερικές φορές οι συνθέτες ζητάνε υπερβολικά πολλά πράγματα από τους εκτελεστές και ο Kendall συμφωνεί παραθέτοντας και ένα παράδειγμα για το κομμάτι «Greetings from 1974» το οποίο για την επιτέλεσή του χρειαζόταν μια συγκεκριμένη βαλίτσα με διάφορα συγκεκριμένα αντικείμενα αλλά και κάποιοι μουσικοί όπως η βιολίστρια, να κάνουν πολλά πράγματα ταυτόχρονα (παίξιμο, αφήγηση, ήχους με αντικείμενα στον χώρο κ.α.). Συμπεραίνει από την εμπειρία του ότι οι εκτελεστές

απολαμβάνουν την διαδικασία αυτήν, εφόσον είναι καλογραμμένο το υλικό. Συνεχίζοντας την συζήτηση ο παρουσιαστής σχολιάζει ότι συχνά οι συνθέτες αντλούν από την λογοτεχνία, με το επόμενο κομμάτι να αντικαποτρίζει αυτήν την συνήθεια, αντλώντας από ποίημα του William Blake.

4. 22:00 A Poison Tree – Lucy Shelton, Christopher Kendall & 20th Century Consort.
5. 33:33 Ο παρουσιαστής συζητά για τις απαρχές του συνόλου, χρονικά αλλά και μιλώντας για την έδρα τους, την Washington όπου το Smithsonian Institute τους βοήθησε να κάνουν τα πρώτα τους βήματα. Μιλά ο Kendall για την πορεία του σχήματος τονίζοντας την σημασία και δυσκολία εξεύρεσης μουσικού υλικού, αλλά και πόσο μεγάλο αίσθημα επιβράβευσης κρύβει. Ακόμα αναφέρει κάποιες από τις κακές στιγμές του συνόλου, επιλέγοντας ιστορίες που είχαν και μια χιουμοριστική διάσταση, ως παραδείγματα. Προχωρώντας στο τελευταίο έργο, επίσης συντεθειμένο από έναν από τους πιο σημαντικούς συνθέτες σύγχρονης μουσικής στις Η.Π.Α. του George Crumb, ο παρουσιαστής συζητά με τον μαέστρο για αυτό. Ο Kendall αναφέρει ότι είναι έργο γραμμένο για πιάνο και 6 χέρια, με πληθώρα αντισυμβατικών ήχων. Η αντισυμβατική και δημιουργική χρήση του πιάνου, σχολιάζει ο Kendall, είναι από τις ειδικότητες του Crumb. Τέλος, βρίσκει πως τα έργα του Crumb δείχνουν ένα όραμα από την πλευρά του συνθέτη, το οποίο μπορεί να μοιάζει περίπλοκο και όχι απαραίτητα ανθρώπινο σε κλίμακα.
6. 38:54 Απόσπασμα από “Celestial Mechanics”, παιγμένο από μέλη των “20th Century Consort”.
7. 42:27 Αναφορά στους συντελεστές, μικρός επίλογος στην σημερινή εκπομπή και αποχαιρετισμός
8. 43:00 Serenade for Strings in E, Op. 22: V. Finale

Voice of America -The Concert Hall #441 : Chamber Group Orpheus

Περιγραφή : Αποψινοί καλεσμένοι οι Orpheus Chamber Orchestra τους οποίους θα ανακαλύψουμε μέσω των ηχογραφήσεων που θα αποτελέσουν το σημερινό μουσικό σώμα της εκπομπής αλλά και μέσω συνεντεύξεων με τον ιδρυτή και τσελίστα Julian Pfeiffer. Ξεχωρίζουν για την ιδιαιτερότητά τους να μην έχουν κάποιον μαέστρο αλλά να μοιράζουν τις αρμοδιότητες τους είτε μεταξύ τους, είτε ορίζοντας μια εκτελεστική επιτροπή η οποία παίρνει τις ανάλογες αποφάσεις.

Χρονολογία - Μετάδοση : -

Συντελεστές : Lyn Farmer (Παρουσιαστής, Παραγωγός)

Πληροφορίες συνθετών :

Περιεχόμενο με ενδείξεις χρόνου :

1. 00:12 Μουσικό Θέμα του Concert Hall και χαιρετισμός από τον παρουσιαστή. Λέει λίγα λόγια για το 25μελές σύνολο που θα παρουσιαστεί απόψε και σχολιάζει ότι χαρακτηριστικό τους είναι η έλλειψη μαέστρου.
2. 01:00 Il Signor Bruschino: Overture – Orpheus Chamber Orchestra
3. 06:58 Έπειτα από μία μικρή εισήγηση και υπενθύμιση της ιδιορρυθμίας του συνόλου να μην έχει μαέστρο, ο μαέστρος δίνει τον λόγο στον ιδρυτή και τσελίστα, Julian Pfeiffer ώστε να μιλήσει για αυτό. Ο Pfeiffer εξηγεί πως έχουν ορίσει μία εκτελεστική επιτροπή η οποία ψηφίζει για τις περισσότερες αποφάσεις που λαμβάνονται, αλλά και ότι προσπαθούν όλοι οι εκτελεστές να έχουν μέσα στο ρεπερτόριο την δυνατότητα να προβληθούν. Ο παρουσιαστής, εν συνεχεία, μιλά για την διαδικασία που ακολουθούν στις πρόβες και ο τσελίστας του εξηγεί το καθεστώς που υπάρχει, με εναλασσόμενους ηγετικούς ρόλους σε κάθε μέρος της ορχήστρας οι οποίοι ορίζονται με ψηφοφορία σε κάθε κομμάτι. Αναγνωρίζει ότι είναι δυσκολότερο και χρειάζεται περισσότερη προσωπική επένδυση από τα μέλη, σε σχέση με ορχήστρες όπου ο μαέστρος ρυθμίζει κάποια τέτοια θέματα.
4. 09:43 Antonin Dvorak : Serenade for Winds in D Minor, Op. 44 – Orpheus Chamber Orchestra.
5. 35:25 Αναφέρεται ότι η προηγούμενη, τον καιρό της ηχογράφησης ήταν μία εκ των δύο ηχογραφήσεων του συνόλου, η άλλη ήταν ένα άλμπουμ με οβερτούρες του Gioachino Rossini.
6. 35:59 Gioachino Rossini: Il Barbiere di Siviglia: Overture – Orpheus Chamber Orchestra.
7. 43:29 Ευχαριστία προς τον Julian Pfeiffer και αναφορά στο θέμα της επόμενης εβδομάδας, έργα που ηχογραφήθηκαν στην πασχαλινή συναυλία της φιλαρμονικής της Νέας Υόρκης το 1956, υπό την διεύθυνση του Guido Cantelli.
8. 44:00 Serenade for Strings in E, Op. 22 – Orpheus Chamber Orchestra.

Voice of America -The Concert Hall #443

Περιγραφή : Η εκπομπή σε αντίθεση με τις περισσότερες του Concert Hall, στις οποίες ο παρουσιαστής καλωσορίζει το κοινό από την Ουάσινγκτον, λαμβάνει χώρα στο Στάμφορντ, Κονέκτικατ. Εκεί θα γνωρίσουμε την “Stamford Chamber Orchestra” και τον νεαρό μαέστρο της, Laurence Gilgore.

Χρονολογία - Μετάδοση : Sunday, 04/06/1986

Συντελεστές : Lyn Farmer (Παρουσιαστής, Παραγωγός)

Πληροφορίες συνθετών :

Περιεχόμενο με ενδείξεις χρόνου :

1. **00:08** Μουσικό θέμα του Concert Hall. Ο παρουσιαστής μας υποδέχεται στο Στάμφορντ, Κονέκτικατ και όχι στην Ουάσινγκτον ως συνήθως και λέει 2 λόγια για την πόλη. Το Στάμφορντ είναι η έδρα της «Stamford Chamber Orchestra” της οποίας ο μουσικός διευθυντής, Laurence Gilgore, είναι ο σημερινός καλεσμένος. Πριν τον γνωρίσουμε προσωπικά θα τον γνωρίσουμε στο πόντιουμ.
2. **00:51** Mozart : The Marriage of Figaro (Overture) – Laurence Gilgore & Stamford Chamber Orchestra.
3. **05:16** Εισήγηση στον νεαρό, μόλις 27 ετών, Laurence Gilgore με συνοπτική παρουσίαση της μέχρι τώρα πορείας του, της μουσικής του εκπαίδευσης στην Ιταλία και τις συνεργασίες του με μεγάλους συνθέτες όπως Andrew Lloyd Webber και John Cage. Μιλώντας για το πως κατόρθωσαν ως σύνολο να γνωρίσουν την επιτυχία μέσα στην κορεσμένη σκηνή της Νέας Υόρκης, με την οποία το Στάμφορντ είναι πολύ κοντά και κατά έναν τρόπο αναμειγνύονται, τονίζει την σημασία του πρωταρχικού μουσικού προϊόντος. Θεωρεί ότι στο Στάμφορντ είναι δύσκολο να προσελκύσει κόσμο ένα σύνολο. Σχολιάζοντας τον ενθουσιασμό και την κατεύθυνση του Gilgore που έχει εξασφαλίσει πολλούς σημαντικούς σολίστες, ο παρουσιαστής κάνει λόγο για έναν εξ αυτών, τον πιανίστα Byron Janis, ο οποίος συμμετέχει στο επόμενο έργο.
4. **07:25** Mozart: Piano Concerto No.23 in A major, K. 488
5. **17:44** Αναφορά γίνεται στον ανεπιτήδευτο τρόπο που ο Gilgore διευθύνει και έπειτα στην εμπειρία του με άλλες ορχήστρες ανά τον κόσμο, παρά το νεαρό της ηλικίας του. Ο παρουσιαστής τον ρωτά αν καμιά φορά τον «δοκιμάζουν» οι ορχήστρες και ο ίδιος απαντά ότι συμβαίνει και θα έπρεπε να συμβαίνει, εφόσον ο ρόλος του μαέστρου περιέχει τόση εξουσία και οι μουσικοί θέλουν να γνωρίζουν ότι την δικαιούται. Έπειτα συζητούν για την σημασία της επιλογής του χώρου που γίνονται οι παραστάσεις. Για την Stamford Chamber Orchestra ο χώρος που τώρα στεγάζονται είναι το «The Palace», ένας χώρος κάποιας παλαιότητας, πολύ ωραίος αλλά και ταιριαστός για την ορχήστρα. Η ορχήστρα έχει και μοντέρνο ρεπερτόριο το οποίο οδηγεί σε συνεργασίες με συνθέτες. Στην συνέντευξη αναπτύσσεται πως αυτή η στενή σχέση με κάποιον συνθέτη έχει θετικές αλλά και αρνητικές πτυχές. Έπειτα μιλούν για τα μέλη της ορχήστρας και την αναγκαιότητα αυτά να έχουν μόνιμη θέση ώστε να εξασφαλίζεται διαθεσιμότητα μουσικών. Η ορχήστρα αποτελείται από 35 μέλη

και πολλά από αυτά παίζουν στην “Connecticut Grand Opera” αλλά και άλλες ορχήστρες. Καταλήγοντας για απόψε, ταιριαστό είναι το τελευταίο έργο να είναι μια συμφωνία, δηλώνει ο παρουσιαστής, που περιέχει επιρροές τόσο μοντέρνες όσο και μουσικής δωματίου. Αφηγείται περιληπτικά την ιστορία του Prokofiev, με την φυγή και μετέπειτα επιστροφή του στην Σοβιετική ένωση. Εξηγεί πως τα έργα μετά την επιστροφή του ήταν πιο «σκοτεινά» και πιο δύσκολα καταναλώσιμα από τον μέσο ακροατή. Η συμφωνία που ακολουθεί δεν ανήκει σε αυτήν του την περίοδο και δεν έχει αυτά τα γνωρίσματα.

6. **24:14** Prokofiev: Symphony No. 1, "Classical" – Laurence Gilgore & Stamford Chamber Orchestra.
7. **39:13** Αναφορά στο έργο που ακούστηκε, στα θέματα των δύο επόμενων εκπομπών. Ακολουθεί άλλη μία μουσική επιλογή από την “Stamford Chamber Orchestra”. Όταν βρέθηκε η ομάδα του “Concert Hall” στην συναυλία με τον πιανίστα Byron Janis, όπου έπαιξε το Concerto του Mozart που ακούστηκε προηγουμένως, το κοινό ήταν τόσο ενθουσιασμένο που ζήτησε ένα solo encore και ο πιανίστας έπαιξε το έργο του Chopin που ακολουθεί.
8. **40:21** Chopin - Άγνωστο

Voice of America -The Concert Hall #444 : John Dick

Περιγραφή : Αφιερωμένη στον John Dick, κοντραμπασίστα για την “New York Philharmonic” και συνθέτη, η εκπομπή περιλαμβάνει 2 έργα του και συνέντευξη.

Χρονολογία - Μετάδοση : Sunday 04/13/1986

Συντελεστές : Lyn Farmer (Παρουσιαστής, Παραγωγός)

Πληροφορίες συνθετών : John Dick

Περιεχόμενο με ενδείξεις χρόνου :

- 00:06** Μουσικό Θέμα του Concert Hall και χαιρετισμός από τον παρουσιαστή. Σημερινός καλεσμένος ο John Dick, assistant principal bass player για την “New York Philharmonic” και συνθέτης. Η ιδιότητα του συνθέτη είναι αυτή που θα αναπτυχθεί στην πορεία. Οι συνθέσεις του ανήκουν στην σύγχρονη μουσική, αλλά παρά το γεγονός ότι οι συνθέσεις σύγχρονης μουσικής συνήθως δεν είναι δημοφιλείς, δεν μπορεί να ειπωθεί το ίδιο για το έργο του συνθέτη. Ο παρουσιαστής αποδίδει την επιτυχία αυτή στην αίσθηση του χιούμορ του Dick και στην χρήση ήχων από την καθημερινή ζωή. Ξεκινά συνέντευξη όπου ο John Dick μιλά για την συνθετική διαδικασία, που για αυτόν είναι χρονοβόρα και σταδιακή διαδικασία. Ακόμα δηλώνει πως εκτός από ενθουσιασμό, η σύνθεση έχει πολύ αβεβαιότητα και εσωτερική διαμάχη. Βλέπει την σύνθεση ως μια ολιστική διαδικασία, που πηγάζει από τα ερεθίσματα του μεγαλώνοντας. Ακολουθεί εκτενής συζήτηση γύρω από την πρώτη εκ των συνθέσεων που θα ακουστούν σήμερα, βασισμένη στο βιβλίο “Lady Chatterley's Lover”. Ο συνθέτης μιλά με τον παρουσιαστή για τους χαρακτήρες και υπογραμμίζεται πως η προσωπικότητα του καθενός εξ αυτών αποτυπώνεται και μουσικά.
- 07:06** Lady Chatterley's Dream – John Dick. Η εκτέλεση είναι από το σύνολο «20th Century Consort”.
- 22:51** Με τη λήξη του έργου ο παρουσιαστής αναφέρει λεπτομερώς τους συντελεστές του αλλά και τόπο και χρόνο της εκτέλεσης. Στην μετέπειτα συνέντευξη θέμα είναι η, ασυνήθιστη για σύγχρονη μουσική, δημοτικότητα του έργου και η θερμή υποδοχή από το κοινό όταν αυτό εκτελέστηκε ζωντανά. Συνεχίζοντας ο συνθέτης μιλά για μια τάση που παρατηρεί, οι ακροατές να εστιάζουν στο κείμενο ή στα λόγια όταν αυτά υπάρχουν σε ένα έργο, για αυτό προσέχει πως τα τοποθετεί, ώστε να μην επισκιάζουν τα συναισθήματα που θέλει να μεταφέρει μέσω των κομματιών του. Το επόμενο έργο είναι επίσης βασισμένο στην λογοτεχνία, ονομαζόμενο «Greetings from 1984», αντλώντας από το βιβλίο του George Orwell. Περιγράφονται οι σκηνές που θα διαδραματιστούν και τονίζεται η χρήση διαφόρων ήχων που αντικατοπτρίζουν τα γεγονότα.
- 25:45** Greetings from 1984 – John Dick. Όπως και στο προηγούμενο απόσπασμα εκτελεστές είναι το σύνολο «20th Century Consort».
- 42:18** Προαναγγέλεται το θέμα της επόμενης εκπομπής, σύγχρονη μουσική αλλά αυτήν την φορά για το σινεμά.
- 42:49** End Title (You Are Karen) – John Barry

Voice of America -The Concert Hall #445 : Film Music Programm Music

Περιγραφή : Η συγκεκριμένη εκπομπή αφορά την προγραμματική μουσική διάφορων ταινιών.

Χρονολογία - Μετάδοση : Sunday, 04/20/1986

Συντελεστές : Lyn Farmer (Παρουσιαστής, Παραγωγός), Larry West (Director), Chris Padgett (Audio Engineer)

Πληροφορίες συνθετών : Franz Waxman, Alex North

Περιεχόμενο με ενδείξεις χρόνου :

7. **00:04** Μουσικό Θέμα του Concert Hall και χαιρετισμός από τον παρουσιαστή. Στην συνέχεια μιλάει για το τι αποτελεί προγραμματική μουσική.
8. **01:15** Prince Valiant : Suite. Μουσική υπόκρουση από την ταινία “Prince Valiant”.
9. **11:10** Ο παρουσιαστής αναφέρει τον τίτλο του κομματιού που μόλις ακούστηκε και δίνει επιγραμματικές πληροφορίες σχετικά με την ταινία για την οποία γράφτηκε. Συνεχίζει επικεντρώνοντας το ενδιαφέρον στον Franz Waxman, τον συνθέτη του έργου. Δίνεται μια σύντομη βιογραφία του Waxman και καταλήγει στο πρώτο συνθετικό του έργο, από όταν πρωτοπήγε στο Hollywood, την μουσική της ταινίας “The Bride of Frankenstein”. Μιλάει για την σημαντικότητα του έργου καθώς και για το ότι ο Waxman ήταν από τους πρώτους που χρησιμοποίησε την ορχήστρα ιμπρεσιονιστικά, αναπαριστώντας μουσικά τους ήχους του εργαστηρίου. Οι κριτικοί ξεχώρισαν την ταινία για το ότι χρησιμοποίησε εντυπωσιακά οπτικά μέσα και ένα απόκοσμο ηχητικό περιβάλλον συνδυαστικά σε μία πολύ έντονη εμπειρία.
10. **12:46** The Bride of Frankenstein: The Creation of the Female Monster.
11. **19:58** Ο παρουσιαστής λέει ποιο κομμάτι ακούστηκε και ονοματίζει τον διευθυντή ορχήστρας, Charles Gerhardt και την National Philharmonic Orchestra, της οποίας ήταν η εκτέλεση. Συνεχίζοντας μιλάει για μια έκθεση στην οποία παρέστη πριν λίγες ημέρες, “Hollywood, Legend and Reality” οργανωμένη από το Smithsonian Institute. Σημειώνει ότι ήρθε στην συνειδητοποίηση, παρακολουθώντας την έκθεση, ότι στις καλές ταινίες όλα τα επιμέρους στοιχεία ταιριάζουν μεταξύ τους και το ένα εξυπηρετεί το άλλο. Ως παράδειγμα φέρνει την ταινία “Casablanca” και υποστηρίζει ότι η μουσική είναι αυτή που “δένει” αρμονικά όλα τα στοιχεία της ταινίας.
12. **21:37** Casablanca
13. **30:17** Υπενθύμιση του τίτλου του κομματιού από τον παρουσιαστή και αναφορά στον Charles Gerhardt, τον διευθυντή ορχήστρας στην συγκεκριμένη εκτέλεση. Ο παρουσιαστής μιλάει για την συνεργασία του Gerhart με τον παραγωγό George Korngold, γιο ενός από τους σπουδαιότερους συνθέτες του Hollywood, τον Erich Wolfgang Korngold. Η συνεργασία ξεκίνησε τα 70’s και αποσκοπούσε στην ηχογράφηση μεγάλου αριθμού μουσικής ταινιών, όπως τις προακουσθείσες. Προσπαθήσαν να επαναφέρουν στο προσκήνιο μουσικές οι οποίες μετά την επιτυχία των αντίστοιχων ταινιών είχαν αρχίσει να “ξεθωριάζουν” από το προσκήνιο. Μιλώντας για ένα έργο πάλι του Franz Waxman, για την αμφιλεγόμενη ταινία “Sunset Boulevard” ο παρουσιαστής το χρησιμοποιεί ως πολύ χαρακτηριστικό παράδειγμα του φαινομένου αυτού, καθώς παρ’ότι η μουσική της ταινίας κέρδισε βραβείο Όσκαρ,

γρήγορα ξεχάστηκε μέχρι που ο Gerhart το “διέσωσε”. Παρακάτω αναφέρει μια γενική περιγραφή του συνθέτη, Franz Waxman σχετικά με το έργο και κάποια γεγονότα από την ταινία που τον ενέπνευσαν. Η συζήτηση μετά διανθίζεται γύρω από τα θεματικά κέντρα της ταινίας.

14. 32:12 Sunset Boulevard Suite

15. 39:56 Συνεχίζεται η μετάδοση με την σύνηθη μορφή που χρησιμοποιεί ο παρουσιαστής στο τέλος του έργου, “Μουσική από τον Franz Waxman, υπό την διεύθυνση του Charles Gerhardt”. Υπενθυμίζει, ακόμα, ότι είναι απόσπασμα από την ταινία “Sunset Boulevard”. Κλείνοντας, θα ήθελε ο παρουσιαστής, να μην μείνει ο ακροατής με την εντύπωση ότι όλες οι καταξιωμένες μουσικές ταινιών ήταν γραμμένες από μια παλαιότερη γενιά συνθετών, εκπαιδευμένων στην Ευρώπη. Αντιπαραθέτει την περίπτωση του νεαρού Alex North ο οποίος δημιούργησε μια πραγματικά Αμερικανική μουσική, ενσωματώνοντας την Jazz με έντεχνο τρόπο. Ακολουθεί ένα απ’τα κομμάτια που θεωρείται από τα “επαναστατικά” για την εποχή τους από τον Alex North.

16. 41:07 A Streetcar Named Desire: Blanche

17. 43:58 Αποχαιρετισμός και αναφορά των συντελεστών

18. 44:17 The Philadelphia Story. Το έργο είναι όπως, και τα περισσότερα από τα προηγούμενα, από την National Philharmonic Orchestra υπό την διεύθυνση του Charles Gerhardt.

Voice of America -The Concert Hall #446 : Laurinde Guitar

Περιγραφή: Σημερινός καλεσμένος είναι ο Laurindo Almeida, κιθαρίστας, συνθέτης και ενορχηστρωτής. Θα απασχολήσει η μέχρι τώρα πορεία του και μέσω συνεντεύξεων θα γνωρίσουμε την προσέγγιση που καταλήγει να του χαρίζει το ιδιαίτερο μουσικό ύφος που έχει.

Χρονολογία - Μετάδοση : Sunday, 04/27/1986

Συντελεστές : Lyn Farmer (Παρουσιαστής, Παραγωγός), *Leo Scully* (Director), *Tom Verbas* (Audio Engineer)

Πληροφορίες συνθετών :

Περιεχόμενο με ενδείξεις χρόνου :

1. **00:04** Μουσικό Θέμα του Concert Hall και εισαγωγή στον σημερινό καλεσμένο κιθαρίστα, συνθέτη και ενορχηστρωτή Laurindo Almeida. Δίνεται πολύ περιληπτικά η πορεία του από την γέννηση στην Βραζιλία και την μετέπειτα εγκατάσταση στην Αμερική και γίνεται λόγος για τον ζωντανό χαρακτήρα του.
2. **00:51** Choro Triste – Laurindo Almeida
3. **03:35** Συνεχίζοντας, ο παρουσιαστής μιλά για την φόρμα του έργου που μόλις ακούστηκε και έπειτα επιστρέφει στον Almeida, απαριθμώντας την ευρεία γκάμα ρεπερτορίου που έχει καλεστεί να εκτελέσει, από κλασικό, παραδοσιασό βραζιλιάνικο, τζαζ κ.α. με την ένωση των οποίων έχει προκύψει ο μοναδικός συνδυασμός στο προσωπικό του ύφος. Ο Laurinde ανήκε στους “LA 4” μαζί με τον σαξοφωνίστα Bud Sank, τον μπασίστα Ray Brown και τον drummer Shelly Manne.
4. **04:35** Concierto de Aranjuez - Joaquín Rodrigo. Παίζουν οι “LA 4”
5. **17:39** Ο παρουσιαστής αναφέρει ότι τα έργα του Almeida συνήθως ήταν σύντομα σε διάρκεια και απευθύνονταν σε solo κιθάρα αλλά πρόσφατα συνέθεσε ένα concerto για κιθάρα. Το πως αυτό έγινε πραγματικότητα είναι το θέμα της συνέντευξης που ξεκινά σε αυτό το σημείο και ο συνθέτης εξιστορεί πως παρουσιάστηκε η ανάγκη να έχει ένα δικό του κονσέρτο και πως προσέγγισε την σύνθεση σύμφωνα με το δικό του μουσικό υπόβαθρο
6. **21:05** Laurindo Almeida - First Concerto For Guitar & Orchestra. Διευθύνει ο Elmer Ramsey και σολίστας είναι ο Laurindo Almeida.
7. **43:54** Αναφορά στο έργο που ακούστηκε, στο προσωπικό του “Concert Hall” και αποχαιρετισμός.
8. **44:19** Brazilliance No.1 – Laurindo Almeida

Voice of America -The Concert Hall #447 : Symphony n7 Gustav Mahler

Περιγραφή: Στην σημερινή εκπομπή ακούμε την 7^η συμφωνία του Gustav Mahler. Επειδή όμως σαν έργο είναι μεγάλο χρονικά, θα ακουστεί ένα μέρος της, κατόπιν μιας ιδέας για την οποία είχε γράψει ο μουσικολόγος H.F. Redlich, ότι τα εσωτερικά μέρη της συμφωνίας μπορούν να λειτουργήσουν και αυτοτελώς. Ο παρουσιαστής πριν ξεκινήσει το μουσικό απόσπασμα αναπτύσσει με ενδιαφέρον τρόπο τα νοηματικά κέντρα και ακουστικά πεδία της συμφωνίας, τα οποία αφορούν την νύχτα.

Χρονολογία - Μετάδοση : Sunday, 05/04/1986

Συντελεστές : Lyn Farmer (Παρουσιαστής, Παραγωγός)

Πληροφορίες συνθετών :

Περιεχόμενο με ενδείξεις χρόνου :

1. **00:04** Μουσικό Θέμα του Concert Hall και παρουσίαση του σημερινού προγράμματος, που περιλαμβάνει ένα σύντομο έργο για ορχήστρα, του Gustav Mahler. Αναγνωρίζοντας ότι αυτό ακούγεται παράδοξο, μιας και ο Mahler συνέθετε σε μεγάλη κλίμακα, τόσο χρονικά όσο και αναφορικά με άλλες πτυχές της μουσικής δημιουργίας, ο παρουσιαστής ,έπειτα από παρότρυνση του μουσικολόγου H.F. Redlich, θα επιχειρήσει να περικόψει την συμφωνία σε διάρκεια. Ο Redlich γράφοντας για την 7^η συμφωνία είχε προτείνει πως τρία εκ των μερών της (Nachtmusik I, Scherzo και Nachtmusik II), έχουν τόσο χαρακτήρα και ομοιομορφία που θα μπορούσαν να αποτελέσουν μια σερενάτα πειστικά σε θέμα και ενότητα. Ο παρουσιαστής δίνει κάποια επιπλέον στοιχεία για την συμφωνία, μιλώντας για τη σύνδεση της με την γερμανική παράδοσή και υπογραμμίζει τα θέματά και «πρόσωπα» της Νύχτας που η συμφωνία εκθέτει και διανθίζει μουσικά.
2. **02:56** Gustav Mahler: Symphony no. 7 – James Levine & Philadelphia Orchestra. Παίζονται τα τρία κεντρικά μέρη της συμφωνίας (Nachtmusik I, Scherzo και Nachtmusik II).
3. **43:23** Υπενθύμιση του έργου, και ανακοίνωση του καλεσμένου της επόμενης εβδομάδας, πιανίστα και συνθέτη Burnett Thompson.
4. **43:46** Symphony No. 7 in E Minor “Song of the Night”: Finale. Rondo – James Levine & Chicago Symphony Orchestra.

Voice of America -The Concert Hall #456 : Ragtime

Περιγραφή: Η εκπομπή μεταδίδεται την 4^η Ιουλίου, ημέρα ανεξαρτησίας των Η.Π.Α. Το θέμα είναι το ragtime, σημαντικό αμερικάνικο είδος μουσικής και σύμφωνα με τα λεγόμενα του παρουσιαστή, βασικό στην αρχή καθιέρωσης της αμερικής ως ανεξάρτητη και από άποψη κουλτούρας. Έτσι ένα αφιέρωμα στο είδος την συγκεκριμένη μέρα είναι πολύ ταιριαστό.

Χρονολογία - Μετάδοση : Sunday, 07/06/1986

Συντελεστές : Lyn Farmer (Παρουσιαστής, Παραγωγός)

Πληροφορίες συνθετών :

Περιεχόμενο με ενδείξεις χρόνου :

1. **00:13** Μουσικό Θέμα του Concert Hall. Ο παρουσιαστής μιλά για την απελευθέρωση των Ηνωμένων Πολιτειών και συνδέει το σημερινό θέμα, το ragtime, με το αμερικανικό στοιχείο. Ξεκινά να παίζει ως μουσική υπόκρουση το Maple Leaf Rag και ο παρουσιαστής δίνει πληροφορίες για το έργο. Αναφέρει πως η ηχογράφηση είναι από ένα μηχανικό πιάνο για το οποίο τον κύλινδρο είχε γράψει ο Scott Joplin πριν τον θάνατό του. Λόγω της φύσης του μέσου δεν υπάρχει διαβάθμιση στις δυναμικές, σε αντίθεση με τα υπόλοιπα παραδείγματα που θα ακουστούν. Ακόμα ο παρουσιαστής δημιουργεί παραλληλισμό της απελευθέρωσης των τότε αποικιών με μία πολιτισμική απελευθέρωση η οποία δεν ήρθε αμέσως. Εκτείνει αυτή την ιδέα και στην επέκταση των συνόρων της Αμερικής έως τα φυσικά όρια τους, με την ανάγκη και η κουλτούρα να εξελιχθεί και να ωριμάσει. Η διδακασία αυτή έφερε το πρώτο πραγματικά αμερικανικό είδος μουσικής, το Ragtime. Δίνει συνοπτικά κάποιες τεχνικές πληροφορίες για το είδος, αλλά δηλώνει πως όσο και να συζητηθούν οι τεχνικές πτυχές, δεν πλησιάζουν πιο κοντά στο να μεταφέρουν το πνεύμα της μουσικής αυτής, αν δεν την ακούσει κανείς. Απαριθμεί τα έργα που θα ακουστούν στην συνέχεια της εκπομπής και ξεκινάει το απόσπασμα.
2. **04:00** Scott Joplin: Gladiolus Rag.
3. **09:25** Joseph Lamb: Ragtime Nightingale. Και στα δύο κομμάτια παίζει ο William Albright.
4. **14:09** Ο παρουσιαστής μιλά για την ιστορία ανάπτυξης του rag, την αρχική απαξίωση του γιατί παιζόταν σε χώρους κακόφημους, όπως saloon, το ότι η πληθώρα των δημιουργών του ήταν άνθρωποι χρώματος και τέλος πως υπερέβη την αμερικανική midwest όπου γεννήθηκε και υιοθετήθηκε γενικά και στα ανατολικά της Αμερικής. Εξηγεί την διαφορά που προέκυψε μεταξύ των midwestern rag και αυτών της ανατολικής μεριάς της Αμερικής και ξεκινούν τα επόμενα έργα, που είναι δύο αντιπροσωπευτικά μουσικά παραδείγματα .
5. **15:14** Slippery Elm Rag. Χαρακτηριστικό rag του midwest.
6. **19:40** Clarence Woods: Dizzy Fingers. Παράδειγμα ανατολικού rag. Και στα δύο κομμάτια παίζει ο William Albright.

7. **21:46** Αναφέρεται πως η πτώση στην δημοτικότητα του ragtime ήρθε σταδιακά, όσο οι μουσικοί συνέθεταν όλο και πιο δύσκολα παικτικά έργα, πράγμα που άρχισε να απωθεί το κοινό
8. **23:01** James Scott: Troubadour Rag.
9. **27:43** Artie Matthews: Pastime Rag no.4. Και στα δύο κομμάτια παίζει ο *Bill Bolcom*, πληροφορεί ο παρουσιαστής με την λήξη τους.
10. **31:08** Στα 1970 η αμερική έζησε μια αναγέννηση στο ragtime, όπου αναζωπυρώθηκε η δημοτικότητά τους και αυξήθηκαν τα έργα των συνθετών.
11. **32:00** William Albright: Sweet Sixteenths.
12. **36:17** William Bolcom: Graceful Ghost.
13. **40:23** William Albright & William Bolcom: Brass Knuckles.
14. **43:48** Αποχαιρετισμός.
15. **44:06** Scott Joplin: Elite Syncopations.

Voice of America -The Concert Hall #470 : Bethovens Rondo Russel Serman Piano

Περιγραφή: Ως τακτικός θεατής μουσικών εκδηλώσεων ο παρουσιαστής μοιράζεται ότι τείνει να αποφεύγει συναυλίες αγαπημένων του έργων επειδή τα έχει ακούσει πολλές φορές και δεν πιστεύει ότι μπορούν να του προσφέρουν κάποια καινούργια εμπειρία. Θεωρεί πως και πολλοί άλλοι ακροατές μοιράζονται αυτή την θεώρηση του. Πρόσφατα, σε μία παράσταση ενός αγαπημένου του έργου, ο πιανίστας Russel Sherman τον έκανε να αναθεωρήσει δίνοντας στο γνώριμο αυτό έργο μια εντελώς νέα οπτική. Ο Sherman είναι ο σημερινός πρωταγωνιστής της εκπομπής. Δεν υπάρχει συνέντευξη μαζί του αλλά μόνο αφήγηση από τον παρουσιαστή σχετικά με την ενδιαφέρουσα πορεία που του χάρισε αυτήν την αντίληψη και προσέγγιση της μουσικής.

Χρονολογία - Μετάδοση : Sunday, 10/12/-

Συντελεστές : Lyn Farmer (Παρουσιαστής, Παραγωγός), Larry West (Director)

Πληροφορίες συνθετών :

Περιεχόμενο με ενδείξεις χρόνου :

1. **00:06** Μουσικό Θέμα του Concert Hall. Έπειτα από το καλωσόρισμα ο παρουσιαστής μιλάει για ένα συναίσθημα που νιώθουν πολλοί ακροατές συναυλιών βλέποντας την ανακοίνωση κάποιας επικείμενης παράστασης ενός αγαπημένου τους έργου. Σύμφωνα με τον παρουσιαστή, υπάρχει μια αίσθηση κορεσμού, «τι άλλο μπορεί να ειπωθεί» π.χ. για την 5^η συμφωνία του Μπετόβεν και μία επιφυλακτικότητα αν θα είναι τελικά καλή η εκτέλεση. Για τον λόγο αυτό τείνει να προτιμά νέα έργα τα οποία δεν έχουν μια τέτοια αίσθηση ρίσκου. Ακολουθώντας αυτή την λογική ο ακροατής χάνει την ευκαιρία να επαναανακαλύψει τα αγαπημένα αυτά έργα καταλαβαίνοντας ότι δεν έχει ακούσει τα πάντα γύρω από αυτά και υπάρχει χώρος για νέες εμπειρίες. Τέτοια ήταν η εμπειρία του παρουσιαστή με μία εκτέλεση πολύ γνωστής σύνθεσης του Schuman. Την προσοχή στρέφει στον εκτελεστή που του άλλαξε την προηγούμενη οπτική, ο οποίος είναι ο εκτελεστής στο επόμενο μουσικό απόσπασμα.
2. **01:38** Beethoven: Rondo in C major op. 51 no. 1. Παίζει ο Russell Sherman.
3. **07:45** Εισαγωγή στον Russel Sherman. Αναφέρεται πως ο πιανίστας μετά από μία σύντομη μουσική καριέρα όταν ήταν νεότερος, αποσύρθηκε για να αφιερωθεί στην διδασκαλία πιάνο και μετά από περίπου δύο δεκαετίες επέστρεψε στην μουσική εκτέλεση. Ο παρουσιαστής, μιλώντας για τον Sherman, υπογραμμίζει την ωριμότητα και την διαφορετική οπτική που του χάρισε αυτή η πορεία στην προσέγγιση των έργων που εκτελεί. Το έργο του Schuman για το οποίο είχε γίνει λόγος στην αρχή της εκπομπής ότι ο παρουσιαστής άλλαξε εντελώς οπτική, είναι αυτό που ακολουθεί.
4. **08:58** Schuman: Piano Concerto In A Minor, Op. 54 – Russel Sherman & Utah Symphony Orchestra & Joseph Silverstein.
5. **41:20** Προαναγγέλεται το περιεχόμενο της εκπομπής της ερχόμενης εβδομάδας, όπου θα ξανασυμμετέχει η Utah Symphony Orchestra με τον νέο μαέστρο της.
6. **41:42** Rondo, Op. 51 No. 2

Voice of America -The Concert Hall #471 : Beethoven Violin Concerto

Περιγραφή: Στην εκπομπή γίνεται εισαγωγικά μία αναδρομή στην πορεία της Utah Symphony Orchestra και του τωρινού της μαέστρου Joseph Silverstein και έπειτα ο περισσότερος χρόνος αφιερώνεται σε ένα κονσέρτο για βιολί, του Ludwig van Beethoven.

Χρονολογία - Μετάδοση : Sunday, 10/19/-

Συντελεστές : Lyn Farmer (Παρουσιαστής, Παραγωγός), Larry West (Director)

Πληροφορίες συνθετών :

Περιεχόμενο με ενδείξεις χρόνου :

1. **00:07** Μουσικό Θέμα του Concert Hall. Στην προηγούμενη εκπομπή με θέμα τον Russell Sherman, ο πιανίστας έπαιξε ένα κονσέρτο για πιάνο μαζί με την Utah Symphony Orchestra. Στην σημερινή εκπομπή στο προσκήνιο θα είναι η ορχήστρα αυτή. Η Utah Symphony Orchestra κάποια χρόνια πριν ήταν μια τοπική ορχήστρα λίγων δυνατοτήτων μέχρι που την ανέλαβε ο Maurice Abravanel, καθιστώντας την μια πολύ καλή ορχήστρα. Σημαντικό ρόλο σε αυτό έπαιξαν και οι ηχογραφήσεις που έκανε η ορχήστρα, ιδίως ένας κύκλος συμφωνιών του Mahler. Μετά την συνταξιοδότηση του Abravanel η ορχήστρα παρέμεινε στην αφάνεια κάποια χρόνια αλλά τώρα έχουν επιστρέψει χάρη στον καινούργιο τους μάεστρο, ένα συμβόλαιο ηχογραφήσεων και γεμάτο πρόγραμμα συναυλιών που τους κρατάει συνεχώς στο προσκήνιο. Το να επιτευχθεί κάτι τέτοιο απαιτεί πολλούς συντελεστές αλλά ιδιαίτερη μνεία γίνεται στον μαέστρο, Joseph Silverstein. Ακολουθεί μία μικρή αναδρομή στην πορεία του μαέστρου όπου μαθαίνουμε για τους ρόλους, κυρίως, που ανέλαβε στο παρελθόν αλλά και για την δεξιοτεχνία του στο βιολί, την οποία, δηλώνει ο παρουσιαστής, θα διαπιστώσουμε και στην διάρκεια του προγράμματος.
2. **02:51** Ludwig van Beethoven: Violin Concerto in D, Op. 61 – Joseph Silverstein & Utah Symphony
3. **42:43** Αναφορά στον Joseph Silverstein που έπαιξε βιολί, συνέθεσε τις cadenzas και διηύθηγε στο προηγούμενο έργο την Utah Symphony Orchestra. Ανακοινώνεται το θέμα της επόμενης εκπομπής, ένας εορτασμός της 40^{ης} επετείου του “Juilliard String Quartet”.
4. **43:15** Quartet for Strings In F Major, Op. 59, No. 1 “Rasumosvsky” – Juilliard String Quartet, Robert Mann, Earl Carlyss, Samuel Rhodes & Joel Krosnick.

Voice of America -The Concert Hall #472 : Ιστορικές Ηχογραφήσεις

Περιγραφή: Με αφορμή την 40^η επέτειο του συνόλου, οι «Juilliard String Quartet» θα είναι το σημερινό αντικείμενο ενδιαφέροντος.

Χρονολογία - Μετάδοση : Sunday 10/26/-

Συντελεστές : Lyn Farmer (Παρουσιαστής, Παραγωγός)

Πληροφορίες συνθετών :

Περιεχόμενο με ενδείξεις χρόνου :

1. **00:01** Μουσικό Θέμα του Concert Hall και εισαγωγή στους σημερινούς καλεσμένους, “Juilliard String Quartet”. Η μουσική διαδρομή αυτή ξεκινά με την δημιουργία του συνόλου από τον William Schuman, αμερικανό συνθέτη και τότε πρόεδρο του γνωστού Juilliard School of Music, με σκοπούς την εγκαθίδρυση ενός μονίμου συνόλου που θα βοηθάει την εκπαίδευση των νέων φοιτητών και την εξάπλωση του ονόματος του σχολείου στις αίθουσες συναυλιών ανά τον κόσμο. Για να ηγηθεί και να οργανώσει το σύνολο ο Schuman διάλεξε τον 25χρονο τότε, Robert Mann. Συνεχίζοντας, ο παρουσιαστής μιλά για το ρεπερτόριο, επαινώντας το για την περίληψη σε μεγάλο μέρος συγχρόνων αμερικανικών έργων και απαριθμεί συνολικά τους μουσικούς που έχουν συμμετάσχει μέχρι στιγμής. Έπειτα τονίζει την αφοσίωση του κουαρτέτου και στο «παραδοσιακό» ρεπερτόριο μουσικής δωματίου, γεγονός που φαίνεται χαρακτηριστικά από το πως ο κύκλος και των 16 κουαρτέτων του Μπετόβεν είναι σήμα κατατεθέν του συνόλου. Από αυτόν τον κύκλο αντλεί και το σημερινό πρόγραμμα, όπου θα ακουστεί ένα από αυτά τα κουαρτέτα στην βιβλιοθήκη του Κονγκρέσου. Οι “Juilliard String Quartet” είναι το “quartet in residence” της βιβλιοθήκης και για τις παραστάσεις τους εκεί χρησιμοποιούν ένα σετ ταιριαστών Stradivarius οργάνων που ανήκουν στην βιβλιοθήκη.
2. **02:55** Quartet for Strings In F Major, Op. 59, No. 1 “Rasumosvsky” – Juilliard String Quartet, Robert Mann, Earl Carlyss, Samuel Rhodes & Joel Krosnick.
3. **43:36** Ο παρουσιαστής αποχαιρετά, αφού ανακοινώσει ότι στην επόμενη εκπομπή καλεσμένος θα είναι ο Robert Mann.
4. **44:05** String Quartet in F Minor, Op.95: I. Allegro Con Brio (Live) - Juilliard String Quartet, Robert Mann, Earl Carlyss, Samuel Rhodes & Joel Krosnick.

Voice of America -The Concert Hall #476: Virgil Thomson part 2 of 3

Περιγραφή: Η εκπομπή είναι συνέχεια ενός φόρου τιμής στον Virgil Thomson, με πρόφαση τα 90^α του γενέθλια που είναι κοντά χρονικά στην εκπομπή.

Χρονολογία - Μετάδοση : -

Συντελεστές : Lyn Farmer (Παρουσιαστής, Παραγωγός), Larry West (Director)

Πληροφορίες συνθετών : Virgil Thomson

Περιεχόμενο με ενδείξεις χρόνου :

1. **00:09** Μουσικό Θέμα του Concert Hall. Ο παρουσιαστής μιλά για τον Virgil Thomson, τιμώμενο της σημερινής εκπομπής, τονίζοντας την σημασία του, μαζί και με άλλους συνθέτες που είχαν γεννηθεί στην Αμερική, στο να δημιουργηθεί μια «αμερικανική» μουσική. Κάνει λόγο και για την Nadia Boulanger, η οποία στην σχολή της στην Γαλλία, δημιούργησε ένα μουσικό καταφύγιο για εκπατρισμένους αμερικανούς, τα χρόνια που ακολούθησαν τον 1^ο παγκόσμιο πόλεμο. Διαχωρίζει τον Virgil Thomson και συνθέτες όπως τους Aaron Copland και Walter Piston, από άλλους οι οποίοι δημιουργούσαν μιμούμενοι την μουσική της κεντρικής Ευρώπης.
2. **01:43** Virgil Thomson – Piano Sonata No. 3
3. **05:55** Δίνονται πληροφορίες σχετικά με τις ιδιομορφίες του έργου και έπειτα τονίζεται και επεξηγείται ο ρόλος που έπαιξε η Nadia Boulanger στην διαμόρφωση της αμερικανική μουσικής, ως φιγούρα που «αποκρυστάλλωσε», όπως λέει και ο παρουσιαστής, τα μοναδικά στοιχεία που είχε ο κάθε συνθέτης φτάνοντας στην «πόλη του φωτός». 60 χρόνια μετά την γνωριμία του με την Boulanger, στην συνέντευξη που περιλαμβάνεται, ο Thomson μιλά για αυτήν και τι έκανε τόσο ξεχωριστό σαν διδάσκουσα σύνθεσης, που ήταν τόσο πολύτιμο για τους, κυρίως μη Γάλλους, μαθητές της, στην προσπάθειά τους να «βρουν το μονοπάτι τους». Συνεχίζοντας, ο παρουσιαστής υπογραμμίζει την ικανότητα του συνθέτη να δημιουργεί με απλό υλικό αναπάντεχα αποτελέσματα. Ξεχωρίζει από τα έργα του ένα κουαρτέτο εγχόρδων του 1932 για το οποίο δίνει κάποιες πληροφορίες.
4. **12:37** Virgil Thomson: Quartet No. 2 – I. Allegro moderato – Juilliard String Quartet
5. **32:42** Αναφορά στο έργο και στα πιο συμβατικά δομικά στοιχεία που έχει, αποτελώντας παράδειγμα ότι ο συνθέτης δεν διστάζει να χρησιμοποιήσει γνωστά μέσα για να εκφράσει τις ιδιαίτερές του ιδέες. Οι ιδέες αυτές συνήθως εφαρμόζονται στην μουσική που γράφει για ταινίες, όμως ο ίδιος είναι παίκτης ηλεκτροφόρων και έχει γράψει εκατοντάδες έργα για πιάνο, όργανο, τσέμπαλο και άλλα ηλεκτροφόρα. Γίνεται λόγος για κάποια etudes που έχει συνθέσει ο Thomson και ο παρουσιαστής βρίσκει πολύ ενδιαφέροντα, ξεχωρίζοντας το “parallel chords”, ένα tango εμπνευσμένο από ένα άλλο του ορχηστρικό έργο της ίδιας περιόδου, το «tango lullaby».
6. **34:14** 10 Etudes: No. 9, Parallel Chords (Tango) – Roger Shields
7. **36:35** Tango Lullaby – Virgil Thomson & Philadelphia Orchestra
8. **38:41** Εστιάζοντας στα χρόνια της επιστροφής του από την Ευρώπη, που ο Thomson απασχολήθηκε ως κριτικός μουσικής για την εφημερίδα «New York Herald» βάζοντας σε

χαμηλότερη προτεραιότητα την σύνθεση, ο παρουσιαστής υποδεικνύει πως ο συνθέτης έγινε πιο επιλεκτικός στα έργα που δημιούργησε. Συνεχίζοντας μιλά για το έργο που ακολουθεί και τις συνθήκες δημιουργίας του.

9. **40:13** Autumn (Concertina For Harp, Strings & Percussion) – Sir Neville Marriner & Los Angeles Chamber Orchestra. Αναφέρεται πως σολίστα είναι η Ann Mason Stockton.
10. **43:44** Προετοιμάζεται το ρεπερτόριο της ερχόμενης εβδομάδας, το οποίο θα αντλεί από την φωνητική μουσική του συνθέτη και θα ολοκληρώσει το αφιέρωμα σε αυτόν.
11. **44:14** Autumn (Concertina For Harp, Strings & Percussion) – Sir Neville Marriner & Los Angeles Chamber Orchestra

Voice of America -The Concert Hall #480 : Ιστορικές Ηχογραφήσεις Christmas songs

Περιγραφή: Η εκπομπή απαρτίζεται από χριστουγεννιάτικη χορωδιακή μουσική από τον συνθέτη Daniel Pinkham. Όλα τα έργα εκτελούνται από το φωνητικό σύνολο από την Μινεάπολη που διευθύνει ο Dale Warland.

Χρονολογία - Μετάδοση : Sunday, 12/21/1986

Συντελεστές : Lyn Farmer (Παρουσιαστής, Παραγωγός), Larry West (Director)

Πληροφορίες συνθετών : Daniel Pinkham.

Περιεχόμενο με ενδείξεις χρόνου :

1. 00:10 Μουσικό Θέμα του Concert Hall και εισαγωγή. Ο παρουσιαστής μιλά για τα Χριστούγεννα, εστιάζοντας στην κοσμική τους πτυχή και το γενικότερο πνεύμα καλής πρόθεσης με το οποίο είναι συνυφασμένα. Περνώντας στο μουσικό μέρος σχολιάζει πως έχει δημιουργηθεί στον ρου της ιστορίας μία παράδοση χριστουγεννιάτικης μουσικής με έργα που δεν αναγνωρίζονται με βάση τον συνθέτη, αλλά με την ίδια την γιορτή. Η μουσική της σημερινής εκπομπής έχει τόσο την αίσθηση κλασικά συντεθειμένης μουσικής, όσο και της συνεχιζόμενης λαϊκής παράδοσης. Λόγος γίνεται για τον συνθέτη των επόμενων έργων, Daniel Pinkham, το μοντέρνο συνθετικό του ύφος και την συλλογή κομματιών που θα ακούσουμε στην πορεία, ονόματι “Fanfares”
2. 02:24 Daniel Pinkham – Fanfares.
3. 11:48 Συνέντευξη με τον συνθέτη, η οποία ξεκινάει με αυτόν να μιλάει για το πως συνθέτει, παίρνοντας το κείμενο ως αρχικό αλλά και το πότε, συνήθως γράφοντας μουσική τον Αύγουστο, ώστε να υπάρχει χρόνος μέχρι τα Χριστούγεννα. Τα κείμενα, όπως λέει, κυρίως προέρχονται από την βίβλο, την λαϊκή παράδοση και αρκετά από αυτά έγραψε για αυτόν ο Robert Hillyer.
4. 14:32 Christmas Eve – Dale Warland Singers
5. 16:25 Evergreen – Dale Warland Singers
6. 19:58 Αναφέρεται ότι τα κείμενα των προηγούμενων έργων ανήκουν στον Hillyer, στον οποίον ο Daniel Pinkham έχει βρει μία αδελφή ψυχή. Ξεκινά συνέντευξη του Pinkham όπου μιλά για το πως επιλέγει τα εκάστοτε κείμενα. Έμφαση δίνεται σε ένα κείμενο της Norma Farmber “Company at the Creche” το οποίο με την μελωποίηση του Daniel Pinkham αποτελεί την μουσική συνέχεια.
7. 23:28 Company at the Creche (Version for Mixed Chorus, Hand Bells, Organ & Harp) – Dale Warland Singers
8. 32:26 Ο παρουσιαστής μιλά για το τελευταίο κομμάτι που θα ακουστεί στην αποψινή εκπομπή, σχολιάζοντας πόσο δημοφιλές και πόσο διαχρονικό είναι. Έπειτα αναφέρεται στην ιδιότητα του Pinkham ως καθηγητής πανεπιστημίου και πως το αντικείμενο που διδάσκει, η παλαιά μουσική, τον έχει επηρεάσει σαν συνθέτη. Ακολουθεί συνέντευξη που ο συνθέτης το επιβεβαιώνει και μιλά πιο λεπτομερώς για αυτό το γεγονός.
9. 34:58 Daniel Pinkham: Christmas Cantata – Dale Warland Singers
10. 43:47 Ανακοίνωση του θέματος της επόμενης εβδομάδας και αποχαιρετισμός.
11. 44:24 Joy – George Winston

Voice of America -The Concert Hall #481 : Bob James plays Rameau

Περιγραφή : Η εκπομπή αυτή αφορά τον συνθέτη, arranger και keyboard performer Bob James, εστιάζοντας σε έναν δίσκο που εξέδωσε με έργα του Jean-Philippe Rameau. Πρόκειται για μια επεξεργασία των έργων με πολύ ιδιαίτερο arrangement που συνδυάζει ακουστικά, συμβατικά όργανα όπως πιάνο και τσέμπαλο μαζί με διάφορους ηλεκτρονικούς ήχους, κυρίως από synthesizers. Κάποια κομμάτια της συνέντευξης φαίνονται να είναι σε πραγματικό χρόνο στην συγκεκριμένη εκπομπή κάτι που δεν μπορεί να ειπωθεί για αρκετές προηγούμενες εκπομπές.

Χρονολογία - Μετάδοση : Sunday, 12/28/1986

Συντελεστές : Lyn Farmer (Παρουσιαστής, Παραγωγός), Larry West (Director), Henry Blau (Audio Engineer)

Πληροφορίες συνθετών

Περιεχόμενο με ενδείξεις χρόνου :

1. **00:13** Μουσικό θέμα του Concert Hall και εισαγωγή με λίγα λόγια για τον σημερινό καλεσμένο, Bob James. Ο μουσικός ήταν γνωστός κυρίως στους κύκλους της Jazz αλλά πρόσφατα έχει λάβει υψηλές επαίνους για ένα πρόσφατο άλμπουμ, υπό την δισκογραφική CBS Masterworks, αφιερωμένο στον Γάλλο συνθέτη του 17ου αιώνα, Jean-Philippe Rameau.
2. **00:57** Fanfarinette
3. **03:33** Αναφορά του τίτλου και των οργάνων που ακούγονται (ποικιλία από ακουστικά και ηλεκτρονικά όργανα) από τον παρουσιαστή. Λέγεται ότι ο Bob James αρχικά είχε συγκεντρώσει τα περιεχόμενα του δίσκου ώστε να τα δωρίσει και όχι να κυκλοφορήσει εμπορικά.
4. **03:59** Συνέντευξη του Bob James. Μιλάει για την ιστορία του πως αυτός ο δίσκος για κάποιον κοντινό του φίλο κατέληξε να πάρει αυτήν την έκταση. Προσθέτει το κλασσικό του υπόβαθρο και την “ζήλεια” , όπως αναφέρει, που είχε για την μουσική και τους εκτελεστές της, παρά την βασική ενασχόλησή του με την Jazz, πράγμα που τον έκανε πάντα να έχει μια σχέση με την κλασσική μουσική, να την μελετά και να την εξασκεί ώστε να παραμένει ενημερωμένος και σε καλό επίπεδο τεχνικά. Ο παρουσιαστής ρωτάει σχετικά με την τωρινή πολυπλοκότητα των ηλεκτρονικών οργάνων και κυρίως των synthesizers, τα οποία λειτουργούσαν αναλογικά τότε και απαιτούσαν πολλές γνώσεις για να τα χειριστεί κανείς. Στην συνέχεια η συζήτηση εστιάζει στο layering φωνών που απαιτείται ώστε να επιτευχθεί το πολύπλοκο άκουσμα με τον συνθέτη να απαντά ότι πολλά από τα κομμάτια ηχογραφήθηκαν στο σπίτι του όπου και έχει 8 κανάλια ηχογράφησης, τα οποία έτεινε να χρησιμοποιεί εξολοκλήρου.
5. **08:44**
 1. Fanfarinette
 2. Gavotte & 6 Doubles
 3. Menuet 1 & 2
 4. La Livri
 5. Arlequinade
 6. La Timide: Rondeau Gracieux / Rondeau

7. L'Indescrete.

Τα παραπάνω αποτελούν όλη την πρώτη μεριά του δίσκου βινυλίου.

6. **24:52** Αναφορά του παρουσιαστή στον συνθέτη Rameau και στο arrangement. Επαναλαμβάνει περιληπτικά αυτά που ειπώθηκαν στην προηγούμενη συζήτηση και ξαναδίνει τον λόγο στον Bob James. Πρόκειται για την πρώτη συνέντευξη του James σχετικά με αυτό το άλμπουμ και μοιράζεται την δυσκολία του, από τεχνική άποψη, στο νέο του εγχείρημα, να παίξει τα κομμάτια αυτά σε ζωντανή συνθήκη. Απαντώντας σε ερώτηση του παρουσιαστή σχετικά με το πως η ίδια η δισκογραφική αντιμετώπισε το άλμπουμ και αν είχε κάποια αντίθετη άποψη σε αυτό ο συνθέτης και εκτελεστής απαντά πως αντιθέτως είχε μεγάλη αποδοχή, παρ'ότι ο ίδιος δεν το περίμενε. Συνεχίζοντας, ο παρουσιαστής καταδεικνύει ότι η αρχική συλλογή κομματιών ήταν πολύ μικρότερη από αυτήν που χρειαζόταν το τελικό, εμπορικό άλμπουμ και ρωτάει τον Bob James αν τα κομμάτια που έπρεπε να επιλέξει για να συμπληρώσει “ταιριάζουν” με τα προηγούμενα. Αυτός αρχικά απαντά ότι αρχικά αντιμετώπισε αυτήν την δυσκολία γιατί πλέον υπήρχε η πίεση της εμπορικής πλευράς του δίσκου, δεν ήταν πλέον μια συλλογή κομματιών με σκοπό να ακουστεί από κάποιους κοντινούς του φίλους. Αυτό που τον βοήθησε ήταν ότι ήταν τόσο καλή η μουσική του Rameau αυτή καθαυτή που η επιλογή κομματιών ήταν εύκολη.

7. **29:13** 2. Les Niais De Sologne: Double De Niais 1 & 2

3. Les Soupirs

4. Air Pour Les Esclaves Africains

5. Les Triolets.

Η αρίθμηση αφορά την σειρά που έχουν τα κομμάτια σε αυτήν την πλευρά του δίσκου.

8. **40:32** Ο παρουσιαστής αναφέρει τον συνθέτη και τον εκτελεστή που είναι και ο σημερινός καλεσμένος. Αναγνωρίζοντας την επιτυχία του πρώτου αυτού άλμπουμ ρωτά αν υπάρχουν σχέδια για κάποιο δεύτερο. Ο Bob James απαντά πως ήδη υπάρχουν συζητήσεις με την Masterworks για έως και 3 ακόμα άλμπουμ, ακόμα όμως είναι στο στάδιο των ιδεών και ο ίδιος προσπαθεί να το διαχειριστεί τόσο ψυχολογικά, γιατί είναι κάτι που τον ενθουσιάζει αλλά και τον τρομοκρατεί, όσο και καλλιτεχνικά γιατί θέλει να κάνει πάλι κάτι ουσιαστικό, σύμφωνα με τις δικές του δυνατότητες, σε κάποιο άλλο υλικό που θα έχει τις ιδιότητες που είχε η μουσική του Rameau. Ο James καταλήγει μιλώντας για ένα “παιχνίδι” που είχε κρύψει στον δίσκο, αρχικά προοριζόμενο για τους φίλους του. Πρόκειται για 2 κομμάτια που είναι δικά του και όχι του Rameau, αλλά μοιάζουν σε αυτά του συνθέτη, στυλιστικά. Βρέθηκε σε διλήμματα όταν ο δίσκος κατέληξε να προορίζεται για το ευρύ κοινό όμως αποφάσισε να τα κρατήσει κι έτσι το τελικό άλμπουμ έχει δύο τραγούδια που είναι δικά του και, μέχρι στιγμής, κανένας δεν έχει καταφέρει να βρει ποια είναι αυτά. Ακολουθεί σύντομη χαλαρή συζήτηση περί του θέματος με τον παρουσιαστή ο οποίος και καληνυχτεί, προαναγγέλει τους Jazzantiqua, οι οποίοι είναι το θέμα της επόμενης εβδομάδας, και εύχεται χαρούμενο νέο έτος.

9. **44:15** La Chasse

Voice of America -The Concert Hall #482 : Jazzantiqua

Περιγραφή : Το θέμα της εκπομπής είναι οι Jazzantiqua. Ένα μουσικό σχήμα από την Νέα Υόρκη που συνδυάζει σύγχρονη τζαζ (της εποχής) με μουσική του 14ου και 15ου αιώνα αλλά και δικές τους συνθέσεις, εμπνευσμένες από “παλαιά” μουσική.

Χρονολογία - Μετάδοση : 01/04/1987

Συντελεστές : Lyn Farmer (Παρουσιαστής, Παραγωγός), Larry West (Director), Greg Burns (Audio Engineer)

Πληροφορίες συνθετών : Frederic Hand

Περιεχόμενο με ενδείξεις χρόνου :

1. **00:14** Concert Hall Theme και παρουσίαση του σημερινού θέματος της εκπομπής.
2. **00:58** Rondeau: Rose, Liz, Printemps, Verdure by Guillaume de Machaut.
3. **02:40** Γενικές πληροφορίες, ιστορικά στοιχεία και γενικό πλαίσιο γύρω από την Jazzantiqua, τον ιδρυτή της και το υλικό από το οποίο αντλεί.
4. **04:05** Η εκδοχή του προηγούμενου Rondeau από τους Jazzantiqua.
5. **09:28** Αναφώνηση των συμμετεχόντων μουσικών και περιγραφή του κομματιού που ακολουθεί, κυρίως σχετική με τα περιλαμβανόμενα όργανα.
6. **10:24** Turdion, από τους Jazzantiqua
7. **13:00** Πληροφορίες από τον εκφωνητή σχετικά με τα έργα των Jazzantiqua, τα οποία ακούγονται παρακάτω.
8. **13:42** Bachiaras – Frederic Hand
9. **21:03** Lady Carey’s Fantasy – Frederic Hand
10. **27:45** Με το τέλος των προηγούμενων κομματιών ο εκφωνητής αναφέρεται στις επιρροές των πρωτότυπων κομματιών των Jazzantiqua.
11. **28:34** Chaconne – Frederic Hand
12. **34:56** Toby and Lynn – Frederic Hand
13. **43:57** Σύντομος σχολιασμός από τον εκφωνητή και αποχαιρετισμός.
14. **44:24** Cantigas de Santa Maria – Frederic Hand

Voice of America -The Concert Hall #483 : Bernstein Schuman Ives

Περιγραφή : Το σημερινό μουσικό ρεπερτόριο απαρτίζεται από σύντομα ορχηστρικά έργα αμερικανών συνθετών.

Χρονολογία - Μετάδοση : Sunday, 01/11/1987

Συντελεστές : Lyn Farmer (Παρουσιαστής, Παραγωγός)

Πληροφορίες συνθετών : Leonard Bernstein, William Schuman, Charles Ives, Aaron Copland, Samuel Barber, Henry Cowell

Περιεχόμενο με ενδείξεις χρόνου :

1. **00:01** Concert Hall Theme και καλωσόρισμα στην εκπομπή από τον παρουσιαστή. Το σημερινό πρόγραμμα περιλαμβάνει αμερικανική μουσική διαφόρων ειδών από τον 20^ο αιώνα.
2. **00:36** Leonard Bernstein: Overture to Candide – Lukas Foss & Milwaukee Symphony Orchestra.
3. **05:04** Ο παρουσιαστής μιλά για τον Lukas Foss, ο οποίος συγκαταλέγεται στους πιο διακεκριμένους συνθέτες της χώρας και μαέστρους, έχοντας διευθύνει πολλές αμερικανικές ορχήστρες. Στην εκπομπή αυτής της εβδομάδας ο Foss διευθύνει μία συναυλία μουσικής σε συγκεκριμένο στυλ, αυτό της «concert overture» το οποίο στην ομιλία του ο παρουσιαστής συνδέει ιστορικά με τον 19^ο αιώνα και με συνθέτες όπως Berlioz, Mendelssohn, Liszt κ.α. Αναφέρεται πως αυτή η μορφή συνεχίστηκε από τους αμερικανούς συνθέτες όταν άρχισε να φθίνει η χρήση της στην Ευρώπη. Τέλος δίνει πληροφορίες για το έργο που ακολουθεί, την πρωτότυπη μορφή του, που προοριζόταν για μπάντα και τέλος για την μορφή του.
4. **07:26** William Schuman: Newsreel – Lukas Foss & Milwaukee Symphony Orchestra.
5. **14:41** Ο παρουσιαστής περνά στον Charles Ives, συνθέτη με ιδιαίτερη ιδιοσυγκρασία. Αφηγείται πως έγραψε το ερχόμενο ασυνήθιστο έργο, στην μορφή του “quickstep”, όταν ήταν πρωετής φοιτητής στο Yale.
6. **15:49** Charles Ives : The Circus Band
7. **17:51** Ο Charles Ives ήταν μοναδικός σαν συνθέτης, δεν ήταν επαγγελματίας με την κυριολεκτική έννοια, το επάγγελμά του ήταν ασφαλιστής, πράγμα που του έδινε μια σταθερότητα και ελευθερία να γράφει πιο «προσωπικά», εικάζει ο παρουσιαστής. Συνεχίζοντας να μιλά για τον Ives εστιάζει στην επιτυχία που άργησε να έρθει στην ξεχωριστή του οπτική και στις πρωτοτυπίες του.
8. **19:49** Charles Ives: The Unanswered Question – Lukas Foss & Milwaukee Symphony Orchestra.
9. **25:30** Υπογραμμίζεται ο ρόλος της τρομπέτας στο προηγούμενο έργο και η σημασία της στην αμερικανική μουσική ως όργανο που πρωταγωνιστεί σε μπάντες και σε τζαζ σχήματα, είδη που είναι βαθιά συνδεδεμένα στην αμερικανική κουλτούρα. Μιλώντας για το πως ο Aaron Copland χρησιμοποιεί την τρομπέτα στο επόμενο έργο, ο παρουσιαστής αναφέρει και τις

συνθήκες που αυτό γράφτηκε, όταν μόλις η Αμερική είχε εισέλθει στον Β' Παγκόσμιο και ο Eugene Goossens, διευθυντής της Cincinnati Ohio Symphony Orchestra είχε ζητήσει από διάφορους συνθέτες να γράψουν σύντομες πατριωτικές φανφάρες.

10. **26:30** Fanfare for the Common Man – Aaron Copland.
11. **30:24** Το επόμενο μουσικό απόσπασμα έρχεται σαν κατάληξη των δύο προηγούμενων με τα οποία έχει κοινά στοιχεία, θεωρεί ο παρουσιαστής. Αφηγείται πως το έργο κατέληξε να ενορχηστρωθεί για συμφωνική ορχήστρα αντί για κουαρτέτο εγχόρδων που προοριζόταν αρχικά.
12. **31:05** Samuel Barber: Adagio for Strings – Lukas Foss & Milwaukee Symphony Orchestra.
13. **40:57** Το τελευταίο έργο είναι το αγαπημένο του παρουσιαστή και πιστεύει πως σε 5 λεπτά καταφέρνει να μεταφέρει την αίσθηση περιήγησης στην αμερικανική επαρχία. Είναι εμπνευσμένο από χορευτική μουσική την οποία ο υφαίνει σε ένα πιο σύνθετο ορχηστρικό κομμάτι. Ο παρουσιαστής αφηγείται μέρος από ένα γράμμα που έγραψε ο συνθέτης σε φιλικό πρόσωπο περιγράφοντας μια ιστορία που αποτυπώνει το συναίσθημα που ήθελε να μεταφέρει με το έργο.
14. **42:33** Henry Cowell : Saturday Night at the Firehouse

Voice of America -The Concert Hall #484 : Mozart on CD

Περιγραφή : Η συγκεκριμένη εκπομπή αφιερώνεται στο, τότε καινούργιο μέσο ηχογράφησης, το CD και τις καινοτομίες που προσφέρει. Αξιοσημείωτος είναι ο ενθουσιώδης σχολιασμός από τον παρουσιαστή σχετικά με την καινούργια αυτήν τεχνολογία και τις δυνατότητες της, οι οποίες λιγότερο από 40 χρόνια μετά, φαίνονται βασικές. Οι ηχογραφήσεις έχουν γίνει σε CD της εταιρείας Delos η οποία και τις παραχώρησε στην εκπομπή.

Χρονολογία - Μετάδοση : 01/18/1987

Συντελεστές : Lyn Farmer (Παρουσιαστής, Παραγωγός), Larry West (Director)

Πληροφορίες συνθετών : -

Περιεχόμενο με ενδείξεις χρόνου :

1. **00:02** Concert Hall Theme και παρουσίαση του σημερινού θέματος της εκπομπής, από τον εκφωνητή.
2. **02:01** Clarinet Quintet in A Major, K. 581: I. Allegro – Mozart
3. **11:18** Ο παρουσιαστής ξανααναφέρει τον τίτλο του έργου και κάποιους εκτελεστές. Επίσης σχολιάζει την καθαρότητα της ηχογράφησης που παρέχει το CD.
4. **12:13** Concerto for Clarinet in A Major, K.622 - Mozart. Από την Mostly Mozart Orchestra και τον Gerard Schwarz
5. **41:50** Αναφορά του τίτλου του κονσέρτου που μόλις ακούστηκε. Ο παρουσιαστής σχολιάζει ότι το CD εκτός από μεγαλύτερη πιστότητα σε καινούργιες ηχογραφήσεις προσφέρει και την δυνατότητα για remaster παλαιότερων ηχογραφήσεων τις οποίες και περισσότερο απολαμβάνει.
6. **42:47** Suite Espanola – Celedonio Romero

Voice of America -The Concert Hall #486 : Mozart Excerpts from Requiem

Περιγραφή : Η εκπομπή αφορά το Requiem του Mozart, γύρω από το οποίο δίνονται πολλές πληροφορίες, κυρίως σχετικά με τη δημιουργία του. Τα μουσικά μέρη είναι χωρισμένα σε δύο μισά, με το εκάστοτε να περιλαμβάνει κάποια μέρη του έργου. Το δεύτερο μέρος είναι μία «ανακατασκευή» του ημιτελούς Requiem που άφησε ο Mozart με τον θάνατό του. Την έκδοση που θα ακούσουμε στο πρόγραμμα ολοκλήρωσε ο μουσικολόγος Franz Beyer και είναι λιγότερο γνωστή από την πρώτη έκδοση που είχε ολοκληρώσει ο μαθητής του Mozart, Franz Xaver Süssmayr.

Χρονολογία - Μετάδοση : Sunday, 02/01/1987

Συντελεστές : Lyn Farmer (Παρουσιαστής, Παραγωγός), Larry West (Director)

Πληροφορίες συνθετών :

Περιεχόμενο με ενδείξεις χρόνου :

1. 00:09 Concert Hall Theme και καλωσόρισμα. Η ιδέα για την εκπομπή εμφανίστηκε στον παρουσιαστή κάποιες βδομάδες πριν που ο David Shifrin, στην εμφάνιση του στην εκπομπή έπαιξε ένα κουιντέτο και ένα κονσέρτο του Mozart, αμφότερα γραμμένα για κλαρινέτο. Μιλιά, συνεχίζοντας, για τον Mozart και το μεγάλο του συνθετικό έργο από το οποίο ξεχωρίζει τα πιο ώριμα και μεταγενέστερα έργα. Εξιστορεί λεπτομερώς πως ένας μυστηριώδης αγγελιοφόρος ζήτησε από τον Mozart να γράψει το Requiem, την παράνοια που δημιούργησε η ιστορία στον συνθέτη και την αλήθεια πίσω από τα γεγονότα. Απαριθμεί ποια μέρη του Requiem είχαν ολοκληρωθεί με τον θάνατο του Mozart και έπειτα παρουσιάζει τους συντελεστές που θα εκτελέσουν το επικείμενο έργο.
2. 03:19 Requiem in D Minor K. 626 – Robert Shaw, Atlanta Symphony Orchestra, Arleen Auger, Delores Ziegler, Jerry Hadley & Tom Krause.
3. 26:47 Αναφορά των συντελεστών. Η ιστορία του Requiem συνεχίζεται. Εδώ ο παρουσιαστής μιλά για τα γεγονότα μετά τον θάνατο του Mozart και την ολοκλήρωση του έργου από τον μαθητή του, Franz Xaver Süssmayr. Συζητά γύρω από το πόσο αμφιλεγόμενη ήταν αυτή η ολοκλήρωση από τον Süssmayr από συνθέτες και μαέστρους που διαπίστωναν «κακοτεχνίες». Την δεκαετία του 1970 ο γερμανός μουσικολόγος Franz Beyer αντλώντας από τα χειρόγραφα του Mozart, τις σημειώσεις του Süssmayr και άλλες πηγές συνέθεσε μία άλλη εκδοχή που πολλοί πιστεύουν είναι πιο ταιριαστή με το ύφος του Mozart. Ο παρουσιαστής προλογίζει τα αποσπάσματα που θα ακουστούν, από το συμπληρωμένο Requiem του Beyer.
4. Requiem in D Minor K. 626 – Robert Shaw, Atlanta Symphony Orchestra, Arleen Auger, Delores Ziegler, Jerry Hadley & Tom Krause.
5. 43:09 Αποχαιρετισμός
6. 43:38 Quintet for Clarinet in A Major, K.581

Voice of America -The Concert Hall #488 : Rubinstein Part 2 of 2

Περιγραφή : Το πρόγραμμα γιορτάζει την 100^η επέτειο από την γέννηση του πιανίστα Arthur Rubinstein.

Χρονολογία - Μετάδοση : Sunday, 02/15/1987

Συντελεστές : Lyn Farmer (Παρουσιαστής, Παραγωγός), Larry West (Director), *Henry Blau* (Audio Engineer)

Πληροφορίες συνθετών : Frederic Chopin

Περιεχόμενο με ενδείξεις χρόνου :

7. **00:05** Concert Hall Theme και εισαγωγή. Στην σημερινή εκπομπή ο προβολέας στρέφεται στον πιανίστα Arthur Rubinstein και στον συνθέτη που ήταν περισσότερο ταυτοποιημένος, τον Frederic Chopin. Ο παρουσιαστής προιδεάζει ότι θα ακουστούν γνώριμα έργα, αλλά και κάποια λίγο παραμελημένα, όπως το Barcarolle, του οποίου το όνομα συνδέεται με μία βάρκα, μεταφορά για την αίσθηση που μεταφέρει το κομμάτι στον ακροατή
8. **01:04** Frederic Chopin: Barcarolle Op 60 – Arthur Rubinstein. Η εκτέλεση είναι στο “The Manhattan Centre” το 1962.
9. **10:30** Κατά την διάρκεια της 80ετής καριέρας του πιανίστα η μουσική του Chopin ήταν στο πρόγραμμά του αμέτρητες φορές και όπως έγραψε ο ίδιος «Είναι μουσική πάντα φρέσκια για ακροατή και εκτελεστή. Η μουσική του Chopin κατακτά και τα πιο ποικιλόμορφα ακροατήρια και προκαλεί σε όποιον την ακούει ένα γνώριμο συναίσθημα». Η εταιρεία που ο Rubinstein συνεργαζόταν, πριν τον θάνατό του, θα εκδώσει όλες τις ηχογραφήσεις που ο πιανίστας παίζει Chopin και ο παρουσιαστής μοιράζεται κάποιες αγαπημένες εκτελέσεις του πιανίστα τις οποίες ξανά ανακάλυψε ακούγοντας αυτούς τους δίσκους.
10. **11:44** Andante Spianato et Grande Polonaise Brillante, Op. 22 – Arthur Rubinstein. Όπως σχολίασε προηγουμένως ο παρουσιαστής αυτή η εκτέλεση είναι για solo πιάνο και όχι για ορχήστρα όπως συνηθίζεται.
11. **26:40** Η εκπομπή συνεχίζεται μιλώντας για τον Rubinstein, ο οποίος ήταν Πολωνός, όπως και ο Chopin. Λέει συνοπτικά πως κατέληξε στην Αμερική και πως η διαδικασία των ταξιδιών μέχρι να εδραιωθεί εκεί του έδωσε έναν «αέρα» περιπέτειας και ανακάλυψης. Θυμάται την πρώτη φορά που συναντήθηκε με τον Rubinstein όταν ήταν νεότερος και αφηγείται τις λεπτομέρειες της συνάντησής τους όταν του πήρε συνέντευξη. Κάτι που του είπε ο πιανίστας και συνεχώς τριγυρνούσε στο μυαλό του, όπως λέει είναι να ψάξει το μυστήριο στον Chopin, δεν είναι από τους ρομαντικούς που δείχνουν τα συναισθήματά τους. Το μυστήριο αυτό ο παρουσιαστής λέει πως βρήκε στα απροσδόκητα ρυθμικά κομμάτια, όπως η Mazurka που ακολουθεί.
12. **28:35** Mazurkas, Op. 56: No. 3 in C Minor – Arthur Rubinstein
13. **34:26** Mazurkas, Op. 59: No. 1 in A Minor – Arthur Rubinstein

14. **38:18** Ενθυμούμενος την φορά που γνώρισε τον Rubinstein, μία μέρα που χιόνιζε πολύ στην Μινεάπολη και ο πιανίστας είχε μία πολυαναμενόμενη παράσταση στην οποία λόγω των καιρικών φαινομένων πολύς κόσμος δεν πήγε τελικά, μεταφέρει την απάντησή του στον ατζέντη όταν αυτός πήγε για να απολογηθεί : «Μην το σκέφτεσαι αγαπητέ. Μια τέτοια νύχτα δεν θα περνούσα τον δρόμο ούτε για να ακούσω τον Liszt να παίζει τέσσερα χέρια με τον Θεό».
15. **39:22** Nocturnes, Op. 9 : No.2 in E-Flat Major – Arthur Rubinstein
16. **43:44** Αναφορά τον συντελεστών της εκπομπής και αποχαιρετισμός.
17. **44:08** Nocturne Op. 27: No 1 In C Sharp Minor – Arthur Rubinstein

Voice of America -The Concert Hall #490 : Opera on Film

Περιγραφή : Η εκπομπή αφορά την όπερα και την μετάβαση της στο μέσο του κινηματογράφου εξερευνώντας τις προκλήσεις και τα πλεονεκτήματα που αυτό δίνει. Επικεντρώνεται σε κάποιους από τους πιο σημαντικούς αστέρες του είδους και κυρίως τον Plácido Domingo. Η Όπερα που θα χρησιμοποιηθεί είναι ο Οθέλλος του Verdi, μεταφρασμένη στον κινηματογράφο από τον Franco Zeffirelli.

Χρονολογία - Μετάδοση : 03/01/1987

Συντελεστές : Lyn Farmer (Παρουσιαστής, Παραγωγός), Larry West (Director), John McNerney (Audio Engineer)

Πληροφορίες συνθετών : -

Περιεχόμενο με ενδείξεις χρόνου :

1. **00:07** Μουσικό θέμα του Concert Hall και παρουσίαση του σημερινού θέματος. Ο εκφωνητής ξεκινάει μιλώντας πολύ γενικά για την ιστορία της όπερας στον κινηματογράφο και κάποιες από τις προκλήσεις που προκύπτουν. Εικάζει πως για την επιτυχία της όπερας υπήρξαν κρίσιμοι κάποιοι καλλιτέχνες όπως ο Plácido Domingo και η Teresa Stratas, οι οποίοι με το επίπεδο διασημότητας που κατείχαν μπορούσαν να ελκύσουν το κοινό. Ο Domingo εκείνη την περίοδο πρωταγωνιστούσε σε πολλές μεγάλες παραγωγές. Ακούγεται ένα απόσπασμα του ίδιου να μιλάει για τα οφέλη και τις δυνατότητες που προσφέρει το μέσο του κινηματογράφου σε σχέση με την συμβατική όπερα με τον παρουσιαστή να συνεχίζει διευρύνοντας πάνω σε αυτό. Εστιάζουν κυρίως γύρω από την δυνατότητα των ταινιών να περιλαμβάνουν σε πραγματικό χρόνο εικόνες από το παρελθόν ή από εντελώς άλλες σκηνές, ώστε να αποκτήσει ο θεατής μια πιο σφαιρική οπτική στην ιστορία. Ο εκφωνητής έπειτα δίνει κάποιες επεξηγήσεις και γενικές πληροφορίες για τα κομμάτια που θα ακουστούν από τον Οθέλλο καθώς και τα ονόματα των ηθοποιών και τραγουδιστών που είναι στους βασικούς ρόλους.
2. **06:05** Ottelo, Act I, Scene 3
3. 15:47 Ottelo, Act II, Scene 1-2
4. **25:05** Ο παρουσιαστής υπενθυμίζει ότι ακούστηκαν τρεις άριες από τον “Οθέλλο” του Giuseppe Verdi και τα ονόματα των πρωταγωνιστών : Plácido Domingo, Katia Ricciarelli, Ezio di Cesare, Justino Díaz. Ονοματίζει την ορχήστρα της σκάλας του Μιλάνου, που εκτελεί το έργο και τον μαέστρο της, Lorin Maazel. Προσθέτει το όνομα Franco Zeffirelli, λέγοντας πως εκτός από το σκηνοθετικό κομμάτι είχε και την επίβλεψη των μουσικών ηχογραφήσεων, παίρνοντας μάλιστα την αμφιλεγόμενη απόφαση να μην περιλάβει μια πολύ γνωστή άρια της Δεισδαιμόνας στην ταινία, ισχυριζόμενος ότι το μέσο του κινηματογράφου δεν επιτρέπει την χαλάρωση της δραματικής τάσης που επιφέρει αυτή η μακρά άρια. Ως απάντηση στους κριτικούς δίνει ότι έκανε στην όπερα του Verdi, απλά ότι έκανε ο Verdi στο πρωτότυπο υλικό του Shakespeare, το προσάρμοσε σε ένα καινούργιο μέσο. Ένα θέμα συζήτησης είναι το ποιο

από τις δύο μορφές τέχνης που πλέκονται πρέπει να παίρνει προτεραιότητα έναντι ποιου. Ο Zefirelli αλλά και ο Domingo υποστηρίζουν ότι πρωτίστως πρέπει να δίνεται προσοχή στις ιδιαιτερότητες του κινηματογράφου. Ο εκφωνητής προετοιμάζει τα κομμάτια που θα ακουστούν στην συνέχεια.

5. **26:51** Ottelo, Act III, Scenes 3 & 4.
6. **31:45** Ottelo, Act IV: “Ave Maria, piena di grazia” (Desdemona)
7. **37:00** Ottelo, Act IV, Scenes 3 & 4
8. **42:30** Ο παρουσιαστής υπενθυμίζει τον τίτλο του έργου και τους συντελεστές. Συνεχίζει μοιράζοντας τα θέματα των επόμενων εκπομπών, δύο άλλες πρόσφατες όπερες σε κινηματογραφική μορφή: Την “Carmen” του Bizet και την “La Traviata” του Verdi.
9. **42:57** Carmen Suite

Voice of America -The Concert Hall #491

Περιγραφή : Η μπομπίνα από την οποία έγινε η απομαγνητοφώνηση της εκπομπής δεν είχε τίτλο, παρ'όλα αυτά η εκπομπή αποτελεί συνέχεια των εκπομπών σχετικά με την όπερα στον κινηματογράφο, όπως συμπερένεται από τα λεγόμενα του παρουσιαστή και άρα πρόκειται για την εκπομπή #491. Όπως και στην εκπομπή #490 συζητιέται η μετάβαση της όπερας στο μέσο του κινηματογράφου, με τις ιδιαιτερότητες του. Και σε αυτές τις όπερες πρωταγωνιστικό ρόλο έχει ο Plácido Domingo με τον Franco Zeffirelli να σκηνοθετεί.

Χρονολογία - Μετάδοση : -

Συντελεστές : Lyn Farmer (Παρουσιαστής, Παραγωγός), Larry West (Director)

Πληροφορίες συνθετών : -

Περιεχόμενο με ενδείξεις χρόνου :

1. **00:07** Μουσικό θέμα του Concert Hall και εισαγωγή από τον παρουσιαστή.
2. **00:42** Μουσικό απόσπασμα από την “La Traviata” του Giuseppe Verdi.
3. **01:19** Διακοπή του κομματιού από τον παρουσιαστή. Αναφέρει την σημαντικότητα της συγκεκριμένης όπερας και την σημασία της σωστής “μετάφρασης” μεταξύ των μέσων, του κινηματογράφου και της όπερας. Δίνεται περιληπτικά η πλοκή και η ομοιότητα της με πλοκές ταινιών του Hollywood.
4. **03:57** Μουσικό απόσπασμα από την “La Traviata” του Giuseppe Verdi.
5. **14:59** Με το τέλος του αποσπάσματος ο παρουσιαστής αναγνωρίζει ότι, με αφορμή την επιτυχία της ταινίας “La Traviata” υπάρχει ένας δημόσιος διάλογος σχετικά με το αν είναι πρόπον ο κινηματογράφος να χρησιμοποιείται για την όπερα. Ηχογραφημένα, συμπληρώνουν τα λεγόμενα του, κάποια σχόλια από τον Octavio Roca, κριτικό ταινιών, ιστορικό όπερας και συνεργάτη των “American Film Institute” και “Smithsonian Institution”. Ο Octavio συμπεραίνει ότι η όπερα είναι ανάλογη με το θέατρο εφόσον αυτό είναι στον πυρήνα της. Αναγνωρίζει επίσης την επιτυχία της όπερας στον κινηματογράφο, η οποία φαίνεται από το ενδιαφέρον που δείχνουν και τα μεγάλα studio στο είδος, αλλά και τις δυσκολίες που φέρνει ο ανταγωνισμός με την τηλεόραση, η οποία μπορεί προσφέρει ρεαλισμό. Σ.χ. σε μια περίπτωση ερωτικής πλοκής όπως της “La Traviata” που η πρωταγωνίστρια εκφράζεται με επιβλητικά μουσικά μέρη στην τηλεόραση θα υπήρχε μια πιο πεζή προσέγγιση.
6. **16:25** Carmen, WD 31 : Overture
7. **18:32** Ο παρουσιαστής μιλάει για την εμφανή θέση που έχει ο Plácido Domingo στην σειρά αυτή των οπερών που έχουν μεγάλη επιτυχία (Othello, La Traviata, Carmen). Μαζί με τον Domingo στην Carmen συμμετέχει η Julia Migenes Johnson, η οποία πιστεύει πολύ στην ένωση του κινηματογράφου και της όπερας. Σε απόσπασμα από συνέντευξη της δίνει το παράδειγμα ενός Piano μέρους στην Carmen που στον κινηματογράφο, με την χρήση μικροφώνων και καμερών μπορεί να αποδωθεί πολύ πιο λεπτομερώς απ'ότι σε πραγματικές

συνθήκες. Ο παρουσιαστής προαναγγέλει τα επόμενα μουσικά κομμάτια και απαριθμεί τους κύριους εκτελεστές.

8. **20:17** Carmen: Act 1 Habanera: “L’amour est un oiseau rebelle”
9. **24:33** Carmen: Act 1 “Parle-moi de ma mere!”
10. **33:20** Carmen, WD 31, Act 1: “Pres des remparts de Seville”
11. **37:32** Carmen, WD 31, Act 2: “Les tringles des sistres tintaient”
12. **42:58** Υπενθύμιση των κύριων συντελεστών καθώς και του Lauren Maazel ο οποίος στις παραπάνω εκτελέσεις της Carmen διευθύνει την γαλλική εθνική ορχήστρα. Ο παρουσιαστής κλείνοντας μιλάει για το θέμα της ερχόμενης εβδομάδας, όπου και θα συμμετέχει στο Concert Hall ο πιανίστας John Lewis με θέμα τον Bach. Κλείνοντας ξεκινάει να παίζει στο παρασκήνιο άγνωστο κομμάτι το οποίο κρατάει μέχρι το τέλος του reel, άλλα 5 περίπου λεπτά.

Voice of America -The Concert Hall #492 : Jeffrey Mayeriks (Guitarist)

Περιγραφή : Η σημερινή εκπομπή αφιερώνεται στον συνθέτη και κιθαρίστα Jeffrey Mayeriks. Τα κομμάτια που ακούγονται αποτελούν δικές του συνθέσεις, τις οποίες και αυτός εκτελεί με την κιθάρα του. Οι εκτελέσεις είναι σε πραγματικό χρόνο σε σχέση με την συνέντευξη του συνθέτη, η οποία συνέντευξη και άρα και οι εκτελέσεις είναι προηχογραφημένες.

Χρονολογία - Μετάδοση : 03/15/1987

Συντελεστές : Lyn Farmer (Παρουσιαστής, Παραγωγός), Liz Roberts (Producer), Larry West (Director), Ed Kirby, Tom Burba, Kevin Raymond (Audio Engineers).

Πληροφορίες συνθετών : Jeffrey Mayeriks

Περιεχόμενο με ενδείξεις χρόνου :

7. **00:08** Μουσικό θέμα του Concert Hall και εισαγωγή στην σημερινή εκπομπή, η οποία αφιερώνεται στον συνθέτη και κιθαρίστα Jeffrey Mayeriks. Ο συνθέτης έχει κάνει συναυλίες σε διάφορα μέρη του κόσμου αλλά τονίζεται η επιρροή που η Βραζιλία, συγκεκριμένα, άσκησε στο συνθετικό του έργο. Ο Mayeriks ακόμα είναι ενεργός ως καθηγητής στο George Town University της Washington και στο George Mason University της Virginia. Το έργο που ακολουθεί είναι πολύ δημοφιλές με τους μαθητές του.
8. **01:36** Prelude No.2 : George Gershwin
9. **04:24** Υπενθύμιση του ονόματος του έργου και συνέντευξη με τον Jeffrey Mayeriks. Το θέμα της συζήτησης είναι το μουσικό του υπόβαθρο. Από τις πρώτες του επιρροές ακούγοντας τον κιθαρίστα Segovia, τις κλασικές σπουδές του, την εμπειρία στην μπάντα του Ναυτικού όπου και εκτέθηκε σε έναν καινούργιο μουσικό κόσμο μέσω jazz μουσικών, συναδέλφων του στην μπάντα. Έγραψε 4 πρελούδια το 1978, το 3ο είναι αυτό που θα ακουστεί στην συνέχεια και το αφιερώνει στην σύζυγό του.
10. **06:14** Prelude No.3 “Burleske” : Jeffrey Mayeriks
11. **08:04** Συνεχίζεται η συνέντευξη και ο συνθέτης εξιστορεί συντόμως ότι ο διανομέας του άλμπουμ του πρότεινε τα πρελούδια του να έχουν τίτλους που τα ξεχωρίζουν. Το πρελούδιο που ακολουθεί ο Mayeriks ονόμασε “August” γιατί γράφτηκε τον Αύγουστο
12. **08:31** Prelude No.1 “August” : Jeffrey Mayeriks
13. **10:42** Με το τέλος των κομματιών δίνονται ξανά τα ονόματά τους και ο παρουσιαστής κατευθύνει την συζήτηση στο ποια χαρακτηριστικά κάνουν έναν κιθαρίστα βιρτουόζο. Διαλέγει ένα κομμάτι προς επίδειξη αυτών από τον Niccolò Paganini, το οποίο αρχικά ήταν γραμμένο για βιολί αλλά έχει γίνει μεταγραφή στην κιθάρα. Τον λόγο παίρνει ο Mayeriks λέγοντας μια ιστορία σχετικά με το πως έγινε η πρώτη μεταγραφή του τραγουδιού, με τον Paganini να ανταλλάσει μέρη με τον κιθαρίστα του, L.Legnani. Έπειτα αναφέρει ποια μέρη του έργου θα παίξει και πριν ξεκινήσει προσθέτει άλλη μια ιστορία για τον Paganini. Φημολογείται, σύμφωνα με τον συνθέτη, ότι επειδή ο Paganini ήταν εξαιρετικός μουσικός ο κόσμος πίστευε ότι έκανε “συμφωνία με τον διάβολο” για να παίξει τόσο καλά οπότε ο

manager του για να εκμεταλλευτεί την προσοχή που η φήμη αυτή έφαιρνε, πήγαινε νωρίτερα στους συναυλιακούς χώρους και έκαιγε θειάφι.

14. 13:40 N.Paganini - Grand Sonata. Παίζονται τα δύο από τα τρία μέρη της сонάτας, η Romanza και το Andantino variato.
15. 20:38 Συνέντευξη με θέμα την ισχυρή σχέση του συνθέτη με την Βραζιλία. Μιλάει για την πρώτη του εμπειρία στην χώρα το 1978 όπου και κέρδισε ένα βραβείο σε κάποιον διαγωνισμό. Εκεί εκτέθηκε στην μουσική της Λατινικής Αμερικής και περισσότερο της Βραζιλίας. Ο χρόνος του στην Βραζιλία, ενάμιση μήνας, τα μαθήματα με κάποιον δάσκαλο εκεί και οι εμπειρίες που του άφησε το ταξίδι αποτέλεσαν σημείο καμπής στο κιθαριστικό του παίξιμο. Ο Mayeriks προσπάθησε να φέρει στο προσκήνιο άγνωστα βραζιλιάνικα κομμάτια καθώς πιστεύει ότι υπάρχει ένα καθιερωμένο ρεπερτόριο το οποίο οι κιθαρίστες παίζουν συνήθως και άλλες πτυχές της βραζιλιάνικης μουσικής τείνουν να παραλείπονται. Συγκεκριμένα υπάρχουν πολλοί νεότεροι συνθέτες που συνδυάζουν το παραδοσιακό στοιχείο με τις κλασικές τους σπουδές, παράγοντας πολύ εντυπωσιακή μουσική. Το κομμάτι που ακολουθεί γράφτηκε για τον Jeffrey Mayeriks από τον Carlos Alberto Fanseka, έναν τέτοιο συνθέτη.
16. 23:16 Alma de Povo. Γραμμένο το 1979.
17. 27:44 Ο Mayeriks μιλάει για τον Carlos Alberto Fanseka. Η ιστορία ξεκινάει με τον Fanseka να στέλνει με γράμμα την σύνθεση του Alma de Povo στον Mayeriks πράγμα που για αυτόν ήταν μια ευχάριστη, μεγάλη έκπληξη. Προσθέτει πιο ιδιαίτερες σκηνές με διάφορα ευτράπελα σχετικά με την πρώτη τους συνάντηση στην Αμερική όπου είχε βρεθεί ο Fanseka για περιοδεία με την χορωδία του. Καταλήγει μιλώντας για κάποιες συνθετικές χαρακτηριστικές πτυχές του Fanseka, όπως π.χ. βραζιλιάνικα ρυθμικά μοτίβα “batucada” τα οποία συνυπάρχουν αρμονικά στο έργο που ακολουθεί ,χωρίς να αφαιρούν από την λυρικότητά του.
18. Rhapsody for Guitar, Aria Variations and Finale – Jeffrey Mayeriks. Γραμμένο το 1984. Έκανε την πρεμιέρα του στο “Kennedy Center” το 1985. Το έργο έγινε κατά παραγγελία της “Washington Performance Arts Society” όπως πληροφορεί ο συνθέτης.
19. **36:01** Ο παρουσιαστής επαναλαμβάνει συντόμως τις πληροφορίες που έδωσε προηγουμένως ο Mayeriks για το κομμάτι και στρέφεται σε αυτόν για να πει δυο λόγια για το επόμενο κομμάτι του. Γραμμένο στα τέλη της δεκαετίας του 60’ από τον Francisco Araujo αντλώντας από θέματα της παραδοσιακής βραζιλιάνικης μουσικής και του δημοφιλή βραζιλιάνου συνθέτη ?Ubert Teschera?. Ο Mayeriks μιλάει επιγραμματικά επίσης για τους μεταγενέστερους πειραματισμούς του Araujo με πιο πειραματική μουσική. Ο Araujo περιέγραψε το κομμάτι ως μια διαδρομή με τρένο διαμέσου της βραζιλιάνικης εξοχής με της εικόνες που αυτή δημιουργεί.
20. **37:48** Rhapsody on themes of ?Ubert Teschera?, by Fransisco Arujo.
21. **42:59** Αναφορά των συντελεστών, του καλεσμένου της επόμενης εκπομπής (Ο τραγουδιστής και κιθαρίστας David Perry) και αποχαιρετισμός από τον παρουσιαστή.
22. **43:32** ?άγνωστο κομμάτι?

Voice of America -The Concert Hall #493 : Dave Perry Schubert Debussy Sor Rodrigo Albeniz Walton

Περιγραφή : Σημερινός καλεσμένος είναι ο David Perry, τροβαδούρος που με την κιθάρα του και την φωνή του θα εκτελέσει πολυποίκιλο ρεπερτόριο. Ενδιαφέρον παρουσιάζει το όργανο που χρησιμοποιεί ο Perry, δεν πρόκειται για κλασική εξάχορδη κιθάρα αλλά για οκτάχορδη. Το όργανο αυτό τον βοηθάει να κάνει πιο πολυφωνικές διασκευές. Όλα τα μουσικά αποσπάσματα φαίνεται ότι εκτελέστηκαν ζωντανά, κατά την διάρκεια της προηχογραφημένης συνέντευξης.

Χρονολογία - Μετάδοση : -

Συντελεστές : Lyn Farmer (Παρουσιαστής, Παραγωγός), Larry West (Director), Liz Roberts (Producer)

Πληροφορίες συνθετών :

Περιεχόμενο με ενδείξεις χρόνου :

1. **00:08** Concert Hall Theme και εισαγωγή. Ο σημερινός καλεσμένος, παρότι νέος στην ηλικία, ανήκει σε μία αρχαία παράδοση, αυτή του τροβαδούρου. Ο παρουσιαστής μιλά για την ιστορία των τρουβαδούρων και πως αυτή συναντάται και στην μουσική ζωή του καλεσμένου. Έπειτα μεταφέρει κάποιες πολύ καλές κριτικές που έλαβε σε συναυλίες, με την τελευταία από αυτές να κάνει λόγο για το πόσο η φωνή του ταιριάζει στα έργα του Schubert. Πριν την ακρόαση του πρώτου έργου ξεκινάει συνέντευξη του Dave Perry που μιλάει για αυτό και πώς το διασκεύασε για να ταιριάζει στο στυλ του και στο παίξιμο του με κιθάρα. Σε αυτό το σημείο ξεκινά να εκτελεί ζωντανά στην συνέντευξη το έργο «Der Wanderer» του Schubert.
2. **05:25** Τον λόγο παίρνει ο παρουσιαστής πάλι και λέει πως το έργο που ακούστηκε μόλις ανήκει σε έναν κύκλο τραγουδιών ονόματι “ Die schöne Müllerin”. Από τον κύκλο αυτόν θα ακούσουμε άλλα 2 τραγούδια, τα οποία εισάγει ο Dave Perry και έπειτα ξεκινά να εκτελεί, πάλι ζωντανά.
3. **08:08** Τελειώνοντας το κομμάτι ο τροβαδούρος μιλά για τον καιρό του στην Γερμανία και την Αυστρία όπου προσπάθησε να «απορροφήσει» την κουλτούρα, το στυλ της μουσικής αλλά και τον τρόπο ζωής . Του δόθηκε η ευκαιρία να βρεθεί εκεί λόγω της αδερφής του που είναι τραγουδίστρια όπερας με την όπερα του Μονάχου. Συνεχίζει μιλώντας για το επόμενο έργο και πως κατέληξε να το προσαρμόσει ενορχηστρωτικά, για τις δικές του ανάγκες στην κιθάρα. Αφηγείται την πλοκή που παρουσιάζουν οι στίχοι και ξεκινά να τραγουδά το “Halt!”, 3ο στον κύκλο τραγουδιών.
4. **11:15** Τα τραγούδια που επιλέγει ο Perry είναι “folk” και αναφέρει ότι και ο Brahms έχει folk κύκλο τραγουδιών τον οποίο έχει στο ρεπερτόριό του. Ο τροβαδούρος εξιστορεί πως ξεκίνησε να ασχολείται με τον κύκλο του Schubert με μια ώθηση από την μητέρα του όταν ήταν έφηβος. Ακόμα μιλά για την ιδιαιτερότητα του οργάνου του, που σε σχέση με μία κλασική κιθάρα έχει μεγαλύτερη έκταση και αυτό του επιτρέπει να κάνει πιο σύνθετες διασκευές. Ως παράδειγμα παίζει ένα κομμάτι του Bach.
5. **12:58** Debussy - Beau soir

6. **15:16** Debussy – Romance
7. **17:12** Με αφορμή την ιδιαίτερη κιθάρα στην οποία παίζει ο Perry, συζητούν πως ο τροβαδούρος κατέληξε σε αυτό το όργανο, την εκπαιδευτική του πορεία και άλλα βιογραφικά στοιχεία. Ο Perry ξεκινά να παίζει λίγο αφηρημένα στην κιθάρα και δίνει ένα αφηγηματικό και μουσικό πλαίσιο σχετικά με το κομμάτι που θα εκτελέσει στην συνέχεια.
8. **19:54** Θέμα από τον «Μαγικό Αυλό» του Mozart και variations από τον Fernando Sor. Παίζει ο David Perry.
9. **26:14** Εισαγωγή στο επόμενο έργο, του Joaquín Rodrigo, συνθέτη που δεν μπορεί να λείπει από οποιοδήποτε ρεπερτόριο κλασσικής κιθάρας, όπως σχολιάζει ο παρουσιαστής. Τον λόγο παίρνει ο τροβαδούρος λέγοντας 2 λόγια για αυτό.
10. **27:01** Fandango by Joaquín Rodrigo
11. **30:46** Ο παρουσιαστής μιλά για τον David Perry και το πως γνωριστήκανε. Επίσης μιλά για την αδερφή του, τραγουδίστρια όπερας και τους γονείς του, που και αυτοί ασχολούνται με την μουσική. Συνεχίζει η συνέντευξη του David Perry όπου μιλάει για την οικογένειά του και το πως το κάθε μέλος ασχολείται με την μουσική, με άλλο τρόπο. Ερωτάται πως μπορεί να διατηρήσει κανείς την θέληση να βελτιώνεται στο όργανο, δοσμένης της δυσκολίας του και αυτός τονίζει την ανάγκη της διαρκούς εξάσκησης.
12. **33:40** Recuerdos de la Alhambra
13. **35:50** Ανακοίνωση των τελευταίων έργων για απόψε.
14. **36:08** Bagatelles No. 1 & 2 by William Walton
15. **42:55** Αναφορά των συντελεστών της εκπομπής.
16. **43:04** Bagatelle No. 3 by William Walton

Voice of America -The Concert Hall #495: John Lewis part 2

Περιγραφή : Ο πιανίστας John Lewis έχει συνθέσει το “Bridge Game” βασισμένο στο “Well-Tempered Clavier” του J. S. Bach. Από το “Bridge Game” θα είναι και οι μουσικές επιλογές.

Χρονολογία - Μετάδοση : -

Συντελεστές : Lyn Farmer (Παρουσιαστής, Παραγωγός), Larry West (Director), *Jean Busher* (Audio Engineer)

Πληροφορίες συνθετών : John Lewis

Περιεχόμενο με ενδείξεις χρόνου :

1. **00:05** Concert Hall Theme και εισαγωγή στον σημερινό καλεσμένο με ένα σύντομο βιογραφικό και περιγραφή των πρώτων δύο έργων.
2. **01:17** Concorde – The Modern Jazz Quartet
3. **04:57** Vendome – The Modern Jazz Quartet
4. **08:07** Τα έργα ανήκουν στον πιανίστα John Lewis. Ο παρουσιαστής υπογραμμίζει τα στοιχεία αντίστοιξης και φούγκας στο γράψιμο του Lewis πράγμα που μας φέρνει στο “Bridge Game”, την τροποποίηση του “Well-Tempered Clavier” του J. S. Bach με ταιριαστές προσθήκες και αυτοσχεδιασμούς από τον Lewis.
5. **09:02** Prelude & Fugue in C Major – John Lewis
6. **19:51** Περιγραφή του “Bridge Game” και πως χρησιμοποιεί και παραλλάσσει το υλικό του “Well-Tempered Clavier”.
7. **20:36** Prelude & Fugue no. 7 in Eb Major - John Lewis
8. **30:36** Prelude & Fugue no. 21 in Bb Major- John Lewis
9. **39:05** Εξήγηση του πως προήλθε το όνομα του βιβλίου “Bridge Game” από το παιχνίδι του Bridge το οποίο είναι αγαπημένο του John Lewis και ο παρουσιαστής προσθέτει πως είναι ταιριαστό όνομα και για τον λόγο ότι το βιβλίο αποτελεί γέφυρα μεταξύ διαφορετικών μουσικών στυλ.
10. **39:49** Fugue no. 21 in d Major- John Lewis. Δεν αναφέρεται ποιο είναι αυτό, αλλά το έργο όπως και τα δύο προηγούμενα έχουν άλλα ονόματα, παρμένα από κινήσεις στο παιχνίδι του “Bridge”.
11. **43:48** Αποχαιρετισμός και πρόσκληση στους ακροατές να «επισκεφθούν» το Concert Hall την επόμενη εβδομάδα με καλεσμένη την Maria Buchman.
12. **44:09** Άγνωστο μουσικό απόσπασμα, μπορούμε να συμπεράνουμε ότι ανήκει στο “Bridge Game”.

Voice of America -The Concert Hall #503: Carol Rosenberg Plays Beethoven

Περιγραφή : Αυτήν την εβδομάδα καλεσμένη είναι η πιανίστρια Carol Rosenberger, που αργότερα στο πρόγραμμα θα συμπράξει με τον Gerard Schwarz και την London Symphony Orchestra για την εκτέλεση του τέταρτου κονσέρτου για πιάνο του Μπετόβεν.

Χρονολογία - Μετάδοση : -

Συντελεστές : Lyn Farmer (Παρουσιαστής, Παραγωγός), Larry West (Director)

Πληροφορίες συνθετών : -

Περιεχόμενο με ενδείξεις χρόνου :

1. **00:05** Concert Hall Theme και εισαγωγή στο σημερινό θέμα. Αναφέρεται το πιάνο που παίζει η Carol Rosenberger, ένα Bösendorfer πιάνο με ουρά, πολύ μεγαλοπρεπέστερο των pianoforte που συνέθετε ο Beethoven. Εξηγείται το τι αντίκτυπο έχει αυτό στον τελικό ήχο, μιας και οι παραπάνω νότες και χορδές παράγουν συμπαθητικές αντηχήσεις ακόμα και αν δεν παίζονται. Εκτίθονται και τα δύο στρατόπεδα απόψεων των ειδικών γύρω από το θέμα και δίνεται ένα στοιχείο από γράμματα του Μπετόβεν στα οποία περιέγραψε το πιάνο ως ανεπαρκές όργανο. Καταλήγει, ο παρουσιαστής, ότι η αντιπαράθεση αυτή είναι άσκοπη και ότι απολαμβάνει τα έργα του Μότσαρτ και του Μπετόβεν είτε στο pianoforte είτε στο σύγχρονο πιάνο.
2. **03:10** Beethoven: "Appassionata" Piano Sonata No. 23, Op 57
3. **05:01** Η Carol Rosenberger έκανε την ηχογράφιση του προηγούμενου έργου με μία μικρή εταιρεία από την Καλιφόρνια, την "Delos". Η Delos έχει προσελκύσει πολλούς καλλιτέχνες, μέσα σε αυτούς και ο Gerard Schwarz. Η Rosenberg στην συνέντευξη που ξεκινά, μιλά για το οικογενειακό περιβάλλον, όπως το χαρακτηρίζει, της εταιρείας και για την Amelia S. Haygood και την στάση της απέναντι στους καλλιτέχνες. Συζητάται, ακόμα, η συνεργασία της με τον Schwarz και ο παρουσιαστής αναφέρει την προτίμησή της στο πιάνο που θα χρησιμοποιηθεί. Η πιανίστρια μοιράζεται το πώς πήρε το δικό της πιάνο σε πρόσφατη συναυλία αστειευόμενη για το πόσο εύκολο ακούγεται αυτό. Στην συναυλία όπου ηχογραφήθηκε το κονσέρτο για πιάνο τελικά κατάφερε να έχει το Bösendorfer που ήθελε.
4. **07:58** Beethoven: Piano Concerto No. 4 in G Major, Op. 58: Carol Rosenberger, Gerard Schwarz & London Symphony Orchestra
5. **43:12** Αποχαιρετισμός
6. **43:34** Piano Sonata, Op. 111 – Carol Rosenberger & Gerard Schwarz

Voice of America -The Concert Hall #504: Perahis & Bilson play Mozart

Περιγραφή : Οι πιανίστες Murray Perahia και Malcolm Bilson, μέσω των αντίστοιχών τους ερμηνειών έργων Mozart θα παρουσιάσουν τις διαφορές μεταξύ fortepiano και σύγχρονου πιάνο.

Χρονολογία - Μετάδοση : Sunday, 06/07/1987

Συντελεστές : Lyn Farmer (Παρουσιαστής, Παραγωγός)

Πληροφορίες συνθετών : Wolfgang Amadeus Mozart

Περιεχόμενο με ενδείξεις χρόνου :

1. **00:04** Concert Hall Theme και καλωσόρισμα. Ενθυμούμενος την προηγούμενη εκπομπή, ο παρουσιαστής εκθέτει το κεντρικό σημερινό θέμα όπου θα καταδειχθεί η αντίθεση μεταξύ σύγχρονου πιάνου και fortepiano. Δίνει ιστορικές αλλά και γενικές πληροφορίες για το fortepiano, την αγάπη του Mozart για αυτό και το συγκρίνει με το μοντέρνο πιάνο. Ως εκπρόσωπος του σύγχρονου πιάνο ο Murray Perahia, έχοντας προσφάτως ολοκληρώσει ηχογραφήσεις όλων των κονσέρτο για πιάνο του Mozart με την “English Chamber Orchestra”
2. **02:03** Rondo in D Major for Piano and Orchestra, K. 382 – Murray Perahia & English Chamber Orchestra
3. **12:18** Το ενδιαφέρον στρέφεται στον Malcolm Bilson, επίσης εξειδικευμένο στην μουσική του Mozart, αλλά χρησιμοποιώντας το όργανο που και ο ίδιος ο συνθέτης έγραφε τα έργα του για piano, το fortepiano. Δίνονται πληροφορίες για τις διαφορές του fortepiano και τις κατασκευστικές του ιδιότητες. Όπως και ο Perahia, ο Bilson είναι σε διαδικασία να ηχογραφήσει όλα τα πιάνο κονσέρτα του Mozart, επίσης με αγγλικό σύνολο, τους “English Baroque Soloists” οι οποίοι παίζουν με αυθεντικά στην εποχή όργανα.
4. **13:10** Piano Concerto No. 17 in G, K. 453 – Malcolm Bilson & English Baroque Soloists
5. **43:10** Αποχαιρετισμός και προΐδεασμός του περιεχομένου της επόμενης εκπομπής, που ο David Perry θα κάνει ένα αφιέρωμα στον Andrés Segovia
6. **43:43** Piano Concerto No. 16 in D, K. 451 – Malcolm Bilson & English Baroque Soloists

Voice of America -The Concert Hall #506: Music of Howard Hanson

Περιγραφή : Με την σημερινή ξεκινά μια σειρά εκπομπών – αφιερώματα σε αμερικανούς συνθέτες του 20^{ου} αιώνα. Πρώτος στην σειρά θα είναι ο Howard Hanson. Αν και μετά τον θάνατό του κυρίως είναι γνωστός για το έργο του ως δάσκαλος και διευθυντής ορχήστρας, η εκπομπή θα εστιάσει στο συνθετικό του έργο.

Χρονολογία - Μετάδοση : -

Συντελεστές : Lyn Farmer (Παρουσιαστής, Παραγωγός)

Πληροφορίες συνθετών : Howard Hanson

Περιεχόμενο με ενδείξεις χρόνου :

1. **00:06** Μουσικό θέμα του Concert Hall και εισαγωγή. Ο παρουσιαστής αναφέρει το βιογραφικό του Howard Hanson, έναν από τους πρώτους διευθυντές σημαντικής ορχήστρας που εκπαιδεύτηκε στην Αμερική. Στην πορεία του ξεχωρίζει η ανάδειξη της Rochester Symphony Orchestra, προσελκύοντας όλους τους σημαντικούς συνθέτες της Αμερικής να γράψουν έργα για την Rochester, να παρακολουθούν τις παραστάσεις της ορχήστρας αλλά και να δίνουν σεμινάρια στο Eastman, όπου ο Hanson ήταν καθηγητής. Αυτό δημιούργησε ένα πολύ σημαντικό σύνολο έργων για την αμερικανική μουσική αλλά και ένα κατάλληλο κλίμα ώστε να συνθέσει αρκετά και ο ίδιος ο Hanson.
2. **01:54** Merry Mount Suite, Op. 31 – Eastman-Rochester Orchestra & Howard Hanson
3. **12:39** Ο Howard Hanson ήταν πολύ πειστικός εκτελεστής της μουσικής του, αλλά όταν αποσύρθηκε από την Rochester Orchestra τα έργα του παίζονταν και ηχογραφούνταν πολύ λίγο. Αυτό άλλαξε με τον νεαρό μαέστρο της St. Louis Symphony Orchestra, Leonard Slatkin, υπέρμαχο των αμερικανών συνθετών που ενσωμάτωσε στο ρεπερτόριό του έργα του Hanson, εισάγοντάς τα σε ένα νέο ακροατήριο. Ο παρουσιαστής μιλά για την πιο «δελεαστική» σύνθεση του του Howard Hanson, την δεύτερή του συμφωνία. Εξιστορεί πως η συμφωνία του ανατέθηκε από τον μαέστρο της Boston Symphony Orchestra, Serge Koussevitzky το 1930 για την 50^η επέτειο της ορχήστρας και κατέληξε να είναι τακτικό στο συμφωνικό ρεπερτόριο για πολλά χρόνια μέχρι που άρχισε να παραμελείται. Έπειτα ο Slatkin το επανέφερε.
4. **13:47** Symphony no. 2, 'Romantic' – Leonard Slatkin & St. Louis Symphony Orchestra.
5. **44:05** Αποχαιρετισμός
6. **44:17** Fantasy Variations On A Theme Of Youth – David Burge, Howard Hanson & Eastman-Rochester Orchestra

Voice of America -The Concert Hall #507: William Bo

Περιγραφή : Το σημερινό πρόγραμμα παρουσιάζει ένα νέο έργο για βιολί και ορχήστρα και την σύνδεσή του με παλαιότερη μουσική. Πρόκειται για το “Violin Concerto” του William Bolcom. Το έργο παίρνει το κύριο μέρος της εκπομπής αλλά στον ίδιο θεματικό άξονα εξερευνώνται και άλλες πτυχές του συνθέτη όπως αυτή του πιανίστα και καθηγητή μουσικής.

Χρονολογία - Μετάδοση : Sunday

Συντελεστές : Lyn Farmer (Παρουσιαστής, Παραγωγός), Gene Busher (Audio Engineer), Larry West (Director)

Πληροφορίες συνθετών : William Bolcom

Περιεχόμενο με ενδείξεις χρόνου :

1. **00:02** Μουσικό θέμα του Concert Hall και εισαγωγή στο μουσικό έργο που θα πρωταγωνιστήσει στην εκπομπή αλλά και στον συνθέτη William Bolcom και τα συνθετικά του ενδιαφέροντα από σύγχρονη μουσική μέχρι pop τραγούδια.
2. **01:12** Satin Doll – Joe Venuti, George Barnes. Μία από τις τελευταίες ηχογραφήσεις του Joe Venuti, από jazz festival.
3. **06:20** Το προηγούμενο μουσικό απόσπασμα ξεκινά την συζήτησή μας γύρω από το κονσέρτο για βιολί επειδή ο συνθέτης είχε ως έμπνευση τον Sergiu Luca & τον Joe Venuti. Το ακούμε και από το πρόσωπο του συνθέτη στην συνέντευξη που ξεκινά. Η συνέντευξη έχει κάποια πολύ ενδιαφέροντα σημεία με προσωπικές ιστορίες του συνθέτη με τους βιολιστές και την δική του οπτική γύρω από την μουσική τους αλλά και τους ίδιους. Ολοκληρώνοντας την συνέντευξη ο παρουσιαστής ζητά από τον Bolcom να προετοιμάσει την εκτέλεση που ακολουθεί. Αυτός μοιράζεται την ματιά του γύρω από την παράσταση την οποία είχε παρακολουθήσει ζωντανά.
4. **10:52** William Bolcom: Violin Concerto – Sergiu Luca, Dennis Russell Davies & Pittsburgh Symphony Orchestra
5. **34:47** Αναφορά των συντελεστών του κονσέρτου. Ο παρουσιαστής πληροφορεί για την τωρινή δραστηριότητα του Bolcom, ως συνθέτης, αλλά καταλήγει στην ιδιότητα του ως πιανίστας με ειδίκευση στην αμερικανική δημοφιλή μουσική την οποία συνήθως εκτελεί μαζί με την γυναίκα του, την mezzo-soprano Joan Morris. Κάποια χρόνια πριν είχαν συμπράξει σε μία συλλογή τραγουδιών από τους George & Ira Gershwin την οποία ο παρουσιαστής χαρακτηρίζει θησαυρό από την οποία θα ακούσουμε στην συνέχεια.
6. **36:00** Isn't It A Pity? – William Bolcom & Joan Morris
7. **40:37** Love Is Here To Stay – William Bolcom & Joan Morris
8. **43:34** Προϊδεάζεται το θέμα της επόμενης εκπομπής, που πάλι θα περιλαμβάνει κάποια έργα του Gershwin και έτσι γεφυρώνεται με την σημερινή.
9. **44:02** ?άγνωστο έργο?

Voice of America -The Concert Hall #508: Reconstructed Whiteman Band

Περιγραφή : Το 1924 δώθηκε μία πολύ σημαντική συναυλία για την αμερικανική μουσική, με εμπνευστή τον Paul Whiteman. Ο Whiteman ήταν αποφασισμένος να δημιουργήσει μία γέφυρα μεταξύ της “Downtown Jazz” και της “Uptown Classical” ώστε να αποδείξει ότι η Jazz μουσική και τα παρακλάδια της είχαν «ωριμάσει». Η εκπομπή περιέχει την αναπαράσταση αυτής της συναυλίας, όχι μόνο αντιγράφοντας το ρεπερτόριο αλλά και τις συγκεκριμένες ενορχηστρώσεις.

Χρονολογία - Μετάδοση : Sunday

Συντελεστές : Lyn Farmer (Παρουσιαστής, Παραγωγός), John Haralson (Audio Engineer), Larry West (Director)

Πληροφορίες συνθετών :

Περιεχόμενο με ενδείξεις χρόνου :

1. **00:07** Μουσικό θέμα και καλωσόρισμα στο Concert Hall που για την σημερινή εκπομπή θα είναι το “Aeolian Hall”, ένας χώρος εκδηλώσεων στην Νέα Υόρκη που πλέον δεν υπάρχει αλλά το 1924 έλαβε χώρα ένα πολύ σημαντικό γεγονός για την αμερικανική μουσική. Ακροατές με κύρος και ενδιαφέρον για την τέχνη παρευρέθηκαν στο κτίριο της “Aeolian Piano Company”, στην 42nd Street για να ακούσουν μια πολυδιαφημισμένη συναυλία που περιλάμβανε έναν από τους πιο δημοφιλείς μαέστρους της χώρας και κάποιους από τους καλύτερους συνθέτες. Η συναυλία ήταν ένα πείραμα για την μοντέρνα μουσική, αλλά το πείραμα δεν αναφερόταν στο είδος της μουσικής. Ήταν μία ιδέα του Paul Whiteman, ηγέτη μιας από της πιο σημαντικές dance bands της χώρας, ο οποίος ήταν αποφασισμένος να φέρει μια αλλαγή στο μουσικό τοπίο της χώρας αφού καμμία τέτοια μπάντα δεν είχε δώσει παράσταση σε μεγάλη σκηνή μέχρι πριν. Ο Whiteman ήθελε να δείξει την αξία της Jazz μουσικής όταν παίζεται από τους ανάλογους σοβαρούς και καλά εκπαιδευμένους μουσικούς. Ο Maurice Peress ανακατασκεύασε αυτήν την συναυλία όσο πιο πιστά ήταν δυνατό και από αυτήν θα αντλήσει σήμερα το μουσικό ρεπερτόριο.
2. **02:25** Livery Stable Blues – Dick Hyman, Ivan Davis & Maurice Peress
3. **04:24** Ιστορικά στοιχεία γύρω από το προηγούμενο έργο, το οποίο ήταν ένα από τα πρώτα jazz κομμάτια που έγιναν επιτυχίες, ξεπερνώντας σε πωλήσεις την «σοβαρή» μουσική και χρησιμοποιήθηκε ως εισαγωγή της συναυλίας. Έπειτα στο πρόγραμμα ο πιανίστας Zez Confrey έπαιξε από το πρωτότυπο ρεπερτόριο του, με έργα που συνδυάζουν άμεσο ενδιαφέρον αλλά και συνθετότητα.
4. **05:33** Kitten On The Keys – Dick Hyman, Ivan Davis & Maurice Peress
5. **08:01** Η συναυλία ήταν ένα πείραμα πάνω στην μοντέρνα μουσική, όπως την αποκαλούσε και ο Whiteman. Για την πρεμιέρα της προσκάλεσε αριθμό συνθετών να υποβάλλουν καινούργια έργα τους. Πολλοί ανταποκρίθηκαν με ευχαρίστηση μιας και η μπάντα του Whiteman ήταν όχι μόνο η πιο δημοφιλής στην χώρα, αλλά όπως πίστευαν πολλοί και η καλύτερη. Επίσης πολλούς από τους συνθέτες που ήδη ασχολούνταν ήθελαν να δούνε την δημοφιλή μουσική

να αντιμετωπίζεται πιο σοβαρά. Ο παρουσιαστής μιλά για το πρόγραμμα της συναυλίας, το οποίο δημιουργήθηκε με σκοπό να αντανakλά την πρόοδο της jazz. Τονίζει την ικανότητα του Whiteman όχι μόνο ως ικανού μαέστρου αλλά και ως κριτή μουσικών και ενορχηστρωτών και δίνει αντίστοιχα παραδείγματα, ξεχωρίζοντας τον Ferde Grofé ως ίσως τον καλύτερο. Η επόμενη ενορχήστρωση ανήκει σε αυτόν.

6. **09:39** Pomp And Circumstance – Dick Hyman, Ivan Davis & Maurice Peress
7. **14:54** Η προσοχή στρέφεται στην προσπάθεια του Peress να αναπαραστήσει την συναυλία και έπειτα στον Victor Herbert έναν από τους βασικούς συνθέτες της. Ο Herbert για το “Aeolian Hall Concert” συνέθεσε μία σουίτα με σερενάτες. Ο παρουσιαστής τις απαριθμεί και εικάζει ότι ήταν το πιο δύσκολο από τα έργα που εκτελέστηκαν.
8. **16:37** A Suite Of Serenades – Dick Hyman, Ivan Davis & Maurice Peress
9. **25:03** Τα έργα που ακούστηκαν μέχρι στιγμής, παρά την ιστορική τους σημασία, ειδικά στα πλαίσια της συναυλίας, έχουν παραμείνει άγνωστα. Εξάιρεση αποτελεί το επόμενο έργο για πιάνο και ορχήστρα του George Gershwin που ο Whiteman χρησιμοποίησε για την λήξη της συναυλίας και παραμένει ορόσημο του συνδυασμού jazz επιρροών με κλασική δομή. Εξιστορείται πως, λόγω του βεβαρυμένου προγράμματός του ο Gershwin αρχικά είχε γράψει το έργο για δύο πιάνο και πως προέκυψε μετά η συμφωνική εκδοχή. Ο ενορχηστρωτής Ferde Grofé ήταν υπεύθυνος για την εκδοχή αυτή και πρόκειται για την 4^η εκδοχή που ολοκλήρωσε πάνω στην σύνθεση του Gershwin. Στην συναυλία όμως ο Whiteman χρησιμοποίησε μία προγενέστερη ενορχήστρωση Grofé η οποία θα ακουστεί και στην αναπαραστάση της συναυλίας από τον Peress. Είναι λιγότερο σύνθετη, και με πιο έντονο το Jazz ύφος.
10. **26:47** Rhapsody In Blue – Dick Hyman, Ivan Davis & Maurice Peress
11. **43:00** Επανάληψη κάποιων πληροφοριών που δόθηκαν πριν το έργο και νήξη στο περιεχόμενο της επόμενης εκπομπής, που πάλι θα συμπεριλαμβάνει μουσική του George Gershwin και ενορχήστρωση του Ferde Grofé με καλεσμένο τον πιανίστα Russel Sherman.
12. **43:40** Nickel In The Slot – Dick Hyman, Ivan Davis & Maurice Peress

Voice of America -The Concert Hall #509: Music of Gershwin

Περιγραφή : Πρόγραμμα γύρω από τον Gershwin, τιμώντας τα 50 χρόνια από τον θάνατό του.

Χρονολογία - Μετάδοση : Sunday, 07/12/1987

Συντελεστές : Lyn Farmer (Παρουσιαστής, Παραγωγός)

Πληροφορίες συνθετών :

Περιεχόμενο με ενδείξεις χρόνου :

1. 00:04 Μουσικό θέμα του Concert Hall και εισαγωγή, όπου ο παρουσιαστής μιλά για τον Gershwin και το πολυποίκιλο έργο του, αναλογιζόμενος τι θα μπορούσε να καταφέρει αν του δινόταν κι άλλος χρόνος. Φανερώνεται η προσπάθεια του συνθέτη να περάσει από την σύνθεση έργων δημοφιλής μουσικής στα πιο σοβαρά είδη ή ο οποία πολλές φορές δεν απέφερε καρπούς. Ως παραδείγματα η “Rhapsody in Blue” και η γνωστή του όπερα “Porgy and Bess” μπορεί σήμερα να είναι καταξιωμένα έργα αλλά τον καιρό της γραφής αντιμετωπιζόνταν ως καλές, αλλά εντέλει όχι επαρκείς προσπάθειες ώστε να φέρουν την δημοφιλή μουσική στις μεγάλες μουσικές σκηνές. Μιλώντας για άλλα ανεπιτυχή εγχειρήματα του συνθέτη, ο παρουσιαστής εξιστορεί πως ο Gershwin προσπάθησε να ξεκινήσει μαθήματα με τον Maurice Ravel ο οποίος τον απέρριψε, θέλοντας να βρει τον δικό του δρόμο και όχι να γίνει ένας ακόμα Ravel δεύτερης κατηγορίας, όπως ο ίδιος ο Ravel λέει. Ο Gershwin δούλευε παράλληλα στα κομμάτια που αυτός και το ευρύ κοινό απολάμβαναν, αλλά παρασκηνακά δούλευε στη «σοβαρή» του μουσική. Ο Gershwin ήταν καταπλητικός πιανίστας και εκεί τα δύο παραπάνω πεδία αλληλεπικαλύπτονταν. Όταν του ζητούσαν να παίξει έργα του, οι ενορχηστρώσεις που έκανε για πιάνο ήταν ασυναγώνιστες σε συνθετότητα και ομορφιά. Απομαγνητοφώνησε κάποιες από αυτές και τις δημοσίευσε ως το “George Gershwin Songbook”.
2. 02:23 3 κομμάτια από το “George Gershwin Songbook”:
 - The man I love
 - Somebody loves me
 - Fascinating rhythm
3. 07:10 Ο παρουσιαστής μεταφέρει πως τα προηγούμενα είναι μόνο εισαγωγικά για την μουσική αντίληψη του Gershwin. Η πραγματική του κατανόηση μπορεί να αποτυπωθεί στο επόμενο έργο.
4. 07:40 George Gershwin: Preludes for Piano. Όπως και στα προηγούμενα κομμάτια παίζει ο Russel Sherman.
5. 09:16 Η πιο δημοφιλής σύνθεση «σοβαρής» μουσικής του Gershwin είναι η “Rhapsody in Blue” αλλά δεν αποτελεί, σύμφωνα με τον παρουσιαστή, την καλύτερη απόπειρα του συνθέτη να δημιουργήσει μία Jazz – Κλασική μορφή. Πιστεύει πως ο τίτλος αυτός ανήκει στο πιάνο κονσέρτο του σε Φα μείζονα. Εξιστορείται με μεγάλη λεπτομέρεια πως ο Gershwin

μετά την επιτυχία του “Rhapsody in Blue” την ίδια χρονιά παρακινήθηκε να δημιουργήσει ένα παρόμοιο έργο και πως αυτό ενορχηστρώθηκε τελικά.

6. 11:07 Piano Concerto in F Major. Ενορχήστρωση του 1928, για μικρή ορχήστρα, από τον Ferde Grofé. Παίζει ο Russel Sherman με την “Orchestra Of St. Luke's”. Διευθύνει ο Gunther Schuller.
7. 43:35 Αποχαιρετισμός
8. 43:57 3 Preludes: No.2, Andante con moto e poco rubato “Blue Lullaby” – Roger Shields

Voice of America -The Concert Hall #516: Cleveland Quartet Part 2 of 3

Περιγραφή : Η εκπομπή απασχολείται με το “Cleveland Quartet” εκπρόσωπος του οποίου είναι ο τσελίστας Paul Katz.

Χρονολογία - Μετάδοση : Sunday, 08/30/1987

Συντελεστές : Lyn Farmer (Παρουσιαστής, Παραγωγός)

Πληροφορίες συνθετών : Maurice Ravel, Claude Debussy

Περιεχόμενο με ενδείξεις χρόνου :

1. **00:01** Μουσικό θέμα του Concert Hall και καλωσόρισμα. Το Cleveland Quartet θα εκτελέσει δύο από τα αριστουργήματα της γαλλικής μουσικής δωματίου, γραμμένα χρονικά κοντά αλλά και από συνθέτες που παρουσιάζουν κοινά στοιχεία. Πρόσφατα το “Cleveland Quartet” ηχογράφησε αυτά τα έργα και τα παρουσίασε σε συναυλία στην Washington. Ο παρουσιαστής μιλά για αυτά σε βάθος, εξηγώντας τις συνθήκες τις σύνθεσής τους και σχολιάζοντας κάποια στοιχεία μουσικής ανάλυσης. Περισσότερες λεπτομέρειες γύρω από αυτά και τον τρόπο παιχνιδιού δίνει ο Paul Katz σε απόσπασμα από την συνέντευξή του.
2. **02:20** Maurice Ravel: String Quartet – Cleveland Quartet
3. **16:13** Αναφορά των εκτελεστών του Cleveland Quartet και συζήτηση με τον Katz για τους Ravel και Debussy, οι οποίοι συμβαίνει συχνά να συγχέονται κάτω από την «ομπρέλα» του ιμπρεσιονισμού. Ο Katz εξηγεί κάποιες διαφορές στην σύνθεση που θεωρεί χαρακτηριστικές.
4. **17:22** Claude Debussy: String Quartet in G Minor, Op. 10, L.85 – Cleveland Quartet
5. **42:18** Αναφορά των μελών του κουαρτέτου. Το σύνολο τον καιρό της ηχογράφησης απαρτιζόταν από τους βιολιστές Peter Salaff και Donald Weilerstein, τον βιολίστα Atar Arad και τον τσελίστα Paul Katz.
6. **42:30** Quartet in F Major – Cleveland Quartet
7. **43:19** Προλογισμός του ρεπερτορίου της επόμενης εκπομπής.
8. **43:40** Quartet in F Major – Cleveland Quartet

Voice of America -The Concert Hall #517: Cleveland and Tokyo Quartets play Mendelssohn and Schuman

Περιγραφή : Το αφιέρωμα στο “Cleveland Quartet” ολοκληρώνεται στην σημερινή εκπομπή την οποία θα μοιραστούν με ένα ακόμα σπουδαίο κουαρτέτο, το Tokyo String Quartet, με το οποίο μοιράζονται και το “residence” στην γκαλερί τέχνης της Ουάσινγκτον.

Χρονολογία - Μετάδοση : Sunday, 09/06/1987

Συντελεστές : Lyn Farmer (Παρουσιαστής, Παραγωγός)

Πληροφορίες συνθετών : -

Περιεχόμενο με ενδείξεις χρόνου :

1. **00:07** Μουσικό θέμα του “Concert Hall” και εισαγωγή. Ο παρουσιαστής μιλά για τους Cleveland Quartet, για τον Mendelssohn και την αδερφή του για την οποία έγραφε συχνά έργα μέχρι τον τραγικό θάνατό της σε μικρή ηλικία όποτε και έγραψε δύο κουαρτέτα εις μνήμην της, το δεύτερο εκ των οποίων είναι αυτό στην συνέχεια.
2. **01:19** Mendelssohn: Variations & Scherzo, Op. 81 - Cleveland Quartet
3. **11:08** Αναφορά του “residence” που μοιράζεται με ένα άλλο κουαρτέτο το Cleveland Quartet, στην Washington Gallery of Art. Ακόμα αναφέρεται ότι το σύνολο χρησιμοποιεί ένα σετ οργάνων του Antonio Stradivari. Ο παρουσιαστής συζητά με τον Paul Katz για την χρήση των οργάνων αυτών, την αρχική συγκρότηση από τον Paganini και ακούγεται ένα ηχητικό παράδειγμα για να αποδείξει το γεγονός της αρμονικής τους συνύπαρξης. Συνεχίζεται η συζήτησή τους μιλώντας για την δύσκολη πραγματικότητα του να προσπαθήσει κάποιο σύνολο να αποκτήσει όργανα τέτοιου επιπέδου. Έχοντας ολοκληρώσει την συζήτηση με τον Paul Katz, ο παρουσιαστής εισάγει το Tokyo String Quartet, το άλλο σχήμα που μοιράζεται το καθεστώς απασχολούμενων καλλιτεχνών στην Washington Gallery of Art. Όπως και το Cleveland Quartet, παίζουν με μία ομάδα ζευγαρωμένων οργάνων από την γκαλερί Nicolò Amati, διαλεγμένων από διάφορες χρονικές περιόδους της ζωής του κατασκευαστή. Τα όργανα αυτά θα ακουστούν στην μουσική του Schuman και έτσι ο παρουσιαστής μιλά για τον συνθέτη, κυρίως σχετικά με τις συνθετικές περιόδους του, καταλήγοντας στην περίοδο που αποφάσισε να αφοσιωθεί στην μουσική δωματίου για την οποία και έγραψε στην μετέπειτα σύζυγό του, Clara Wieck. Το 1842 ο Schuman συνέθεσε τρία κουαρτέτα. Το πρώτο από αυτά θα ακουστεί στην συνέχεια και ο παρουσιαστής μοιράζεται πάλι σχετικά με αυτό ένα απόσπασμα από αλληλογραφία δύο μουσικών με τις εντυπώσεις του ενός από την πρώτη ακρόαση του έργου.
4. **17:18** Robert Schumann: String Quartet in A minor, Op. 41 – Tokyo String Quartet. Ο χώρος του ρεσιτάλ είναι η προαναφερθείσα γκαλερί τέχνης στην Ουάσινγκτον.
5. **42:05** Για το τελευταίο μουσικό απόσπασμα τα Cleveland και Tokyo κουαρτέτα θα συμπράξουν σε ένα έργο του Mendelssohn.
6. **42:31** Mendelssohn: Octet in E-flat major, Op. 20 – Cleveland Quartet & Tokyo String Quartet.

Voice of America -The Concert Hall #522: Shakespeare part 1

Περιγραφή : Σήμερα η συλλογή έργων του Felix Mendelssohn που συνέθεσε για το “A Midsummer Night's Dream” είναι αυτή που θα μας απασχολήσει. Η εκπομπή είναι στα πλαίσια σειράς εκπομπών με μουσική δημιουργημένη για να συνοδεύσει έργα του William Shakespeare.

Χρονολογία - Μετάδοση : Sunday, 10/11/1987

Συντελεστές : Lyn Farmer (Παρουσιαστής, Παραγωγός)

Πληροφορίες συνθετών : Felix Mendelssohn

Περιεχόμενο με ενδείξεις χρόνου :

1. 00:09 Μουσικό θέμα του “Concert Hall” και εισαγωγή. Το “A Midsummer Night's Dream” γραμμένο από τον William Shakespeare καθώς και η μουσική που ενέπνευσε στον Felix Mendelssohn θα αποτελέσουν το σημερινό αντικείμενο της εκπομπής. Ο παρουσιαστής εκφράζει την μεγάλη αγάπη του για το έργο, αλλά και την αγάπη που από μικρή ηλικία είχε ο Mendelssohn και η αδερφή του επίσης για αυτό. Η αδερφή του Mendelssohn μιλά για την μουσική αποτύπωση, από τον συνθέτη, των πρωτότυπων χαρακτήρων του Shakespeare σε μία αυτοτελή οβερτούρα που συμπύκνωσε και εμψύχωσε το πάθος, την ελαφρότητα, το χιούμορ και την ουσία του “A Midsummer Night's Dream”.
2. 02:38 Felix Mendelssohn - A Midsummer Night's Dream – Overture. Παίζει η φιλαρμονική της Φιλαδέλφειας και διευθύνει ο Eugene Ormandy.
3. 15:04 Ο παρουσιαστής αφηγείται πως αρχικά ο νεαρός Mendelssohn συνέθεσε την οβερτούρα και έπειτα από 16 χρόνια και από προτροπή του Βασιλιά Φρειδερίκου του 4^{ου} της Πρωσίας, την επέκτεινε περίπου μία ώρα μουσικού υλικού. Τριάντα λεπτά εξ αυτών είναι γνωστά σήμερα και συγκεντρώνονται σε μία “concert suite” η εκπομπή όμως θα προσπαθήσει να αναδείξει κάποιες λιγότερο γνωστές επιλογές. Παρουσιάζεται σε γενικές γραμμές η πλοκή του “A Midsummer Night's Dream”, που απαρτίζεται από χιουμοριστικές περιστάσεις και χαρακτήρες. Ο παρουσιαστής μιλά λίγο περισσότερο για τον Puck, έναν χαρακτήρα ο οποίος ενσωματώνει την σβελτάδα και τον ελαφρύ τόνο που με την σειρά του ο Mendelssohn αιχμαλωτίζει στην μουσική του. Έπειτα καληνυχτίζει με το «νανούρισμα» του έργου που απευθύνεται στην Titania, την βασίλισσα των νεραϊδών και απαγγέλει ένα γνωστό μέρος του.
4. 18:54 Philadelphia Orchestra in selections of Mendelssohn's incidental music to Shakespeare's play “A Midsummer Night's Dream”. Διευθύνει ο Eugene Ormandy.
5. 24:48 Συνεχίζοντας την συζήτηση για τις διάφορες πλοκές του έργου με κοινό παρονομαστή τα ρομαντικά προβλήματα που βασανίζουν τους πρωταγωνιστές, δίνεται η εισαγωγή για το επόμενο κομμάτι, γνωστό σε όλους λόγω της χρήσης του σε γάμους ακόμα και σήμερα. Με γάμους λοιπόν ολοκληρώνονται και οι ρομαντικές περιπέτειες των πρωταγωνιστών για τους οποίους ο Mendelssohn συνέθεσε το εμβατήριο.

6. 26:57 Wedding March – A Midsummer Night’s Dream (Incidental Music) – Eugene Normandy & Philadelphia Orchestra.
7. 32:17 Ο παρουσιαστής απαγγέλει για ακόμα μία φορά, συνεχίζοντας χρονικά την ιστορία. Το απόσπασμα είναι μονόλογος του Δούκα των Αθηνών, Θησέα ο οποίος εξετάζει τα γεγονότα που συνέβησαν.
8. 36:54 *Άγνωστο μουσικό έργο από «A Midsummer Night’s Dream (Incidental Music)»*
9. 42:10 Τον αποχαιρετισμό δίνει ο χαρακτήρας “Puck”, γελοτοποιός και κοντινός φίλος του βασιλιά των νεραϊδών. Το μέρος του απαγγέλει πάλι ο παρουσιαστής και αποχαιρετεί, αναγγέλοντας το θέμα της ερχόμενης εκπομπής.
10. 43:08 A Midsummer Night’s Dream, Op. 61: II. Scherzo

Voice of America - The Concert Hall #640: The Golden Age of the Hollywood

Περιγραφή : Παρ'ότι ο τίτλος έχει αρίθμηση του Concert Hall δεν υπάρχει το μουσικό θέμα για εισαγωγή, ούτε κάποιος παρουσιαστής. Η εκπομπή είναι συλλογή κομματιών από την χρυσή εποχή του Χόλυγουντ. Σε κάποια υπάρχουν σχετικά ηχητικά αποσπάσματα πριν, ή κατά την διάρκεια.

Χρονολογία - Μετάδοση : *01/18/1990*

Συντελεστές : -

Πληροφορίες συνθετών : -

Περιεχόμενο με ενδείξεις χρόνου :

1. **00:01** We're in the Money - Ginger Rogers
2. **03:18** I Only Have Eyes for You - Dick Powell
3. **07:27** Remember My Forgotten Man – Busby Berkeley
4. **11:47** 42nd Street – Busby Berkeley
5. **16:11** By a Waterfall – Dick Powell
6. **21:01** Shanghai Lil – James Cagney & Ruby Keeler
7. **26:22** The Shadow Waltz – Busby Berkeley
8. **31:03** Lullaby of Broadway (From "Gold Diggers") - Winifred Shaw

Voice of America - The Concert Hall #642: 50 years of film music

Περιγραφή : Σε αντίθεση με άλλες εκπομπές του concert hall δεν υπάρχει εκφωνητής να κάνει παρουσίαση του υλικού, αλλά ούτε και το μουσικό θέμα του “The Concert Hall” το οποίο ξεκινάει την μετάδοση. Όλα τα κομμάτια είναι ενωμένα μεταξύ τους με διάφορους τρόπους, συνήθως όμως με πρόζες των αντίστοιχων ταινιών που χρησιμοποιήθηκαν τα τραγούδια ή με άλλους διαλόγους. Ακόμα στην συσκευασία της μαγνητικής ταινίας αναγράφεται “SEATTLE SYM. , KRONOS STRINGS”, πράγμα που δεν αντιστοιχεί με το περιεχόμενο, αφήνοντας περαιτέρω αμφιβολίες για το αν είναι όντως προϊόντα του “Concert Hall” αυτές οι εκπομπές.

Χρονολογία - Μετάδοση : *01/30/1990*

Συντελεστές : -

Πληροφορίες συνθετών : -

Περιεχόμενο με ενδείξεις χρόνου :

1. **00:06** We're in the Money - Ginger Rogers
2. **03:18** About A Quarter to Nine - Al Jolson
3. **05:26** The Girlfriend of The Whirling Dervish (From "Garden of The Moon") - John Payne, Johnny Scat Davis & Joe Venuti
4. **10:02** I Only Have Eyes for You - Dick Powell
5. **13:00** She's A Latin from Manhattan (from "Go into Your Dance") - Al Jolson
6. **16:07** I'll String Along with You - Dick Powell
7. **18:14** I'm Like a Fish out of Water - Dick Powell & Rosemary Lane
8. **21:07** By a Waterfall - Dick Powell
9. **26:19** Lullaby of Broadway (From "Gold Diggers") - Winifred Shaw
10. **28:29** 42nd Street - Ruby Keeler
11. **31:13** Shuffle Off to Buffalo - Busby Berkeley
12. **34:01** Dressing Room Scene (From "42nd Street") - Dick Powell
13. **34:35** Lullaby of Broadway (From "Gold Diggers") - Winifred Shaw
14. **39:18** The Girl at the Ironing Board - Busby Berkeley
15. **43:19** Lullaby of Broadway (From "Gold Diggers") - Winifred Shaw
16. **44:35** Shanghai Lil - Busby Berkeley
17. **46:44** Lullaby of Broadway (From "Gold Diggers") - Winifred Shaw

Voice of America - The Concert Hall #655: 50 years of film music

Περιγραφή : Συλλογή κομματιών από την χρυσή εποχή του Χόλυγουντ.

Χρονολογία - Μετάδοση : *04/30/1990*

Συντελεστές : -

Πληροφορίες συνθετών : -

Περιεχόμενο με ενδείξεις χρόνου :

1. **00:05** We're in the Money - Ginger Rogers
2. **03:02** She's A Latin From Manhattan – Al Jolson
3. **06:09** Shuffle Off to Buffalo – Busby Berkeley
4. **09:16** 42nd Street – Busby Berkeley
5. **12:51** I Only Have Eyes for You - Dick Powell
6. **16:12** Jeepers Creepers (from “Going Places”) – Louis Armstrong
7. **18:19** Too Marvelous for Words
8. **22:19** You Must Have Been a Beautiful Baby – Dick Powell
9. **24:29** About A Quarter To Nine – Al Jolson
10. **26:34** Yankee Doodle Boy – James Cagney
11. **29:48** Hooray For Hollywood (From “Hollywood Hotel”) – Dick Powell, Johnny Davis & Frances Langford
12. **33:31** With Plenty of Money and You – Dick Powell
13. **35:15** Swanee (From “Rhapsody in Blue”) – Al Jolson
14. **37:47** Hooray For Hollywood (From “Hollywood Hotel”) – Dick Powell, Johnny Davis & Frances Langford
15. **39:46** Shanghai Lil - Busby Berkeley
16. **46:18** Lulu's Back in Town – Dick Powell
17. **47:52** By a Waterfall - Dick Powell
18. **52:47** I'll String Along with You - Dick Powell
19. **55:08** Lullaby of Broadway (From "Gold Diggers") - Winifred Shaw

Voice of America - The Concert Hall #663: 50 Years of Film Music (part 2 of 2)

Περιγραφή : Η εκπομπή αποτελείται εξ'ολοκλήρου από μουσική για τον κινηματογράφο.

Χρονολογία - Μετάδοση : 06/25/1990

Συντελεστές : -

Πληροφορίες συνθετών : -

Περιεχόμενο με ενδείξεις χρόνου :

1. **00:04** Prelude / Main Theme – Warner Bros. Studio Orchestra
2. **07:03** Suite (From “King Row”) - Warner Bros. Studio Orchestra
3. **08:17** Main title – Erich Wolfgang Korngold & Warner Bros. Studio Orchestra
4. **08:59** King’s Row - Erich Wolfgang Korngold
5. **12:02** The Adventures of Robin Hood - Erich Wolfgang Korngold
6. **27:04** All This, And Heaven Too – Max Steiner
7. **28:48** The Trek - Max Steiner & Warner Bros. Studio Orchestra
8. **31:49** Texas Memories/Finale – Max Steiner
9. **33:30** Now Voyager – Max Steiner
10. **35:22** Adventures of Don Juan – Max Steiner

Voice of America - The Concert Hall #675: 50 Years of Film Music (Side 5 and 6)

Περιγραφή : Σειρά κομματιών από τον αμερικανικό κινηματογράφο. Δεν υπάρχει εκφωνητής ή κάποιο μουσικό σήμα του Concert Hall, απλά παίζονται τα κομμάτια στην σειρά.

Χρονολογία - Μετάδοση : *09/18/1990

Συντελεστές : -

Πληροφορίες συνθετών : -

Περιεχόμενο με ενδείξεις χρόνου :

1. **00:05** As Time Goes By – Dooley Wilson
2. **03:10** The Man That Got Away – Judy Garland
3. **07:33** Jeepers Creepers (from “Going Places”) – Louis Armstrong
4. **09:39** He Needs Me Sugar – Peggy Lee
5. **13:05** Just One of Those Things – Frank Sinatra
6. **15:11** Secret Love – Doris Day
7. **19:05** With A Song In My Heart – Doris Day
8. **21:28** Put ‘Em In A Box, Tie ‘Em With A Ribbon – Doris Day
9. **25:05** Hooray For Hollywood (from “Hollywood Hotel”) – Dick Powell, Gene Krupa & Benny Goodman
10. **29:20** How to Handle A Woman (King Arthur) – Richard Harris
11. **33:30** My Heart Belongs to Daddy – Mary Martin
12. **36:32** Ya Got Trouble – Robert Preston
13. **40:51** Bosom Buddies (From “Mame”) – Lucille Ball & Bea Arthur
14. **44:58** Yankee Doodle Boy – James Cagney
15. **45:45** Harrigan – James Cagney & Sally Sweetland
16. **47:53** Yankee Doodle Boy – James Cagney

5. Dublin Core – Ανάλυση Πεδίων Πινάκων

Για την βέλτιστη ταξινόμηση και οργάνωση των αρχείων χρησιμοποιήθηκε το σύστημα Dublin Core³⁴, βάσει του οποίου δημιουργήθηκαν πίνακες αναφορικά με την κάθε καταγραφή. Από τα δεκαπέντε βασικά στοιχεία του κώδικα αυτού τα ηχογραφήματα χαρακτηρίστηκαν με τα ακόλουθα 12:

- dc.identifier : Χαρακτηριστικός κωδικός που περιλαμβάνει αριθμητική καταγραφή της σειράς απομαγνητοφώνησης αλλά και της σειράς των εκπομπών. Ο πρώτος αριθμός αναφέρεται στην σειρά που έγινε η απομαγνητοφώνηση της εκπομπής και ο δεύτερος αριθμός, σε παρένθεση, στον κωδικό (με #) που συνόδευε κάθε μαγνητική ταινία.
- dc.creator : Ο δημιουργός του ηχογραφήματος.
- dc.contributor : Απαρίθμηση των συντελεστών.
- dc.contributor.other : Άλλοι συντελεστές³⁵
- dc.publisher : Φορέας που έκανε το υλικό διαθέσιμο.
- dc.title : Τίτλος της εκπομπής.
- dc.title.other : Τίτλος της εκπομπής, όπως αυτός αναγραφόταν επάνω στις συσκευασίες των μαγνητικών ταινιών³⁶.
- dc.subject : Λέξεις κλειδιά σχετικά με την εκπομπή, στα ελληνικά.
- dc.subject.other : Λέξεις κλειδιά σχετικά με την εκπομπή, στα αγγλικά.
- dc.description : Συνοπτική περιγραφή της εκπομπής, στα ελληνικά.
- dc.description.other : Συνοπτική περιγραφή της εκπομπής, στα αγγλικά.
- dc.language : Η γλώσσα που χρησιμοποιείται στην εκπομπή.
- dc.language.iso : Η γλώσσα που χρησιμοποιείται στην εκπομπή, με κατηγοριοποίηση ISO³⁷.
- dc.type : Τύπος του περιεχομένου της εκπομπής.
- dc.provenance : Προέλευση του αρχείου.
- dc.date.created : Ημερομηνία που δημιουργήθηκε το ηχογράφημα. Εδώ χρησιμοποιήθηκε η ημερομηνία που αναγραφόταν στην συσκευασία της εκάστοτε μαγνητικής ταινίας.
- dc.relation : Συσχέτιση με μία ή παραπάνω εκπομπές.

³⁴ “Dublin Core™ Metadata Element Set, Version 1.1: Reference Description.”

³⁵ Στο συγκεκριμένο πεδίο αναφέρεται το όνομα του συντελεστή που επιμελήθηκε την ψηφιοποίηση του αναλογικού υλικού, την επεξεργασία και τεκμηρίωσή του.

³⁶ Γίναν μικρές διορθώσεις σε ορισμένα ορθογραφικά που υπήρχαν σε κάποιες συσκευασίες.

³⁷ “Alpha-3 Codes Arranged Alphabetically by English Name of Language - Codes for the Representation of Names of Languages (Library of Congress).”

5.1 Πίνακες Μεταδεδομένων Dublin Core

dc.identifier	LMS-GSVOA 1 (16)
dc.creator	Voice of America
dc.contributor	Lyn Farmer (Host, Producer), Liz Roberts (Producer), Larry West (Programme Director), Martin Mengold (Composer), *Canoe* Ensemble (Music Ensemble), *Richard Traxhaul*, *Mary Gresock*, *Debrah Madsen*, *Reginald Evans*, *Stanley Dunn*, *Bill Brubeck*, *J.R. Hahns* (Performers) en
dc.contributor.other	Σταύρος Φιλιπποπολίτης el
dc.publisher	Τμήμα Μουσικών Σπουδών Α.Π.Θ. el
dc.title	The Concert Hall
dc.title.other	The Concert Hall #16 : Martin Mengold Works
dc.subject	Όπερα, Φωνή της Αμερικής, Μαρκ Τουάιην el
dc.subject.other	Opera; Martin Mengold; VoA; Voice of America; The Concert Hall; Huckleberry Fin; Mark Twain en
dc.description	Ο συνθέτης Martin Mengold είναι το αντικείμενο αυτής της εκπομπής. Βασικό θέμα είναι η όπερα του “Huckleberry Finn”, έπειτα από την πρόσφατη πρεμιέρα της el
dc.description.other	The composer Martin Mengold is the subject of this broadcast. The focus is on his opera “Huckleberry Finn” , following its recent premiere en
dc.language	Αγγλικά = English
dc.language.iso	en
dc.type	Oral, Music
dc.provenance	Greek Service of the Voice of America. (Kavala)
dc.date.created	09/29/1985

dc.identifier	LMS-GSVOA 2 (259)
dc.creator	Voice of America
dc.contributor	Lyn Farmer (Host, Producer), Calvin E. Simmons (Musician), Oakland California Symphony (Symphonic Orchestra) en
dc.contributor.other	Σταύρος Φιλιπποπολίτης el
dc.publisher	Τμήμα Μουσικών Σπουδών Α.Π.Θ. el
dc.title	The Concert Hall
dc.title.other	The Concert Hall #259 : Oakland Symphony Simons
dc.subject	Κάλβιν Σίμονς, Συμφωνική Όουκλαντ, Καλιφόρνια, Φωνή της Αμερικής el
dc.subject.other	Calvin E. Simmons; Oakland California Symphony; VoA; Voice of America; The Concert Hall en
dc.description	Εκπομπή για τον Calvin E. Simmons, από τους σημαντικότερους αφροαμερικανούς διευθυντές ορχήστρας. Υπογραμμίζεται η σημαντική αναβάθμιση που έκανε στην Oakland California Symphony φέρνοντας την στο προσκήνιο el
dc.description.other	Broadcast about Calvin E. Simmons, one of the most important African American composers for orchestra. Importance is placed on his elevation of a previously obscure "Oakland California Symphony" into a very prominent orchestra en
dc.language	Αγγλικά = English
dc.language.iso	en
dc.type	Oral, Music
dc.provenance	Greek Service of the Voice of America. (Kavala)
dc.date.created	09/19/1982

dc.identifier	LMS-GSVOA 3 (361)
dc.creator	Voice of America
dc.contributor	Lyn Farmer (Host, Producer), Donna De Sanctis (Producer), Larry West (Programme Director), Misha Dichter (Pianist), Igor Stravinsky, Modest Mussorgsky (Composers) en
dc.contributor.other	Σταύρος Φιλιπποπολίτης el
dc.publisher	Τμήμα Μουσικών Σπουδών Α.Π.Θ. el
dc.title	The Concert Hall
dc.title.other	The Concert Hall #361 : Stravinsky Petrushka Piano Suite
dc.subject	Πιάνο, Ίγκορ Στραβίνσκυ, Εκτέλεση, Μίσα Ντίχτερ, Φωνή της Αμερικής, el
dc.subject.other	Piano; Igor Stravinsky; Performance; Misha Dichter; VoA; Voice of America; The Concert Hall en
dc.description	Δεύτερη στην σειρά εκπομπή με τον πιανίστα Μίσα Ντίχτερ να ερμηνεύει έργα του Ίγκορ Στραβίνσκυ αλλά και του Μοντέστ Μουσόργκσκι el
dc.description.other	The second broadcast with pianist Misha Dichter performing works by Igor Stravinsky as well as Modest Mussorgksy en
dc.language	Αγγλικά = English
dc.language.iso	en
dc.type	Oral, Music
dc.provenance	Greek Service of the Voice of America. (Kavala)
dc.relation	LMS-GSVOA 4 (362)
dc.date.created	11/28/1984

dc.identifier	LMS-GSVOA 4 (362)
dc.creator	Voice of America
dc.contributor	Lyn Farmer (Host, Producer), Donna DeSanctis (Producer), Larry West (Programme Director), Igor Stravinsky (Composer), Richard Stoltzman, Tokyo String Quartet (Performers) en
dc.contributor.other	Σταύρος Φιλιπποπολίτης el
dc.publisher	Τμήμα Μουσικών Σπουδών Α.Π.Θ. el
dc.title	The Concert Hall
dc.title.other	The Concert Hall #362 : Stravinsky Stoltzman Mozart Tokyo
dc.subject	Φωνή της Αμερικής, Ρίτσαρντ Στόλτζμαν, Κουαρτέτο Εγχόρδων, Τόκυο, Ίγκορ Στραβίνσκυ el
dc.subject.other	VoA; Voice of America; The Concert Hall, Richard Stoltzman, Tokyo, String Quartet, Igor Stravinsky en
dc.description	Η εκπομπή σχετίζεται μέσω της μουσικής του Stravinsky με τις 2 προηγούμενες. Αυτήν την φορά όμως πρωταγωνιστές και εκτελεστές της μουσικής του συνθέτη είναι ο Richard Stoltzman και το Tokyo String Quartet el
dc.description.other	A relation with the 2 previous broadcasts is established through the music of Stravinsky. This time the main performers of said music are Richard Stoltzman and the Tokyo String Quartet en
dc.language	Αγγλικά = English
dc.language.iso	en
dc.type	Oral, Music
dc.provenance	Greek Service of the Voice of America. (Kavala)
dc.relation	LMS-GSVOA 3 (361)
dc.date.created	11/28/1984

dc.identifier	LMS-GSVOA 5 (364)
dc.creator	Voice of America
dc.contributor	Lyn Farmer (Host, Producer), Donna De Sanctis (Producer), Larry West (Programme Director), Beverly Sills, Sherrill Milnes, Placido Domingo (Performers), Gustave Charpentier, Giuseppe Verdi, Georg Friedrich Händel, Robert Ward, Gaetano Donizetti (Composers) en
dc.contributor.other	Σταύρος Φιλιπποπολίτης el
dc.publisher	Τμήμα Μουσικών Σπουδών Α.Π.Θ. el
dc.title	The Concert Hall
dc.title.other	The Concert Hall #364 : Opera Beverly Sills
dc.subject	Φωνή της Αμερικής, Νέα Υόρκη, Όπερα, Ριγκολέττο, Μπέβερλι Σιλς, Πλάθιντο Ντομίνγκο el
dc.subject.other	VoA; Voice of America; The Concert Hall, New York City, Opera, Rigoletto, Beverly Sills, Placido Domingo en
dc.description	Αυτήν την εβδομάδα η New York City Opera, μία μεγάλη αμερικανική εταιρεία όπερας γιορτάζει την 40η της επέτειο el
dc.description.other	This week, the New York Opera, a major American opera company celebrates its 40 th anniversary en
dc.language	Αγγλικά = English
dc.language.iso	en
dc.type	Oral, Music
dc.provenance	Greek Service of the Voice of America. (Kavala)
dc.relation	LMS-GSVOA 6 (365)
dc.date.created	11/28/1984

dc.identifier	LMS-GSVOA 6 (365)
dc.creator	Voice of America
dc.contributor	Lyn Farmer (Host, Producer), Donna De Sanctis (Producer), Larry West (Programme Director), Beverly Sills, Alexander Young, John Reardon, Placido Domingo (Performers), Giuseppe Verdi, Igor Stravinsky, Pietro Mascagni (Composers)
dc.contributor.other	Σταύρος Φιλιπποπολίτης el
dc.publisher	Τμήμα Μουσικών Σπουδών Α.Π.Θ. el
dc.title	The Concert Hall
dc.title.other	The Concert Hall #365 : NYC Orchestra 40th Anniversary
dc.subject	Φωνή της Αμερικής, Νέα Υόρκη, Όπερα, Ριγκολέττο, Μπέμπερλι Σιλς, Πλάθιντο Ντομίνγκο, Κουρέας της Σεβίλλης, Καβαλερία Ρουστικάνα, Ριγκολέτο el
dc.subject.other	VoA; Voice of America; The Concert Hall, New York City, Opera, Rigoletto, Beverly Sills, Placido Domingo, The Barber of Seville, Cavalleria Rusticana, Rigoletto en
dc.description	Η New York City Opera, μία μεγάλη αμερικανική εταιρεία όπερας γιορτάζει την 40η της επέτειο και η παρούσα εκπομπή αποτελεί το δεύτερο αφιέρωμα σε αυτήν el
dc.description.other	The New York City Opera, a major American opera company, celebrates its 40 th anniversary and this broadcast constitutes the second part of the show's tribute to it en
dc.language	Αγγλικά = English
dc.language.iso	en
dc.type	Oral, Music
dc.provenance	Greek Service of the Voice of America. (Kavala)
dc.relation	LMS-GSVOA 5 (364)
dc.date.created	11/28/1984

dc.identifier	LMS-GSVOA 7 (369)
dc.creator	Voice of America
dc.contributor	Lyn Farmer (Host, Producer), Donna de Sanctis (Producer), *Mimi Levits* (Programme Director) , “Boston Symphony Chamber Players”, Joseph Silverstein, Max Hobart, Burton Fine, Patricia McCarty , Jules Eskin (Musicians)
dc.contributor.other	Σταύρος Φιλιπποπολίτης el
dc.publisher	Τμήμα Μουσικών Σπουδών Α.Π.Θ. el
dc.title	The Concert Hall
dc.title.other	The Concert Hall #369
dc.subject	Φωνή της Αμερικής, Μουσική δωματίου, Μπράμς, Κουιντέτο el
dc.subject.other	VoA; Voice of America; The Concert Hall, Chamber Music, Brahms, Quintet en
dc.description	Η εκπομπή αποτελεί το δεύτερο και τελευταίο μέρος από μία μικρή σειρά εξερευνήσεων γύρω από την μουσική δωματίου με πρωταγωνιστές τους “Boston Symphony Chamber Players” el
dc.description.other	This broadcast is the second part of a mini-series centered around chamber music with “Boston Symphony Chamber Players” being the protagonist en
dc.language	Αγγλικά = English
dc.language.iso	en
dc.type	Oral, Music
dc.provenance	Greek Service of the Voice of America. (Kavala)

dc.identifier	LMS-GSVOA 8 (377)
dc.creator	Voice of America
dc.contributor	Lyn Farmer (Host, Producer), Larry West (Director), Henry Blau (Audio Engineer), Bob James (Composer)
dc.contributor.other	Σταύρος Φιλιπποπολίτης el
dc.publisher	Τμήμα Μουσικών Σπουδών Α.Π.Θ. el
dc.title	The Concert Hall
dc.title.other	The Concert Hall #377 : Bob James Jane Philippe
dc.subject	Φωνή της Αμερικής, σύνθεση, τζαζ, ηλεκτρονική μουσική, ενορχήστρωση el
dc.subject.other	VoA; Voice of America; The Concert Hall, composition, jazz, electronic music, arrangement en
dc.description	Η εκπομπή αυτή αφορά τον συνθέτη, arranger και keyboard performer Bob James, εστιάζοντας σε έναν δίσκο που εξέδωσε με έργα του Jean-Philippe Rameau el
dc.description.other	This broadcast is about composer, arranger and keyboard performer Bob James, focusing on a disc he released of works by Jean-Philippe Rameau en
dc.language	Αγγλικά = English
dc.language.iso	En
dc.type	Oral, Music
dc.provenance	Greek Service of the Voice of America. (Kavala)
dc.relation	LMS-GSVOA 41 (481)

dc.identifier	LMS-GSVOA 9 (379)
dc.creator	Voice of America
dc.contributor	Lyn Farmer (Host, Producer), Beethoven (Composer)
dc.contributor.other	Σταύρος Φιλιπποπολίτης el
dc.publisher	Τμήμα Μουσικών Σπουδών Α.Π.Θ. el
dc.title	The Concert Hall
dc.title.other	The Concert Hall #379 : Pastorale by Beethoven (Chamber Orchestra)
dc.subject	Φωνή της Αμερικής, Μπετόβεν, Συμφωνία, el
dc.subject.other	VoA; Voice of America; The Concert Hall, Beethoven, Symphony ,Delos en
dc.description	Εκπομπή στην οποία ακούγεται η 6 ^η Συμφωνία του Μπετόβεν. Επίσης αναφέρεται η εταιρεία «Ντέλος» και εμφανίζεται η ιδρύτρια της, Amelia S. Haygood el
dc.description.other	In this broadcast we listen to the 6 th Symphony of Beethoven. The company “Delos” and its founder Amelia S. Haygood, are also mentioned en
dc.language	Αγγλικά = English
dc.language.iso	en
dc.type	Oral, Music
dc.provenance	Greek Service of the Voice of America. (Kavala)

dc.identifier	LMS-GSVOA 10 (383)
dc.creator	Voice of America
dc.contributor	Lyn Farmer (Host, Producer), Roland Nadeau (Host), Marc Crow (Professor)
dc.contributor.other	Σταύρος Φιλιπποπολίτης el
dc.publisher	Τμήμα Μουσικών Σπουδών Α.Π.Θ. el
dc.title	The Concert Hall
dc.title.other	The Concert Hall #383
dc.subject	Φωνή της Αμερικής, Βοστώνη, Τσέμπαλο, Κλαβίχορδο el
dc.subject.other	VoA; Voice of America; The Concert Hall, Boston, harpsichord, clavichord en
dc.description	Η εκπομπή αποτελεί μέρος σειράς αμερικανικών εκπομπών, της παραγωγής, που μεταδίδονται στο Concert Hall. Η σειρά λέγεται "A Note to you", μια παραγωγή του Northeastern University της Βοστόνης, Μασαχουσέτης.Εμφανίζονται οι Roland Nadeu και Marc Crow el
dc.description.other	The show is part of a series of other American shows broadcast at Concert Hall. The series is called "A Note to you," a production of Northeastern University in Boston, Mass. Featuring Roland Nadeu and Marc Crow en
dc.language	Αγγλικά = English
dc.language.iso	en
dc.type	Oral, Music
dc.provenance	Greek Service of the Voice of America. (Kavala)

dc.identifier	LMS-GSVOA 11 (384)
dc.creator	Voice of America
dc.contributor	Lyn Farmer (Host, Producer), Larry West (Director), Robin Rupley (Profile of Todd Duncan)
dc.contributor.other	Σταύρος Φιλιπποπολίτης el
dc.publisher	Τμήμα Μουσικών Σπουδών Α.Π.Θ. el
dc.title	The Concert Hall
dc.title.other	The Concert Hall #384 : Todd Duncan
dc.subject	Φωνή της Αμερικής, Τραγούδι, Γκέρσουιν el
dc.subject.other	VoA; Voice of America; The Concert Hall, Singing, Gershwin Black history month, en
dc.description	Στα πλαίσια του black history month η εκπομπή αφιερώνεται σε έναν έγχρωμο καλλιτέχνη, τον Todd Duncan, πρωτοπόρο σε πολλούς τομείς του τραγουδιού el
dc.description.other	As part of black history month, the show is dedicated to a black artist, Todd Duncan, a pioneer in many areas of singing en
dc.language	Αγγλικά = English
dc.language.iso	en
dc.type	Oral, Music
dc.provenance	Greek Service of the Voice of America. (Kavala)

dc.identifier	LMS-GSVOA 12 (385)
dc.creator	Voice of America
dc.contributor	Lyn Farmer (Host, Producer), Paul Sweetman (Pianist), Ulysses Kay (Composer)
dc.contributor.other	Σταύρος Φιλιπποπολίτης el
dc.publisher	Τμήμα Μουσικών Σπουδών Α.Π.Θ. el
dc.title	The Concert Hall
dc.title.other	The Concert Hall #385 : Paul Sweetman
dc.subject	Φωνή της Αμερικής, Πιάνο, Τζαζ, el
dc.subject.other	VoA; Voice of America; The Concert Hall, piano, jazz, Sweetnam en
dc.description	Η εκπομπή λαμβάνει χώρα στο πλαίσιο του black history month και εκτός από τον Sweetnam γίνεται αναφορά και στον Ulysses Kay, βραβευμένο συνθέτη, σε μία περίοδο που δεν υπήρχαν έγχρωμοι συνθέτες στο προσκήνιο el
dc.description.other	The show takes place in the context of black history month and in addition to Sweetnam, Ulysses Kay, an award-winning composer is also mentioned, at a time when there were no black composers in the limelight en
dc.language	Αγγλικά = English
dc.language.iso	en
dc.type	Oral, Music
dc.provenance	Greek Service of the Voice of America. (Kavala)
dc.relation	

dc.identifier	LMS-GSVOA 13 (390)
dc.creator	Voice of America
dc.contributor	Lyn Farmer (Host, Producer), Sergiu Luca (Violinist), Ailene Günther Morris (Producer)
dc.contributor.other	Σταύρος Φιλιπποπολίτης el
dc.publisher	Τμήμα Μουσικών Σπουδών Α.Π.Θ. el
dc.title	The Concert Hall
dc.title.other	The Concert Hall #390 : Sergio
dc.subject	Φωνή της Αμερικής, Μπαχ, Μπαρόκ βιολί, el
dc.subject.other	VoA; Voice of America; The Concert Hall, Bach, Baroque violin, Sergiu Luca en
dc.description	Η εκπομπή εστιάζει στον πιο επιτυχημένο εκθέτη του έργου του Bach, κρίνοντας από την δημοτικότητα του τουλάχιστον. Πρόκειται για τον ρουμάνο Sergiu Luca el
dc.description.other	The show focuses on the most successful exponent of Bach's work, judging by his popularity. It's about the Romanian Sergiu Luca en
dc.language	Αγγλικά = English
dc.language.iso	en
dc.type	Oral, Music
dc.provenance	Greek Service of the Voice of America. (Kavala)

dc.identifier	LMS-GSVOA 14 (391)
dc.creator	Voice of America
dc.contributor	Lyn Farmer (Host, Producer), Aileen Morris Gunther (Organist)
dc.contributor.other	Σταύρος Φιλιπποπολίτης el
dc.publisher	Τμήμα Μουσικών Σπουδών Α.Π.Θ. el
dc.title	The Concert Hall
dc.title.other	The Concert Hall #391 : Organ Music
dc.subject	Φωνή της Αμερικής, Εκκλησιαστικό όργανο, el
dc.subject.other	VoA; Voice of America; The Concert Hall , organ, Charles Ives, en
dc.description	Στην συγκεκριμένη εκπομπή γίνεται αφιέρωμα στο εκκλησιαστικό όργανο. Καλεσμένη είναι η Aileen Morris Gunther, καθηγήτρια μουσικής, οργανίστρια, συγγραφέας και ραδιοφωνική παραγωγός, με γνώση γύρω από το εκκλησιαστικό όργανο el
dc.description.other	In this broadcast, a tribute is made to the organ. The guest is Aileen Morris Gunther, a music teacher, organist, writer and radio producer, with knowledge about the organ en
dc.language	Αγγλικά = English
dc.language.iso	en
dc.type	Oral, Music
dc.provenance	Greek Service of the Voice of America. (Kavala)
dc.date.created	04/07/1985

dc.identifier	LMS-GSVOA 15 (393)
dc.creator	Voice of America
dc.contributor	Lyn Farmer (Host, Producer), Yehudi Menuhin (Violinist), Louis Persinger (Teacher)
dc.contributor.other	Σταύρος Φιλιπποπολίτης el
dc.publisher	Τμήμα Μουσικών Σπουδών Α.Π.Θ. el
dc.title	The Concert Hall
dc.title.other	The Concert Hall #393 : Yehudi Menuhin
dc.subject	Φωνή της Αμερικής, Βιολιστής, el
dc.subject.other	VoA; Voice of America; The Concert Hall, Violinist, Dvořák , Béla Bartók, Carnegie Hall en
dc.description	Η εκπομπή αυτή αφιερώνεται στον βιολιστή Yehudi Menuhin. Εξετάζει την καριέρα του και περιλαμβάνει κάποιες πολύ πρώιμες ηχογραφήσεις του, από όταν ο βιολιστής ξεκινούσε τα πρώτα του μουσικά βήματα el
dc.description.other	The broadcast is dedicated to the violinist Yehudi Menuhin. It examines his career and includes some of his very early recordings, from when the violinist was taking his first musical steps en
dc.language	Αγγλικά = English
dc.language.iso	en
dc.type	Oral, Music
dc.provenance	Greek Service of the Voice of America. (Kavala)
dc.date.created	04/26/1985

dc.identifier	LMS-GSVOA 16 (412)
dc.creator	Voice of America
dc.contributor	Lyn Farmer (Host, Producer), Stewart Gordon (Director)
dc.contributor.other	Σταύρος Φιλιπποπολίτης el
dc.publisher	Τμήμα Μουσικών Σπουδών Α.Π.Θ. el
dc.title	The Concert Hall
dc.title.other	The Concert Hall #412 : Meryland piano competition
dc.subject	Φωνή της Αμερικής, Διαγωνισμός Πιάνου, φεστιβάλ, el
dc.subject.other	VoA; Voice of America; The Concert Hall , Piano competition, festival, Rachmaninov, Prokofiev en
dc.description	Η εκπομπή σχετίζεται με τον ετήσιο διαγωνισμό πιάνου του Meryland, όπου πιανίστες από όλο τον κόσμο διαγωνίζονταν για το ποσό των 15.000 δολαρίων, αλλά και για την αναγνώριση και τις ευκαιρίες που προσέφερε για διεθνή καριέρα el
dc.description.other	The broadcast is about the annual piano competition of Meryland, in which performers from all over the world compete for the sum of 15.000 dollars, as well as for the recognition and the opportunities it offers for an international career en
dc.language	Αγγλικά = English
dc.language.iso	en
dc.type	Oral, Music
dc.provenance	Greek Service of the Voice of America. (Kavala)
dc.date.created	09/04/1985

dc.identifier	LMS-GSVOA 17 (413)
dc.creator	Voice of America
dc.contributor	Lyn Farmer (Host, Producer), Roland Nadeau (Announcer)
dc.contributor.other	Σταύρος Φιλιπποπολίτης el
dc.publisher	Τμήμα Μουσικών Σπουδών Α.Π.Θ. el
dc.title	The Concert Hall
dc.title.other	The Concert Hall #413
dc.subject	Φωνή της Αμερικής, πολυφωνία, Μπαχ el
dc.subject.other	VoA; Voice of America; The Concert Hall, polyphony, Bach, Pachelbel en
dc.description	Το θέμα της εκπομπής είναι η πολυφωνία. Μετά από μία σύντομη εισαγωγή από τον σύνηθη παρουσιαστή του Concert Hall, Lyn Farmer, γίνεται αναμετάδοση του "A note to you" με τον Roland Nadeau ως παρουσιαστή el
dc.description.other	Today's topic is polyphony. After a brief introduction by regular Concert Hall presenter Lyn Farmer, a rebroadcast of "A note to you" is played with Roland Nadeau as presenter en
dc.language	Αγγλικά = English
dc.language.iso	en
dc.type	Oral, Music
dc.provenance	Greek Service of the Voice of America. (Kavala)
dc.date.created	09/08/1985

dc.identifier	LMS-GSVOA 18 (414)
dc.creator	Voice of America
dc.contributor	Lyn Farmer (Host, Producer), Frederick Fennell (Conductor)
dc.contributor.other	Σταύρος Φιλιπποπολίτης el
dc.publisher	Τμήμα Μουσικών Σπουδών Α.Π.Θ. el
dc.title	The Concert Hall
dc.title.other	The Concert Hall #414 : Frederick Fennell
dc.subject	Φωνή της Αμερικής, μαέστρος, μπάντα πνευστών, χάλκινα el
dc.subject.other	VoA; Voice of America; The Concert Hall , conductor, wind ensemble, brass, Symphonic Concert Band en
dc.description	Η εκπομπή αυτή αναπτύσσεται εστιάζοντας στο έργο του Frederick Fennell σχετικά με την εδραίωση των συνόλων πνευστών και χάλκινων στην μουσική σκηνή των Ηνωμένων Πολιτειών el
dc.description.other	This broadcast develops by focusing on Frederick Fennell's work on the establishment of wind and brass ensembles in the United States music scene en
dc.language	Αγγλικά = English
dc.language.iso	en
dc.type	Oral, Music
dc.provenance	Greek Service of the Voice of America. (Kavala)
dc.relation	LMS-GSVOA 19 (415)
dc.date.created	09/15/1985

dc.identifier	LMS-GSVOA 19 (415)
dc.creator	Voice of America
dc.contributor	Lyn Farmer (Host, Producer), Frederick Fennell (Conductor), Richard Strauss (Composer)
dc.contributor.other	Σταύρος Φιλιπποπολίτης el
dc.publisher	Τμήμα Μουσικών Σπουδών Α.Π.Θ. el
dc.title	The Concert Hall
dc.title.other	The Concert Hall #415 : Athens
dc.subject	Φωνή της Αμερικής, μαέστρος, Ρίτσαρντ Στράους, ορχήστρα, ενορχήστρωση el
dc.subject.other	VoA; Voice of America; The Concert Hall , conductor, Richard Strauss , orchestra, orchestration en
dc.description	Σε αυτή την εκπομπή είναι καλεσμένος ο Frederick Fennell , αυτή τη φορά διευθύνοντας 2 κομμάτια του Richard Strauss. Η ηχογράφηση λαμβάνει χώρα στην βιβλιοθήκη του κογκρέσου el
dc.description.other	In this broadcast, Frederick Fennell is invited, this time conducting 2 pieces by Richard Strauss. The recording takes place at the library of congress en
dc.language	Αγγλικά = English
dc.language.iso	en
dc.type	Oral, Music
dc.provenance	Greek Service of the Voice of America. (Kavala)
dc.relation	LMS-GSVOA 18 (414)
dc.date.created	09/22/1985

dc.identifier	LMS-GSVOA 20 (417)
dc.creator	Voice of America
dc.contributor	Lyn Farmer (Host, Producer), Aaron Copland (Composer), Edward MacDowell (Composer) , Howard Hansen (Conductor)
dc.contributor.other	Σταύρος Φιλιπποπολίτης el
dc.publisher	Τμήμα Μουσικών Σπουδών Α.Π.Θ. el
dc.title	The Concert Hall
dc.title.other	The Concert Hall #417 : Aaron Copland
dc.subject	Φωνή της Αμερικής, Συμφωνική ορχήστρα του Λονδίνου, παραγγελίες el
dc.subject.other	VoA; Voice of America; The Concert Hall, London Symphony Orchestra, commissions, MacDowell Colony, en
dc.description	Η συγκεκριμένη μετάδοση αφιερώνεται στον Aaron Copland, ο οποίος έχει γράψει και το μουσικό θέμα της εκπομπής. Είναι η πρώτη εκπομπή από τις εξεταζόμενες που στο κλείσιμο ξαναπαίζει το μουσικό θέμα του Concert Hall ολόκληρο el
dc.description.other	This particular broadcast is dedicated to Aaron Copland, who also wrote the theme music for the show. It is the first show of the examined ones that, at the end, plays again the whole theme of the Concert Hall en
dc.language	Αγγλικά = English
dc.language.iso	en
dc.type	Oral, Music
dc.provenance	Greek Service of the Voice of America. (Kavala)
dc.date.created	14/06/1985

dc.identifier	LMS-GSVOA 21 (419)
dc.creator	Voice of America
dc.contributor	Lyn Farmer (Host, Producer), Roland Nadeau (Professor) , Bob Winter (Pianist), Thelonius Monk (Composer)
dc.contributor.other	Σταύρος Φιλιπποπολίτης el
dc.publisher	Τμήμα Μουσικών Σπουδών Α.Π.Θ. el
dc.title	The Concert Hall
dc.title.other	The Concert Hall #419 : Take the A Train
dc.subject	Φωνή της Αμερικής, πιανίστας, Τζαζ, Κουαρτέτο, el
dc.subject.other	VoA; Voice of America; The Concert Hall, pianist, jazz, quartet, Kronos Quartet en
dc.description	Καλεσμένος στην εκπομπή είναι ο Roland Nadeau, καθηγητής μουσικής στο Northeastern University της Βοστώνης. Ο K. Nadeau εμφανίζεται συχνά στην εκπομπή, μέσω της δημοφιλής εκπομπής του (A note to You) που αναμεταδίδεται και από το Concert Hall el
dc.description.other	The guest on the broadcast is Roland Nadeau, professor of music at Northeastern University in Boston. Mr. Nadeau appears frequently on the show, through his popular show (A note to You) which is also broadcast by the Concert Hall en
dc.language	Αγγλικά = English
dc.language.iso	en
dc.type	Oral, Music
dc.provenance	Greek Service of the Voice of America. (Kavala)
dc.date.created	10/20/1985

dc.identifier	LMS-GSVOA 22 (421)
dc.creator	Voice of America
dc.contributor	Lyn Farmer (Host, Producer), Liz Roberts (Assistant Producer), Matthew Stull (Singer)
dc.contributor.other	Σταύρος Φιλιπποπολίτης el
dc.publisher	Τμήμα Μουσικών Σπουδών Α.Π.Θ. el
dc.title	The Concert Hall
dc.title.other	The Concert Hall #421 : Paps Acapella group
dc.subject	Φωνή της Αμερικής, α καπέλα, μαδριγάλι, Εδινβούργο, φεστιβάλ el
dc.subject.other	VoA; Voice of America; The Concert Hall, acapella, madrigal, Edinburg, festival en
dc.description	Καλεσμένοι της εκπομπής είναι οι The Bobs, ένα New Wave Acapella group, με κύριο γνώρισμα την άκρως ανθρώπινη και καθημερινή θεματολογία τραγουδιών. Επίσης, περιλαμβάνεται συνέντευξη με ένα επί πολλά χρόνια μέλος του συγκροτήματος, τον Matthew Stull el
dc.description.other	The guests of the broadcast are The Bobs, a New Wave Acapella group, whose main feature is the highly human and everyday subject matter of songs. It also includes interview with longtime band member, Matthew Stull en
dc.language	Αγγλικά = English
dc.language.iso	en
dc.type	Oral, Music
dc.provenance	Greek Service of the Voice of America. (Kavala)
dc.date.created	11/03/1985

dc.identifier	LMS-GSVOA 23 (422)
dc.creator	Voice of America
dc.contributor	Lyn Farmer (Host, Producer), Aaron Copland (Composer), Leo Smit (Pianist) , Rubin Goldmark (Professor)
dc.contributor.other	Σταύρος Φιλιπποπολίτης el
dc.publisher	Τμήμα Μουσικών Σπουδών Α.Π.Θ. el
dc.title	The Concert Hall
dc.title.other	The Concert Hall #422 : Aaron Copland Bday Series Part 1 of 4
dc.subject	Φωνή της Αμερικής, πιανο, σονάτα, σύνθεση el
dc.subject.other	VoA; Voice of America; The Concert Hall, piano, sonata, composition en
dc.description	Με αφορμή τα γενέθλια του Aaron Copland στις 14 Νοεμβρίου η εκπομπή, μαζί με τις 3 επόμενες θα αφιερωθούν στον συνθέτη el
dc.description.other	On the occasion of Aaron Copland's birthday on November 14, the show, along with the next 3, will be dedicated to the composer en
dc.language	Αγγλικά = English
dc.language.iso	en
dc.type	Oral, Music
dc.provenance	Greek Service of the Voice of America. (Kavala)
dc.relation	LMS-GSVOA 24 (423)
dc.date.created	11/120/1985

dc.identifier	LMS-GSVOA 24 (423)
dc.creator	Voice of America
dc.contributor	Lyn Farmer (Host, Producer), Aaron Copland (Composer), Leo Smit (Pianist)
dc.contributor.other	Σταύρος Φιλιπποπολίτης el
dc.publisher	Τμήμα Μουσικών Σπουδών Α.Π.Θ. el
dc.title	The Concert Hall
dc.title.other	The Concert Hall #423 : Aaron Copland Film Music Down a Country Lane
dc.subject	Φωνή της Αμερικής, κινηματογραφική μουσική , Συμφωνική ορχήστρα του Λονδίνου el
dc.subject.other	VoA; Voice of America; The Concert Hall , film music, London Symphony Orchestra en
dc.description	Η δεύτερη από τις τέσσερις εκπομπές, αφιερωμένες στον Aaron Copland el
dc.description.other	The second of the four broadcast, dedicated to Aaron Copland en
dc.language	Αγγλικά = English
dc.language.iso	en
dc.type	Oral, Music
dc.provenance	Greek Service of the Voice of America. (Kavala)
dc.relation	LMS-GSVOA 23 (422), LMS-GSVOA 26 (433)
dc.date.created	11/17/1985

dc.identifier	LMS-GSVOA 25 (431)
dc.creator	Voice of America
dc.contributor	Lyn Farmer (Host, Producer), Liz Roberts (Producer), Larry West (Director), Ed Kirby, Tom Burba, Kevin Raymond (Audio Engineers), Jeffrey Mayeriks (Guitarist)
dc.contributor.other	Σταύρος Φιλιπποπολίτης el
dc.publisher	Τμήμα Μουσικών Σπουδών Α.Π.Θ. el
dc.title	The Concert Hall
dc.title.other	The Concert Hall #431 : Guitarist
dc.subject	Φωνή της Αμερικής, κιθαρίστας, Γκέρσουιν, τζαζ, Παγκανίνι el
dc.subject.other	VoA; Voice of America; The Concert Hall , guitarist, Gershwin, jazz, Paganini en
dc.description	Η εκπομπή είναι πανομοιότυπη με την #492, με δύο δευτερόλεπτα απόκλιση el
dc.description.other	The broadcast is identical to #492, with a two second difference en
dc.language	Αγγλικά = English
dc.language.iso	en
dc.type	Oral, Music
dc.provenance	Greek Service of the Voice of America. (Kavala)
dc.relation	LMS-GSVOA 49(492)
dc.date.created	01/12/1987

dc.identifier	LMS-GSVOA 26 (433)
dc.creator	Voice of America
dc.contributor	Lyn Farmer (Host, Producer), Aaron Copland (Composer)
dc.contributor.other	Σταύρος Φιλιπποπολίτης el
dc.publisher	Τμήμα Μουσικών Σπουδών Α.Π.Θ. el
dc.title	The Concert Hall
dc.title.other	The Concert Hall #433 : Aaron Copland Film Music
dc.subject	Φωνή της Αμερικής, κινηματογραφική μουσική, Συμφωνική ορχήστρα του Λονδίνου el
dc.subject.other	VoA; Voice of America; The Concert Hall, film music, London Symphony Orchestra en
dc.description	Πρόκειται για την ίδια εκπομπή με την #423, με 3 δευτερόλεπτα απόκλιση el
dc.description.other	This is the same broadcast as #423, with a 3 second difference en
dc.language	Αγγλικά = English
dc.language.iso	en
dc.type	Oral, Music
dc.provenance	Greek Service of the Voice of America. (Kavala)
dc.relation	LMS-GSVOA 24 (423)
dc.date.created	11/17/1985

dc.identifier	LMS-GSVOA 27 (434)
dc.creator	Voice of America
dc.contributor	Lyn Farmer (Host, Producer), Gerard Schwarz (Conductor)
dc.contributor.other	Σταύρος Φιλιπποπολίτης el
dc.publisher	Τμήμα Μουσικών Σπουδών Α.Π.Θ. el
dc.title	The Concert Hall
dc.title.other	The Concert Hall #434 : Rossini Honeger Diamond
dc.subject	Φωνή της Αμερικής, Μητρόπουλος el
dc.subject.other	VoA; Voice of America; The Concert Hall, Mitropoulos, Los Angeles Chamber Orchestra en
dc.description	Πρόκειται για την δεύτερη εκπομπή αφιερωμένη στον Gerard Schwarz. Περιλαμβάνει ποικιλία μουσικών επιλογών, με συνδυαστικό κρίκο τις εκτελέσεις τους από τον Schwarz και την Los Angeles Chamber Orchestra el
dc.description.other	This is the second broadcast dedicated to Gerard Schwarz. Includes a variety of musical selections, linked by performances by Schwarz and the Los Angeles Chamber Orchestra en
dc.language	Αγγλικά = English
dc.language.iso	en
dc.type	Oral, Music
dc.provenance	Greek Service of the Voice of America. (Kavala)
dc.date.created	02/02/1986

dc.identifier	LMS-GSVOA 28 (440)
dc.creator	Voice of America
dc.contributor	Lyn Farmer (Host, Producer), Liz Roberts (Producer), Larry West (Director), Tom Verba (Audio Engineer), Christopher Kendall (Director)
dc.contributor.other	Σταύρος Φιλιπποπολίτης el
dc.publisher	Τμήμα Μουσικών Σπουδών Α.Π.Θ. el
dc.title	The Concert Hall
dc.title.other	The Concert Hall #440 : Schwanter Elixer Wernick The Poison Tree
dc.subject	Φωνή της Αμερικής, σύγχρονη μουσική, ορχήστρα el
dc.subject.other	VoA; Voice of America; The Concert Hall , contemporary music, orchestra en
dc.description	Σε αυτή την εκπομπή, οι προσκεκλημένοι θα είναι το σύνολο “20 th Century Consort” με τον μουσικό διευθυντή τους, Christopher Kendall, ο οποίος θα είναι αυτός που θα τους εκπροσωπεί στις συνεντεύξεις el
dc.description.other	In this broadcast, the guests will be the ensemble “20th Century Consort” with their musical director, Christopher Kendall, who will be the one representing them in the interviews en
dc.language	Αγγλικά = English
dc.language.iso	en
dc.type	Oral, Music
dc.provenance	Greek Service of the Voice of America. (Kavala)
dc.date.created	16/03/1986

dc.identifier	LMS-GSVOA 29 (441)
dc.creator	Voice of America
dc.contributor	Lyn Farmer (Host, Producer), Julian Pfeiffer (Cellist)
dc.contributor.other	Σταύρος Φιλιπποπολίτης el
dc.publisher	Τμήμα Μουσικών Σπουδών Α.Π.Θ. el
dc.title	The Concert Hall
dc.title.other	The Concert Hall #441 : Chamber Group Orpheus
dc.subject	Φωνή της Αμερικής, μουσική δωματίου, έλλειψη μαέστρου el
dc.subject.other	VoA; Voice of America; The Concert Hall , chamber music, lack of a conductor en
dc.description	Σε αυτή την εκπομπή, καλεσμένοι οι Orpheus Chamber Orchestra τους οποίους θα ανακαλύψουμε μέσω των ηχογραφήσεων που θα αποτελέσουν το σημερινό μουσικό σώμα της εκπομπής αλλά και μέσω συνεντεύξεων με τον ιδρυτή και τσελίστα Julian Pfeiffer el
dc.description.other	In this broadcast, guests are the Orpheus Chamber Orchestra whom we will discover through the recordings that will make up today's musical body of the show and also through interviews with the founder and cellist Julian Pfeiffer en
dc.language	Αγγλικά = English
dc.language.iso	en
dc.type	Oral, Music
dc.provenance	Greek Service of the Voice of America. (Kavala)

dc.identifier	LMS-GSVOA 30 (443)
dc.creator	Voice of America
dc.contributor	Lyn Farmer (Host, Producer), Laurence Gilgore (Conductor), Byron Janis (Pianist)
dc.contributor.other	Σταύρος Φιλιπποπολίτης el
dc.publisher	Τμήμα Μουσικών Σπουδών Α.Π.Θ. el
dc.title	The Concert Hall
dc.title.other	The Concert Hall #443
dc.subject	Φωνή της Αμερικής, Ορχήστρα Δωματίου el
dc.subject.other	VoA; Voice of America; The Concert Hall, Chamber Orchestra, "Connecticut Grand Opera" en
dc.description	Η εκπομπή λαμβάνει χώρα στο Στάμφορντ, Κονέκτικατ. Εκεί θα γνωρίσουμε την "Stamford Chamber Orchestra" και τον νεαρό μάεστρο της, Laurence Gilgore el
dc.description.other	The broadcast takes place in Stamford, Connecticut. There we will meet the "Stamford Chamber Orchestra" and its young conductor, Laurence Gilgore en
dc.language	Αγγλικά = English
dc.language.iso	en
dc.type	Oral, Music
dc.provenance	Greek Service of the Voice of America. (Kavala)
dc.date.created	04/06/1986

dc.identifier	LMS-GSVOA 31 (444)
dc.creator	Voice of America
dc.contributor	Lyn Farmer (Host, Producer), John Dick (Composer)
dc.contributor.other	Σταύρος Φιλιπποπολίτης el
dc.publisher	Τμήμα Μουσικών Σπουδών Α.Π.Θ. el
dc.title	The Concert Hall
dc.title.other	The Concert Hall #444 : John Dick
dc.subject	Φωνή της Αμερικής, σύγχρονη μουσική, λογοτεχνία el
dc.subject.other	VoA; Voice of America; The Concert Hall , “New York Philharmonic” , contemporary music , «20 th Century Consort”, literature en
dc.description	Αφιερωμένη στον John Dick, κοντραμπασίστα για την “New York Philharmonic” και συνθέτη, η εκπομπή περιλαμβάνει 2 έργα του και συνέντευξη el
dc.description.other	Dedicated to John Dick, double bass player for the "New York Philharmonic" and composer, the show includes 2 of his works and an interview en
dc.language	Αγγλικά = English
dc.language.iso	en
dc.type	Oral, Music
dc.provenance	Greek Service of the Voice of America. (Kavala)
dc.date.created	04/13/1986

dc.identifier	LMS-GSVOA 32 (445)
dc.creator	Voice of America
dc.contributor	Lyn Farmer (Host, Producer), Larry West (Director), Chris Padgett (Audio Engineer), Franz Waxman, Alex North (Composers), Charles Gerhardt (Conductor)
dc.contributor.other	Σταύρος Φιλιπποπολίτης el
dc.publisher	Τμήμα Μουσικών Σπουδών Α.Π.Θ. el
dc.title	The Concert Hall
dc.title.other	The Concert Hall #445 : Film Music Program Music
dc.subject	Φωνή της Αμερικής, κινηματογραφική μουσική, ιμπρεσιονισμός, προγραμματική μουσική el
dc.subject.other	VoA; Voice of America; The Concert Hall, film music, impressionism, program music en
dc.description	Η συγκεκριμένη εκπομπή αφορά την προγραμματική μουσική διάφορων ταινιών el
dc.description.other	This particular broadcast is about the program music of various films en
dc.language	Αγγλικά = English
dc.language.iso	en
dc.type	Oral, Music
dc.provenance	Greek Service of the Voice of America. (Kavala)
dc.date.created	04/20/1986

dc.identifier	LMS-GSVOA 33 (446)
dc.creator	Voice of America
dc.contributor	Lyn Farmer (Host, Producer), *Leo Scully* (Director), *Tom Verbas* (Audio Engineer), Laurindo Almeida (Guitarist)
dc.contributor.other	Σταύρος Φιλιπποπολίτης el
dc.publisher	Τμήμα Μουσικών Σπουδών Α.Π.Θ. el
dc.title	The Concert Hall
dc.title.other	The Concert Hall #446 : Laurinde Guitar
dc.subject	Φωνή της Αμερικής, κιθαρα, τζαζ el
dc.subject.other	VoA; Voice of America; The Concert Hall , guitar, jazz, “LA 4”en
dc.description	Σε αυτή την εκπομπή καλεσμένος είναι ο Laurindo Almeida, κιθαρίστας, συνθέτης και ενορχηστρωτής. Θα απασχολήσει η μέχρι τώρα πορεία του και μέσω συνεντεύξεων θα γνωρίσουμε την προσέγγιση που καταλήγει να του χαρίζει το ιδιαίτερο μουσικό ύφος που έχει el
dc.description.other	In this broadcast the guest is Laurindo Almeida, guitarist, composer and arranger. We will be interested in his career so far and through interviews we will get to know the approach that ends up giving him the special musical style he has en
dc.language	Αγγλικά = English
dc.language.iso	en
dc.type	Oral, Music
dc.provenance	Greek Service of the Voice of America. (Kavala)
dc.date.created	04/27/1986

dc.identifier	LMS-GSVOA 34 (447)
dc.creator	Voice of America
dc.contributor	Lyn Farmer (Host, Producer), Gustav Mahler (Composer), H.F. Redlich (Musicologist)
dc.contributor.other	Σταύρος Φιλιπποπολίτης el
dc.publisher	Τμήμα Μουσικών Σπουδών Α.Π.Θ. el
dc.title	The Concert Hall
dc.title.other	The Concert Hall #447 : Symphony n7 Gustav Mahler
dc.subject	Φωνή της Αμερικής, Συμφωνία, el
dc.subject.other	VoA; Voice of America; The Concert Hall , Symphony, en
dc.description	Στην σημερινή εκπομπή ακούμε ένα μέρος της 7 ^{ης} συμφωνίας του Gustav Mahler. Ο παρουσιαστής πριν ξεκινήσει το μουσικό απόσπασμα αναπτύσσει με ενδιαφέρον τρόπο τα νοηματικά κέντρα και ακουστικά πεδία της συμφωνίας, τα οποία αφορούν την νύχτα el
dc.description.other	In today's broadcast we listen to a part of Gustav Mahler's 7th symphony. The presenter, before starting the musical excerpt, interestingly develops the meaning centers and acoustic fields of the symphony, which concern the night en
dc.language	Αγγλικά = English
dc.language.iso	en
dc.type	Oral, Music
dc.provenance	Greek Service of the Voice of America. (Kavala)
dc.date.created	05/04/1986

dc.identifier	LMS-GSVOA 35 (456)
dc.creator	Voice of America
dc.contributor	Lyn Farmer (Host, Producer), William Albright (Pianist) ,
dc.contributor.other	Σταύρος Φιλιπποπολίτης el
dc.publisher	Τμήμα Μουσικών Σπουδών Α.Π.Θ. el
dc.title	The Concert Hall
dc.title.other	The Concert Hall #456 : Ragtime
dc.subject	Φωνή της Αμερικής, Ημέρα Ανεξαρτησίας el
dc.subject.other	VoA; Voice of America; The Concert Hall, ragtime, Independence Day, midwest en
dc.description	Η εκπομπή μεταδίδεται την 4 ^η Ιουλίου, ημέρα ανεξαρτησίας των Η.Π.Α. Το θέμα είναι το ragtime, σημαντικό αμερικάνικο είδος μουσικής και σύμφωνα με τα λεγόμενα του παρουσιαστή, βασικό στην αρχή καθιέρωσης της αμερικής ως ανεξάρτητη και από άποψη κουλτούρας el
dc.description.other	The broadcast airs on the 4th of July, US Independence Day. The topic is ragtime, an important American genre of music and according to the presenter, fundamental to the establishment of America as culturally independent en
dc.language	Αγγλικά = English
dc.language.iso	en
dc.type	Oral, Music
dc.provenance	Greek Service of the Voice of America. (Kavala)
dc.date.created	07/06/1986

dc.identifier	LMS-GSVOA 36 (470)
dc.creator	Voice of America
dc.contributor	Lyn Farmer (Host, Producer), Larry West (Director), Russel Sherman (Pianist)
dc.contributor.other	Σταύρος Φιλιπποπολίτης el
dc.publisher	Τμήμα Μουσικών Σπουδών Α.Π.Θ. el
dc.title	The Concert Hall
dc.title.other	The Concert Hall #470 : Beethoven's Rondo Russel Serman Piano
dc.subject	Φωνή της Αμερικής, πιανίστας, Μπετόβεν, el
dc.subject.other	VoA; Voice of America; The Concert Hall , Pianist, Beethoven en
dc.description	Ο Sherman είναι ο σημερινός πρωταγωνιστής της εκπομπής. Δεν υπάρχει συνέντευξη μαζί του αλλά μόνο αφήγηση από τον παρουσιαστή σχετικά με την ενδιαφέρουσα πορεία του el
dc.description.other	Sherman is the current star of the show. There is no interview with him but only narration from the presenter about his interesting journey en
dc.language	Αγγλικά = English
dc.language.iso	en
dc.type	Oral, Music
dc.provenance	Greek Service of the Voice of America. (Kavala)
dc.date.created	10/12/-

dc.identifier	LMS-GSVOA 37 (471)
dc.creator	Voice of America
dc.contributor	Lyn Farmer (Host, Producer), Larry West (Director), Joseph Silverstein (Conductor) , Maurice Abravanel (Director)
dc.contributor.other	Σταύρος Φιλιπποπολίτης el
dc.publisher	Τμήμα Μουσικών Σπουδών Α.Π.Θ. el
dc.title	The Concert Hall
dc.title.other	The Concert Hall #471 : Beethoven Violin Concerto
dc.subject	Φωνή της Αμερικής, κονσέρτο, Μάλερ, ορχήστρα el
dc.subject.other	VoA; Voice of America; The Concert Hall , concerto, Mahler, orchestra, Utah Symphony Orchestra en
dc.description	Στην εκπομπή γίνεται εισαγωγικά μία αναδρομή στην πορεία της Utah Symphony Orchestra και του τωρινού της μαέστρου Joseph Silverstein και έπειτα ο περισσότερος χρόνος αφιερώνεται σε ένα κονσέρτο για βιολί, του Ludwig van Beethoven el
dc.description.other	The broadcast opens with a look back at the history of the Utah Symphony Orchestra and its current conductor Joseph Silverstein, and then spends most of its time on a violin concerto by Ludwig van Beethoven en
dc.language	Αγγλικά = English
dc.language.iso	en
dc.type	Oral, Music
dc.provenance	Greek Service of the Voice of America. (Kavala)
dc.date.created	10/19/-

dc.identifier	LMS-GSVOA 38 (472)
dc.creator	Voice of America
dc.contributor	Lyn Farmer (Host, Producer), William Schuman (Composer), Robert Mann (Violinist)
dc.contributor.other	Σταύρος Φιλιπποπολίτης el
dc.publisher	Τμήμα Μουσικών Σπουδών Α.Π.Θ. el
dc.title	The Concert Hall
dc.title.other	The Concert Hall #472 : Ιστορικές Ηχογραφήσεις
dc.subject	Φωνή της Αμερικής, Τζούλιαντ, Κουαρτέτο εγχόρδων, el
dc.subject.other	VoA; Voice of America; The Concert Hall , Julliard, string quartet, Stradivarius en
dc.description	Με αφορμή την 40 ^η επέτειο του συνόλου, οι «Juilliard String Quartet» θα είναι το σημερινό αντικείμενο ενδιαφέροντος της εκπομπής el
dc.description.other	On the occasion of the ensemble's 40th anniversary, the 'Juilliard String Quartet' will be today's focus on the broadcast en
dc.language	Αγγλικά = English
dc.language.iso	en
dc.type	Oral, Music
dc.provenance	Greek Service of the Voice of America. (Kavala)
dc.date.created	10/26/-

dc.identifier	LMS-GSVOA 39 (476)
dc.creator	Voice of America
dc.contributor	Lyn Farmer (Host, Producer), Larry West (Director), Virgil Thomson (Composer) , Nadia Boulanger (Composer) , Ann Mason Stockton (Harpist)
dc.contributor.other	Σταύρος Φιλιπποπολίτης el
dc.publisher	Τμήμα Μουσικών Σπουδών Α.Π.Θ. el
dc.title	The Concert Hall
dc.title.other	The Concert Hall #476 : Virgil Thomson part 2 of 3
dc.subject	Φωνή της Αμερικής, σύνθεση, αμερικανική μουσική, el
dc.subject.other	VoA; Voice of America; The Concert Hall , composition, American music, Juilliard String Quartet en
dc.description	Η εκπομπή είναι συνέχεια ενός φόρου τιμής στον Virgil Thomson, με πρόφαση τα 90 ^α του γενέθλια που είναι κοντά χρονικά στην εκπομπή el
dc.description.other	The broadcast is a continuation of a tribute to Virgil Thomson, with the pretext of his 90th birthday which is close in time to the show en
dc.language	Αγγλικά = English
dc.language.iso	en
dc.type	Oral, Music
dc.provenance	Greek Service of the Voice of America. (Kavala)

dc.identifier	LMS-GSVOA 40 (480)
dc.creator	Voice of America
dc.contributor	Lyn Farmer (Host, Producer), Larry West (Director), Daniel Pinkham (Composer), Robert Hillyer (Poet)
dc.contributor.other	Σταύρος Φιλιπποπολίτης el
dc.publisher	Τμήμα Μουσικών Σπουδών Α.Π.Θ. el
dc.title	The Concert Hall
dc.title.other	The Concert Hall #480 : Ιστορικές Ηχογραφήσεις Christmas songs
dc.subject	Φωνή της Αμερικής, χριστουγεννιάτικη μουσική, χορωδία, φωνητικό σύνολο, μελωποίηση el
dc.subject.other	VoA; Voice of America; The Concert Hall, Christmas music, choir, vocal ensemble, melodization en
dc.description	Η εκπομπή απαρτίζεται από χριστουγεννιάτικη χορωδιακή μουσική από τον συνθέτη Daniel Pinkham. Όλα τα έργα εκτελούνται από το φωνητικό σύνολο από την Μινεάπολη που διευθύνει ο Dale Warland el
dc.description.other	The broadcast features choral Christmas music by composer Daniel Pinkham. All works are performed by the Minneapolis Vocal Ensemble directed by Dale Warland en
dc.language	Αγγλικά = English
dc.language.iso	en
dc.type	Oral, Music
dc.provenance	Greek Service of the Voice of America. (Kavala)
dc.date.created	12/21/1986

dc.identifier	LMS-GSVOA 41 (481)
dc.creator	Voice of America
dc.contributor	Lyn Farmer (Host, Producer), West (Director), Henry Blau (Audio Engineer), Bob James (Composer)
dc.contributor.other	Σταύρος Φιλιπποπολίτης el
dc.publisher	Τμήμα Μουσικών Σπουδών Α.Π.Θ. el
dc.title	The Concert Hall
dc.title.other	The Concert Hall #481 : Bob James plays Rameau
dc.subject	Φωνή της Αμερικής, σύνθεση, τζαζ, ηλεκτρονική μουσική, ενορχήστρωση el
dc.subject.other	VoA; Voice of America; The Concert Hall, composition, jazz, electronic music, arrangement en
dc.description	Πανομοιότυπη εκπομπή με την #377, με μόνο μία διαφορά 10 δευτερολέπτων el
dc.description.other	Identical broadcast to #377, with only a 10 second difference en
dc.language	Αγγλικά = English
dc.language.iso	en
dc.type	Oral, Music
dc.provenance	Greek Service of the Voice of America. (Kavala)
dc.relation	LMS-GSVOA 8 (377)
dc.date.created	12/28/1986

dc.identifier	LMS-GSVOA 42 (482)
dc.creator	Voice of America
dc.contributor	Lyn Farmer (Host, Producer), Larry West (Director), Greg Burns (Audio Engineer), Frederic Hand (Composer)
dc.contributor.other	Σταύρος Φιλιπποπολίτης el
dc.publisher	Τμήμα Μουσικών Σπουδών Α.Π.Θ. el
dc.title	The Concert Hall
dc.title.other	The Concert Hall #482 : Jazzantiqua
dc.subject	Φωνή της Αμερικής, σύγχρονη τζαζ, παλαιά μουσική, el
dc.subject.other	VoA; Voice of America; The Concert Hall, modern jazz, old music en
dc.description	Το θέμα της εκπομπής είναι οι Jazzantiqua. Ένα μουσικό σχήμα από την Νέα Υόρκη που συνδυάζει σύγχρονη τζαζ (της εποχής) με μουσική του 14ου και 15ου αιώνα αλλά και δικές τους συνθέσεις, εμπνευσμένες από "παλαιά" μουσική el
dc.description.other	The theme of the broadcast is Jazzantiqua. A musical group from New York that combines modern jazz (of the time) with music of the 14th and 15th centuries as well as their own compositions, inspired by "old" music en
dc.language	Αγγλικά = English
dc.language.iso	en
dc.type	Oral, Music
dc.provenance	Greek Service of the Voice of America. (Kavala)
dc.date.created	01/04/1987

dc.identifier	LMS-GSVOA 43 (483)
dc.creator	Voice of America
dc.contributor	Lyn Farmer (Host, Producer), Leonard Bernstein, William Schuman, Charles Ives, Aaron Copland, Samuel Barber, Henry Cowell (Composer)
dc.contributor.other	Σταύρος Φιλιπποπολίτης el
dc.publisher	Τμήμα Μουσικών Σπουδών Α.Π.Θ. el
dc.title	The Concert Hall
dc.title.other	The Concert Hall #483 : Bernstein Schumann Ives
dc.subject	Φωνή της Αμερικής, αμερικανοί συνθέτες, αμερικανική μουσική, τρομπέτα el
dc.subject.other	VoA; Voice of America; The Concert Hall, American composers, American music, trumpet en
dc.description	Το σημερινό μουσικό ρεπερτόριο απαρτίζεται από σύντομα ορχηστρικά έργα αμερικανών συνθετών el
dc.description.other	Today's musical repertoire consists of short orchestral works by American composers en
dc.language	Αγγλικά = English
dc.language.iso	en
dc.type	Oral, Music
dc.provenance	Greek Service of the Voice of America. (Kavala)
dc.date.created	01/11/1987

dc.identifier	LMS-GSVOA 44 (484)
dc.creator	Voice of America
dc.contributor	Lyn Farmer (Host, Producer), Larry West (Director), Mozart (Composer)
dc.contributor.other	Σταύρος Φιλιπποπολίτης el
dc.publisher	Τμήμα Μουσικών Σπουδών Α.Π.Θ. el
dc.title	The Concert Hall
dc.title.other	The Concert Hall #484 : Mozart on CD
dc.subject	Φωνή της Αμερικής, Μότσαρτ, ηχογράφηση el
dc.subject.other	VoA; Voice of America; The Concert Hall , Mozart, recording en
dc.description	Η συγκεκριμένη εκπομπή αφιερώνεται στο, τότε καινούργιο μέσο ηχογράφησης, το CD και τις καινοτομίες που προσφέρει. Οι ηχογραφήσεις έχουν γίνει σε CD της εταιρείας Delos η οποία και τις παραχώρησε στην εκπομπή el
dc.description.other	This particular broadcast is dedicated to the then new recording medium, the CD, and the innovations it offers. The recordings have been made on CD by the Delos company, which provided them to the show en
dc.language	Αγγλικά = English
dc.language.iso	en
dc.type	Oral, Music
dc.provenance	Greek Service of the Voice of America. (Kavala)
dc.date.created	01/18/1987

dc.identifier	LMS-GSVOA 45 (486)
dc.creator	Voice of America
dc.contributor	Lyn Farmer (Host, Producer), Larry West (Director), Mozart (Composer), David Shifrin (Clarinetist) , Franz Beyer (Musicologist)
dc.contributor.other	Σταύρος Φιλιπποπολίτης el
dc.publisher	Τμήμα Μουσικών Σπουδών Α.Π.Θ. el
dc.title	The Concert Hall
dc.title.other	The Concert Hall #486 : Mozart Excerpts from Requiem
dc.subject	Φωνή της Αμερικής, ρέκβιεμ, κλαρινέτο, κουιντέτο, κονσέρτο el
dc.subject.other	VoA; Voice of America; The Concert Hall, requiem, clarinet, quintet, concerto en
dc.description	Η εκπομπή αφορά το Requiem του Mozart, γύρω από το οποίο δίνονται πολλές πληροφορίες, κυρίως σχετικά με τη δημιουργία του el
dc.description.other	The broadcast is about Mozart's Requiem, around which a lot of information is given, mainly about its creation en
dc.language	Αγγλικά = English
dc.language.iso	en
dc.type	Oral, Music
dc.provenance	Greek Service of the Voice of America. (Kavala)
dc.date.created	02/01/1987

dc.identifier	LMS-GSVOA 46 (488)
dc.creator	Voice of America
dc.contributor	Lyn Farmer (Host, Producer), Larry West (Director), Henry Blau (Audio Engineer), Frederic Chopin (Composer), Arthur Rubinstein (Pianist)
dc.contributor.other	Σταύρος Φιλιπποπολίτης el
dc.publisher	Τμήμα Μουσικών Σπουδών Α.Π.Θ. el
dc.title	The Concert Hall
dc.title.other	The Concert Hall #488 : Rubinstein Part 2 of 2
dc.subject	Φωνή της Αμερικής, πιανίστας, εκτέλεση, Σοπέν el
dc.subject.other	VoA; Voice of America; The Concert Hall, pianist, performance, Chopin en
dc.description	Το πρόγραμμα γιορτάζει την 100 ^η επέτειο από την γέννηση του πιανίστα Arthur Rubinstein el
dc.description.other	The program celebrates the 100th anniversary of the birth of pianist Arthur Rubinstein en
dc.language	Αγγλικά = English
dc.language.iso	en
dc.type	Oral, Music
dc.provenance	Greek Service of the Voice of America. (Kavala)
dc.date.created	02/15/1987

dc.identifier	LMS-GSVOA 47 (490)
dc.creator	Voice of America
dc.contributor	Lyn Farmer (Host, Producer), Larry West (Director), John McNeerney (Audio Engineer), Plácido Domingo (tenor), Lorin Maazel (Conductor)
dc.contributor.other	Σταύρος Φιλιπποπολίτης el
dc.publisher	Τμήμα Μουσικών Σπουδών Α.Π.Θ. el
dc.title	The Concert Hall
dc.title.other	The Concert Hall #490 : Opera on Film
dc.subject	Φωνή της Αμερικής, όπερα, κινηματογράφος el
dc.subject.other	VoA; Voice of America; The Concert Hall, opera, film, Verdi en
dc.description	Η εκπομπή αφορά την όπερα και την μετάβαση της στο μέσο του κινηματογράφου εξερευνώντας τις προκλήσεις και τα πλεονεκτήματα που αυτό δίνει el
dc.description.other	The broadcast is about opera and its transition into the medium of cinema, exploring the challenges and advantages this gives en
dc.language	Αγγλικά = English
dc.language.iso	en
dc.type	Oral, Music
dc.provenance	Greek Service of the Voice of America. (Kavala)
dc.relation	LMS-GSVOA 48 (491)
dc.date.created	03/01/1987

dc.identifier	LMS-GSVOA 48 (491)
dc.creator	Voice of America
dc.contributor	Lyn Farmer (Host, Producer), Larry West (Director)
dc.contributor.other	Σταύρος Φιλιπποπολίτης el
dc.publisher	Τμήμα Μουσικών Σπουδών Α.Π.Θ. el
dc.title	The Concert Hall
dc.title.other	The Concert Hall #491
dc.subject	Φωνή της Αμερικής, όπερα, κινηματογράφος el
dc.subject.other	VoA; Voice of America; The Concert Hall, opera, film, Verdi , Carmen, Bizet en
dc.description	Σε αυτή την εκπομπή, όπως και στην #490 συζητιέται η μετάβαση της όπερας στο μέσο του κινηματογράφου, με τις ιδιαιτερότητες του. Και σε αυτές τις όπερες πρωταγωνιστικό ρόλο έχει ο Plácido Domingo με τον Franco Zeffirelli να σκηνοθετεί el
dc.description.other	In this broadcast, as in #490, the transition of opera to the medium of cinema is discussed, with its particularities. And in these operas Plácido Domingo has a leading role with Franco Zeffirelli directing en
dc.language	Αγγλικά = English
dc.language.iso	en
dc.type	Oral, Music
dc.provenance	Greek Service of the Voice of America. (Kavala)
dc.relation	LMS-GSVOA 47 (490)

dc.identifier	LMS-GSVOA 49 (492)
dc.creator	Voice of America
dc.contributor	Jeffrey Mayeriks (Guitarist), Lyn Farmer (Host, Producer), Liz Roberts (Producer), Larry West (Director), Ed Kirby, Tom Burba, Kevin Raymond (Audio Engineers)
dc.contributor.other	Σταύρος Φιλιπποπολίτης el
dc.publisher	Τμήμα Μουσικών Σπουδών Α.Π.Θ. el
dc.title	The Concert Hall
dc.title.other	The Concert Hall #492 : Jeffrey Mayeriks (Guitarist)
dc.subject	Φωνή της Αμερικής, κιθάρα, τζαζ el
dc.subject.other	VoA; Voice of America; The Concert Hall, guitar, jazz, Gershwin, Paganini en
dc.description	Η σημερινή εκπομπή αφιερώνεται στον συνθέτη και κιθαρίστα Jeffrey Mayeriks el
dc.description.other	Today's show is dedicated to composer and guitarist Jeffrey Mayeriks en
dc.language	Αγγλικά = English
dc.language.iso	en
dc.type	Oral, Music
dc.provenance	Greek Service of the Voice of America. (Kavala)
dc.relation	LMS-GSVOA 25 (431)
dc.date.created	03/15/1987

dc.identifier	LMS-GSVOA 50 (493)
dc.creator	Voice of America
dc.contributor	Lyn Farmer (Host, Producer), Larry West (Director), Liz Roberts (Producer), Dave Perry (Guitarist)
dc.contributor.other	Σταύρος Φιλιπποπολίτης el
dc.publisher	Τμήμα Μουσικών Σπουδών Α.Π.Θ. el
dc.title	The Concert Hall
dc.title.other	The Concert Hall #493 : Dave Perry Schubert Debussy Sor Rodrigo Albeniz Walton
dc.subject	Φωνή της Αμερικής, κιθάρα, οκτάχορδη κιθάρα, πολυφωνία, Σούμπερτ el
dc.subject.other	VoA; Voice of America; The Concert Hall, guitar, eight-string guitar, polyphony, Schubert, folk en
dc.description	Σημερινός καλεσμένος είναι ο David Perry, τροβαδούρος που με την κιθάρα του και την φωνή του θα εκτελέσει πολυποίκιλο ρεπερτόριο el
dc.description.other	Today's guest is David Perry, a troubadour who with his guitar and voice will perform a diverse repertoire en
dc.language	Αγγλικά = English
dc.language.iso	en
dc.type	Oral, Music
dc.provenance	Greek Service of the Voice of America. (Kavala)

dc.identifier	LMS-GSVOA 51 (495)
dc.creator	Voice of America
dc.contributor	Lyn Farmer (Host, Producer), Larry West (Director), Jean Busher (Audio Engineer), John Lewis (Composer)
dc.contributor.other	Σταύρος Φιλιπποπολίτης el
dc.publisher	Τμήμα Μουσικών Σπουδών Α.Π.Θ. el
dc.title	The Concert Hall
dc.title.other	The Concert Hall #495 : John Lewis part 2
dc.subject	Φωνή της Αμερικής, πιανίστας, τζαζ, κουαρτέτο el
dc.subject.other	VoA; Voice of America; The Concert Hall, pianist, jazz, quartet en
dc.description	Ο πιανίστας John Lewis έχει συνθέσει το "Bridge Game" βασισμένο στο "Well-Tempered Clavier" του J. S. Bach. Από το "Bridge Game" θα είναι και οι μουσικές επιλογές el
dc.description.other	Pianist John Lewis has composed "Bridge Game" based on "Well-Tempered Clavier" by J. S. Bach. The musical selections will also be from "Bridge Game" en
dc.language	Αγγλικά = English
dc.language.iso	en
dc.type	Oral, Music
dc.provenance	Greek Service of the Voice of America. (Kavala)

dc.identifier	LMS-GSVOA 52 (503)
dc.creator	Voice of America
dc.contributor	Lyn Farmer (Host, Producer), Larry West (Director), Carol Rosenberger (Pianist), Gerard Schwarz (Conductor)
dc.contributor.other	Σταύρος Φιλιπποπολίτης el
dc.publisher	Τμήμα Μουσικών Σπουδών Α.Π.Θ. el
dc.title	The Concert Hall
dc.title.other	The Concert Hall #503 : Carol Rosenberg Plays Beethoven
dc.subject	Φωνή της Αμερικής, κονσέρτο, πιάνο, Μπετόβεν el
dc.subject.other	VoA; Voice of America; The Concert Hall, concerto, piano, Beethoven, Bösendorfer en
dc.description	Καλεσμένη είναι η πιανίστρια Carol Rosenberger, που αργότερα στο πρόγραμμα θα συμπράξει με τον Gerard Schwarz και την London Symphony Orchestra για την εκτέλεση του τέταρτου κονσέρτου για πιάνο του Μπετόβεν el
dc.description.other	The guest is pianist Carol Rosenberger, who later in the program will collaborate with Gerard Schwarz and the London Symphony Orchestra to perform Beethoven's Fourth Piano Concerto en
dc.language	Αγγλικά = English
dc.language.iso	en
dc.type	Oral, Music
dc.provenance	Greek Service of the Voice of America. (Kavala)

dc.identifier	LMS-GSVOA 53 (504)
dc.creator	Voice of America
dc.contributor	Lyn Farmer (Host, Producer), Mozart (Composer), Murray Perahia (Pianist), Malcolm Bilson (Pianist)
dc.contributor.other	Σταύρος Φιλιπποπολίτης el
dc.publisher	Τμήμα Μουσικών Σπουδών Α.Π.Θ. el
dc.title	The Concert Hall
dc.title.other	The Concert Hall #504 : : Perahia & Bilson plays Mozart
dc.subject	Φωνή της Αμερικής, πιανίστας, κονσέρτο, ορχήστρα δωματίου el
dc.subject.other	VoA; Voice of America; The Concert Hall, pianist, concerto, chamber orchestra, fortepiano en
dc.description	Οι πιανίστες Murray Perahia και Malcolm Bilson, μέσω των αντίστοιχών τους ερμηνειών έργων Mozart θα παρουσιάσουν τις διαφορές μεταξύ fortepiano και σύγχρονου πιάνο el
dc.description.other	Pianists Murray Perahia and Malcolm Bilson, through their respective interpretations of Mozart works, will present the differences between fortepiano and modern piano en
dc.language	Αγγλικά = English
dc.language.iso	en
dc.type	Oral, Music
dc.provenance	Greek Service of the Voice of America. (Kavala)
dc.date.created	06/07/1987

dc.identifier	LMS-GSVOA 54 (506)
dc.creator	Voice of America
dc.contributor	Howard Hanson (Composer), Lyn Farmer (Host, Producer)
dc.contributor.other	Σταύρος Φιλιπποπολίτης el
dc.publisher	Τμήμα Μουσικών Σπουδών Α.Π.Θ. el
dc.title	The Concert Hall
dc.title.other	The Concert Hall #506 : Music of Howard Hanson
dc.subject	Φωνή της Αμερικής, αμερικανική μουσική, μαέστρος el
dc.subject.other	VoA; Voice of America; The Concert Hall, Rochester Symphony Orchestra, American music, conductor en
dc.description	Με την σημερινή ξεκινά μια σειρά εκπομπών – αφιερώματα σε αμερικανούς συνθέτες του 20 ^{ου} αιώνα. Πρώτος στην σειρά θα είναι ο Howard Hanson el
dc.description.other	Today begins a series of shows - tributes to American composers of the 20th century. First in line will be Howard Hanson en
dc.language	Αγγλικά = English
dc.language.iso	en
dc.type	Oral, Music
dc.provenance	Greek Service of the Voice of America. (Kavala)

dc.identifier	LMS-GSVOA 55 (507)
dc.creator	Voice of America
dc.contributor	Lyn Farmer (Host, Producer), Gene Busher (Audio Engineer), Larry West (Director), William Bolcom (Composer)
dc.contributor.other	Σταύρος Φιλιπποπολίτης el
dc.publisher	Τμήμα Μουσικών Σπουδών Α.Π.Θ. el
dc.title	The Concert Hall
dc.title.other	The Concert Hall #507 : William Bolcom
dc.subject	Φωνή της Αμερικής, κονσέρτο, βιολί, σύγχρονη μουσική el
dc.subject.other	VoA; Voice of America; The Concert Hall, concerto, violin, contemporary music en
dc.description	Το σημερινό πρόγραμμα παρουσιάζει ένα νέο έργο για βιολί και ορχήστρα και την σύνδεσή του με παλαιότερη μουσική. Πρόκειται για το "Violin Concerto" του William Bolcom el
dc.description.other	Today's program presents a new work for violin and orchestra and its connection to earlier music. This is the "Violin Concerto" by William Bolcom en
dc.language	Αγγλικά = English
dc.language.iso	en
dc.type	Oral, Music
dc.provenance	Greek Service of the Voice of America. (Kavala)

dc.identifier	LMS-GSVOA 56 (508)
dc.creator	Voice of America
dc.contributor	Lyn Farmer (Host, Producer), John Haralson (Audio Engineer), Larry West (Director), Paul Whiteman (Violinist)
dc.contributor.other	Σταύρος Φιλιπποπολίτης el
dc.publisher	Τμήμα Μουσικών Σπουδών Α.Π.Θ. el
dc.title	The Concert Hall
dc.title.other	The Concert Hall #508 : Reconstructed Whiteman Band
dc.subject	Φωνή της Αμερικής, μπάντα, τζαζ, Νέα Υόρκη el
dc.subject.other	VoA; Voice of America; The Concert Hall, band, jazz, New York en
dc.description	Το 1924 δώθηκε μία πολύ σημαντική συναυλία για την αμερικανική μουσική, με εμπνευστή τον Paul Whiteman. Στοιχεία της ήταν η “Downtown Jazz” και η “Uptown Classical” el
dc.description.other	In 1924 a very important concert for American music was given, inspired by Paul Whiteman. Her elements were “Downtown Jazz” and “Uptown Classical” en
dc.language	Αγγλικά = English
dc.language.iso	en
dc.type	Oral, Music
dc.provenance	Greek Service of the Voice of America. (Kavala)

dc.identifier	LMS-GSVOA 57 (509)
dc.creator	Voice of America
dc.contributor	Lyn Farmer (Host, Producer), George Gershwin (Composer)
dc.contributor.other	Σταύρος Φιλιπποπολίτης el
dc.publisher	Τμήμα Μουσικών Σπουδών Α.Π.Θ. el
dc.title	The Concert Hall
dc.title.other	The Concert Hall #509 : Music of Gershwin
dc.subject	Φωνή της Αμερικής, Γκέρσουιν, τζαζ el
dc.subject.other	VoA; Voice of America; The Concert Hall, Gershwin, jazz en
dc.description	Πρόγραμμα γύρω από τον Gershwin, τιμώντας τα 50 χρόνια από τον θάνατό του el
dc.description.other	Program around Gershwin, commemorating the 50th anniversary of his death en
dc.language	Αγγλικά = English
dc.language.iso	en
dc.type	Oral, Music
dc.provenance	Greek Service of the Voice of America. (Kavala)
dc.date.created	07/12/1987

dc.identifier	LMS-GSVOA 58 (516)
dc.creator	Voice of America
dc.contributor	Lyn Farmer (Host, Producer), Paul Katz (Cellist), Maurice Ravel, Claude Debussy (Composer)
dc.contributor.other	Σταύρος Φιλιπποπολίτης el
dc.publisher	Τμήμα Μουσικών Σπουδών Α.Π.Θ. el
dc.title	The Concert Hall
dc.title.other	The Concert Hall #516 : Cleveland Quartet Part 2 of 3
dc.subject	Φωνή της Αμερικής, κουαρτέτο, μουσική δωματίου el
dc.subject.other	VoA; Voice of America; The Concert Hall, quartet, chamber music en
dc.description	Η εκπομπή απασχολείται με το “Cleveland Quartet” εκπρόσωπος του οποίου είναι ο τσελίστας Paul Katz el
dc.description.other	The broadcast deals with the “Cleveland Quartet” represented by cellist Paul Katz en
dc.language	Αγγλικά = English
dc.language.iso	en
dc.type	Oral, Music
dc.provenance	Greek Service of the Voice of America. (Kavala)
dc.date.created	08/30/1987

dc.identifier	LMS-GSVOA 59 (517)
dc.creator	Voice of America
dc.contributor	Lyn Farmer (Host, Producer), Mendelssohn, Schumann (Composer), Paul Katz (Cellist)
dc.contributor.other	Σταύρος Φιλιπποπολίτης el
dc.publisher	Τμήμα Μουσικών Σπουδών Α.Π.Θ. el
dc.title	The Concert Hall
dc.title.other	The Concert Hall #517 : Cleveland and Tokyo Quartets play Mendelssohn and Schumann
dc.subject	Φωνή της Αμερικής, κουαρτέτο, γκαλερί τέχνης el
dc.subject.other	VoA; Voice of America; The Concert Hall, quartet, gallery of art en
dc.description	Το αφιέρωμα στο "Cleveland Quartet" ολοκληρώνεται στην σημερινή εκπομπή την οποία θα μοιραστούν με ένα ακόμα σπουδαίο κουαρτέτο, το Tokyo String Quartet, με το οποίο μοιράζονται και το "residence" στην γκαλερί τέχνης της Ουάσινγκτον el
dc.description.other	The tribute to the "Cleveland Quartet" is completed in today's broadcast, which they will share with another great quartet, the Tokyo String Quartet, with whom they also share the "residence" at the Washington Art Gallery en
dc.language	Αγγλικά = English
dc.language.iso	en
dc.type	Oral, Music
dc.provenance	Greek Service of the Voice of America. (Kavala)
dc.date.created	09/06/1987

dc.identifier	LMS-GSVOA 60 (522)
dc.creator	Voice of America
dc.contributor	Lyn Farmer (Host, Producer), Felix Mendelssohn (Composer), William Shakespeare (Poet)
dc.contributor.other	Σταύρος Φιλιπποπολίτης el
dc.publisher	Τμήμα Μουσικών Σπουδών Α.Π.Θ. el
dc.title	The Concert Hall
dc.title.other	The Concert Hall #522 : Shakespeare part 1
dc.subject	Φωνή της Αμερικής, ουβερτούρα , ποίηση el
dc.subject.other	VoA; Voice of America; The Concert Hall, overture, poetry en
dc.description	Σήμερα η συλλογή έργων του Felix Mendelssohn που συνέθεσε για το "A Midsummer Night's Dream" είναι αυτή που θα μας απασχολήσει. Η εκπομπή είναι στα πλαίσια σειράς εκπομπών με μουσική δημιουργημένη για να συνοδεύσει έργα του William Shakespeare el
dc.description.other	Today, the collection of works by Felix Mendelssohn that he composed for "A Midsummer Night's Dream" is the one that will concern us. The show is part of a series of shows with music created to accompany plays by William Shakespeare en
dc.language	Αγγλικά = English
dc.language.iso	en
dc.type	Oral, Music
dc.provenance	Greek Service of the Voice of America. (Kavala)
dc.date.created	10/11/1987

dc.identifier	LMS-GSVOA 61 (640)
dc.creator	Voice of America
dc.contributor	
dc.contributor.other	Σταύρος Φιλιπποπολίτης el
dc.publisher	Τμήμα Μουσικών Σπουδών Α.Π.Θ. el
dc.title	The Concert Hall
dc.title.other	The Concert Hall #640 : The Golden Age of the Hollywood
dc.subject	Φωνή της Αμερικής, χρυσή εποχή, Χόλιγουντ el
dc.subject.other	VoA; Voice of America; The Concert Hall, golden age, Hollywood en
dc.description	Η εκπομπή είναι συλλογή κομματιών από την χρυσή εποχή του Χόλυγουντ. Δεν υπάρχει παρουσιαστής el
dc.description.other	The broadcast is a collection of tracks from the golden age of Hollywood. There is no announcer en
dc.language	Αγγλικά = English
dc.language.iso	en
dc.type	Oral, Music
dc.provenance	Greek Service of the Voice of America. (Kavala)
dc.date.created	01/18/1990

dc.identifier	LMS-GSVOA 62 (642)
dc.creator	Voice of America
dc.contributor	
dc.contributor.other	Σταύρος Φιλιπποπολίτης el
dc.publisher	Τμήμα Μουσικών Σπουδών Α.Π.Θ. el
dc.title	The Concert Hall
dc.title.other	The Concert Hall #642 : 50 years of film music
dc.subject	Φωνή της Αμερικής, κινηματογραφική μουσική, el
dc.subject.other	VoA; Voice of America; The Concert Hall, film music en
dc.description	Σε αντίθεση με άλλες εκπομπές του concert hall δεν υπάρχει εκφωνητής να κάνει παρουσίαση του υλικού, αλλά ούτε και το μουσικό θέμα του "The Concert Hall" το οποίο ξεκινάει την μετάδοση el
dc.description.other	Unlike other concert hall broadcasts, there is no announcer to present the material, and neither is the musical theme of "The Concert Hall" which starts the broadcast en
dc.language	Αγγλικά = English
dc.language.iso	en
dc.type	Oral, Music
dc.provenance	Greek Service of the Voice of America. (Kavala)
dc.date.created	01/30/1990

dc.identifier	LMS-GSVOA 63 (655)
dc.creator	Voice of America
dc.contributor	
dc.contributor.other	Σταύρος Φιλιπποπολίτης el
dc.publisher	Τμήμα Μουσικών Σπουδών Α.Π.Θ. el
dc.title	The Concert Hall
dc.title.other	The Concert Hall #655 : 50 years of film music
dc.subject	Φωνή της Αμερικής, κινηματογραφική μουσική, Χόλιγουντ el
dc.subject.other	VoA; Voice of America; The Concert Hall, film music, Hollywood en
dc.description	Συλλογή κομματιών από την χρυσή εποχή του Χόλυγουντ el
dc.description.other	Collection of tracks from the golden age of Hollywood en
dc.language	Αγγλικά = English
dc.language.iso	en
dc.type	Oral, Music
dc.provenance	Greek Service of the Voice of America. (Kavala)
dc.date.created	01/30/1990

dc.identifier	LMS-GSVOA 64 (663)
dc.creator	Voice of America
dc.contributor	
dc.contributor.other	Σταύρος Φιλιπποπολίτης el
dc.publisher	Τμήμα Μουσικών Σπουδών Α.Π.Θ. el
dc.title	The Concert Hall
dc.title.other	The Concert Hall #663 : 50 Years of Film Music (part 2 of 2)
dc.subject	Φωνή της Αμερικής, κινηματογραφική μουσική, Χόλιγουντ el
dc.subject.other	VoA; Voice of America; The Concert Hall, film music, Hollywood en
dc.description	Η εκπομπή αποτελείται εξ'ολοκλήρου από μουσική για τον κινηματογράφο el
dc.description.other	The broadcast consists entirely of music for the cinema en
dc.language	Αγγλικά = English
dc.language.iso	en
dc.type	Oral, Music
dc.provenance	Greek Service of the Voice of America. (Kavala)
dc.date.created	06/25/1990

dc.identifier	LMS-GSVOA 65 (675)
dc.creator	Voice of America
dc.contributor	
dc.contributor.other	Σταύρος Φιλιπποπολίτης el
dc.publisher	Τμήμα Μουσικών Σπουδών Α.Π.Θ. el
dc.title	The Concert Hall
dc.title.other	The Concert Hall #675 : 50 Years of Film Music (Side 5 and 6)
dc.subject	Φωνή της Αμερικής, κινηματογραφική μουσική, Χόλιγουντ el
dc.subject.other	VoA; Voice of America; The Concert Hall, film music, Hollywood en
dc.description	Σειρά κομματιών από τον αμερικανικό κινηματογράφο. Δεν υπάρχει εκφωνητής ή κάποιο μουσικό σήμα του Concert Hall, απλά παίζονται τα κομμάτια στην σειρά el
dc.description.other	Series of tracks from American cinema. There is no announcer or concert hall cue, the tracks are simply played in sequence en
dc.language	Αγγλικά = English
dc.language.iso	en
dc.type	Oral, Music
dc.provenance	Greek Service of the Voice of America. (Kavala)
dc.date.created	09/18/1990

6. Συμπεράσματα

Είναι σύνηθεις παραδοχές ότι η μουσική είναι οικουμενική γλώσσα που με την σειρά της καταρίπτει τους φραγμούς επικοινωνίας και επίσης σύνηθης η αναγνώριση της δύναμής της να μιλάει άμεσα στον ακροατή, αψηφώντας σύνορα και πολιτικές πεποιθήσεις. Συνδυάζοντας την με την δύναμη αμεσότητας και υπέρβασης των συνόρων που με την σειρά του έχει το ραδιόφωνο η επιρροή που μπορεί ένα μουσικό πρόγραμμα να έχει δεν είναι αμελητέα. Είναι παρατηρητέο και επιβεβαιώσιμο φαινόμενο τα παραπάνω, όταν βλέπουμε πως οι αξίες της αυτές χρησιμοποιήθηκαν με ακριβώς αυτόν τον τρόπο από την «Φωνή της Αμερικής», τόσο ιστορικά όσο και εν προκειμένω στην συγκεκριμένη εκπομπή της οποίας το αρχείο εξετάστηκε στην παρούσα εργασία. Το Concert Hall δημιουργήθηκε, κατά τα λόγια του ίδιου του εμπνευστή του³⁸ ώστε να δώσει αλλη μία οπτική σε μία ακόμα πλευρά της ζωής στην Αμερική, την μουσική πλευρά. Ένα αρχείο λειτουργεί πάντα ως ιστορικό και πολιτισμικό αποθετήριο³⁹ και η ιστορία που το συγκεκριμένο αποτυπώνει σίγουρα αξίζει να διατηρηθεί.

Υπό αυτό το πρίσμα ακριβώς τοποθετήθηκε, στα πλαίσια αυτής της εργασίας, παρέχοντας ένα «παράθυρο» στον χρόνο. Οι Ηνωμένες Πολιτείες επί πολλές δεκαετίες είναι στο προσκήνιο στην “pop” κουλτούρα με μικρό ανταγωνισμό, αλλά τα θέματα της «σοβαρής» μουσικής δεν εφάπτονται πλήρως και μπορούν να ερευνηθούν ξεχωριστά. Το Concert Hall ήταν η μόνη μουσική εκπομπή τέτοιου τύπου εκείνο το χρονικό διάστημα, πράγμα που το καθιστά την μοναδική «επίσημη»⁴⁰ απεικόνιση της αμερικανικής μουσικής στην κλασική, τζαζ και γενικότερα «σοβαρή» μουσική σκηνή.

Είναι σημαντικό ένα τέτοιο «παράθυρο» στον χρόνο μιας και το μουσικό μέρος της «Φωνής της Αμερικής» δεν είναι κάτι που αποτέλεσε θέμα που απασχόλησε τη βιβλιογραφία, για το οποίο υπάρχει πολύ λίγη και επίσης δεν υπάρχει κάποιο σχετικό αρχείο του «Voice of America» που να ήταν δυνατό να εντοπιστεί ώστε να δωθούν συμπληρωματικές πληροφορίες. Αρκετές πληροφορίες έπρεπε να βρεθούν συμπερασματικά διαβάζοντας υλικό έμμεσο των ενδιαφερόντων της παρούσης εργασίας. Το υλικό αυτό, η βιβλιογραφία δηλαδή γύρω από το “Voice of America” επικεντρωνόταν πρωτίστως σε γενική ιστορία, πολιτική του ψυχρού πολέμου που δεν σχετίζεται με την μουσική και εσωπολιτικά θέματα, σχετικά με τις κατευθύνσεις – προσεγγίσεις που μπορούσε να έχει το δίκτυο στην παγκόσμια σκηνή μεταδόσεων. Η πολιτική και η μουσική βλέπει κανείς να συγκλίνουν στην πολιτική του “Jazz Diplomacy” που από τον ψυχρό πόλεμο και ύστερα αξιοποίησε το VoA. Στην ομπρέλα του “Jazz Diplomacy” ανήκουν και οι υπόλοιπες «αμερικανικές» μουσικές που αξιοποιήθηκαν εξωστρεφώς ώστε να έχουν απήχηση στους πληθυσμούς ιδεολογικά μη εφαιπτόμενων χωρών.

Η φωνή της Αμερικής «γεννήθηκε» κατά τον Β’ παγκόσμιο πόλεμο και βρέθηκε αντιμέτωπη με την Γερμανία του Γκαίμπελς, μία από τις μεγαλύτερες μηχανές προπαγάνδας που υπήρξε ποτέ. Με την λήξη του πολέμου οι δυνάμεις της δημοκρατίας συνέχιζαν να χρειάζονται ένα τέτοιο

³⁸ Βλ. 3.1 *Συνέντευξη με τον Lyn Farmer*

³⁹ Kolokytha et al., “Who’s Afraid of the Past.”

⁴⁰ Η Φωνή της Αμερικής δεν εξέφραζε άμεσα την αμερικανική κυβέρνηση αλλά ήταν ότι πιο κοντινό σε κάποιο τέτοιο όργανο.

επικοινωνιακό «εργαλείο» , πλέον απέναντι στην κομμουνιστική προπαγάνδα⁴¹ η οποία ήταν εξίσου μονόπλευρη και εξίσου επιθετική και απολυταρχική⁴². Έτσι οι Ηνωμένες Πολιτείες επέλεξαν να μοιραστούν την οπτική τους με άλλον τρόπο, με μια «εκστρατεία αλήθειας»⁴³ από την οποία θα απουσίαζαν οι προπαγανδιστικές τακτικές των αντιπάλων της και η επιρροή που θα ασκούσε θα ήταν με ήπιους τρόπους. Στο δίκτυο της «Φωνής της Αμερικής» η πολιτισμική επιρροή συγκεκριμένα εξασκούσαν δια της μουσικής, με μουσικά προγράμματα σαν το Concert Hall και γενικά εξαγωγή της μουσικής των Ηνωμένων Πολιτειών αλλά και πιο ενεργά με περιοδείες μουσικών, χρηματοδοτούμενες από το “State Department» οι οποίες ήταν ηχηρές, με όλη την έννοια της λέξης, στις χώρες που επισκέπτονταν. Ενισχυμένες και από την οικονομική ευμάρεια που απολάμβαναν οι Ηνωμένες Πολιτείες ακολουθώντας τον Β΄ Παγκόσμιο Πόλεμο, κατάφεραν να διαδώσουν πολλά από τα μουσικά «προϊόντα» τους στρώνοντας τον δρόμο προς την σταδιακή εδραίωση τη πολιτισμικής ηγεμονίας των Η.Π.Α.

Στο αρχείο αυτό συναντιόνται η Όπερα, η Jazz, ο Νεοκλασικισμός, η κλασική μουσική δωσμένη με νέα οπτική, νέοι καλλιτέχνες με φρέσκες ιδέες, μεγάλοι συνθέτες – θρύλοι της μουσικής ιστορίας, διευθυντές ορχήστρας, εκτελεστές και πολλά άλλα κομμάτια «αμερικανικής» μουσικής. Πώς να συνοψιστεί, εν τέλει, ένας τέτοιος πολυποίκιλος πλούτος υλικού; Ο Lyn Farmer νομίζω το έθεσε καλύτερα : *«Δεν είμαστε (η Φωνή της Αμερικής) μία μονόχρωμη κουβέρτα, αλλά ένα πάπλωμα με διάφορα σχέδια από πολλές διαφορετικές επιρροές, από τις οποίες κάποιες μένουν πιστές στην προέλευση τους και άλλες αντνακλούν μια «αμερικανική εκδοχή» σε κάτι που κληρονομήσαμε από αλλού. Αυτή, πιστεύω, είναι μία από τις σπουδαιότερες επιδράσεις που η μουσική μπορεί να έχει - να μιλάει ευθέως σε κάθε ξεχωριστό άτομο».*

⁴¹ Uttaro, “The Voices of America in International Radio Propaganda.”

⁴² Lasswell, “The Strategy of Soviet Propaganda.”

⁴³ McCombs, “Music from ‘Voice of America.’”

7. Βιβλιογραφία

- Cuddihy, E. F. "Storage, Preservation, and Recovery of Magnetic Recording Tape." *11111*, May 16, 1994. <https://ntrs.nasa.gov/search.jsp?R=20060039527>.
- Dillard, James E. "All That Jazz: CIA, Voice of America, and Jazz Diplomacy in the Early Cold War Years, 1955-1965." *American Intelligence Journal* 30, no. 2 (n.d.). <https://www.jstor.org/stable/26202013>.
- Elliott, Kim Andrew. "Too Many Voices of America." *Foreign Policy*, no. 77 (January 1, 1989): 113. <https://doi.org/10.2307/1148772>.
- Kooijman, Jaap. "We Are the World: America's Dominance in Global Pop Culture." In *Fabricating the Absolute Fake: America in Contemporary Pop Culture - Revised Edition*, 23–42. Amsterdam University Press, 2013. <http://www.jstor.org/stable/j.ctt6wp7ck.6>.
- McCombs, Ralph L. F. "MUSIC FROM VOICE OF AMERICA." *Music Journal* 9, no. 2 (Feb 01, 1951): <https://www.proquest.com/scholarly-journals/music-voice-america/docview/1290849696/se-2>.
- Heil, Alan L. *Voice of America : A History*. Columbia University Press eBooks, 2003. <https://ci.nii.ac.jp/ncid/BA62860136>.
- Farmer, Lyn and Voice of America. "Horowitz Returns to Concert Stage (VOA Radio Script)." Internet Archive, January 9, 1978. <https://archive.org/details/horowitz-returns-to-concert-stage-voa-radio-script>.
- Ungar, Sanford J. "Pitch Imperfect: The Trouble at The Voice of America." *Foreign Affairs* 84, no. 3 (January 1, 2005): 7. <https://doi.org/10.2307/20034344>.
- Uttaro, Ralph A. "The Voices of America in International Radio Propaganda." *Law And Contemporary Problems* 45, no. 1 (January 1, 1982): 103. <https://doi.org/10.2307/1191297>.

Morgan, Robert P. *Modern Times from World War I to the Present*. Prentice Hall eBooks, 1993.
<http://ci.nii.ac.jp/ncid/BA22808684>.

Davenport, Lisa E. *Jazz Diplomacy: Promoting America in the Cold War Era*, 2009.
<https://ci.nii.ac.jp/ncid/BA91163103>.

Uttaro, Ralph A. “The Voices of America in International Radio Propaganda.” *Law and Contemporary Problems* 45, no. 1 (1982): 103–22. <https://doi.org/10.2307/1191297>.

“Voice of America (VOA).” Voice of America (VOA) | USAGov, n.d. <https://www.usa.gov/agencies/voice-of-america>.

Lasswell, Harold D. “The Strategy of Soviet Propaganda.” *Proceedings of the Academy of Political Science* 24, no. 2 (1951): 66–78. <https://doi.org/10.2307/1173235>.

VON ESCHEN, PENNY M. *Satchmo Blows Up the World: Jazz Ambassadors Play the Cold War*. Harvard University Press, 2004. <https://doi.org/10.2307/j.ctvjz83bv>.

“Dublin Core™ Metadata Element Set, Version 1.1: Reference Description,” n.d.
<https://www.dublincore.org/specifications/dublin-core/dces/>.

About Lyn Farmer. (n.d.). LynFarmer.com. <https://www.lynfarmer.com/about>

VOA News. “Έκλεισε η Ελληνική Υπηρεσία της Φωνής της Αμερικής.” *Voice of America*, August 15, 2014.
<https://gr.voanews.com/a/voa-greek-service-closes/2413898.html>.

Κυριακή- Μάνεση, Δάφνη. *Βιβλιοθηκονομία και οργανισμοί πληροφόρησης στον 21ο αιώνα*. 1η έκδ.
Αθήνα: Κριτική, 2021.

Μπάγιας, Ανδρέας Φ. *Αρχειονομία: βασικές έννοιες και αρχές : η οργάνωση των αρχείων για τη διοίκηση και την έρευνα*. 4η εκδ. Αθήνα: Κριτική, 2010.

Κολυβά, Μαριάννα. *Αρχειονομία: φορείς παραγωγής αρχείων ιστορική αναδρομή*. 3η εκδ. Αθήνα: Πατάκης, 2015.

Kolokytha, Olga, Izabela Korbiel, Krisztina Rozgonyi, and Katharine Sarikakis. 2019. "Who's Afraid of the Past: The Role of Archives in Shaping the Future of Psbs". *VIEW Journal of European Television History and Culture* 8 (16): 5-17. DOI: <https://doi.org/10.18146/2213-0969.2019.jethc171>

"Alpha-3 Codes Arranged Alphabetically by English Name of Language - Codes for the Representation of Names of Languages (Library of Congress)," n.d., https://www.loc.gov/standards/iso639-2/php/English_list.php.

Campbell, Chris. "Dizzy Gillespie Stops a Riot." *Doing History in Public*, December 9, 2023. <https://doinghistoryinpublic.org/2023/12/09/9-dizzy-gillespie-stops-a-riot/>.